

รายงานวิจัย
เรื่อง

การพัฒนาโครงการครุฑวิจัยและการประเมินแนวใหม่
(โครงการปีที่ 2)

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(กันยายน 2547)

18 พ.ค. 2549

บทคัดย่อวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาโครงการครูนักวิจัยและการประเมินแนวใหม่

(โครงการปีที่ 2)

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์

ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร 0-2661-10000 ต่อ 5538 , 0-1615-7327

การพัฒนาโครงการครูนักวิจัยและการประเมินแนวใหม่ เป็นชุดโครงการวิจัยต่อเนื่องปีที่ 2 ภายใต้ชุดโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนและการสอนของครูแบบพึ่งพาตนเอง” การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำแนวคิดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการวัดประเมินในชั้นเรียนมาสู่การปฏิบัติ โดยพัฒนารูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนที่เหมาะสมผ่านโครงการครูนักวิจัย มีจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัยดังนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น ทักษะ และความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ของครูก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการวัดประเมินแนวใหม่ของครูที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ และเพื่อนำเสนอรูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนที่เหมาะสม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ประกอบด้วยครูผู้สอนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 26 คน กระจายอยู่ในโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 12 โรงเรียน ที่เลือกมาด้วยวิธีการอาสาสมัคร และนักเรียนในห้องเรียนที่ครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยพิจารณาจากห้องเรียนที่ครูเป็นครูประจำชั้น รวมทั้งหมด 26 ห้องเรียน จำนวน 568 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดฝึกอบรมการวัดประเมินแนวใหม่ แผนการนิเทศตรง แผนการนิเทศด้วยการสื่อสารทางโทรศัพท์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็น ทักษะต่อการวัดประเมินแนวใหม่และความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่ แบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลจากการวัดประเมินแนวใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ Dependent Sample และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายโดยการสังเคราะห์ข้อความ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า โครงการ การประเมินแนวใหม่ สามารถส่งเสริมให้ครูทำการวัด ประเมินต่อเนื่องควบคู่กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตามแนวคิดในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้โดยมีข้อค้นพบว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ครูในกลุ่มตัวอย่าง คิดว่าโรงเรียนดำเนินการประชุมชี้แจง, เชิญชวนให้ทำ, สนับสนุน ส่งเสริมและนำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ อย่างชัดเจน ครูมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้ม ต่อการวัดประเมินแนวใหม่ในทางที่ดีเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจนเพียงบางข้อ ครูมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด, หลักการ, วิธีการ และลักษณะสำคัญ (Characteristics)ของการวัดประเมินแนวใหม่เพิ่มมากขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมากอย่าง ชัดเจนทุกรายข้อและโดยรวม

ครูสามารถทำการวัดประเมินแนวใหม่และปฏิบัติจริง เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอน อย่างต่อเนื่องได้แก่ วิธีการสังเกต-บันทึก วิธีการสนทนา-บันทึก วิธีการตรวจ-บันทึก วิธีการ อ่าน-บันทึก วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติ วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียน วิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลิโอนักเรียน(Student Portfolio) ตามลำดับ ทั้งโดยรวมและ แต่ละรายการประเมินเพิ่มจากระดับน้อยเป็นระดับมากขึ้นอย่างชัดเจน ส่วนวิธีการวัดประเมิน ด้วยข้อสอบครูสร้าง เฉพาะ“ข้อสอบอัตนัยตอบสั้น แบบเติมคำหรือปลายเปิด” เท่านั้นที่เพิ่มมากขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมากขึ้นอย่างชัดเจน

ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม เปลี่ยนแปลง เป็นเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด และมีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอน แบบต่างๆหลากหลายทุกแบบเปลี่ยนแปลงจากระดับน้อยเพิ่มเป็นระดับมากอย่างชัดเจน ยกเว้น “พฤติกรรมการสอนแบบบรรยาย” ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น

นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการเรียน แบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นอย่าง เด่นชัด และแสดงพฤติกรรมในการเรียนแต่ละด้านเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับมากอย่างเด่นชัด

รูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นเครื่องมือวัดที่ ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ครูสามารถนำข้อมูลจากการวัดประเมินไปใช้เพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วย เครื่องมือวัดที่เป็นแบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน แบบบันทึกผลงานของนักเรียน ได้แก่ แบบฝึกหัด การบ้าน ผลการแสดงกิจกรรม การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้ง แบบทดสอบชนิดต่างๆ จัดเป็นสองประเภทได้ดังนี้ ประเภทแรกนักเรียนเป็นผู้จดบันทึกและ ตอบได้แก่ 1.) แบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน เป็นแบบฟอร์มหรือสมุดที่นักเรียน บันทึกประจำคาบเรียนใน 3 ประเด็นคือ -เรียนเรื่องอะไร -เรียนรู้อะไรหรือไม่ว่าไร -รู้สึก อย่างไรขณะที่เรียน แบบบันทึกนี้นักเรียนต้องส่งครูในคาบเรียนถัดไปทุกครั้ง และครูต้องอ่าน บันทึกและนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน 2.)แบบทดสอบ มีทั้ง แบบทดสอบสรุปรวม (Summative Test)และแบบทดสอบสะสมย่อย(Formative Test) สำหรับ

แบบทดสอบสรุปรวม ได้แก่แบบทดสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน เป็นชนิดเลือกตอบทั้งหมด ส่วนแบบทดสอบสะสมย่อย มีทั้งชนิดเลือกตอบ และเขียนตอบสั้นๆ แต่ส่วนมากเป็นชนิดเลือกตอบ ประเภทที่สองครูเป็นผู้จัดบันทึกได้แก่ 1.) แบบบันทึกผลการอ่านบันทึกของนักเรียน เป็นแบบฟอร์มที่ครูทำการบันทึกสรุปผลการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับแก้การเรียนการสอนในครั้งต่อไปเรียกว่า แบบอ่าน-บันทึก 2.) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นแบบจดบันทึกบรรยายการเรียนการสอนประจำคาบเรียนในภาพรวมว่า -ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไร จัดอย่างไร เป็นไปตามแผนการสอนหรือไม่ -สรุปความเห็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับปรุงตนอย่างไร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะที่สอนเป็นอย่างไร เรียกว่า แบบสังเกต-บันทึก 3.)แบบบันทึกพฤติกรรมเรียนของนักเรียน เป็นแบบฟอร์ม ที่ครูจดบันทึกการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนในแต่ละคาบเรียนได้แก่ -การสนทนาพูดคุยทั่วไป -การซักถามพูดคุยเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ -การอภิปรายประเด็นการเรียนรู้ใน แต่ละคาบ เรียกว่า แบบสนทนา-บันทึก 4.)แบบบันทึกผลการทำงานของนักเรียนเป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกผลการทำงานของนักเรียนได้แก่ บันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัด และการบ้าน โดยมีข้อเสนอแนะแก่นักเรียน เรียกว่า แบบตรวจ-บันทึก 5.) แบบบันทึกผลการสอบของนักเรียน เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกผลการสอบของนักเรียน ได้แก่ ผลการสอบย่อยแต่ละครั้งเพื่อนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เรียกว่า แบบทดสอบ-บันทึก

Abstract
The Development of

Teachers-Researchers and the New Assessment Approach Project

(2nd Year Phase)

Researcher

Associate Professor Dr Boonchird Pinyoanatapong

Department of Educational Measurement and Research

Faculty of Education, Sri Nakharinwirot University

Sukhumwit 23, Watthana, Bangkok 10110, Thailand

Tel. 0-2661-1000 Ext. 5538, 0-1615-7327

The development of teachers-researchers and the new assessment approach project is a 2-year continuing project under the research project "Development of Self-Reliant Students' Learning and Teachers' Teaching Styles". The main purpose of this research is to bring the concept of National Education Act of B.E. 2542 (1999) classroom assessment into practice. This is to be achieved by developing new assessment models together with proper learning and teaching methodologies through the teachers-researchers project. Within this project, the specific objectives are to investigate and compare the teachers' attitudes and knowledge about new assessment approach before and after participating in the project; to improve their new assessment skills; to study teachers' teaching behaviors as well as the students' learning behaviors as resulting from project involvement; and to propose the new assessment models done together with proper learning and teaching.

The samples used in the project involved both teachers and students. The 26 teachers were drawn from 12 primary schools under the administration of the Saraburi Office of Educational Zone 2, Wihandaeng District, Saraburi Province. Participation in the project was voluntary. The project involved 568 students who attended 26 classes overseen by the teachers.

The methodological tools used in this research were training packages for new assessment approach and supervision plans – both direct and on the phone plans. The tools used for data collection consisted of a questionnaire on the opinions or attitudes and also knowledge and understanding of the teachers about new assessment

approach, a form to evaluate their abilities to carry out the new assessment, and forms to evaluate teachers' teaching behavior and students' learning behavior as the results of new assessment approach. The quantitative data were analyzed by using mean, standard deviation, and dependent sample t-test. For the descriptive data, they were analyzed by statement synthesis.

The results of study were:

The new assessment approach project could encourage teachers to carry out continuing assessment together with learning and teaching management in the classrooms according to the concept stated in the National Education Act B.E. 2542 (1999). However, results and insights from their project involvement could cause changes as follows.

The sampled teachers agreed that their schools organized relevant meetings and encouraged and supported them to carry out new assessment approach. The samples of new assessment approach were introduced to them and this was more increased with statistical significance than before their participation in the project. Teachers' attitudes and trends toward new assessment approach were increasingly positive with statistical significance only in some items. Furthermore, their knowledge about concepts, principles, methodologies and main characteristics of the new assessment approach was increased from a low level to a high level with statistical significance in all items and in general.

Teachers could carry out the new assessment approach in their real practice to continuously reflect the results of learning and teaching in the classrooms. This new assessment approach involved observation-recording method, conversation-recording method, marking-recording method, reading-recording method, work/practice activity assessment, students' practice assessment, and student portfolio assessment respectively. Their abilities in general and in each item of evaluation were increased from a low level to a high level with statistical significance. For the assessment with test papers constructed by them, only "short subjective paper with word-filling or open-ended answers" was increased from a low level to a high level with statistical significance.

In general the behaviors of sampled teachers in the area of learning and teaching management were increasingly changed to be more learner-centered with statistical significance. Their behaviors in learning and teaching management with variety of methods and techniques were also increased from a low level to a high level with statistical significance, except "lecturing-teaching method" which was not increased.

Students' behaviors in self-reliant learning style were increased with statistical significance. Their behaviors in each area of learning were increased at the high level and with statistical significance.

The new assessment models obtained from this research were in forms of measuring tools used together with learning and teaching. The teachers could bring the data from the assessment to be used for their improvement of learning and teaching management with more efficiency. These measuring tools comprised students' period records; students' work records such as exercises, homework, activity outcomes, opinion expressions, and different types of test papers. They could be grouped into 2 categorizes. The tools in first category were those for the students to record and answer themselves as follows. 1) Students' period records were forms or notebooks for students' records in 3 aspects: things to be learnt, their understanding and how to gain, and their feelings while learning. These records must be handed to the teachers in next periods. The teachers must read and use them as data for their teaching improvement. 2) Test papers were both summative and formative tests. The summative tests included mid-term and final exam papers. They were all about multiple choices. For the formative tests, they were about multiple choices and short-answers. However, most of them were of multiple choices.

The tools in second category were those for the teachers to record as follows. 1) The records of students' records were forms used to record the summary of students' period records in order to be used for an improvement of teachers' learning and teaching management in next periods. These forms were called read-record forms. 2) The records of teachers' behaviors about learning and teaching management were forms used to record learning and teaching atmosphere in general during the periods. They were about what and how learning activities were organized, whether the lessons followed the lesson plans, conclusion for the solutions and how to be improved, and events happening during teaching. The forms were called observe-record forms. 3) The records of students' learning behaviors were forms used to record the communications between teacher and students in each period of learning. Those communications were, for example, general conversations, asking and talking about learning contents, discussion of learning issues in each period. These forms were called converse-record forms. 4) The records of students' works were forms used to record the results of students' works such as exercises and homework with comments or feedbacks for students. These forms were called mark-record forms. 5) The records of students' test

results were forms used to record students' test results, such as the result of each test, for an improvement of teachers' learning and teaching management. These forms were called test-record forms.

ประกาศคุณูปการ

รายงานการวิจัยเรื่องนี้เป็นรายงานวิจัยปีที่ 1 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโครงการครุฑนักวิจัยและการประเมินแนวใหม่” ภายใต้ชุดโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนและการสอนของครูแบบพึ่งพาตนเอง” ซึ่งเป็นหัวข้อวิจัยของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ในหัวข้อ “การวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้ของครูและนักเรียนให้รู้จักใช้การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ภายใต้ทิศทาง “การวิจัยที่นำประเทศไปสู่การพึ่งตนเอง” และ “แผนงานวิจัยวิธีการสร้างปัญญาให้กับทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ” ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2546 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี ที่มีส่วนช่วยเหลืออำนวยความสะดวก และมีส่วนร่วมในการทำวิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศึกษานิเทศก์ถาวร บุปผาวงษ์ ที่ช่วยประสานงานจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จ ลุล่วงเป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ของโรงเรียนในโครงการวิจัยที่อนุญาตให้ครูสมัครเข้าร่วมโครงการครุฑนักวิจัยและการประเมินแนวใหม่โครงการปีที่ 1 นี้ และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนในโครงการวิจัยทุกคนที่มีส่วนร่วมกิจกรรมในโครงการวิจัย ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณอนันต์ชนก วิจิตรนิเทศ ที่ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล จัดพิมพ์ ตรวจสอบต้นฉบับ และจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์จนสำเร็จ เรียบร้อย

รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์

ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ 30 กันยายน 2547

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาของการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ประชากร.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
การวัดประเมินที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ	9
ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ต่างๆเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่.....	13
ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่.....	15
การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่	16
ทฤษฎีการวัดประเมินในชั้นเรียน	20
หลักการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่.....	22
หลักการวัดประเมินในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	27
การวัดประเมินตามสภาพจริง.....	29
เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินตามสภาพจริง.....	33
การสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนผลงาน.....	40
การวัดประเมินควบคู่กับการเรียนการสอนจากการสื่อสารส่วนบุคคล	45
บทบาทของครูกับการวัดประเมินการเรียนรู้.....	51
ความหมายและประเภทของชุดฝึกอบรม	52
หลักการและทฤษฎีการผลิตชุดฝึกอบรม.....	54
องค์ประกอบและการพัฒนาชุดฝึกอบรม	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินแนวใหม่.....	59
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
ประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	76

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการทดลองภาคสนาม	83
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86
การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	86
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างครูที่เข้าร่วมโครงการ	87
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่	
ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ	90
ตอนที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ก่อนและ	
หลังเข้าร่วมโครงการ.....	96
ตอนที่ 4 ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู	
ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ	103
ตอนที่ 5 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆใน	
ชั้นเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ.....	104
ตอนที่ 6 ผลงานการวัดประเมินแนวใหม่ของครูก่อนและหลังเข้าร่วม	
โครงการ.....	106
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	115
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	115
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	115
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	118
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	118
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการทดลองภาคสนาม	120
การวิเคราะห์ข้อมูล	121
สรุปผลการวิจัย	121
อภิปรายผล.....	132

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ	138
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก	148
ภาคผนวก ก ตัวอย่างรายงานวิจัยในชั้นเรียน.....	149
ภาคผนวก ข เครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	171

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การเปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่และแบบเดิม	16
2	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่เปรียบเทียบกับแบบเดิม	17
3	ทฤษฎีการวัดตามแนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่เปรียบเทียบกับ แบบเดิม	20
4	วิธีการประเมินเป้าหมายทางการศึกษาด้านความรู้.....	73
5	วิธีการประเมินเป้าหมายทางการศึกษาด้านทักษะและวิธีการปฏิบัติ	74
6	วิธีการประเมินเป้าหมายทางการศึกษาด้านสังคมและจิตใจ	75
7	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนและนักเรียน.....	77
8	การอบรม นิเทศ ติดตามผลการดำเนินการวัดประเมินของครูในโครงการ	84
9	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเบื้องต้นของครูในกลุ่มตัวอย่าง.....	88
10	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนว ใหม่ของครูในกลุ่มตัวอย่าง	89
11	เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการของโรงเรียนก่อนและหลังเข้าร่วม โครงการ	91
12	เปรียบเทียบทัศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ.....	92
13	เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่ กับการ เรียนการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ	93
14	เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญ ของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ.....	95
15	ผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่ กับการ เรียนการสอนของครูหลังเข้าร่วมโครงการ.....	96
16	ผลการประเมินความสามารถ เกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริง ที่ทำเพื่อ สะท้อน ผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องของครูหลังเข้าร่วมโครงการ	100
17	เปรียบเทียบพฤติกรรมของครูในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบภาพ รวมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและแบบต่างๆก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ.....	103
18	เปรียบเทียบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆในชั้นเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ.....	105

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 หลักการจัดการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ตามพ.ร.บ.การศึกษา 2542.....	10
2 ปฏิสัมพันธ์ของส่วนประกอบของการวัดประเมินแนวใหม่	11
3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และ ผู้เกี่ยวข้อง.....	12
4 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทครูนักการสอน ครูนักพัฒนา หลักสูตร และ ครูนักวิจัย	52

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาของการวิจัย

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนา “คน” และ “คุณภาพของคน” แนวการพัฒนาจึงเน้นคนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ จุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนามุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ โดยอาศัยการศึกษาเป็นกลไกสร้างรากฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนและในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ทิศทางในการปฏิรูปการศึกษาการเรียนรู้ที่ชัดเจนว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีหลักการตามมาตรา 22 ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดถือว่า “ผู้เรียนมีความสำคัญสุด” ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยให้จัดกระบวนการเรียนรู้ ตามมาตรา 24 ให้มีเนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมอันดีงาม ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และรอบรู้ รวมทั้งใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการต่าง ๆ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และ ชุมชน มีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ ทุกเวลาและสถานที่หลากหลาย การประเมินการเรียนรู้ตามมาตรา 26 ให้พิจารณาประเมินผู้เรียนจากพัฒนาการ ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและ การทดสอบควบคู่กันไปในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับระดับและรูปแบบการศึกษา และนำผลการประเมินดังกล่าว มาใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดสรรโอกาสเข้าศึกษาต่อ ด้วยวิธีการหลากหลาย และเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา อันเป็นหนทางที่จะพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด เป็นคนเก่ง คนดี และ มีความสุข การพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาแบบยั่งยืนจึงจำเป็นต้องพัฒนาคน สังคม และ ประเทศไปสู่การพึ่งพาตนเอง (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. 2542)

จากแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 26 และมาตรา 30 โครงการวิจัยครั้งนี้จึงสนใจศึกษาที่จะนำแนวคิดดังกล่าวมาสู่การปฏิบัติในระดับประถมศึกษา โดยการพัฒนาโครงการครูนักวิจัยและการประเมินแนวใหม่ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่นำแนวคิดในการพัฒนาครูให้ใช้กระบวนการวิจัยในการค้นหาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดผลดีสูงสุดกับนักเรียนมาสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งนำแนวคิดใหม่ในการประเมินนักเรียนโดยใช้การวัดประเมินที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเพื่อมุ่งนำผลที่ได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุดมากกว่าที่จะนำไปตัดสินได้ตก กับนักเรียนเพียงอย่างเดียว มาสู่การปฏิบัติจริง โดยกำหนดเป็นโครงการวิจัยต่อเนื่อง 2 ปี สำหรับรายงานนี้เป็นรายงานวิจัยปีที่ 2 เรื่อง “การพัฒนาการประเมินแนวใหม่ของครูระดับประถมศึกษา”

การวัดประเมินแนวใหม่ เป็นการวัดประเมินการเรียนรู้ที่ออกแบบมาให้สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้รับการพัฒนา และเรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด โดยต้องทำให้สอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความถนัด ความสนใจต่างกัน ไม่จำเป็นต้องมีรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่ควรมีรูปแบบที่เอื้อและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกและแสดงความรู้ ความสามารถ ความรู้สึกที่ผู้เรียนมีและประพฤติปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และอาศัยข้อมูลหลักฐานเหล่านั้นสะท้อนภาพที่เป็นจริงของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงวิธีการสอนของผู้สอน และวิเคราะห์ วินิจฉัย ผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นการวัดประเมินด้วยการสอบที่ใช้วิธี ชัด กาคำตอบ หรือเขียนตอบลงบนกระดาษคำตอบเพียงอย่างเดียวจึงขาดความเหมาะสมและไม่เพียงพอที่จะให้ข้อมูลหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนได้ครบถ้วน (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2546:10)

การวัดประเมินแนวใหม่จึงต้องปรับเปลี่ยน เพิ่มเติมเทคนิค วิธีการการวัดประเมินให้หลากหลายสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้สามารถนำข้อมูลหลักฐานไปตัดสินใจใช้ตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นหรือระยะแรกของการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จะเรียนระดับใด มีความรอบรู้เดิมมากน้อยระดับใด มีความรู้ในสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่หรือไม่ และจัดผู้เรียนให้มีโอกาสเลือกเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนได้เหมาะสม ทำการวัดประเมินในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะสมย่อย (Formative) เพื่อดูว่ากิจกรรมการเรียนรู้ใดบ้างที่ผู้เรียนมีความก้าวหน้าอย่างน่าพอใจ คนใดมีข้อบกพร่องต้องช่วยเหลือ และทำการวัดประเมินสรุปรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยเรียนหรือรายวิชา เพื่อรับรองผลการเรียนว่าผู้เรียนคนใดมีความรอบรู้หรือประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้เนื้อหาที่สมควรเลื่อนไปเรียนในเนื้อหาต่อไป และเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนควรได้รับเกรดในระดับใด โดยต้องดำเนินการวัดประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทุกคาบเรียน และคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพได้แก่สื่อวัสดุประกอบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมทางจิตภาพ ได้แก่บรรยากาศปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับทุกคน (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2546: 11) แสดงว่าการวัดประเมินแนวใหม่มีลักษณะสำคัญ เน้นเพื่อปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้

ของนักเรียนและปรับปรุงการสอนของครู มุ่งวัดกลุ่มวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ชั้นสูงในเชิงบูรณาการจากงานหรือกิจกรรมด้วยวิธีการหลากหลาย โดยเลือกใช้เครื่องมือวัดแบบปลายเปิด ผู้เรียนต้องเขียนคำตอบด้วยตนเอง ค้นหาคำตอบ ให้ตอบปากเปล่า ใช้ผลงานการเขียน หรือผลงานต่างๆ ตลอดจนการสังเกตจากการปฏิบัติ การให้คะแนนและรายงานผลมีความซับซ้อน และใช้การวัดประเมินหลายมิติ ต้องใช้เวลาในการวัดประเมินมาก แต่ไม่สร้างความกดดันต่อผู้เรียน(Payne. 1997:13) และหลักการสำคัญของการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ ต้องมีความคิดที่ชัดเจนและสื่อสารเข้าใจ ดังนั้นในการบอกความหมายของผลสัมฤทธิ์ สามารถใช้คำ ภาพ การแสดง ตัวอย่าง และวิธีการอื่นๆ ในการสื่อความหมายแทนที่จะใช้ตัวเลขเพียงอย่างเดียว ต้องเป็นการวัดประเมินในระดับชั้นเรียน ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการวัดประเมินที่เกือบท่อเนื่องติดต่อกัน ผู้ใช้ผลการวัดประเมินที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียน จุดหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการวัดประเมิน ถือว่าการวัดประเมินเป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ต้องเข้าใจความรู้สึกส่วนบุคคล และการวัดประเมินต้องมีคุณภาพ (Stiggins. 1997:10) ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์คุณภาพที่เฉพาะเจาะจง ตามมาตรฐานคือจุดมุ่งหมายของการวัดประเมินชัดเจน จุดหมายการเรียนรู้ชัดเจนและเหมาะสม วิธีการวัดประเมินเหมาะสม สุ่มตัวอย่างการปฏิบัติได้ดี การวัดประเมินต้องแม่นยำ ปลอดภัยจากความลำเอียงและสิ่งบิดเบือน (Stiggins. 1997:11-18)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงเสนอโครงการ การพัฒนาการวัดประเมินผลแนวใหม่ของครูระดับประถมศึกษา โดยเสนอรูปแบบการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ให้ครูได้ทดลองใช้โดยทำการวิจัยในชั้นเรียนขนาดเล็กที่ศึกษากับนักเรียนในห้องเรียนที่ครูเป็นผู้สอนประจำในภาคเรียนนั้น เน้นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับนักเรียน สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในห้องเรียนปกติ โดยใช้ชุดฝึกอบรม ที่อธิบายความหมาย ลักษณะสำคัญ และวิธีการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอน และเขียนรายงานผลการทดลองใช้การวัดประเมินแนวใหม่ ในลักษณะรายงานวิจัยในชั้นเรียน โดยให้ครอบคลุม ปัญหา ชื่อเรื่อง ภูมิหลัง จุดมุ่งหมาย ตัวแปรที่ศึกษา ขอบเขตการวิจัย วิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย และดำเนินการโดยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้การฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่และการทำวิจัยที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ชี้แจง และร่วมกันวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ทดลองให้ครูในกลุ่มตัวอย่างทำวิจัยในชั้นเรียน โดยให้เขียนเค้าโครงการวิจัย และดำเนินการไปพร้อมกับการเรียนการสอน ผู้วิจัยทำการการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการทำวิจัยแก่ ครูในกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่ากระบวนการดังกล่าวจะช่วยให้ครูมีความคิดเห็นและทัศนคติที่ดีต่อการทำการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน สามารถส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำการวัดประเมินแนวใหม่ ตามรูปแบบที่เสนอได้สำเร็จ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำแนวคิดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการวัดประเมินในชั้นเรียนมาสู่การปฏิบัติ โดยพัฒนารูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนที่เหมาะสมผ่านโครงการครูนักวิจัย ซึ่งกำหนดเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น ทศนคติ และความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนในชั้นเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรเรียนการสอนของครูที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ
5. เพื่อนำเสนอรูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนที่เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 247 คน และนักเรียนทั้งหมด 5,367 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 24 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 ระดับ คือ

2.1 กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างชุดนี้เป็นครูผู้สอนนักเรียนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 อำเภอ วิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 26 คน กระจายอยู่ในโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 12 โรงเรียน ที่เลือกมาด้วยวิธีการอาสาสมัคร

2.2 กลุ่มตัวอย่างนักเรียน กลุ่มตัวอย่างชุดนี้เป็นนักเรียนในห้องเรียนที่ครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยพิจารณาจากห้องเรียนที่ครูเป็นครูประจำชั้น รวมทั้งหมด 26 ห้องเรียน จำนวน 568 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การฝึกอบรมร่วมนิเทศเรื่องการวัดประเมินผลแนวใหม่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
2. ทศนคติต่อการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
3. ความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
4. ความสามารถในการทำการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
5. พฤติกรรมการเรียนการสอนของครูที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการ
6. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ช่วยบ่งชี้ให้ทราบระดับผลสำเร็จในการนำแนวคิดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนของครูระดับประถมศึกษาไปสู่การปฏิบัติจริง และได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้เอกสารชุดฝึกอบรมครูประกอบการร่วมนิเทศติดตาม ในการพัฒนาการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนของครูระดับประถมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้ครูที่เข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ และที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งคือ ครูผู้สอนในโรงเรียนต่างๆทั่วประเทศได้รับประโยชน์โดยตรงเพราะสามารถนำรูปแบบแนวทางการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนมาใช้ในห้องเรียนของตนได้ รวมทั้งเด็กนักเรียนได้รับผลประโยชน์โดยตรง ถ้าครูได้นำรูปแบบการวัดประเมินผลแนวใหม่ไปใช้ในชั้นเรียน เพราะเป็นวิธีการที่ช่วยให้ได้ข้อมูลจากการเรียนรู้ของผู้เรียนนำไปปรับปรุงวิธีการสอนและการเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนั้นหน่วยงานต่างๆ อาทิ โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนสาขาศึกษาศาสตร์ทุกแห่ง หน่วยงานราชการและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมด้านการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน สามารถนำแนวทางที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติม และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การวัดประเมินผลผลแนวใหม่** หมายถึง การวัดประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดประเมิน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน เรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด ไม่เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่มีรูปแบบที่เอื้อกับทุกคน ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้นปรับปรุงการเรียนการสอน กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ ดำเนินการสม่ำเสมอตลอดหลักสูตรและการทำงานกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนวัดประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตร มากกว่าการจับผิดลงโทษ

2. **การฝึกอบรมร่วมนิเทศ** หมายถึง การจัดระบบการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ แก่ครูผู้สอน โดยดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ นำเสนอสาระเนื้อหา การวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน ให้ลงมือฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์จำลอง รวมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้เขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องเกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ จากนั้นให้ครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างเริ่มดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องเกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยมีการนิเทศติดตามการทำงานของครูผู้สอนเป็นระยะทั้งทางตรง และการนิเทศไปรษณีย์

3. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของครูผู้สอนที่แสดงออกต่อบรรยากาศในการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนได้กระตุ้น ด้วยการชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การเชิญชวนให้ทำการวัดประเมินผลแนวใหม่ การสนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินผลแนวใหม่ ตลอดจนการนำตัวอย่างการวัดประเมินผลแนวใหม่จากที่อื่นมาเผยแพร่ แนะนำให้ทำ

4. **ทัศนคติต่อการวัดประเมินผลแนวใหม่** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการปฏิบัติของครูผู้สอนที่มีต่อการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน

5. **ความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผลแนวใหม่** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ และลักษณะสำคัญของการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนทุกคาบเรียน

6. **ความสามารถในการวัดประเมินผลแนวใหม่** หมายถึง ทักษะการปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนทุกคาบเรียน วิธีการสังเกตบันทึก วิธีการสนทนบันทึก วิธีการตรวจบันทึก วิธีการอ่านบันทึก วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติ วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียนวิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลีนักเรียน วิธีการวัดประเมินด้วยข้อสอบครูสร้างซึ่งการวิจัยครั้งนี้วัดจากแบบประเมินความสามารถตนเอง เกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่

7. **พฤติกรรมการเรียนการสอนของครู** หมายถึง กิริยาอาการแสดงออกของครูในขณะสอนระหว่างดำเนินการทดลองการวัดประเมินผลแนวใหม่ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้วัดจากการจดบันทึก พฤติกรรมตนเองและตอบแบบประเมินตนเอง

8. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง สีลา หรือรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน
ในขณะสอนระหว่างดำเนินการทดลองการวัดประเมินผลผลแนวใหม่ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้วัดจากการ
บันทึกของครูและแบบประเมินสีลาการเรียนรู้ของนักเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามขอบข่ายหัวข้อดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวัดประเมินแนวใหม่

1. การวัดประเมินที่สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ต่างๆ เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่
3. ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
4. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
5. ทฤษฎีการวัดสำหรับการวัดประเมินในชั้นเรียน
6. หลักการของการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
7. หลักการวัดประเมินในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
8. การวัดประเมินตามสภาพจริง
9. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและการประเมินตามสภาพจริง
10. การสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนผลงาน (Scoring Rubric)
11. การวัดประเมินควบคู่กับการเรียนการสอน จากการสื่อสารส่วนบุคคล
12. บทบาทของครูกับการวัดประเมินแนวใหม่

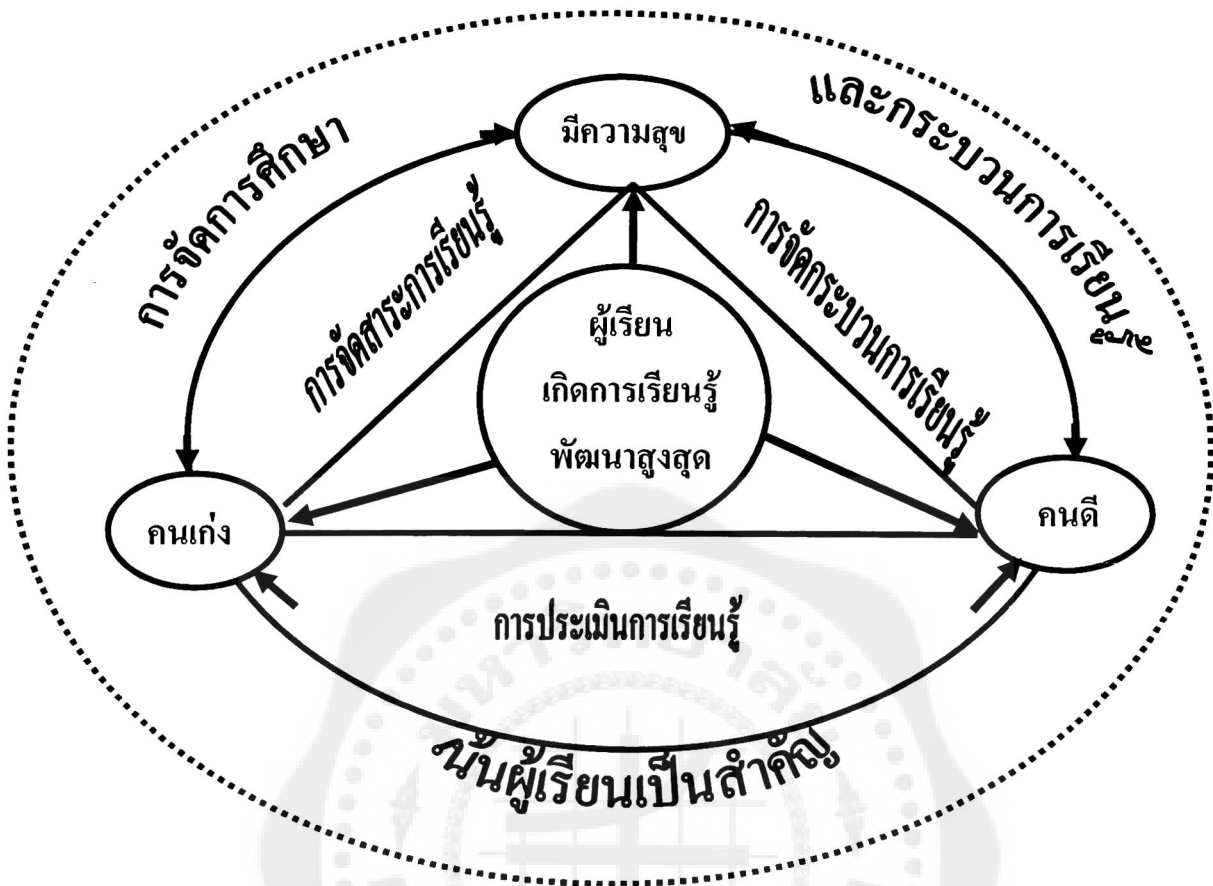
ตอนที่ 2 การฝึกอบรมการวัดประเมินแนวใหม่

13. ความหมายและประเภทของชุดฝึกอบรม
14. หลักการและทฤษฎีการผลิตชุดฝึกอบรม
15. องค์ประกอบและการพัฒนาของชุดฝึกอบรม
16. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินแนวใหม่

1. การวัดประเมินที่สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ

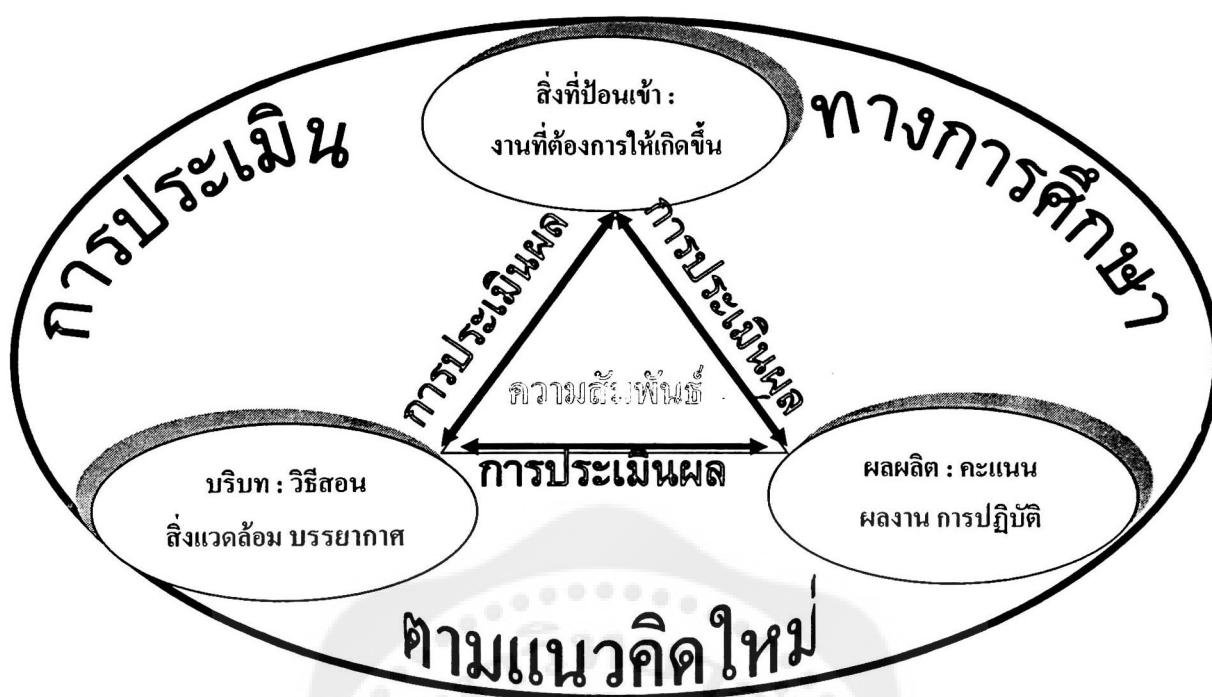
ปัจจุบันประเทศต่างๆทั่วโลก ต่างก็มุ่งพัฒนาดตนเองให้มีความเจริญและก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมกันอย่างมาก การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบันเพื่อให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและมีความสามารถที่หลากหลาย การศึกษาในฐานะที่เป็นกระบวนการในการพัฒนามนุษย์ให้ฉลาดและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงต้องมีการปรับปรุงให้เอื้อและส่งเสริมต่อเด็กให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคลให้มากที่สุด เพื่อให้มีผลการเรียนรู้ก้าวหน้าไปอย่างยอดเยี่ยมบนเส้นทางที่คาดหวังไว้ การศึกษาของไทยจึงต้องให้ความสำคัญจำเป็นในการพัฒนา “คน” และ “คุณภาพของคน” เพื่อใช้เป็นกลไกสร้างรากฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ทิศทางในการปฏิรูปการศึกษาด้านการเรียนรู้ที่ชัดเจนว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีแผนจัดการศึกษาที่สำคัญคือ การจัดสาระการเรียนรู้ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการให้เหมาะสมกับผู้เรียน การจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดให้มีเนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้อย่าง ต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุลส่วนกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และรอบรู้รวมทั้งใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการต่างๆ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสถานที่หลากหลาย การวัดประเมินการเรียนรู้ ให้พิจารณาประเมินผู้เรียนจากพัฒนาการ ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่กันไปในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับระดับและรูปแบบการศึกษา และนำผลการวัดประเมินดังกล่าวมาใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดสรรโอกาสเข้าศึกษาต่อด้วยวิธีการหลากหลาย อันเป็นหนทางที่จะพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2544:4)

การจัดการศึกษาตามทิศทางการปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องจัดสาระการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินการเรียนรู้ให้สมดุลและสอดคล้องกันโดยมีจุดหมายสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาสูงสุดเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ดังภาพประกอบ 1 (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2544:4)

ภาพประกอบที่ 1 หลักการจัดการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ตาม พ.ร.บ.การศึกษา 2542

ในการวัดประเมินทางการศึกษาตามแนวคิดใหม่จะเกี่ยวข้องกับระบบที่มีปฏิสัมพันธ์กันสามส่วนได้แก่ ส่วนที่ป้อนเข้า(Input) ซึ่งเป็นงานที่ต้องการให้เกิดขึ้น ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้หรือมาตรฐานเนื้อหาสาระ ส่วนที่เป็นบริบท (Context) ได้แก่ ยุทธวิธีการสอน สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ในห้องเรียน และสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพ บรรยากาศ ด้านอารมณ์-สังคม และส่วนที่เป็นผลผลิต (Output) ได้แก่ คะแนนการทดสอบ ผลงาน และการปฏิบัติ ดังภาพประกอบ 2 (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2545:10)

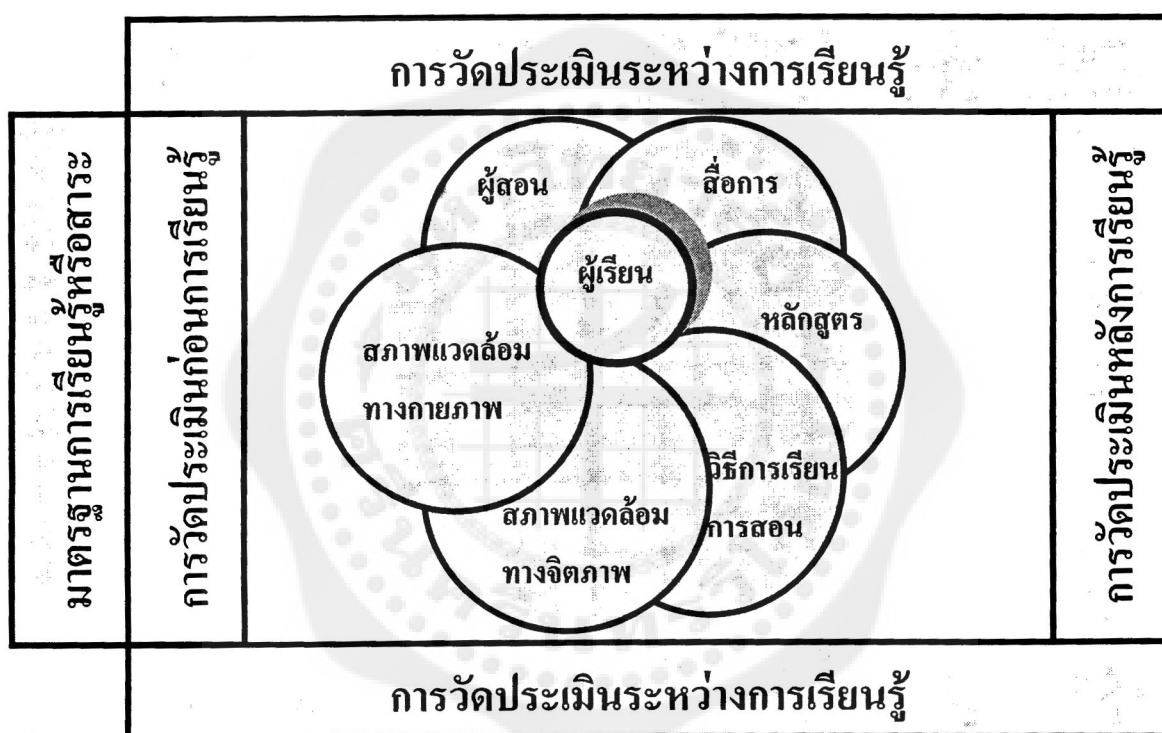

ภาพประกอบที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ของส่วนประกอบของการวัดประเมินแนวใหม่

การประเมินแนวใหม่เน้นการวัดประเมินการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนได้รับการพัฒนาและเรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด การวัดประเมินต้องสอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความถนัดความสนใจแตกต่างกันไป การวัดประเมินแนวใหม่จึงไม่ควรเป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่ควรมีรูปแบบที่เอื้อและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก และ แสดงความรู้ความสามารถ ความรู้สึกที่ผู้เรียนมีและประพฤติปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และอาศัยข้อมูลหลักฐานเหล่านั้น สะท้อนภาพที่เป็นจริงของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงวิธีการของผู้สอนและวิเคราะห์ วินิจฉัย ผู้เรียนเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การวัดประเมินด้วยการสอบที่ใช้วิธี ชีต กาคำตอบ หรือเขียนตอบลงบนกระดาษคำตอบเพียงอย่างเดียวจึงขาดความเหมาะสมและไม่เพียงพอที่จะให้ข้อมูลหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนได้ครบถ้วน

การวัดประเมินแนวใหม่จึงต้องปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมเทคนิควิธีการการวัดประเมินให้ หลากหลายสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้สามารถนำข้อมูล หลักฐานไปตัดสินใจใช้ตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นหรือระยะแรกของการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมี ทักษะพื้นฐานที่จะเรียนระดับใด มีความรอบรู้เดิมมากน้อยระดับใด มีความรู้ในสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ หรือไม่ และจัดผู้เรียนให้มีโอกาสเลือกเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนได้เหมาะสม ทำ การวัดประเมินในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะสมย่อย(Formative) เพื่อดูว่า กิจกรรมการเรียนรู้ใดบ้างที่ผู้เรียนมีความก้าวหน้าอย่างน่าพอใจ คนใดมีข้อบกพร่องต้อง

ช่วยเหลือและผู้สอนยังนำไปใช้เพื่อปรับปรุงวิธีดำเนินการของตัวผู้สอน และ ทำการวัดประเมินสรุปรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยเรียนหรือรายวิชา เพื่อรับรองผลการเรียนว่าผู้เรียนคนใดมีความรอบรู้หรือประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้เนื้อหาที่สมควรเลื่อนไปเรียนในเนื้อหาต่อไปและเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนควรได้รับเกรดในระดับใด โดยต้องดำเนินการวัดประเมินอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งก่อนการเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน และคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สื่อวัสดุประกอบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมทางจิตภาพ ได้แก่ บรรยากาศ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทุกคน ดังภาพประกอบ 3 (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545:11)

ภาพประกอบที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และ ผู้เกี่ยวข้อง

แนวคิดและหลักการวัดประเมินแนวใหม่จึงถือว่าการประเมินเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนกับหลักสูตรหรือเป็นหนึ่งเดียวกับกระบวนการเรียนรู้เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร และการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลุ่มลึกและเพื่อขยายความสามารถของผู้เรียนให้ถ้อยโยงการเรียนรู้สู่ชีวิตจริงที่นอกเหนือจากระบบโรงเรียนและที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งครูผู้สอนต้องดำเนินกิจกรรมการวัดประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตร มีจิตใจช่วยเหลือเกื้อกูลมากกว่าการจับผิดลงโทษ

แนวคิดและหลักการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่จึงมีลักษณะที่ต่างไปจากการวัดผลการเรียนรู้แบบเดิมๆ ที่มองผู้เรียนเป็นเพียงสิ่งที่ต้องการวัด เสมือนวัตถุสิ่งของที่ไร้ชีวิตจิตใจ การวัดมุ่งเน้นความสำคัญของความเป็นวัตถุวิสัยหรือความเป็นปรนัย โดยเน้นข้อสอบวัดที่เข้าใจตรงกัน ให้คะแนนได้ตรงกันและแปลความหมายได้ตรงกันมากกว่าที่จะรับรู้สภาพความเป็นจริง ในทางตรงข้ามการวัดประเมินแนวใหม่จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการวัดประเมินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ เป็นสิ่งมีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึก รัก ชอบเกลียดโกรธ สนใจ ไม่สนใจ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพของบุคคลต่างๆ ได้แก่ ครู พ่อแม่ เพื่อนๆ และตัวผู้เรียนเอง ที่เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตภาพ ซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญ ทำให้กระบวนการวัดประเมินมีความถูกต้องแม่นยำ การวัดประเมินจึงควรมีข้อมูลจากหลายแหล่งนอกเหนือจากครูผู้สอน อาทิ การแสดงความคิดเห็นและประเมินตนเอง การแสดงความคิดเห็นและประเมินจากเพื่อน พ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้สนใจเกี่ยวข้อง (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545:12)

2. ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่

คำศัพท์เกี่ยวกับการวัดประเมินการเรียนรู้หลายคำมีความหมายใกล้เคียงกัน ทำให้ครู นักการศึกษา และบุคคลทั่วไปมักใช้คำศัพท์ต่างๆ แทนกันอยู่เสมอ อาทิคำว่า “การวัด” “การทดสอบ” “การวัดประเมินผล” แต่ที่จริงแล้วคำศัพท์เหล่านี้มีความหมายเฉพาะที่แตกต่างกัน บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2547:13) ได้ให้ความหมายเฉพาะของแต่ละคำไว้ดังนี้ คำแรกได้แก่ “การวัด” หรือ “การวัดผล” หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งที่วัดอย่างมีกฎเกณฑ์ ครูสามารถวัดคุณลักษณะบางอย่างของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบเขียนตอบลงบนกระดาษ ใช้มาตรวัดน้ำหนักและส่วนสูง ใช้การทดสอบปฏิบัติ (เช่น เด็กสามารถเตะลูกบอลได้ไกลเพียงไร) และใช้วิธีการอื่นๆ อีกหลายวิธี ส่วน “การทดสอบ” เป็นวิธีการวัดชนิดหนึ่งที่มีการใช้อย่างกว้างขวางโดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัด การทดสอบเป็นวิธีการอย่างมีระบบสำหรับ “วัดพฤติกรรมของผู้เรียนและให้ผลการวัดออกมาเป็นคะแนน” แบบทดสอบ หมายถึง “ชุดของคำถามหรือรายการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบหรือแสดงออกมา” แบบทดสอบมีมากมายหลายชนิด อาทิ แบบทดสอบเลือกตอบ แบบทดสอบเขียนตอบ แบบทดสอบพิมพ์ดีด แบบทดสอบวായി สำหรับแบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้ดำเนินการสอบต้องพูดหรือดำเนินการ ใช้วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการให้คะแนนที่เป็นแบบแผนเดียวกันจนทำให้สามารถ “ให้คะแนนที่สอบได้ต่างเวลาและต่างสถานที่กัน สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้” ซึ่งเรียกว่า “คะแนนเกณฑ์ปกติ” Payne (1997:17) แบ่งการวัดเป็นสองแนว การวัดผลแนวที่หนึ่งคือการวัดแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Measurement : CRM) ใช้สำหรับค้นหาสถานะภาพของบุคคลโดยเทียบกับขอบเขต(Domain) ของการวัดประเมินที่นิยามไว้ล่วงหน้า (Popham.1995:85) ส่วนการวัดแนวที่สองคือ การวัดแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Measurement : NRM) ใช้สำหรับค้นหาสถานะภาพของบุคคลโดยนำผลการสอบ

ของบุคคลนั้นเทียบกับผลการปฏิบัติของคนอื่นๆในกลุ่ม(Popham.1995:86) ส่วนคำว่า ประเมินผล (Evaluation) ในบางครั้งมีผู้ใช้ในความหมายของการทดสอบและการให้เกรด แต่แท้จริงแล้วมีความหมายกว้างขวางมากกว่านั้น คือ เป็นกระบวนการที่ทำต่อจากการวัด แล้ว ตัดสินใจลงสรุปคุณค่าอย่างมีกฎเกณฑ์ การประเมินผลจึงเป็นผลการตัดสินใจจากผู้ประเมิน ไม่ใช่ผลจากการวัดโดยตรง ส่วน “การวัดประเมิน” (Assessment) เป็นคำศัพท์ที่มีความหมาย กว้างขวางกว่าคำอื่นๆ ที่กล่าวมาเป็นคำที่นำมาใช้ในความหมายของการวัดประเมินแนวใหม่ เพื่อให้ต่างไปจากการวัดแบบเก่าที่เป็นการวัดและการทดสอบด้วยแบบ ทดสอบเลือกตอบ การ วัดประเมิน หมายถึง กระบวนการรวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ สำหรับใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่นจุดด้อย ใช้ตัดสินประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และความเพียงพอของ หลักสูตร และใช้ชี้แนะนโยบาย Cronbach. (1960) ได้ให้ข้อสังเกตลักษณะสำคัญของการวัด ประเมินไว้ 3 ประการคือ ใช้เทคนิควิธีการหลากหลาย อาศัยการสังเกตทั้งแบบมีโครงสร้างและ แบบไม่มีโครงสร้างและ และบูรณาการสารสนเทศ Payne.(1997:9) ได้ให้ความหมายของการวัด ประเมินทางการศึกษาว่า การวัดประเมินเท่ากับการวัดรวมกับการประเมิน

ดังนั้นเมื่อครูทำการวัดประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียนแสดงว่าครูกำลังเก็บ รวบรวมข้อมูลสารสนเทศทั้งในรูปแบบเชิงปริมาณและในรูปแบบลักษณะ เชิงบรรยาย เป็นต้น ว่า อ่านคำได้ถูกกี่คำ อ่านผิดกี่คำ อ่านคำประเภทใดผิด มีความสนใจและ ความตั้งใจในการ อ่านหรือไม่อย่างไร เพื่อตัดสินใจว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้หรือ จุดหมายการเรียนรู้ระดับใด ในปัจจุบันมีคำศัพท์ใหม่ที่นิยมใช้กันอีกสองคำได้แก่ การวัด ประเมินทางเลือกใหม่และการวัดประเมินสภาพจริง การวัดประเมินทั้งสองแบบเป็นการวัด ประเมินการปฏิบัติทั้งคู่ ที่นำมาใช้เพื่อให้แตกต่างจากการวัดประเมินแบบเก่าที่เคยปฏิบัติกันมา คำว่าทางเลือกใหม่มี ความหมายว่า เป็นอีกทางเลือกหนึ่งนอกเหนือจากการใช้แบบทดสอบ มาตรฐานหรือ แบบทดสอบเลือกตอบหลายตัวเลือก (รวมทั้ง ถูกผิด จับคู่และเติมคำ) ที่มีผู้นิยม ใช้กันมาก ส่วนคำว่า สภาพจริง ในการวัดประเมินสภาพจริง หมายถึง การนำเสนอผู้เรียนด้วย งาน/กิจกรรมที่มีความหมายต่อการศึกษาโดยตรงแทนการนำเสนอที่มีความหมายทางอ้อม ตัวอย่างเช่น “ให้ผู้เรียนอ่านงานเขียนที่มีความยาวมากหลายๆบทความ แล้วนำข้อมูลที่อ่าน ได้มาเปรียบเทียบมุมมองทางสังคมว่าแตกต่างกันอย่างไร” ลักษณะงานเช่นนี้มีความหมาย โดยตรงต่อผู้เรียน เพราะเป็นบทอ่านที่ให้ความคิดและต้องนำไปใช้จริงในสังคมต่อไป อีก ตัวอย่างหนึ่งเช่น “ให้ผู้เรียนอ่านข้อความสั้นๆ แล้วตอบคำถาม เกี่ยวกับแนวคิดหลักในบทความ นั้นคืออะไร” ลักษณะเช่นนี้มีความหมายโดยอ้อมเพราะเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการเรียนรู้ขั้น สุดท้ายของการอ่าน การวัดประเมินสภาพจริงต้องมีลักษณะสำคัญคือ วัดประเมินในสิ่งที่ผู้ เรียนรู้และสามารถทำได้ เน้นวัดดูประสงค์ที่มีความหมายโดยตรงมากกว่าทางอ้อม ลักษณะ ของงาน/กิจกรรมควรมีระดับความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของ ชีวิตประจำวัน และ ใช้งาน/กิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดกว้างขวางมากกว่าคำตอบถูกคำตอบ

เดียว และควรเป็นงานที่ทำเป็นกลุ่มซึ่งใช้เวลาพอสมควรในการทำงานให้เสร็จ เช่น สอง สามวัน สัปดาห์ หรือเป็นเดือน เครื่องมือหรือเทคนิคการวัดประเมินจึงมีหลากหลายชนิด ครอบคลุมการทดสอบชนิดต่าง ๆ การสังเกต การสัมภาษณ์ พุดคุย ชักถาม การวิเคราะห์เชิง บรรยายลักษณะของการปฏิบัติและผลงานของผู้เรียน การวิเคราะห์จากการจัดบันทึกของผู้เรียน การแสดงความคิดเห็นต่องาน รวมทั้งแบบทดสอบเลือกตอบ และ เขียนตอบ

3. ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

การวัดประเมินแนวใหม่มักใช้คำต่าง ๆ ดังได้กล่าวไปแล้วคือ การวัดประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment) การวัดประเมินทางตรง (Direct Assessment) การวัดประเมิน ทางเลือกใหม่ (Alternative Assessment) หรือ การวัดประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) คำศัพท์เหล่านี้จะใช้ในความหมายของการวัดประเมินที่มีความเชื่อมโยงกันอย่าง มากระหว่างการสอน การเรียนรู้ และการวัดประเมิน คุณลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนว ใหม่มีดังนี้ ผู้เรียนเป็นผู้สร้างคำตอบด้วยตนเองใช้การจดบันทึกผลการสังเกตและผลการวัด ประเมินพฤติกรรมแท้จริงของผู้เรียน หรือการวัดประเมินผลงาน ต้องใช้เกณฑ์และการวัด ประเมินที่ใกล้ชิดกัน เน้นความสอดคล้องกับโลกของความจริง เน้นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ ใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ยึดจุดประสงค์ และอิงเกณฑ์ ยึดความเชื่อถือได้ ใช้วิธีการ หลากหลาย มีโครงสร้างหลายมิติ มีลักษณะบูรณาการและผสมผสานทักษะและความรู้ที่ ละเอียดครอบคลุม 9.) ใช้คะแนนการวัดประเมินจากหลายมิติ คะแนนที่สรุปผลรวมเป็นตัวแทน ของคะแนนเพียงค่าเดียวจะมีความหมายน้อยกว่า และมีคุณค่าในการวินิจฉัยได้น้อยกว่าคะแนน ที่มาจากส่วนย่อยๆ หลายๆด้าน ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่เปรียบเทียบกับ การวัดประเมินแบบเดิมได้ดังแสดงในตาราง 1 (Payne. 1997:13)

ตาราง 1. การเปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่และแบบเดิม

ลักษณะสำคัญ	การวัดประเมินแนวใหม่	การวัดประเมินแบบเดิม
1. จุดหมาย	● เน้นการปรับปรุงให้ดีขึ้น	● เน้นการตรวจสอบ
2. การเขียนวัตถุประสงค์	● เน้นกลุ่มวัตถุประสงค์ที่เป็นพฤติกรรมขั้นสูงในลักษณะบูรณาการรวมกัน	● ก่อนข้างเป็นวัตถุประสงค์ของพฤติกรรมขั้นต่ำและแยกกันเป็นข้อย่อย
3. ตัวงาน/กิจกรรมที่กำหนด	● มีหลากหลายวิธี, เน้นลักษณะปลายเปิด	● ก่อนข้างมีโครงสร้างแน่นอน
4. การดำเนินการวัดประเมิน	● ใช้เวลามาก	● ใช้เวลาน้อย
5. คำตอบ	● โดยทั่วไปผู้เรียนต้องเขียนคำตอบด้วยตนเอง, ค้นหาคำตอบ, ตอบปากเปล่า, ใช้ผลงานการเขียน ตลอดจนการสังเกตจากการปฏิบัติ	● กำหนดคำตอบไว้แน่นอน, ให้เลือกตอบจากที่กำหนด
6. การให้คะแนนและรายงานผล	● มีความซับซ้อน และจากการวัดหลายมิติ	● ได้คะแนนรวมตัวเดียว ● และใช้เครื่องตรวจเพื่อให้มีประสิทธิภาพ และปรนัย
7. ความเชื่อมั่นของการวัดประเมิน	● ยอมรับความเชื่อถือได้แต่ต้องผ่านการฝึกฝนอย่างดี	● เน้นความเชื่อถือได้สูง
8. ค่าใช้จ่าย	● สูงมาก	● ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยราคาต่ำ
9. ผลกระทบต่อผู้เรียน	● ไม่สร้างความกดดันต่อผู้เรียน	● สร้างความวิตกกังวลมากในการทดสอบที่สำคัญ

4. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ ได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดไปตามหลักการเรียนรู้แนวใหม่เช่นทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรุสร้างความรู้ และสติปัญญา (Cognitive and Constructivist Learning Theory) (Brookart and Helena. 2003) มีความเชื่อและหลักการยึดถือที่ต่างไปจากแนวคิดของการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเก่าที่เคยใช้ปฏิบัติกันมา ซึ่งบุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2547:16-26) ได้สรุปแนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ในเชิงเปรียบเทียบกับแบบเดิมดังแสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2. แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวโน้มเปรียบเทียบกับแบบเดิม

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวโน้ม
- ผู้เรียนทุกคนโดยพื้นฐานมีความคล้ายคลึงกัน และเรียนรู้โดยวิธีการเดียวกัน ดังนั้นการเรียนการสอน และการวัดประเมินสามารถใช้รูปแบบมาตรฐานเดียวกันได้. - ใช้คะแนนจากแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรืออิงกลุ่ม บ่งชี้ความรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ถูกต้องแม่นยำที่สุด - แบบทดสอบประเภท กา ขีด เขียนตอบ เป็นวิธีการที่ถูกต้องแม่นยำเพียงวิธีเดียวที่ใช้ในการวัดประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน - เครื่องมือที่ใช้สะท้อนภาพความรู้และการเรียนรู้ได้อย่างสมจริง และเป็นปรนัยต้องเป็นเครื่องมือการทดสอบจากภายนอกชั้นเรียน เช่นข้อสอบกลุ่มโรงเรียน หรือข้อสอบมาตรฐานอื่นๆ - ดำเนินการวัดประเมินแยกจากหลักสูตร และการเรียนการสอน หรือต้องจัดทำในเวลากลางคืน และวิธีการเฉพาะสำหรับการวัดประเมิน	- ผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัด ความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเรียนการสอน และการวัดประเมินจึงต้องสอดคล้องเหมาะสมกับแต่ละบุคคลและแตกต่างกันไป - ใช้การวัดประเมินทางตรงด้วยเครื่องมือหลากหลายจึงจะสามารถวัดประเมินความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้สมบูรณ์กว่า ถูกต้องแม่นยำกว่า ยุติธรรมมากกว่า - การให้ผู้เรียนจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจากการวัดประเมินและทดสอบที่หลากหลาย ไว้ในพอดโฟลิโอของผู้เรียนจะสะท้อนภาพรวมทั่วไปของผู้เรียนได้ชัดเจนกว่า - การวัด ประเมินจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของสังคม ดังนั้นการวัดประเมินผู้เรียนจึงต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ ได้แก่ ครู พ่อแม่ เพื่อนๆ และตัวผู้เรียนเอง ซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญทำให้กระบวนการวัดประเมินมีความถูกต้องแม่นยำ - การวัดประเมินเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนกับหลักสูตร ดังนั้นการวัดประเมินจึงต้องจัดทำอย่างสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร และการเรียนการสอนประจำวัน

ตาราง 2.(ต่อ)

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
• การวัดประเมินต้องนิยามความรู้ที่ชัดเจนว่า ผู้เรียนต้องเกิดการรอบรู้อะไรในโรงเรียน และสามารถตอบข้อสอบถูกตามเกณฑ์ระดับใด • การวัดประเมินการเรียนรู้ถือว่าสิ่งที่ไม่สามารถทดสอบได้อย่างเป็นปรนัยด้วยวิธีการมาตรฐานและรูปแบบเดียวกันสิ่งนั้นจะไม่มีคุณค่าในการสอนหรือเรียนรู้ • การวัดประเมินการเรียนรู้คิดว่าผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับรู้ที่เป็นเหมือนภาษานะว่างเปล่าที่รอการเติมให้เต็ม • การวัดประเมินการเรียนรู้หลักสูตรและเป้าหมายของโรงเรียนจะถูกขับเคลื่อนโดยการทดสอบ และคะแนนของแบบทดสอบ • การวัดประเมินความรู้และความสามารถผู้เรียนจะใช้ไค้การแจกแจงคะแนนแบบรูปประฆังคว่ำ • การวัดประเมินการเรียนรู้ใช้โมเดลพฤติกรรมนิยม • การวัดประเมินการเรียนรู้ผู้เรียนทุกคนควรได้รับการทดสอบในเวลาเดียวกันใช้เครื่องมือทดสอบชนิดเดียวกัน ใช้เกณฑ์ประเมินเดียวกัน สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน	• การวัดประเมินสิ่งสำคัญคือการวัดประเมินผลวิธีการเรียนรู้ วิธีการคิด และวิธีการที่จะเป็นผู้มีสติปัญญา เป็นคนดีมีคุณธรรมด้วยวิธีการต่างๆ ที่หลากหลายเท่าที่จะทำได้ • การวัดประเมินกระบวนการเรียนรู้ มีความสำคัญเท่าเทียมกับการวัดประเมินเนื้อหาสาระของหลักสูตร • การวัดประเมินการเรียนรู้คิดว่าผู้เรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบและสามารถประเมินตนเองได้ ดังนั้นผู้เรียนจึงมีส่วนร่วมในการวางแผนและการวัดประเมินการเรียนรู้ • การวัดประเมินการเรียนรู้หลักสูตรและเป้าหมายของโรงเรียนถูกขับเคลื่อนโดยศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน • การวัดประเมินการเรียนรู้เป็นการวัดประเมินเพื่อแสดงให้เห็นความเจริญงอกงามของความรู้และความสามารถจะใช้ไค้การแจกแจงคะแนนแบบรูปตัวเจ • การวัดประเมินการเรียนรู้ใช้โมเดลพัฒนาการของมนุษย์ • การวัดประเมินและทดสอบต้องเป็นแบบเฉพาะคน และมีความเหมาะสมกับพัฒนาการและให้สารสนเทศของวิธีการที่จะนำมาสอนผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสรรค์สร้างผู้เรียนให้มีความสำเร็จมากขึ้น

ตาราง 2.(ต่อ)

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
• การสร้างแบบทดสอบจะเน้นประสิทธิภาพของวิธีการวัดประเมินโดยพิจารณาจากความสะดวกและง่ายในการให้คะแนน รวมคะแนน และในการดำเนินการสอบเป็นสำคัญ • การวัดประเมินเน้นการใช้เพื่อบ่งบอกว่าใครตก เพื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน และเพื่อจัดลำดับว่าผู้เรียนจะอยู่ตำแหน่งใดของโรงเรียน • การวัดประเมินเน้นการเรียนการสอนในเนื้อหาสาระของหลักสูตรและข้อมูลที่ต้องการ • การวัดประเมินมุ่งเน้นการตัดสินแข่งขันตัวข้อสอบวัดจึงต้องเป็นความลับปกปิด เพื่อความยุติธรรม • การวัดประเมินเน้นความสำเร็จและความก้าวหน้าทางวิชาการ ใช้เครื่องมือและเกณฑ์แบบที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและเป็นมาตรฐาน • การวัดประเมินการเรียนรู้ถือว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องความรอบรู้หรือ ความเข้าใจเกี่ยวกับสารสนเทศ ข้อเท็จจริงที่เป็นปรนัยที่หลากหลาย เช่น วัน เดือน ปี กระบวนการ สูตร และภาพ เป็นต้น	• การสร้างแบบประเมินและแบบทดสอบคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ประสิทธิภาพของเครื่องมือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ • การวัดประเมินเน้นการใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน • การวัดประเมินการเรียนรู้เน้นที่สติปัญญา ความสามารถ และกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาการ ทักษะ ความคิด และความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาหลักสูตรกับชีวิตจริงมีลักษณะเป็นพลวัต • การวัดประเมินมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุง ดังนั้นงาน/กิจกรรมที่ใช้ประเมินจึงเปิดเผยไม่เป็นความลับ • การวัดประเมินเน้น ความก้าวหน้าทางวิชาการ ใช้การวัดประเมินด้วยการปฏิบัติและเป็นปัจจุบัน • การวัดประเมินการเรียนรู้ ถือว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องของดุลยพินิจของบุคคลที่จะรับรู้เข้าใจตนเองและโลกภายนอก ซึ่งมีการปรับเปลี่ยน ขยาย สงสัย เจาะลึก และเสริมต่อ

ตาราง 2.(ต่อ)

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
การวัดประเมินถือว่าการสอนที่ประสบผลสำเร็จ คือการเตรียมผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามแบบทดสอบที่หลากหลายที่ใช้ประเมินความรู้ในวิชาการต่างๆ	การวัดประเมินถือว่าการสอนที่ประสบผลสำเร็จ คือการตระเตรียมผู้เรียนเพื่อมีชีวิตที่มีประสิทธิภาพตลอดช่วงชีวิต ดังนั้นจะเน้น การวัดประเมินเพื่อให้ “การเรียนการสอนมีการถ่ายโยง” การเรียนรู้ไปสู่ชีวิตนอกห้องเรียนเข้าสู่ชีวิตประจำวัน

5. ทฤษฎีการวัดสำหรับการวัดประเมินในชั้นเรียน

เนื่องจากการวัดประเมินในชั้นเรียนแนวใหม่ มีความแตกต่างจากการวัดประเมินแบบเดิม ทฤษฎีการวัดประเมินในชั้นเรียนแนวใหม่จึงต้องเริ่มต้นจากบรรยากาศหรือบริบท หรือสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เพื่อให้เห็นโครงสร้างทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นในเชิงเปรียบเทียบกันดังแสดงในตาราง 3. (Brookhart. and Helena. 2003)

ตาราง 3. ทฤษฎีการวัดตามแนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่เปรียบเทียบกับแบบเดิม

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
ความเที่ยงตรง: เป็นค่าการวัดที่ทำการสรุปอ้างอิงไปสู่เกณฑ์ภายนอกที่ใช้อ้างอิง ดังนั้น นักเรียนเป็นเพียงตัวอย่าง(“Subject”)ที่ถูกวัดเท่านั้น ดังนั้นผลการวัดจึงขึ้นอยู่กับคนที่ทำการสังเกตหรือวัด	ความเที่ยงตรง: เป็นค่าการวัดที่ทำการสรุปอ้างอิงไปสู่ภายในกระบวนการวัด ดังนั้น - นักเรียนจะเป็นผู้สังเกตร่วมกันกับครูแล้วนำ “ผลการวัดเหล่านั้น” ทำการสรุปอ้างอิง โดยใช้กระบวนการการวัดประเมินสร้างสมย่อย (Formative) - การตระหนักของนักเรียนและผลที่พึงได้รับจากสารสนเทศของการวัดประเมินถือเป็นส่วนหนึ่งของสารสนเทศนั้นโดยตัวของมันเอง

ตาราง 3. (ต่อ)

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
- เป้าหมายของความเที่ยงตรงจึงเป็นการสรุปอ้างอิงอย่างมีความหมาย (Meaningful Inference) เกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้เรียน และ/หรือเป็นการใช้สารสนเทศตามจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างมีประสิทธิภาพ ความเที่ยงตรง: ใช้บริบทการวัดที่สร้างขึ้นอย่างไม่ตรงประเด็นดังนั้น - ตารางลักษณะเฉพาะของเนื้อหาสาระเป็นรายละเอียดที่บรรยายถึงขอบเขต (Domain) ของการวัดประเมิน - การดำเนินการสอบทำเป็นแบบมาตรฐาน - คะแนนสามารถนำมาเทียบเท่ากัน (equated) หรือสามารถนำผลการวัดที่มาจากกรวัดที่มีบริบทต่างกันและจากแบบทดสอบต่างฉบับกันมาเทียบเคียงกันได้	- เป้าหมายของความเที่ยงตรง คือการทำความเข้าใจวิธีการทำงานของนักเรียนว่า"เป็นอย่างไร" เทียบกับงานตามเกณฑ์"อุดมคติ" (ตามที่นิยามไว้ในวัตถุประสงค์การเรียนรู้)และ/หรือการใช้สารสนเทศนั้นเพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ความเที่ยงตรง: ใช้บริบทการวัดที่สร้างขึ้นได้อย่างตรงประเด็นดังนั้น - การวัดประเมินเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การวัดประเมินที่ดีจึงเป็นฉากหนึ่งของการเรียนรู้อย่างแท้จริง (Episode of genuine learning) - การกำหนดลักษณะเฉพาะของเนื้อหาสาระการเรียนรู้จึงสะท้อนถึงขอบเขตของวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการสอนที่ให้นักทำ - ครอบคลุมความเชื่อของครู, การปฏิบัติการสอนของครู, และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระและความเข้าใจในตัวนักเรียน รวมทั้งภาษาวัฒนธรรมของเด็ก

ตาราง 3. (ต่อ)

แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แบบเดิม	แนวคิดการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่
ความเชื่อมั่น: หมายถึงความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ไม่ตรงประเด็น ● ใช้การสอบซ้ำ เวลา ข้อคำถามแต่ละข้อ และหรืองานกิจกรรมต่างๆ เป็นแหล่งความแปรปรวนคลาดเคลื่อน ● เป้าหมายของความเชื่อมั่น เป็นความคงที่ ของลำดับที่ของผลการสอบจากแบบทดสอบอิงกลุ่ม หรือความคงที่ของจัดประเภทนักเรียนที่ได้จากการวัดแบบอิงเกณฑ์	ความเชื่อมั่น: หมายถึงความเพียงพอของสารสนเทศ ดังนั้น ● เป้าหมายของความเชื่อมั่น เป็นความคงที่ ของสารสนเทศเกี่ยวกับความแตกต่างกันระหว่าง งานของ"นักเรียน" กับ งานที่คาดหวัง ใน"อุดมคติ" ตามที่ครูและนักเรียนนิยามไว้ในวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 036 249 9269 นางสาวกมลระวี นันทน์ รักษา

6. หลักการของการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

Stiggins. (1997) ได้ให้หลักการของการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่มีดังนี้

1. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ต้องมีความคิดที่ชัดเจนและสื่อสารเข้าใจ เมื่อกล่าวถึงการวัดประเมิน สิ่งแรกที่คนส่วนใหญ่มักนึกถึงคือ คะแนน ตัวเลข และดัชนีปริมาณต่างๆ สำหรับใช้บอกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างย่อๆ ซึ่งแทบจะไม่สามารถอธิบายความหมายให้ชัดเจนได้ การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ต้องการความคิดที่ชัดเจนและสื่อสารให้เข้าใจได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงค่าปริมาณของจุดหมายของผลสัมฤทธิ์ที่นิยามการใช้คะแนนบอกผลการวัดประเมินดังกล่าวจำเป็นต้องเข้าใจข้อความจริงที่สำคัญว่า ตัวเลขไม่ใช่วิธีการเพียงวิธีเดียวในการบอกความหมายของผลสัมฤทธิ์ เรายังสามารถใช้ คำ ภาพ การแสดง ตัวอย่าง และวิธีการอื่นๆ ในการสื่อความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ และสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นพื้นฐานในการบอกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้อย่างมีความหมายและเป็นประโยชน์ ขึ้นอยู่กับคำนิยามของผลสัมฤทธิ์ และคุณภาพของการวัดประเมินนั้น ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีความคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของความสำเร็จทางวิชาการในชั้นเรียน และการสื่อสารให้มีความหมายที่เป็นผลประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และโรงเรียน ด้วยการใช้กรอบการวัดประเมินการปฏิบัติพร้อมตัวอย่างการปฏิบัติของผู้เรียน

2. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ ต้องเป็นการวัดประเมินในระดับชั้นเรียน ครูผู้สอนใช้การวัดประเมินเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างและรู้สึกอย่างไรต่อการเรียน ดังนั้นการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ จึงเน้นการวัดประเมินในระดับชั้นเรียนที่สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มต้นปีจนถึงสิ้นปีการศึกษามากกว่าเป็นการวัดประเมินมาตรฐานความรู้ในระดับกลุ่มโรงเรียน เขตการศึกษา หรือระดับประเทศ ตลอดจนระดับนานาชาติซึ่งเป็นการวัดประเมินเพื่อสนับสนุนคุณภาพโดยรวมของโรงเรียนซึ่งมิได้ส่งผลกระทบ

โดยตรงต่อผู้เรียน ในการวัดประเมินการเรียนรู้เกือบทุกชนิดครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น ครูผู้สอนโดยทั่วไปจะใช้เวลาในการวัดประเมินมากเกือบครึ่งหนึ่งของเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด ครูผู้สอนต้องทำการตัดสินใจว่าจะดำเนินกิจกรรมอย่างไรกับผู้เรียนโดยทั่วไปในอัตราเฉลี่ยหนึ่งในทุกๆ สองสามนาที่ด้วยการถามคำถาม ดีความหมายคำตอบ เผาดูการแสดง การทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การตรวจการบ้านที่มอบหมายและใช้การทดสอบและสอบย่อยๆ การวัดประเมินในระดับชั้นเรียนจำนวนมากจึงเป็นการวัดประเมินที่เกือบต่อเนื่องติดต่อกัน เห็นได้ชัดว่าการวัดประเมินแนวใหม่เน้นการวัดประเมินในระดับชั้นเรียน ซึ่งครูผู้สอนได้ดำเนินการอยู่แล้วและดำเนินการควบคู่ไปกับการการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละวันและมีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจของผู้เรียน ครูผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครองโดยมีครูเป็นผู้ขับเคลื่อนระบบการวัดประเมินในการหาประสิทธิภาพของโรงเรียน

3. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ผู้ใช้ผลการวัดประเมินที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียน สารสนเทศของการวัดประเมินในชั้นเรียนเป็นเหมือนแรงกระตุ้นที่จำเป็นก่อให้เกิดเป็นพลังสำคัญในระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะถ้าผู้เรียนได้พบหลักฐานที่สื่อแสดงว่าตนเองมีความสำเร็จแล้ว ผู้เรียนจะสร้างความหวังในความสำเร็จ และคาดหวังความสำเร็จที่สูงขึ้นต่อไป หลักฐานของความสัมฤทธิ์ของผู้เรียนดังกล่าวจะได้รับจากครูผู้สอนที่ทำการวัดประเมินในระดับชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ถ้าผู้เรียนได้พบหลักฐานแสดงว่าตนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนย่อมทำให้ ผู้เรียนเกิดความสิ้นหวังและคาดว่าจะเกิดความล้มเหลวในอนาคต กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเลิกล้มความพยายามที่จะเรียนรู้ ในกรณีนี้ที่ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากครูผู้สอนกำหนดมาตรฐานสูงมากเกินไป จำเป็นต้องใช้การวัดประเมินที่สามารถสะท้อนข้อเท็จจริงได้อย่างแม่นยำ ในทางกลับกันถ้าผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจาก ผู้เรียนขาดความรู้ความสามารถ ครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อป้องกันความล้มเหลวต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น เราต้องค้นหาวิธีการที่ต่างไปเพื่อทำให้ผู้เรียนมีความหวังต่อความสำเร็จในอนาคต และต้องใช้การวัดประเมินในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อเปิดเผยความสำเร็จต่อผู้เรียน

4. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ ต้องมีจุดหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเหมาะสม ในการวัดประเมินการเรียนรู้ต้องมีคุณภาพสิ่งสำคัญแรกสุดคือ ต้องนิยามจุดหมายการเรียนรู้ที่ต้องการวัดประเมินให้ชัดเจนและเหมาะสม เราไม่สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างแท้จริงได้ ถ้าเราไม่รู้และเข้าใจว่าจุดหมายการเรียนรู้มีคุณค่าอะไรบ้าง เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ที่มีคุณค่าหลากหลายชนิดอยู่ในระบบการศึกษาของเรา ตั้งแต่ความรู้ ความจำ เนื้อหาวิชาจนถึงความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน หรือจากท่องจำคำพูด ภาษาอังกฤษจนถึงการเขียนรายงานขนาดยาว ทั้งหมดล้วนแต่มีความสำคัญทั้งสิ้น ในการวัดประเมินจุดหมายเหล่านี้ได้ดี เราต้องถามตัวเองก่อนว่า เรารู้หรือไม่ว่าสิ่งที่จะทำให้ดีหมายถึงอะไร หรือสิ่งที่จะทำให้สำเร็จทางวิชาการคืออะไร เราพร้อมที่จะประเมินในสิ่งที่เราสามารถตอบคำถามได้ชัดเจนและมั่นใจเท่านั้น

5. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ถือว่าการวัดประเมินเป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง การวัดประเมินจัดว่าเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนและการสอน และเราสามารถทำให้เป็นสิ่งเดียวกันได้ แม้ว่าในบางครั้งเราใช้การวัดประเมินในลักษณะการตรวจสอบที่เชื่อมต่อกับกระบวนการเรียนการสอนโดยทันทีก็ตาม แต่เราสามารถปรับเปลี่ยนความคิดให้กระบวนการวัดประเมินกลายเป็นเครื่องมือของการสอนที่มีคุณภาพได้ วิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำได้คือ การให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ร่วมประเมินคนหนึ่ง เราสามารถนำผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับต่างๆกัน ตั้งแต่เกี่ยวข้องน้อยมากจนกลายเป็นกระบวนการวัดประเมินที่แท้จริง การนำผู้เรียนเข้ามาเกี่ยวข้องในระดับต่างๆ ได้ดังนี้ -มาเข้ารับทำการทดสอบและรับเกรด -เชิญมาให้ข้อคิดเห็นต่อครูในการปรับปรุงแบบทดสอบ -แนะนำชิ้นงานสำหรับการวัดประเมินเท่าที่จะทำได้ -พัฒนาแบบวัดประเมินจริง -ช่วยครูสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน -สร้างเกณฑ์การให้คะแนนของตนเอง -ใช้เกณฑ์การให้คะแนนการวัดประเมินผลการปฏิบัติของตนเอง -มีความเข้าใจในวิธีการวัดประเมินและกระบวนการตัดสินผลว่ามีผลกระทบต่อความสำเร็จทางวิชาการอย่างไร -สามารถเห็นชัดว่า การวัดประเมินตนเองมีความเกี่ยวข้องกับการวัดประเมินของครู และความสำเร็จทางวิชาการของตนเอง

การวัดประเมินแนวใหม่จะมีคุณค่าสูงสุดได้เมื่อเราเปิดโอกาสการวัดประเมินให้กว้างขึ้นและยินดีให้ผู้เรียนเข้ามาสู่กระบวนการเป็นผู้ร่วมประเมินอย่างเต็มตัว อย่างไรก็ตามขอให้เข้าใจให้ถูกต้องว่าการให้ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมประเมินไม่ได้หมายความว่า การให้ข้อสอบหรือการบ้านไปทำแล้วให้ผู้เรียนตรวจให้คะแนนและให้เกรดตนเองนั้นเป็นเพียงงานแบบธุรการธรรมดา แต่การเป็นผู้ร่วมประเมินอย่างเต็มตัว มีความหมายและความคิดรวบยอดที่ลึกซึ้งกว่านั้นมาก ผู้เรียนในฐานะผู้ร่วมประเมินต้องมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์งานที่มีคุณภาพจนสามารถบอกส่วนประกอบที่สำคัญหรือเห็นคุณค่าของจุดหมายการเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ปฏิบัติที่ดีขึ้น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้มาตรฐานเหล่านั้นทั้งหมดจนสามารถประเมินผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ ได้ด้วยความมั่นใจ แล้วจึงจะสามารถให้เป็นผู้ร่วมประเมินได้ ตัวอย่าง เช่น ครูให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ส่วนประกอบสำคัญของการเขียนที่ดีจนเกิดความเข้าใจและมองเห็นข้อบกพร่องในการเขียนของตัวเอง, ตลอดจนให้เด็กมีหน้าที่รับผิดชอบในการปรับปรุงการเขียนของเธอเองให้ดีขึ้นและติดตามการปรับปรุงด้วยตนเอง จนกลายเป็นผู้ร่วมประเมินที่มีความสามารถและเชื่อถือได้

6. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่ต้องมีความเข้าใจความรู้สึกส่วนบุคคล การวัดประเมินเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลชนิดหนึ่ง มีลักษณะสำคัญสองข้อคือ 1) การวัดประเมินเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงในชั้นเรียนเนื่องจากผู้เรียนเป็นคนและครูผู้สอนก็เป็นคน ย่อมมีความรู้สึกนึกและเกลียดเกิดขึ้นเสมอ ดังนั้นในการวัดประเมินที่ต้องใช้ดุลยพินิจของครูในการตัดสินและใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปเกี่ยวข้องเรียกว่าวิธีการอัตวิสัย ซึ่งทำให้ผลการตัดสินมีความลำเอียงเกิดขึ้น เว้นแต่เราจะตระหนักถึงอันตรายของการบิดเบือนชนิดนี้และระมัดระวังที่จะใช้วิธีการปรนัยให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การวัดประเมินผลการเรียนรู้

ของผู้เรียนจึงขึ้นอยู่กับความเสี่ยงต่อการขาดความแม่นยำถูกต้อง การวัดประเมินด้วยดุลยพินิจดังกล่าวจะเป็นที่ยอมรับได้อย่างแท้จริงเมื่อเราสามารถควบคุมแหล่งความลำเอียงส่วนตัวได้ 2) การวัดประเมินเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลที่สลับซับซ้อนมาก ซึ่งเป็นจริงควบคู่ไปกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาก่อนและผลที่ตามมาของแต่ละคน การวัดประเมินแนวโน้ม ไม่มีทางเป็นกลางจริงๆ ได้เลย การวัดประเมินผู้เรียนแต่ละครั้ง เราพยายามที่จะรู้จักผู้เรียนในทางวิชาการและทำให้เกิดผลดีและผลเสียต่อผู้เรียน อย่างไรก็ตามในการวัดประเมินและตัดสินผลไม่ว่าเด็กนักเรียนหรือผู้ใหญ่ เราล้วนแต่ได้รับผลกระทบในทางลบทั้งสิ้น เนื่องจากการวัดประเมินของเราเป็นการเชื่อมโยงผู้เรียนของเรากับความรู้ทางวิชาการที่เกิดขึ้นและสังกัดกับแหล่งต้นของแต่ละคนอยู่ตลอดเวลา ผู้เรียนมักจะสามารภควบคุมความรู้สึกในทางที่จะเป็นคนดีในโรงเรียนได้ ถ้ารู้ว่าสามารถประสบผลสำเร็จ และรู้สึกว่าจะสามารถไปสู่ที่หมายของตนเองได้ แต่เขาจะไม่สามารถควบคุมความรู้สึกในทางจะเป็นคนดีได้ถ้าเขาไม่เข้าใจความหมายของความสำเร็จ หรือรู้สึกผิดหวังหมดกำลังใจต่อความล้มเหลวของตนเอง การวัดประเมินผลแนวโน้มที่ดีต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่จะควบคุมความรู้สึกตนเองได้ แสดงว่าเราต้องพยายามทำให้การวัดประเมินมีคุณภาพสูงสุด ทำการสื่อสารผลการวัดประเมินที่มีความไวต่อความรู้สึก และเป็นข้อมูลส่วนตัวและคาดผลล่วงหน้า เพื่อจัดเตรียมความช่วยเหลือที่เฉพาะเจาะจงแก่ผู้เรียนทุกระดับ เมื่อมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำลง

7. การวัดประเมินการเรียนรู้แนวโน้มต้องมีคุณภาพสูง การวัดประเมินที่มีคุณภาพสูงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในบริบทของการวัดประเมินทั้งหมด การวัดประเมินที่ดีประกอบด้วยเกณฑ์คุณภาพที่เฉพาะเจาะจงห้าเกณฑ์ การวัดประเมินทุกชนิดต้องเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งห้าไม่มีข้อยกเว้นใดๆ เพราะการเบี่ยงเบนจากเกณฑ์มาตรฐานข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้ผลการวัดประเมินเสี่ยงต่อความผิดพลาดวิธีการวัดประเมินที่มีคุณภาพสูงมีเกณฑ์มาตรฐานดังนี้

7.1 จุดมุ่งหมายของการวัดประเมินชัดเจน เกณฑ์มาตรฐานนี้เป็นการเตือนว่าต้องเริ่มต้นออกแบบกระบวนการวัดประเมินด้วยความคิดที่คมชัดว่า ทำไมต้องทำการวัดประเมิน การสร้างการวัดประเมินให้มีคุณภาพจะเป็นไปไม่ได้ ถ้าเราขาดจุดมุ่งหมายหรืออรรถระทั้งจะใช้ผลการวัดประเมินนั้น ในการวัดประเมินชนิดใดก็ตามต้องตั้งคำถามว่า ผู้สร้างแบบวัดประเมินมีความเข้าใจถึงการใช้ผลการวัดประเมินตามที่ต้องการหรือไม่ และผู้สร้างแบบวัดประเมินได้คำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ผลวัดประเมินในการพัฒนาและนำการวัดประเมินไปใช้จริงหรือไม่ ผู้ใช้สารสนเทศของการวัดประเมินมีอยู่สามระดับคือระดับห้องเรียน ได้แก่ ผู้เรียน ครูผู้สอน และพ่อแม่ผู้ปกครอง ระดับการสนับสนุนได้แก่ครูใหญ่ ผู้อำนวยการ ครูฝ่ายสนับสนุนการสอน และเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และระดับนโยบาย ได้แก่ ศักชนาธิเทศกั คณะกรรมการโรงเรียน และฝ่ายบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวง แต่ละกลุ่มต้องการใช้สารสนเทศที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงไม่มีการวัดประเมินเพียงวิธีการเดียวแล้วสามารถ

ตอบสนองความต้องการใช้ สารสนเทศที่หลากหลายได้ ผู้สร้างแบบวัดประเมินต้องเริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายของการวัดประเมินอย่างชัดเจน

7.2 จุดหมายการเรียนรู้ชัดเจนและเหมาะสม เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดประเมินแล้ว ต้องตั้งคำถามต่อไปว่า ผู้สร้างแบบวัดประเมินและผู้ใช้ผลการวัดประเมิน สามารถให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังอย่างชัดเจนและเหมาะสมได้หรือไม่ ถ้าคำตอบว่าได้ก็สามารถดำเนินการมาตรฐานถัดไป ถ้าคำตอบว่าไม่ได้ ต้องรับรู้ไว้ด้วยว่าจะเกิดผลเสียหายในการวัดประเมินที่ผิดพลาด จุดหมายการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังสี่ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความจำ ด้านความคิดเหตุผล ด้านทักษะปฏิบัติ ด้านผลงานการปฏิบัติรวมทั้งด้านอารมณ์ความรู้สึก

7.3 วิธีการวัดประเมินเหมาะสม การวัดประเมินที่ดีต้องสามารถตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่สามารถสะท้อนถึงคุณค่าของจุดหมายการเรียนรู้ อาทิ ใช้แบบทดสอบหลายตัวเลือกสำหรับทดสอบความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ แต่เมื่อต้องการวัดประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เราก็มักเปลี่ยนไปใช้การวัดประเมินการปฏิบัติ เรามีผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการวัดประเมินหลายชนิดและมีวิธีการวัดประเมินหลายวิธีการที่สามารถใช้สะท้อนผลสัมฤทธิ์นั้น วิธีการวัดประเมินชนิดต่างๆได้แก่ วิธีการเลือกตอบ (เช่น เลือกตอบหลายตัวเลือก, ถูก/ผิด, จับคู่และเติมคำ) การวัดประเมินแบบอัตนัย, การวัดประเมินการปฏิบัติ (ที่ใช้การสังเกตและ ดุลยพินิจตัดสิน) และการติดต่อสื่อสารโดยตรงกับผู้เรียน (พูดคุยกับผู้เรียน) สิ่งที่ทำหายของการวัดประเมินในชั้นเรียนคือ ต้องการรู้ว่าจะใช้วิธีการวัดประเมินให้สอดคล้องกับจุดหมายการเรียนรู้ที่ต้องการได้อย่างไร เราสามารถตั้งคำถามว่าวิธีการวัดประเมินที่ใช้นี้สามารถสะท้อนถึงจุดหมายการเรียนรู้ที่ผู้ใช้ต้องการวัดประเมินได้อย่างแม่นยำหรือไม่ ถ้าคำตอบว่าได้ก็สามารถดำเนินการมาตรฐานขั้นตอนต่อไป แต่ถ้าคำตอบว่าไม่ได้ต้องระมัดระวังว่าผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอาจประเมินผิดพลาด

7.4 สุ่มตัวอย่างการปฏิบัติได้ดี การวัดประเมินเกือบทั้งหมดถ้าให้เวลาแบบไม่จำกัดและให้แบบทดสอบมีความยาวไม่จำกัดแล้ว เราสามารถใช้ตัวอย่างของกิจกรรมการวัดประเมินได้ทุกชิ้น แต่ในทางปฏิบัติเราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้เนื่องจากข้อจำกัดของเวลาและจำนวนกิจกรรมสำหรับประเมิน การวัดประเมินจึงใช้เพียงตัวอย่างบางส่วนเท่านั้น การวัดประเมินที่ดีต้องใช้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีด้วยขนาดมากเพียงพอ เพื่อให้สามารถสรุปอ้างอิงไปยังกิจกรรมการวัดประเมินทั้งหมดได้อย่างมั่นใจ บริบทของการวัดประเมินในชั้นเรียนที่แตกต่างกันแต่ละชนิดจะเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขบังคับเฉพาะเจาะจงให้กับวิธีการสุ่ม ตัวอย่างกิจกรรมการวัดประเมิน สิ่งทำหายของเราคือต้องการทราบว่าเราจะปรับเปลี่ยนยุทธวิธีการสุ่มตัวอย่างกิจกรรมการวัดประเมินอย่างไร จึงจะทำให้ผลการวัดประเมินมีคุณภาพสูงสุดและใช้เวลาและความพยายามน้อยที่สุด เราอาจตั้งคำถามว่าเราสามารถเก็บรวบรวมสารสนเทศที่ถูกต้องได้มากเพียงพอที่จะสรุปอ้างอิงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ได้อย่างเชื่อมั่นหรือไม่ ถ้าคำตอบ

ว่าได้ เราสามารถดำเนินการมาตรฐานต่อไป แต่ถ้าคำตอบว่าไม่ได้ ผู้ใช้สารสนเทศของการวัดประเมินควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เรียน

7.5 การวัดประเมินต้องแม่นยำปลอดจากความลำเอียงและสิ่งบิดเบือน เกณฑ์มาตรฐานสุดท้ายต้องออกแบบพัฒนา และใช้ผลการวัดประเมินในแนวทางที่ยอมให้เราควบคุมแหล่งของความลำเอียงและสิ่งบิดเบือนทั้งหมดที่เป็นต้นเหตุ ให้ผลการวัดประเมินเป็นตัวแทนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนผิดพลาดไปจากความเป็นจริง การวัดประเมินแต่ละวิธีจะมีแหล่งการอ้างอิงความแม่นยำเฉพาะของตนเอง การขาดความระมัดระวังในการสร้าง และใช้แต่ละวิธีที่จะทำให้เกิดความลำเอียงผิดพลาดเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น การเขียนข้อสอบเลือกตอบที่ไม่ระมัดระวังและใช้ข้อคำถามที่ลำเอียงในผู้เรียนที่อยู่ในเมืองและนอกเมืองอาจทำให้คุณภาพของคะแนนสอบผิดพลาดจากความจริง ผู้ประเมินผลงานมีความอคติในการตัดสินยอมทำให้ผลการวัดประเมินลำเอียง บิดเบือนจากความเป็นจริง สิ่งทำลายของเราคือ ต้องการรู้แหล่งของความลำเอียงและข้อบิดเบือนทั้งหมดที่ทำให้ผลการวัดประเมินมีความหมายผิดพลาดไป และต้องการรู้วิธีการป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาเหล่านั้นขึ้น

การละเมิดต่อเกณฑ์ทั้งห้า ทำให้ผลการวัดประเมินเสี่ยงต่อความผิดพลาด ปัญหาเกิดขึ้นจากผู้สร้างและใช้การวัดประเมินขาดความเข้าใจคุณค่าของผลการวัดประเมิน, ไม่ระบุความต้องการของผู้ใช้, เลือกวิธีการไม่เหมาะสม ตัวอย่างผลสัมฤทธิ์ขนาดไม่เพียงพอ, หรือเปิดโอกาสให้มีความลำเอียง การวัดประเมินที่ขาดคุณภาพนำไปสู่การวินิจฉัยความต้องการที่ผิดพลาด ไม่สามารถให้การสนับสนุนการสอนที่ต้องการ, ใช้วิธีการสอนไม่เหมาะสมและให้สารสนเทศที่ผิดพลาดต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง

7. หลักการวัดประเมินในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรมวิชาการ (2545 :17-21) ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้มีการประเมินระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูได้วางแผนไว้หรือไม่ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่ การปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของผู้เรียน และส่งเสริม ผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ แนวทางในการปฏิบัติการประเมินผลระหว่างเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. วางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลระหว่างเรียน ผู้สอนจัดทำการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งในแผนการเรียนรู้ควรระบุภาระงานที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างเหมาะสม

2. เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับการะงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้วิธีการประเมินที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการประเมินระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะ และ ความสามารถ ตลอดจน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์อันเป็นผลจากการเรียนรู้ ตามที่ผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ ประเมินที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการประเมินระหว่างเรียน มีดังนี้ **การประเมินด้วยการ สื่อสารส่วนบุคคล** ได้แก่ 1) การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การพบปะสนทนา พูดคุยกับผู้เรียน 3) การพบปะสนทนาพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน 4) การสอบถามเพื่อ ประเมินความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ 5) การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ของผู้เรียน 6) การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ **การประเมินจากวิธีการปฏิบัติ (Performance Assessment)** เป็นวิธีการประเมินงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อ ให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด การประเมิน การปฏิบัติผู้สอนต้องเตรียมการในสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียน ปฏิบัติ (Tasks) และ กฎเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) วิธีการประเมินการปฏิบัติจะเป็นไป ตามลักษณะงาน ดังนี้ 1) ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล/ กลุ่มจะประเมินวิธีการทำงานตามขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน 2) ภาระงานหรือกิจกรรมที่ ผู้เรียนปฏิบัติเป็นปกติในชีวิตประจำวัน จะประเมินด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์ เกี่ยวกับผู้เรียน 3) การสาธิต ได้แก่ การให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด เช่น การใช้เครื่องมือปฏิบัติงาน การทำกายบริหาร การเล่นดนตรี จะประเมินวิธีการและ ขั้นตอน ในการสาธิตของผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต 4) การทำงานโครงการ การจัดการเรียนรู้ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ผู้สอนต้องมอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติโครงการอย่าง น้อย 1 โครงการ ในทุกช่วงชั้น ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องกำหนดภาระงานในลักษณะของโครงการ ให้ผู้เรียนปฏิบัติในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง คือ - โครงการสำรวจ - โครงการสิ่งประดิษฐ์ - โครงการแก้ปัญหาหรือทดลองศึกษาค้นคว้า - โครงการอาชีพ วิธีการประเมินผลโครงการ ควร ประเมินผล 3 ระยะ คือ ระยะก่อนทำโครงการ โดยประเมินความพร้อมการเตรียมการและความ เป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน ระยะทำโครงการ โดยประเมินการปฏิบัติจริงตามแผนวิธีการและ ขั้นตอนที่กำหนดไว้ และปรับปรุงงานระหว่างปฏิบัติ ระยะสิ้นสุดการทำโครงการ โดย ประเมินผลงานและวิธีการนำเสนอผลการดำเนินโครงการ การกำหนดให้ผู้เรียนทำโครงการ สามารถทำได้ 3 แบบ คือ โครงการรายบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติงานตาม ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โครงการกลุ่ม เป็นการทำให้โครงการขนาดใหญ่และ ซับซ้อน ต้องให้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันหลายด้านช่วยกันทำ การประเมิน โครงการควรเน้น การประเมินกระบวนการกลุ่ม โครงการผสมระหว่างรายบุคคลกับกลุ่ม เป็น โครงการที่ผู้เรียนทำร่วมกัน แต่เมื่อเสร็จงานแล้ว ให้แต่ละคนรายงานผลด้วยตนเอง โดยไม่ ต้องได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกในกลุ่ม **การวัดประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment)** เป็นการวัดประเมินจากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยงาน หรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ จะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริง(Real life) หรือ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง จึงเป็นงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อน (Complexity) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่างานที่ปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ทั่วไป วิธีการวัดประเมินสภาพจริงไม่มีความ

แตกต่างจากการวัดประเมินจากการปฏิบัติ (Performance Assessment) เพียงแต่อาจมีความยุ่งยากในการวัดประเมินมากกว่า เนื่องจากเป็นสถานการณ์จริง หรือต้องจัดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงจริงแต่จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมาก เพราะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนว่ามีจุดเด่นและมีข้อบกพร่องในเรื่องใด อันจะนำไปสู่การแก้ไขที่ตรงประเด็นที่สุด การวัดประเมินด้วยพอร์ทโฟลิโอ (Portfolio Assessment) การวัดประเมินด้วยแฟ้มสะสมผลงาน เป็นวิธีการวัดประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้การวัดประเมินตามสภาพจริง มีความสมบูรณ์สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนมากขึ้น โดยการให้ ผู้เรียนได้เก็บรวบรวม ผลงานจากการปฏิบัติจริง ทั้งในชั้นเรียนหรือในชีวิตจริงที่ เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาจัดแสดงอย่างเป็นระบบโดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็น ความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการ และความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ของผู้เรียน การวางแผนดำเนินงาน การวัดประเมินด้วยแฟ้มผลงานที่สมบูรณ์จะช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินจากพอร์ทโฟลิโอแทนการวัดประเมินจากการปฏิบัติจริงได้ การวัดประเมินด้วยพอร์ทโฟลิโอมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) กำหนดโครงสร้างของพอร์ทโฟลิโอจากวัตถุประสงค์ของพอร์ทโฟลิโอว่าต้องการสะท้อนสิ่งใดเกี่ยวกับความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งนี้อาจพิจารณาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามสาระการเรียนรู้ที่สะท้อนได้จากการให้ผู้เรียนจัดทำพอร์ทโฟลิโอ 2) กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมผลงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพอร์ทโฟลิโอ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำพอร์ทโฟลิโอ 3) กำหนดให้วิธีการวัดประเมินงานเพื่อพัฒนาชิ้นงาน ซึ่งส่งผลถึงการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสูงสุด ทั้งนี้ ครูอาจจัดทำกฎเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สำหรับให้ ผู้เรียนนำไปใช้เป็นข้อชี้แนะในการพัฒนางาน 4) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนางาน โดยมีส่วนร่วมในการวัดประเมินจากทุกฝ่าย แล้วนำข้อมูลที่สอดคล้องกันไปเป็นสารสนเทศหลักในการให้ข้อมูลป้อนกลับสำหรับผู้เรียนใช้ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง 5) จัดให้มีการนำเสนอผลงานที่ได้สะสมไว้ โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมซึ่งผู้สอนและผู้เรียนควรวางแผนร่วมกันในการคัดเลือกชิ้นงานที่ดีที่สุด ทั้งนี้การนำเสนอชิ้นงานแต่ละชิ้นควรมีหลักฐานการพัฒนางานและการวัดประเมินผลงานด้วยตัวเอง เกณฑ์การวัดประเมินผลงานประกอบไว้ด้วยในการใช้วิธีการวัดประเมินโดยพอร์ทโฟลิโอ ผู้สอนควรคำนึงด้วยว่าพอร์ทโฟลิโอมีหลายประเภท การเลือกใช้พอร์ทโฟลิโอประเภทใดควรคำนึงถึงรูปแบบและแนวทางในการพัฒนางานสะสมงานให้เหมาะสมเพื่อให้พอร์ทโฟลิโอช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนด้วย

8. การวัดประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการวัดประเมินผลตามสภาพจริงไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ การวัดประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการวัดประเมินจากการปฏิบัติที่ครูผู้สอนมอบ หมายงานหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนทำตามกำหนด หรือให้เลือกทำตามความสนใจและความถนัด งานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ทำ มีลักษณะต่างกันตั้งแต่ ข้อสอบเขียนตอบและการปฏิบัติตามสถานการณ์ชีวิตจริง (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2547:68) เป็นการวัดโดยเน้นให้นักเรียนนำ

ความรู้ความคิดในวิชาต่างๆที่เรียนเพื่อนำมาแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อนมากกว่าที่จะวัดความสามารถขั้นต้นหรือความสามารถย่อยๆ เป็นการวัดนักเรียนโดยรวมทั้งด้านความคิด เจตคติ และกระบวนการไปพร้อมๆกัน (ส. วาสนา ประมวลพฤษ. 2539:50) เป็นกระบวนการสังเกต การบันทึก และการรวบรวมข้อมูลจากงานและวิธีการที่ผู้เรียนทำ เพื่อเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจในการศึกษาถึงผลกระทบต่อผู้เรียน จะไม่เน้นเฉพาะทักษะพื้นฐานแต่จะเน้นการวัดประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อนในการทำงานของผู้เรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และการแสดงออกที่เกิดจากการปฏิบัติในสภาพจริงในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้ค้นพบและผลิตความรู้ ฝึกปฏิบัติจริง รวมทั้งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสนองจุดประสงค์ของหลักสูตรและความต้องการของสังคม (กรมวิชาการ. 2539:11) เป็นการวัดประเมินผลที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมต่างๆด้วยการแสดงออกหลาย ๆ ด้าน เพื่อนำไปแก้ปัญหา โดยใช้ทักษะกระบวนการคิดที่สลับซับซ้อนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผลที่เป็นจริงในทุกบริบทเท่าที่จะเป็นไปได้ (สมนึก นนธิจันทร์. 2540:73) เป็นการวัดและประเมินกระบวนการทำงานของสมองและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมา ตามสิ่งที่เขาทำโดยพยายามตอบคำถามว่าเขาทำอะไรและทำไมถึงทำอย่างนั้น การได้ข้อมูลว่า “เขาทำอะไร” และ“ทำไม”จะช่วยให้ผู้สอนได้ช่วยผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดความอยากรเรียนรู้ต่อไป (อุทุมพร จามรมาน. 2540:2) เป็นการวัดประเมินจากสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริงโดยยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นทั้งในและนอกห้องเรียน มีผู้เกี่ยวข้องในการวัดประเมินหลายฝ่ายและเกิดขึ้นได้ทุกบริบทเท่าที่จะเป็นไปได้ การวัดประเมินผลจากสภาพจริงเป็นการวัดประเมินที่มีลักษณะแบบไม่เป็นทางการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540: 45) เป็นการวัดประเมินที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมต่างๆด้วยการแสดงออกหลายๆด้าน เพื่อนำไปแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะกระบวนการคิดที่สลับซับซ้อนที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์จริงในทุกบริบทเท่าที่จะเป็นไปได้ (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2540:73)

การวัดประเมินผลตามสภาพจริง(Authentic Assessment)เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมและจัดเตรียมข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามความต้องการที่หลากหลายของการวัดประเมินผล โดยเน้นทั้งการแสดงความคิดเห็นย้อนกลับ และวัดการปฏิบัติของนักเรียนจากงานและสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง (Hart.1994:106) เป็นวิธีการวัดประเมินที่เน้นการใช้ทักษะและการใช้ความคิดระดับสูงซึ่งเน้นที่การผลิตหรือการปฏิบัติภาระงานที่มีความหมายท้าทายความสามารถของนักเรียน โดยใช้ความรู้ในสาขาต่างๆ ในการค้นหาเพื่อสร้างสรรค์ความรู้มากกว่าที่จะเป็นการถามให้ระลึกความรู้เดิม (Burke.1999:9;citing Stefonek.1991)

ในการดำเนินการวัดและประเมินผลให้เกิดคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ตามหน้าที่อย่างมั่นใจ จำเป็นต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักการ คือ 1.สอดคล้องตามความเป็นจริง การวัดประเมินผลการเรียน หรือเพื่อการใดก็ตามจำเป็นอย่างยี่งที่จะต้องให้เกิดคุณภาพด้านความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อป้องกันการวิพากษ์วิจารณ์ผลการวัด

ประเมินผล ควรยึดหลักการดังต่อไปนี้ 1.1) ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามวัตถุประสงค์ของการวัดและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนั้นการวัดและการประเมินผลที่ดีต้องเริ่มต้นด้วยความชัดเจนว่า สิ่งที่ต้องการจะวัดคืออะไร มีลักษณะเช่นไร และมีขอบข่ายอย่างไร เพื่อให้การวัดประเมินผลสามารถดำเนินการได้ตรงจุดตรงเป้าหมาย 1.2) ต้องสอดคล้องหลักสูตร วัดและประเมินผลในสิ่งที่ใกล้ตัว ปรากฏจริงในวิถีชีวิตหรือหลักวิชาในสาขา ทั้งนี้ควรมุ่งเน้นกับสภาพชีวิตในท้องถิ่น ในสังคมให้มากที่สุด 1.3) วัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมชาติแก่ ผู้เรียนมากที่สุดผู้สอนต้องวางแผนการวัดโดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวัด กำหนดสิ่งที่จะวัด (คุณลักษณะหรือพฤติกรรมและเนื้อหา) กำหนดชนิดหรือประเภทของเครื่องมือที่จะใช้ระบบการตรวจให้คะแนน และกำหนดวิธีการดำเนินการต่างๆ นอกจากนี้ ผู้สอนจะต้องให้ความยุติธรรมอย่างเสมอหน้าแก่ผู้เรียนทุกคน กล่าวคือ ดำเนินการวัดภายใต้สถานการณ์เดียวกันด้วยเงื่อนไขต่างๆที่เหมือนกัน 2. เครื่องมือดีมีคุณภาพ การวัดและการประเมินสิ่งใดก็ตามผลที่ได้จะเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เป็นสำคัญ คุณภาพของเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่สำคัญประกอบด้วย ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย การจำแนกระดับความยาก (ไพศาล หวังพานิช. 2546:9)

ลักษณะสำคัญของการประเมินผลจากสภาพจริงมี ดังนี้ -เป็นการประเมินผลตามสภาพจริงกระทำได้ตลอดเวลาในทุกสถานการณ์ทั้งที่บ้านโรงเรียนและชุมชน สังเกตพฤติกรรมต่างๆโดยใช้การตัดสินใจของมนุษย์ในการให้คะแนน -กำหนดปัญหาหรืองานแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างคำตอบเองคือ ให้ผู้เรียนตอบด้วยการแสดงสร้างสรรค์หรือผลิตผลงาน -ไม่เน้นการประเมินผลเฉพาะทักษะพื้นฐานแต่ให้ผู้เรียนผลิต สร้าง หรือทำบางสิ่งที่เน้นทักษะการคิดที่ซับซ้อน การพิจารณาไตร่ตรอง การทำงานปะการแก้ปัญหา นั่นคือ เน้นการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา -เน้นสภาพปัญหาที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน เน้นการแก้ปัญหาที่สะท้อนถึงชีวิตจริง -ใช้ข้อมูลอย่างหลากหลายเพื่อการประเมิน นั่นคือพยายามที่จะรู้จักผู้เรียนในทุกแง่ทุกมุม ทุกข้อมูลจึงต้องได้มาจากหลายๆทาง ซึ่งหมายถึงเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต้องมีหลากหลายประการด้วย -เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง -ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะประเมินเขาตรงไหนเรื่องอะไร การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลทำให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนการเรียนรู้ตามความต้องการของตนเอง ว่าอยากทำอะไรบ้าง ซึ่งนำไปสู่การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการเรียนและวางแผนการประเมินอันเป็นการเรียนการสอนและการประเมินที่ใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง (สมนึก นนธิจันทร์. 2540:75) ทำนองเดียวกัน วัฒนาพร ระบับทุกข์. (2542:53-54) ได้ให้ลักษณะสำคัญของการประเมินผลจากสภาพจริงอาจพิจารณาได้ดังนี้ -เป็นการประเมินที่กระทำไปพร้อมๆกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสามารถทำได้ตลอดเวลาในทุกสถานการณ์ทั้งที่โรงเรียน บ้าน และ ชุมชน -เป็นการประเมินที่เน้นพฤติกรรมการแสดง ออกของผู้เรียนที่แสดงออกมาจริงๆ -เน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเด่นชัดและให้ความสำคัญกับการ

พัฒนาจุดเด่นของผู้เรียน -เน้นการประเมินตนเองของผู้เรียน -ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ที่เป็นชีวิตจริง -ใช้ข้อมูลที่หลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติจริงในทุกด้าน ทั้งที่โรงเรียน บ้าน และ ชุมชนอย่างต่อเนื่อง -เน้นคุณภาพของผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการบูรณาการความรู้ ความสามารถหลายๆด้านของผู้เรียน -เน้นการวัดความสามารถในการคิดขั้นสูงทักษะการคิดที่ซับซ้อน เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ -ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก มีการชื่นชม ส่งเสริม และ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนได้อย่างมีความสุข และ -เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง

การประเมินผลตามแนวคิดนี้เป็นการวัดและประเมินผลจากสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน เพราะอยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริงยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาที่ปรากฏให้เห็น ผู้เกี่ยวข้องในการประเมิน หลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบทเท่าที่เป็นไปได้ กิจกรรมหนึ่งที่เอื้อต่อการประเมินลักษณะนี้คือ การทำพอดโฟลิโอของผู้เรียน และจากแนวการประเมินข้างต้นกิจกรรม หรืองานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติจึงควรมีลักษณะต่อไปนี้ 1. เป็นงานที่ใช้ความคิดระดับสูง เช่น ใช้ข้อมูลในการสังเคราะห์ อธิบาย สรุปเป็นกฎทั่วไป ตั้งสมมติฐาน สรุปและแปลผล เป็นต้น 2. เป็นงานที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงเพื่อให้เป็นงานที่มีความหมาย และคุณค่าต่อผู้เรียนมากกว่าการเป็นเพียงกิจกรรมในชั้นเรียน 3. เป็นงานที่มีเนื้อหาสาระนำไปสู่การสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนหรือผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมสนับสนุน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ลักษณะและทักษะที่ควรประเมินในการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินที่ออกแบบมาเพื่อประเมินการปฏิบัติในสภาพจริง งานที่ให้นักเรียนทำต้องเป็นงานที่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นจริง ทำหยาการใช้สติปัญญาที่ซับซ้อน หรือใช้ความรู้ที่อาศัยทักษะทางอภิปัญญา (Meta-Cognition Skills) และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้าน แบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถและค้นหาจุดเด่นของผู้เรียน เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินต้องเป็นเกณฑ์ที่ “สำคัญ” จำเป็นของการปฏิบัติมากกว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างขึ้นจากผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ เป็นเกณฑ์ที่เปิดเผยและรับรู้กันอยู่ในโลกของความเป็นจริงของทั้งตัวนักเรียนเองและผู้อื่นไม่ใช่เกณฑ์ที่เป็นความลับปกปิด การประเมินในสภาพจริงที่มีการเปิดเผยเกณฑ์ไว้ก่อนนั้น ถือว่าการเรียนของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนจะส่งเสริมซึ่งกันและกัน เมื่อครูและนักเรียนต่างรู้ล่วงหน้าว่าการประเมินจะเน้นที่จุดใด เนื่องจากเกณฑ์เป็นเรื่องที่น่ามาจากการปฏิบัติเกณฑ์จึงเป็นข้อชี้แนะสำหรับการสอนการเรียนและการประเมินที่สะท้อนให้เห็นเป้าหมายและกระบวนการศึกษาอย่างชัดเจน จึงให้ครูอยู่ในบทบาทผู้ฝึกและนักเรียนอยู่ในบทบาทของผู้ปฏิบัติ พร้อมกับเป็นผู้ประเมินตนเอง การประเมินตนเองมีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติจริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการประเมินงานของตน โดยเทียบวัดกับมาตรฐานทั่วไปของสาธารณชน เพื่อปรับปรุง ขยับขยายและเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงาน และเพื่อริเริ่มในการวัดความก้าวหน้า

ของตนในแบบต่างๆ คุณลักษณะประการหนึ่งของการประเมินตามสภาพจริงคือการคาดหวังให้เสนอผลงานต่อสาธารณชนและเป็นการเสนอผลงานด้วยปากเปล่า กิจกรรมการนำเสนอให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง เนื่องจากนักเรียนได้สะท้อน ความรู้สึกของตนว่ารู้อะไร และนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้แน่ใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ในหัวข้อนั้นๆอย่างแท้จริง ซึ่งตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญหลายประการดังนี้ เป็นสัญญาณบ่งบอกกว้างงานของนักเรียนมีความสำคัญมากพอที่จะให้ผู้อื่นรับรู้และชื่นชมได้ เปิดโอกาสให้ครู เพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ตรวจสอบ ปรับปรุงและชื่นชมในความสำเร็จด้วยอย่างต่อเนื่อง เป็นตัวแทนของการบรรลุถึงเป้าหมายในการวัดทางการศึกษาอย่างแท้จริง และมีชีวิตชีวา (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. 2544:101-104)

9. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินตามสภาพจริง

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2540:75) ได้เสนอวิธีการและเครื่องมือประเมินผลจากสภาพจริงไว้ดังนี้ 1) การสังเกต 2) การสัมภาษณ์ 3) การสอบถาม 4)การตรวจผลงาน 5)การบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง 6) การเยี่ยมบ้าน 7) การศึกษารายกรณี 9) การใช้แบบทดสอบเน้นการปฏิบัติจริง 10) ระเบียบสะสม 11) แบบทดสอบ 12) การประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอ

1. การสังเกต (Observation) เป็นการพิจารณาสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลาย ๆ สิ่งอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยใช้อวัยวะรับสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้ง ห้าส่วน โดยเฉพาะตาและหู ในการสังเกตที่ดีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงต้องมีหลักสังเกตดังนี้ -ควรวางแผนเป็นขั้นตอนโดยยึดจุดมุ่งหมายเป็นเกณฑ์ ในการสังเกตครั้งหนึ่งๆ ควรสังเกตเพียงบุคคลเดียวในแต่ละสถานการณ์ -ควรสังเกตสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นกับ บุคคลที่ถูกสังเกต เพื่อประกอบการพิจารณาว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์นั้นหรือไม่ การสังเกตบุคคลหนึ่งไม่ควรสังเกตเพียงสถานการณ์เดียว -ควรสังเกตหลายๆ สถานการณ์ -การสังเกตบุคคลในสถานการณ์เดียว ควรสังเกตหลายๆ ครั้งเท่าที่จะทำได้ -การสังเกตที่ดีต้องมีการบันทึกการสังเกตไว้ทุกครั้ง เพื่อช่วยบันทึกความจำและดูพัฒนาการหรือความถี่ของพฤติกรรมต่างๆ -ในขณะที่สังเกตควรทำให้เป็นกลาง ไม่ใส่อคติหรือความเห็นส่วนตัวเข้าไปเพราะอาจทำให้ข้อมูลที่ได้อิทธิพลจากข้อเท็จจริง

2. การสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะเหมือนการสอบปากเปล่าต้องอาศัยการโต้ตอบทางวาจาเป็นหลักใช้ได้ดีสำหรับการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก ความสนใจ ความคิดเห็น และทัศนคติ ในเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านจิตอารมณ์ และบางโอกาสก็ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความคิดต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านพุทธิปัญญา ได้ด้วยการสัมภาษณ์แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การสัมภาษณ์มีโครงสร้างแน่นอน เป็นการสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดตัวคำถามและคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว คำตอบมักเป็นแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นคำตอบแบบ Check list หรือเป็นแบบให้ผู้ตอบจัดอันดับความสำคัญของคำตอบแบบ Rating scale และการสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างแน่นอน เป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มี

การกำหนดคำตอบไว้แน่นอนตายตัว คำถามที่ใช้และลำดับคำถาม จึงเปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นได้ ผู้สัมภาษณ์มีอิสระในการดัดแปลงคำถามได้เหมาะสม แต่ก็ให้เป็นไปตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ และผู้ตอบก็มีอิสระในการตอบ การใช้การสัมภาษณ์แบบนี้ส่วนใหญ่เป็นการสัมภาษณ์ของนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตแพทย์ เป็นต้น การสัมภาษณ์ที่ดี ควรมีหลักดังต่อไปนี้ การสัมภาษณ์ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ผู้สัมภาษณ์ต้องทราบแน่นอนว่า การสัมภาษณ์ครั้งนั้นๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง ผู้สัมภาษณ์ต้องเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าและเรียงลำดับคำถามไว้อย่างเป็นระบบไม่ให้เกิดความสับสน ควรมีการฝึกหรือทดลองสัมภาษณ์ก่อนที่จะสัมภาษณ์จริง เพื่อให้เกิดความชำนาญ ในการสัมภาษณ์ต้องมีการสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง ผู้ถูกสัมภาษณ์จะได้สบายใจและให้ข้อมูลตามความเป็นจริงมากที่สุด ผู้สัมภาษณ์ต้องมีพื้นความรู้ในเรื่องจะสัมภาษณ์เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้เรื่องสนทนาเป็นที่เข้าใจกัน สามารถแปลและสรุปคำตอบได้ถูกต้อง ผู้สัมภาษณ์ควรใช้วาจาสุภาพ ชัดเจน เข้าใจง่าย การสัมภาษณ์ที่ดีต้องการยั่วยุหรือเร้าให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อยากให้คำตอบ อยากแสดงความคิดเห็น โดยไม่มีการแนะนำคำตอบ การสัมภาษณ์ต้องมีการจดบันทึกผลการสัมภาษณ์ การจดบันทึก ต้องกระทำอย่างรอบคอบระวังอย่าให้เกิดความคลาดเคลื่อน อาจใช้เครื่องมืออื่นช่วย เช่น เทป โดยต้องขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วยผู้สัมภาษณ์ต้องมีมารยาทดีในการสัมภาษณ์ อย่าให้ผู้ถูกสัมภาษณ์คิดว่าคำตอบไม่ได้รับความสนใจ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:104)

3. แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้สร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้านต่างๆ ที่ต้องการทราบจากผู้ตอบ ซึ่งแบบสอบถามอาจมีลักษณะการสร้างขึ้นเพื่อทดแทนการสัมภาษณ์แบบสอบถามไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ลักษณะของข้อคำถามอาจจะมีหลายชนิด เช่น -ข้อคำถามชนิดให้เขียนตอบ อาจเป็นการเขียนสั้นๆหรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดให้ ข้อคำถามชนิดนี้มักจะใช้ในการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย ไม่สามารถคาดเดาคะเนคำตอบได้ว่ามีรายละเอียดอย่างไร หรือจัดเก็บหมวดหมู่ได้ยาก ลักษณะข้อมูลมีทั้งส่วนที่เป็นเท็จและเป็นจริง ซึ่งเป็นข้อมูลเรื่องทั่วไปและความคิดของผู้เรียน -ข้อคำถามชนิดเลือกตอบที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบเลือกตอบเพียงตัวเดียวหรือหลายตัวเลือก ข้อคำถามชนิดนี้มักใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากคำถามที่มีแนวคำตอบที่แน่ชัดอยู่แล้ว ลักษณะของข้อมูลมักจะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป -ข้อคำถามแบบมาตราประเมินค่า ซึ่งใช้กรณีที่ต้องการข้อมูลความคิดเห็น เกี่ยวกับระดับความสำคัญ หรือระดับของปัญหาหรือระดับความต้องการของข้อความแต่ละข้อว่าอยู่ในระดับใด -ข้อคำถามชนิดที่ให้จัดลำดับความสำคัญของคำถามที่กำหนดให้ใช้ในกรณีที่ต้องการทราบลำดับความสำคัญของข้อความแต่ละข้อในกลุ่มข้อความที่กำหนดให้กลุ่มหนึ่ง ว่ามีความสำคัญเรียงลำดับอย่างไร ในการประเมินควรพิจารณาใช้แบบสอบถามปลายเปิดชนิดเขียนตอบ เพราะแบบสอบถามประเภทนี้ไม่มีคำตอบที่แน่นอน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอิสระ ปราศจากแรงกดดันใดๆในการแสดงถึงการแก้ปัญหาที่ไม่มีการตัดสินว่าสิ่งที่ได้แสดงความคิดเห็นไปนั้นถูกหรือผิด คำตอบที่ได้เป็นเครื่องชี้วิธีการทำงาน ความคิด และบุคลิกภาพของผู้เรียนเอง

4. การตรวจผลงาน เป็นวิธีการประเมินที่ครูผู้สอนใช้เป็นประจำและใช้บ่อยที่สุดอีกวิธีหนึ่ง การตรวจผลงานจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่ยังประสบปัญหาในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนประการหนึ่ง ส่วนอีกประการหนึ่งเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจผลงานมาใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน และครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้ตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด ผลการปฏิบัติตามโครงการหรือโครงการต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมระดับสูงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สมนึก นนธิจันทร์ (2540:90) กล่าวว่า การตรวจผลงานเป็นวิธีการที่ครูผู้สอนใช้เป็นประจำและใช้บ่อยที่สุดอีกวิธีหนึ่ง การตรวจผลงานจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่ยังประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประการหนึ่ง ส่วนอีกประการหนึ่งเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจผลงานมาใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของครู -การวัดประเมินผลจากการตรวจผลงาน ครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้ตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด ผลการปฏิบัติตามโครงการ หรือโครงการต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมระดับสูงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539:8) กล่าวว่า โดยปกติผู้สอนมักประเมินผู้เรียนทุกคนจากงานที่ครูกำหนดขึ้นเองและเป็นงานขึ้นเดียวกัน การประเมินแนวใหม่มีข้อเสนอแนะให้ผู้สอนได้ยืดหยุ่นการประเมินผลงานมากขึ้น ดังนี้ -ครูผู้สอนอาจกำหนดงานร่วมกับผู้เรียนและไม่ควรใช้งานเพียงขึ้นเดียวแต่ก็ไม่จำเป็นต้องนำงานทุกชิ้นมาประเมิน อาจเลือกเฉพาะชิ้นงานที่ผู้เรียนทำได้ดี และบอกความหมายความสามารถของผู้เรียนตามลักษณะที่ครูต้องการประเมินได้ วิธีการเน้นจุดแข็งของผู้เรียนนับเป็นการเสริมสร้างแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามผลิตงานที่ดีๆ ออกมากขึ้นอีกวิธีหนึ่ง -ชิ้นงานที่นำมาประเมินแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องเดียวกัน -อาจประเมินชิ้นงานที่ผู้เรียนทำนอกเหนือจากที่กำหนดได้ แต่ต้องมั่นใจว่าเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทำเองจริง เช่น สิ่งประดิษฐ์ที่ผู้เรียนทำเองที่บ้านและนำมาใช้ที่โรงเรียนหรือเลือกสิ่งต่างๆที่ผู้เรียนทำขึ้นตามความสนใจ เป็นต้น การใช้ข้อมูล หลักฐานแสดงผลงานอย่างกว้างขวางจะทำให้ครูผู้สอนรู้จักผู้เรียนมากขึ้นและประเมิน ความสามารถของผู้เรียนตามสภาพที่แท้จริงของเขาได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น -ผลของการประเมินไม่ควรที่จะบอกคะแนนหรือคุณภาพที่เป็นเฉพาะตัวเลขอย่างเดียวแต่ควรที่จะบอกความหมายของผลคะแนนด้วย

5. การใช้บันทึกจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง สมนึก นนธิจันทร์ (2540:92 – 93) กล่าวว่า การประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน นอกจากครูผู้สอนจะใช้วิธีการและเครื่องมือต่างๆที่หลากหลายแล้ว ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้บุคคลที่เกี่ยวข้องหลายๆคน ข้อมูลที่ได้จากบุคคลที่เกี่ยวข้องมีจุดเด่น ทำให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนจากสถานการณ์และจากเวลาที่แตกต่างกัน มีความสำคัญในการที่จะนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผล บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่ใช้ประกอบการประเมิน ประกอบด้วย -ครูในโรงเรียน เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนตลอดเวลาขณะอยู่โรงเรียน แพ้ผสมผลงานการเรียนตลอดเวลา ครูบางท่านสามารถรู้ประวัติความเป็นมาของผู้เรียนเป็นอย่างดี ดังนั้นการประเมินที่ได้จากเพื่อนครูจึงเป็นข้อมูลที่น่าสนใจ

ในการแสวงหาข้อมูลจากเพื่อนครูอาจกระทำได้หลายวิธีตามความสะดวกและความเหมาะสม เช่น การการสอบถาม การสัมภาษณ์ และการประชุมรายกรณี เกี่ยวกับงานและผลงานของผู้เรียนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง -เพื่อนของผู้เรียน เป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนโดยเฉพาะในเด็กวัยเรียน เพื่อนจะมีความสนิทสนมเป็นพิเศษ ข้อมูลในด้านต่างๆ เพื่อนผู้เรียนอาจจะสามารถรับรู้ได้เป็นอย่างดีเพื่อมีจุดเด่นจุดด้อยในส่วนใดและควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขในส่วนใด ครูผู้สอนสามารถหาข้อมูลโดยใช้ข้อมูลโดยใช้ชั่วโมงสอนปกติสนทนาวิพากษ์วิจารณ์เป็นการสร้างสรรค์ -ผู้ปกครอง เป็นบุคคลที่มีบทบาทต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้นข้อมูล รายละเอียดอื่นๆ จากผู้ปกครองจึงนับว่ามีความจำเป็นและความสำคัญต่อการนำมาประกอบการประเมินเป็นอย่างยิ่ง ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง ผู้สอนอาจใช้วิธีการติดต่อจดหมาย วารสารสัมพันธ์ การประชุมผู้ปกครอง แบบสอบถามและการเยี่ยมบ้าน ควรให้ผู้ปกครองได้อ่านงานเขียนและพอดโฟลีโอของนักเรียนทุกชิ้น ก่อนตอบคำถามทุกครั้งให้โอกาสผู้ปกครองได้สนทนากับผู้เรียนก่อน เพื่อจะได้ข้อมูลที่แท้จริงในการวิเคราะห์สังเคราะห์ประกอบการให้ข้อมูล

6. การเยี่ยมบ้าน เป็นวิธีการที่บุคคลหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติทางบ้านและครอบครัวของผู้รับการศึกษา โดยการไปดูสถานที่แท้จริงของผู้รับการศึกษาที่บ้านว่ามีสภาพแวดล้อมทางด้านครอบครัวเป็นอย่างไร สอดคล้องหรือ ขัดแย้งกับข้อมูลที่รวบรวมได้จากวิธีการและเครื่องมืออื่นๆหรือไม่ การเยี่ยมบ้านนิยมใช้สถาบันเพื่อการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน การเยี่ยมบ้านมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบข้อเท็จจริงและสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเมื่ออยู่บ้าน เช่น สภาพแวดล้อมของบ้าน สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว เพื่อเพิ่มเติมข้อเท็จจริงบางประการที่เกี่ยวกับผู้เรียนโดยไม่สามารถรวบรวมได้ด้วยวิธีการอื่น เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ระหว่างครูกับผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้านใช้เทคนิคการสังเกต เช่น การสังเกตสภาพทั่วไปของบ้าน สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว สภาพแวดล้อมรอบๆบ้าน และการสัมภาษณ์ เช่น สัมภาษณ์บิดามารดาญาติพี่น้อง

ในการเยี่ยมบ้านจะประสบผลสำเร็จจะต้องมีขั้นตอนปฏิบัติดังต่อไปนี้ ก่อนเยี่ยมบ้านผู้ไปเยี่ยมควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการทราบอะไร อาจทำเป็นจดหมายจากโรงเรียนเพื่อเป็นการขออนุญาตผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะได้เตรียมตัวและที่สำคัญจะได้พบผู้ปกครองด้วย เมื่อไปถึงบ้านควรแสดงความมีสัมมาคารวะเจ้าของบ้านและแสดงความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ควรพยายามสังเกต จดจำสิ่งที่พบเห็นให้ได้มากที่สุดแต่ควรให้เป็นธรรมชาติในระหว่างการสนทนาควรรหาโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดง ความคิดเห็นตลอดจนเจตคติต่อสิ่งต่างๆในส่วนที่ต้องการกล่าวถึงเป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้เรียนควรกล่าวถึงในด้านที่ดีและเป็นเรื่องจริง ต้องให้เป็นธรรมชาติและไม่ควรใช้เวลาจนเกินไป และหลังการเยี่ยมบ้านควรมีการจดบันทึกสิ่งต่างๆที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ทันที

7. การศึกษารายกรณี (Case Study) เป็นการศึกษารายละเอียดที่ต่อเนื่องกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งจนได้ข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดที่พอจะวิเคราะห์ หรือตีความได้ถูกต้องและเป็นจริงของบุคคลหรือสิ่งที่ต้องการศึกษา จุดมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี เพื่อเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การวินิจฉัยและการรักษา เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจสิ่งต่างๆ เพื่อสืบค้นหาผู้เรียนที่มีลักษณะพิเศษ เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจเด็กของตนยิ่งขึ้น เพื่อทำความเข้าใจผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง หลักการศึกษารายกรณีเป็นการหาข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยเทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่หลากหลายจนเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า การศึกษารายกรณีเป็นวิธีการศึกษาที่เจาะลึกเฉพาะที่สามารถเชื่อถือได้ ในทางทฤษฎีผู้ที่ทำการศึกษารายกรณีต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูลและการวินิจฉัยข้อมูลที่รวบรวมได้จึงจะทำให้การศึกษาเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับได้ แต่ในทางปฏิบัติแล้วบุคคลดังกล่าวยังมีน้อยมาก จึงจำเป็นต้องใช้บุคคลเท่าที่มีอยู่ เช่น ครู อาจารย์ในสถานศึกษาเป็นผู้ศึกษา แต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษา

การศึกษารายกรณีเป็นการศึกษา ที่ใช้เทคนิคและเครื่องมือที่หลากหลาย ศึกษาทุกแง่ทุกมุมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ ตีความ และ สรุปอย่างละเอียดจึงเชื่อมั่นได้ว่าการศึกษารายกรณีเป็นการหาข้อมูลประกอบการประเมินผลจากสภาพจริงที่ดีที่สุดอีกวิธีหนึ่ง

8. การวัดการปฏิบัติงานจริง การปฏิบัติงานจริงนั้นเป็นการให้ผู้เรียนปฏิบัติงานต่างๆ เช่น งานแก้ปัญหาโดยใช้ประสบการณ์ในสภาพการณ์คล้ายคลึงกับเหตุการณ์จริงจนเหมือนกับการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยอาจจะเป็นข้อสอบข้อเขียนหรือการเสนอแผนงาน ตลอดจนการแก้ปัญหานั้นได้สำเร็จ (ส. วาสนา ประมวลพฤกษ์ . 2539:47) เป็นการประเมินที่นับว่ามีความเที่ยงตรงมากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะความจริง ก็คือ ประสบการณ์กำลังเกิดขึ้นนั่นเอง ประสบการณ์รวม ทั้งการกระทำ การคิดและความรู้สึกที่เป็นกระบวนการของประสบการณ์ โลกแห่งประสบการณ์เน้นการกระทำและผลของการกระทำ ฉะนั้นความจริงของความรู้สึกที่แท้จริง อันเกิดจากการกระทำจะต้องพิสูจน์ให้เห็นชัดเจนว่าสามารถปฏิบัติได้แล้วจึงยอมรับว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริง (สมนึก นนธิจันทร์. 2540:98) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539:11-12) ได้เสนอแนะการใช้ข้อทดสอบภาคปฏิบัติที่เป็นการปฏิบัติจริงว่าควรมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ เป็นปัญหาที่มีความหมายต่อผู้เรียน และมีความสำคัญเพียงพอที่จะแสดงถึงความรู้ของผู้เรียนในระดับชั้นนั้นๆ เป็นปัญหาที่เลียนแบบสภาพจริงในชีวิตของผู้เรียน แบบสอบวัดต้องครอบคลุมทั้งความสามารถและเนื้อหาตามหลักสูตร ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความคิดหลายๆ ด้านมาผสมผสานและแสดงวิธีคิดให้เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ควรมีคำตอบถูกต้องหลายคำตอบและวิธีการหาคำตอบได้หลายวิธี มีกฎเกณฑ์การให้คะแนนตามความสมบูรณ์ของคำตอบอย่างชัดเจน ไพศาล หวังพานิช (2546:27) ได้กล่าวถึง การวัดการประเมินผลภาคปฏิบัติไว้ว่าเป็นวิธีการหนึ่งในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อตรวจสอบความสามารถด้านทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติงานจริง

ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อน ศักยภาพในการประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ การวัดและการประเมินผล คุณลักษณะดังกล่าวซึ่งเป็นพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับรายวิชาที่ เน้นการปฏิบัติซึ่งจัดกิจกรรมการสอนโดยการฝึกปฏิบัติจริง ทำการทดลองฝึกสร้างหรือผลิต ชิ้นงาน คุณลักษณะของการวัดผลงานภาคปฏิบัติที่ดีมีดังนี้ ต้องกำหนดจุดประสงค์ของการวัด ทักษะให้ชัดเจนซึ่งอาจวัดที่กระบวนการหรือผลงานทั้งสองสิ่ง เนื้อหาสาระของงานที่ให้นักเรียน ปฏิบัติมีลักษณะสอดคล้องกับสภาพจริง คุณภาพของสิ่งที่จะสังเกตในครั้งหนึ่งๆมีจำนวน เพียงพอและสามารถสังเกตได้โดยตรงกำหนดเงื่อนไขในการวัดได้ชัดเจนในการวัดโดยใช้สิ่งเร้า ที่จัดขึ้น(Structured Stimulus) จัดทำคำชี้แจงอย่างกระชับ ชัดเจนสมบูรณ์ ผู้เชี่ยวชาญทุกคน หรือเกือบทุกคนเห็นว่าเนื้อหาสาระทั้งหมดที่วัดด้วย แบบตรวจสอบรายการ (Checklist Scale) หรือมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตรงกับคุณลักษณะของทักษะที่สังเกต ผู้ประเมินใช้แบบ ตรวจสอบรายการหรือมาตราส่วนประมาณค่าได้สอดคล้องกัน และแต่ละคนมีความคงเส้นคงวา ในการให้คะแนน การวัดผลงานภาคปฏิบัติ สามารถแบ่งประเภทออกได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับ ว่าการแบ่งจะใช้เกณฑ์อะไร มีดังนี้ แบ่งตามด้านที่ต้องการวัด เป็น 2 ประเภท คือ การวัด กระบวนการ (Process) เป็นการวัดที่พิจารณาเฉพาะวิธีทำ วิธีปฏิบัติในการทำงานหรือทำ กิจกรรมให้สำเร็จ เช่น พิจารณาริธีที่ผู้เรียนทำการทดลองในห้องปฏิบัติการในวิชาวิทยาศาสตร์ การใช้เครื่องมือช่างในการทำเฟอร์นิเจอร์ การกล่าวสุนทรพจน์ และการวัดผลงาน (Product) เป็นการวัดที่พิจารณาเฉพาะผลงานหรือผลผลิตซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานหรือกิจกรรม เช่น ตัวเฟอร์นิเจอร์ที่นักเรียนผลิตออกมา ภาพวาดของนักเรียน ดอกไม้ประดิษฐ์จากฝีมือ นักเรียนในบางครั้งจะประเมินทั้ง กระบวนการและผลผลิต แต่บางครั้งการประเมินเฉพาะด้านใน ด้านหนึ่ง เช่น ในการวาดภาพมักประเมินเฉพาะผลงานอย่างเดียว

9. ระเบียบสะสม (Cumulative Record) เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญมากเกี่ยวกับ ความสามารถทางการเรียนของ ผู้เรียนตั้งแต่ระดับก่อนระดับประถมศึกษาขึ้นมา ระเบียบสะสม นอกจากจะรายงานผลการเรียนและพฤติกรรมกรเรียนในแต่ละวิชาครูประจำชั้นยังบรรยายสรุป พฤติกรรมที่เด่นๆทางบวกและทางลบเอาไว้ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ การศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนทุกๆ ด้าน ได้แก่ ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติ สุขภาพและประวัติการปรับตัวในสังคม ซึ่งรายละเอียดข้อมูลต่างๆได้จากวิธีการต่างๆ ประโยชน์ของระเบียบสะสมมีมากมายหลายประการแต่จะขอกล่าวถึงส่วนที่เกี่ยวกับการประเมิน ตามสภาพที่แท้จริง ดังต่อไปนี้ ใช้ในการ ศึกษาพัฒนาการของผู้เรียน หลักฐานที่บันทึกใน ระเบียบสะสมได้ ใช้เวลาในการรวบรวมเป็นปีจะช่วยให้เห็นแนวโน้มในการพัฒนาและการ เจริญเติบโตของผู้เรียนในด้านต่างๆ ระเบียบสะสมจะช่วยให้เห็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวผู้เรียนใน ด้านผลสัมฤทธิ์ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความมั่นใจและคุณค่าต่างๆที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนทำ ให้เขาเข้าใจตัวเองได้มากขึ้น ใช้ในการศึกษาความสามารถพิเศษของผู้เรียนระเบียบสะสมช่วย ให้ผู้สอนรู้จัก ผู้เรียนแต่ละคนและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ใน การบันทึกข้อมูลจะต้องรวบรวมและสะสมไว้ในรูปของการบันทึกที่แสดงพัฒนาการและความ

เจริญเติบโตของผู้เรียนทุกๆด้านเป็นระยะๆ ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงแนวโน้มของพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนในอนาคต ระเบียบสะสมจึงเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ในการประเมินจากสภาพจริง

10. แบบทดสอบ (Test) คือ ชุดของคำถาม ซึ่งอาจเขียนให้ตอบ ให้แสดงพฤติกรรม ให้พูดออกทางวาจาก็ได้ ทำให้สามารถวัดได้ สังเกตได้ และนำไปสู่การแปลความหมายได้ แบบทดสอบแบ่งเป็น 3 ชนิด ดังนี้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ แบบทดสอบวัดความถนัด เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดศักยภาพระดับสูงสุดของบุคคลว่าสมรรถภาพในการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดและควรเรียนด้านใดหรือทำงานด้านใด จึงจะประสบความสำเร็จอย่างดี และแบบทดสอบวัดความสัมพันธ์ของบุคคลต่อสังคม แบบทดสอบประเภทนี้ จะวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพหรือการปรับตัวของบุคคลในสังคม วัดความสนใจต่อสิ่งต่างๆ แบบทดสอบประเภทนี้ มักอยู่ในรูปแบบทดสอบวัดลักษณะบุคคล เช่น แบบทดสอบความเกรงใจ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ แบบสำรวจความสนใจต่างๆ เป็นต้น

11. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานดีเด่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540:16) ได้กล่าวว่า Portfolio Assessment เป็นการสะสมงานอย่างมีจุดมุ่งหมายแสดงให้เห็นความพยายาม ความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายๆเรื่อง การสะสมงานนั้นผู้เรียนมีส่วนในการเลือกเนื้อหา เกณฑ์การเลือก เกณฑ์การตัดสิน หรือคุณสมบัติหลักฐานการสะท้อน โดยผู้เรียนต้องเป็นผู้ร่วมประเมินไม่ใช่ถูกประเมินฝ่ายเดียว ต้องมีการจัดประชุมสัมมนา เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปสู่ความเป็นผู้มีความคิดอิสระและเป็นผู้เรียนที่นำตนเองได้ การวัดผลและการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน เป็นการเก็บสะสมข้อสนเทศทั้งหมดของนักเรียนไว้ทำให้มองเห็นภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน นับเป็นแฟ้มอเนกประสงค์ที่ใช้ได้ทั้งประเมินผลการเรียนของผู้เรียนในลักษณะต่างๆได้ไม่ว่าจะเป็นการวินิจฉัยข้อบกพร่อง การประเมินความก้าวหน้า การหาจุดเด่นของผู้เรียนเพื่อคัดเลือกผู้เรียนในโอกาสต่างๆและยังใช้ประเมินการสอนของครู การตรวจสอบกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการใช้การประเมินให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. 2539 : 42) แฟ้มสะสมผลงานสามารถแบ่งตามลักษณะของการนำไปใช้หรือจุดมุ่งหมายของผู้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ แฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนรายวิชาหรือแฟ้มรวมแฟ้มนิทรรศการหรือแฟ้มแสดงผลงาน แฟ้มสำหรับการประเมินครูและนักเรียนและ แฟ้มแหล่งข้อมูลของครู ส่วน บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ (2544:137-140) กล่าวถึงประเภทของพอดโฟลิโอว่า พอดโฟลิโอมีหลากหลายชนิดขึ้นอยู่กับเกณฑ์การแบ่ง ถ้าใช้จุดมุ่งหมายของการประเมินเป็นเกณฑ์การแบ่งแล้วพอดโฟลิโออาจแบ่งเป็น 2 ชนิด สำคัญ คือ พอดโฟลิโองานยอดเยี่ยม เน้นการนำเสนอผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียนกับพอดโฟลิโอแสดงความเจริญงอกงามและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ เน้นการรายงานความก้าวหน้าในการเรียนรู้และการคิดของนักเรียน วินิจฉัยปัญหาในการเรียนรู้และการคิด และเพื่อแนะแนวทางการเรียนรู้และการคิด

ใหม่ โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จังหวัดกระบี่ (ม.ป.ป.:3) ได้ให้ข้อคิดในลักษณะสำคัญของแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นว่า การเรียนการสอนและการประเมินผลนี้ มุ่งวัดว่าผู้เรียนทำอะไรได้บ้าง มากกว่าวัดว่านักเรียนจำหรือระลึกถึงเรื่องที่วัด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ในรูปของการผลิตหรือสร้างผลงานหรือสร้างความรู้มากกว่าการเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากการทดสอบ เน้นความเที่ยงตรงในการประเมินผลสัมฤทธิ์มากกว่าความเชื่อมั่น เน้นการพิจารณาการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่าการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณในการตัดสินใจประเมิน เน้นการประมวลเหตุการณ์ในชั้นเรียนมาตัดสินโดยเน้นกิจกรรมที่มีความหมาย ส่งเสริมให้รู้จักตนเอง เชื่อมโยงและภูมิใจในตนเองมากกว่าการแข่งขัน เป็นการประสมประสานกระบวนการเรียนการสอนกับการประเมินผลเข้าด้วยกัน

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2544:146 -147) กล่าวว่า วิธีการเก็บรวบรวมผลงานจำเป็นต้องดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้ ขั้นแรก ระดมความคิด ครูผู้สอนต้องระดมความคิดกับนักเรียนและครูคนอื่นๆ เพื่อคิดหารายการงาน / กิจกรรม โครงการหรือนวัตกรรม คัดเลือกไว้ในพอดโฟลิโอ ซึ่งควรจัดเก็บในรูปกราฟ ตาราง แผนภูมิ และควรมีคำอธิบายถึงสถานการณ์ของการเรียนรู้ และผลของการเรียนรู้ที่แสดงออกมา ขั้นสอง คิดหาวิธีที่นักเรียนสามารถแสดงออกเป็นหลักฐานของการเรียนรู้ ขั้นนี้จำเป็นต้องใช้สื่อผสมหลายๆชนิด เป็นต้นว่าใช้เทปบันทึกเสียงอัดเสียงเด็ก ใช้วีดิทัศน์ถ่ายเมืองเด็ก ใช้กล้องถ่ายรูป ใช้คอมพิวเตอร์ ตลอดจนตัวอย่างงานที่นักเรียนปฏิบัติจริงและควรมีการ ส่งเสริมให้นักเรียนเขียนกำกับ ขั้นสาม เขียนแนวทางสำหรับใช้เลือกชิ้นงาน ครูผู้สอนและนักเรียนในกลุ่มช่วยกันเขียนคู่มือหรือแนวทางสำหรับใช้ในการเลือกชิ้นงาน โดยถือว่ากิจกรรมที่ลงมือปฏิบัติและที่สนใจต้องเป็นประสบการณ์ที่ดึงดูดจากประสบการณ์และภูมิหลังของนักเรียนและเป็นความคิดขั้นสูง และสามารถเชื่อมโยงนักเรียนกับโลกของความจริงเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกชิ้นงาน และทุกชิ้นที่คัดเลือกไว้ต้องจดบันทึก วัน เดือน ปี ให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินความก้าวหน้า

10. การสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนผลงาน (Scoring Rubric)

การให้คะแนนผลงานต้องทำเป็นระบบโดยเขียนแนวทางการให้คะแนน หรือคู่มือการให้คะแนนผลงาน หรือเรียกว่ากฎเกณฑ์การให้คะแนน บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2544 : 90) ให้ความหมายของกฎเกณฑ์การให้คะแนนว่า เป็นชุดของแนวทางในการให้คะแนนผลการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สำหรับใช้ประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้เรียน แนวทางในการให้คะแนนนั้น อาจทำในรูปของมาตรฐานประเมินค่า หรือแบบตรวจสอบรายการ ส่วน กรมวิชาการ (2539:54-59) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แนวทางในการให้คะแนน (Scoring rubric) ต้องกำหนดเป็นมาตรวัด(Scale) และรายการคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออก ของแต่ละจุดในมาตรวัดอย่างชัดเจน เสาวณีย์ เกียรติ (2540:159) กล่าวว่า เป็นเครื่องมือในการให้คะแนนที่ประกอบด้วยประเด็นต่างๆที่จะใช้พิจารณางานหนึ่งๆ และคำอธิบายระดับคุณภาพของแต่ละประเด็นประเมิน ซึ่งอาจเรียงลำดับตั้งแต่ดีเลิศไปจนถึงต้องปรับปรุงหรือให้เป็นระดับ

ตัวเลขตั้งแต่มากที่สุด(เช่น 4) ไปจนถึงน้อยที่สุด (เช่น 0) ประเด็นประเมินอาจกำหนดเพิ่มเติมได้หลายข้อ คำอธิบายระดับคุณภาพควรอธิบายให้ชัดเจนที่กระชับที่สุด เป็นคำอธิบายที่สามารถบอกได้ว่า ทำไมต้องดีเลิศ ดี ต้องปรับปรุง การสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน เป็นการตอบคำถามว่านักเรียนทำอะไรได้สำเร็จ มีระดับความสำเร็จในชั้นต่างๆกันหรือมีผลงานอย่างไร และแบ่งเป็น 2 แบบ (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. 2540 : 29) คือแบบรวมองค์ประกอบ (Holistic) เป็นการให้คะแนนชิ้นงานใด ชิ้นงานหนึ่งโดยดูภาพของชิ้นงานว่า มีความเข้าใจในความคิดรวบยอด การสื่อความหมาย กระบวนการที่ใช้และผลงานเป็นอย่างไร แล้วเขียนอธิบายคุณภาพของงาน หรือความสำเร็จของงานเป็นชั้น ๆ โดยอาจแบ่งระดับคุณภาพ ตั้งแต่ 0-4 หรือ 0-6 และแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic) เพื่อให้การมองคุณภาพของงานหรือความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจน จึงได้มีการแยกองค์ประกอบของการให้คะแนนและอธิบายคุณภาพของงานในแต่ละองค์ประกอบเป็นระดับโดยทั่วไป แยกองค์ประกอบของงานเป็น 4 ด้าน คือ ความเข้าใจในความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจในความคิดรวบยอด หลักการแก้ปัญหาที่ถามอย่างกระจ่างชัด การสื่อความหมาย สื่อสาร คือ ความสามารถในการอธิบาย นำเสนอ การบรรยายเหตุผล แนวคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์ การใช้กระบวนการและยุทธวิธี สามารถเลือกยุทธวิธี กระบวนการนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และผลสำเร็จของงาน ความถูกต้องแม่นยำในผลสำเร็จของงาน หรืออธิบายที่มาและการตรวจสอบผลงาน ส่วน บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ (2544 : 90) กล่าวว่า การพิจารณากฎเกณฑ์การให้คะแนน ถ้าพิจารณาตามลักษณะของงานหรือกิจกรรม แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ กฎเกณฑ์การให้คะแนนทั่วไป (General Rubric) สำหรับใช้ประเมินงานหรือกิจกรรมหลายๆชิ้นที่อยู่ในกรอบเนื้อเรื่องเดียวกัน และกฎเกณฑ์การให้คะแนนแบบเฉพาะ (Specific Rubric) เป็นแนวทางในการให้คะแนนทั่วไป ที่เขียนให้เฉพาะเจาะจงกับการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมแต่ละชิ้น ถ้าพิจารณาตามเกณฑ์หรือองค์ประกอบของการให้คะแนน ก็ยังแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ เกณฑ์รวม (Holistic) เป็นการพิจารณาผลงานของผู้เรียนในภาพรวมว่ามีคุณภาพในระดับใด และเกณฑ์ย่อย (Analytic) เป็นการพิจารณาผลงานของผู้เรียนแยกเป็นรายด้าน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2540:68) ได้เสนอลำดับขั้นตอนการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน(Rubric)ไว้ดังนี้ กำหนดขั้นตอนหรือลักษณะเด่นของผลงานที่คาดหวังไว้ตามจุดมุ่งหมาย จัดหัวข้อรายการที่มีความสำคัญและแสดงออกถึงการบรรลุจุดมุ่งหมายไว้อย่างชัดเจน คัดเลือกเฉพาะรายการที่สามารถสังเกตได้หรือประเมินตัดสินได้ นำรายการที่เลือกไว้มากำหนดเป็นกระธงในการประเมิน โดยขยายให้ชัดเจนมากขึ้นในลักษณะของพฤติกรรมที่สังเกตได้ หรือคุณลักษณะที่เด่นชัดของผลงาน สร้างเกณฑ์การประเมินในลักษณะของมาตรฐานจัดอันดับคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินผลงานในแต่ละทักษะย่อย นำเกณฑ์การประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เลือกตัวอย่างผลงานของนักเรียนที่ไม่ได้เลือกเป็นผลงานดีเด่นมาทักษะละ 1 ผลงาน นำไปให้ผู้ตรวจให้คะแนนจำนวน 2 คน ทดลองใช้เกณฑ์การประเมินผลงานประเมินให้คะแนนผลงานจนครบทุกทักษะ หากความ

สอดคล้องของการให้คะแนนโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำนองเดียวกัน เสาวนีย์ เกรียร์ (2540:159) ได้เสนอกระบวนการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน(Scoring Rubric) ที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน ดังต่อไปนี้ ให้นักเรียนดูตัวอย่างของงานที่ดีและชิ้นงานที่ไม่ค่อยดีแล้วบอกถึงลักษณะว่าชิ้นที่ดีมีลักษณะอย่างไร ที่ไม่ดีมีลักษณะอย่างไรกำหนดแนวทางจากประเด็นแรกให้ช่วยกันตรวจสอบดูว่างานที่ดีนั้นจะต้องดูอะไรบ้าง กำหนดคำอธิบายระดับคุณภาพต่าง ๆ ในแต่ละแนวทางนั้นให้อธิบายว่าระดับสูงสุดมีลักษณะอย่างไรแล้วเติมส่วนที่อยู่ตรงกลางลงไป ผูกติดกับงานตัวอย่าง ให้นักเรียนลองใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนนกับงานที่ให้ดูเป็นตัวอย่างในขั้นที่ 1 หัดใช้ในการประเมินตนเองและให้เพื่อนประเมินให้นักเรียนทำในระหว่างที่นักเรียนกำลังทำงาน ให้หยุดเป็นระยะๆ เพื่อให้ประเมินตนเอง และให้เพื่อนประเมิน ให้โอกาสนักเรียนทบทวนและปรับปรุงงานของเขาโดยดูจากผลสะท้อนที่ได้จากขั้นตอนที่แล้ว ใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนนนั้น เพื่อประเมินผลงานของนักเรียน

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2544:94) กล่าวว่า การสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลภาคปฏิบัติต้องมีส่วนประกอบในการดำเนินการที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นกำหนดการปฏิบัติให้ชัดเจน คือระบุชนิดของการปฏิบัติว่า เป็นทักษะวิธีการทำหรือผลงานสำเร็จที่สร้างขึ้น กำหนดจุดสนใจของการประเมินว่า สนใจเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติที่สะท้อนคุณลักษณะที่สำคัญของการปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จ ขั้นตอนแบบกิจกรรมสำหรับใช้ประเมิน ดังนี้ ระบุลักษณะของงานหรือกิจกรรมว่า เป็นผลงานหรือการปฏิบัติตามที่มอบหมายให้ทำหรือเป็นการแสดงออกที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ กำหนดรายการของงานหรือกิจกรรม ได้แก่ นิยามจุดหมายของการปฏิบัติเงื่อนไขสถานการณ์ของการปฏิบัติ และเกณฑ์มาตรฐาน กำหนดจำนวนชิ้นงานหรือกิจกรรมให้ทำว่าจะใช้เพียงงานเดียวหรือหลายงานจึงเพียงพอในสภาพการณ์นั้น ขั้นให้คะแนนและจดบันทึกผล ดังนี้ ระบุรูปแบบการให้คะแนนว่าใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบใด เช่น แบบ ทัวไปหรือแบบเฉพาะเนื้อหา และแบบเกณฑ์รวมหรือเกณฑ์ย่อย กำหนดวิธีการจดบันทึกว่าเป็นแบบตรวจสอบรายการ มาตราประเมินค่าการปฏิบัติ การจดบันทึกพฤติกรรมตามช่วยตลอดเวลา หรือการจดจำธรรมชาติ ระบุผู้ประเมินว่าจะให้ใครเป็นผู้สังเกตและประเมิน ผลการปฏิบัติจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอน ครูที่เคยสอน ตัวผู้เรียนเอง หรือเพื่อนในกลุ่ม

ในกรณีที่ผลงานปฏิบัติ เป็นข้อเขียนตอบในแบบทดสอบอัตนัยหรือข้อสอบปลายเปิดต้องใช้แนวทางในการตรวจให้คะแนนตาม คำกล่าวของ ไพศาล หวังพานิช (2528:96-97) ที่กล่าวว่า ไม่ว่าจะใช้วิธีใดตรวจให้คะแนน การตรวจที่ช่วยเพิ่มความเชื่อถือได้ของคะแนน ควรกระทำดังต่อไปนี้ ไม่ควรให้เด็กเขียนชื่อในกระดาษคำตอบ เพื่อป้องกันการให้คะแนนจากความรู้สึกประทับใจในเรื่องอื่น ๆ ของเด็ก ซึ่งเรียกว่า halo effect เช่น คะแนนจากความคุ้นเคย ความสำนึกว่าเด็กมีความตั้งใจและขยันขันแข็ง เป็นต้น ตรวจคำตอบทีละข้อ ไม่ควรตรวจทุกข้อของแต่ละคน เพราะจะก่อให้เกิด halo effect เช่นกัน เช่น เห็นว่าข้อแรก ๆ ของเด็กได้คะแนนมาก ข้อต่อไปจึงให้คะแนนน้อย (ทั้ง ๆ ที่คำตอบดี) หรือในทางตรงกันข้าม

การตรวจคำถามข้อเดียวกันของทุก ๆ คนให้เสร็จ จะช่วยในแง่การเปรียบเทียบการตอบของเด็กทั้งกลุ่มได้ด้วย อีกทั้งช่วยให้การตรวจแต่ละข้อนั้น ๆ ของแต่ละคนยืดหยุ่นที่เหมือนกัน ไม่ควรย้อนไปดูคะแนนของเด็กจากข้อที่ตรวจแล้วในการตรวจข้อต่อไป ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้คะแนนในข้ออื่น ๆ มีผลกระทบต่อการให้คะแนนในข้ออื่น ๆ ไม่ควรให้คะแนนโดยยึดความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก ถ้าหากมิได้มุ่งวัดความถูกต้องในการเขียนและการใช้ภาษา ความถูกต้องสละสลวยในการใช้ถ้อยคำสำนวนในการตอบ ไม่ควรมีอิทธิพลในการให้มากหรือน้อย ผู้ตรวจควรพิจารณาเฉพาะเป้าหมายการตอบในแง่ความสมบูรณ์ครบถ้วนของเนื้อหาหรือความสมเหตุสมผลของความคิดเป็นหลักในการให้คะแนน ถ้าเป็นไปได้ ควรให้คนอื่นตรวจสอบผลการตรวจให้คะแนน ทั้งนี้เพื่อให้คนอื่นประเมินความเหมาะสมในการให้คะแนนของเรา ตามหลักการที่ถูกต้องนั้น คะแนนที่เด็กได้ควรเป็นคะแนนเฉลี่ยที่เกิดจากผู้ตรวจให้คะแนนหลาย ๆ คน ซึ่งคงเป็นเรื่องยากในเชิงปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามถ้าไม่อาจปฏิบัติได้อย่างน้อยผู้ตรวจควรจะได้ทบทวนความเหมาะสมในการตรวจให้คะแนนของตนอีกครั้งหนึ่งก่อนที่นำคะแนนเหล่านั้นไปใช้ ควรเขียนวิจารณ์ ข้อท้วงติง (Comments) เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน หรืออย่างน้อยได้เป็นหลักฐานว่า ทำไมจึงได้คะแนนเท่านี้ สำหรับคำตอบของเด็กคนนี้ การตรวจให้คะแนนต้องกระทำอย่างตั้งใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีกฎเกณฑ์การให้คะแนน และต้องอ่านคำตอบของเด็กอย่างถี่ถ้วน เมื่อใดที่ผู้ตรวจขาดหลักกฎเกณฑ์การให้คะแนน หรือไม่ได้อ่านคำตอบอย่างตั้งใจ คะแนนที่ให้กับเด็กมักจะออกมาในรูปกลาง ๆ ซึ่งเป็นไปตามหลักของ Central Tendency Error. ซึ่งเป็นไปในลักษณะที่ว่า “เมื่อไม่แน่ใจก็ให้คะแนน กลาง ๆ ไว้ก่อน” ซึ่งแน่นอนว่าคะแนนที่ได้จากการสอบวัดนั้นจะมีความเชื่อมั่นต่ำลง

การตัดสินให้คะแนนนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ประเมินความสามารถของนักเรียนจากหลักฐานผลงานมาตีค่าเป็นคะแนน การที่จะทำให้ผลการตัดสินน่าเชื่อถือนั้นมีปัจจัยสำคัญสองประการ คือ กฎเกณฑ์การให้คะแนน ต้องได้รับการสร้างและพัฒนาจนมีคุณภาพ โดยเฉพาะความเที่ยงตรงตามเนื้อหา นั่นคือ ต้องสร้างให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของงาน ในทางปฏิบัติครูควรช่วยสร้างและนำไปทดลองใช้ก่อนเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุง ผู้ประเมิน เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและยุติธรรมต่อนักเรียนควรใช้ผู้ประเมินมากกว่า 1 คน และมีการฝึกใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนนก่อน เพื่อความชัดเจนและประเมินได้ตรงประเด็น ถ้ามีผู้สอนร่วมกันหลายคน ควรให้ทุกคนได้ประเมินผลงานนักเรียนแต่ละคน แล้วนำเอาคะแนนของผู้ประเมินทุกคนมาเฉลี่ย ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องประเมินคนเดียว ควรประเมินซ้ำอีกครั้ง โดยทิ้งช่วงเวลาการประเมิน แต่ละครั้งห่างกันพอสมควร นำคะแนนทั้งสองครั้งมาเฉลี่ย (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. 2540:147) ส่วน สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ (2544:140) ได้ให้แนวทางในการกำหนดกฎเกณฑ์การให้คะแนน 2 แบบ คือ 1.) กฎเกณฑ์การให้คะแนนเป็นภาพรวมหรือเกณฑ์รวม (Holistic Scoring Rubric) คือกฎเกณฑ์การให้คะแนนชิ้นหนึ่งโดยดูภาพรวมของชิ้นงานว่ามีคุณลักษณะเป็นอย่างไรแล้วเขียนอธิบายคุณภาพของงานหรือความสำเร็จของงานเป็นชิ้น ๆ โดยอาจแบ่งระดับคุณภาพ ตั้งแต่ 0 – 4 หรือ 0 – 6 โดยมีวิธีการในการกำหนดคะแนนตามคุณภาพของ

งาน ดังนี้ แบ่งงานตามคุณภาพเป็น 3 กอง คือ กองที่ 1 ได้แก่ งานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษ เขียนอธิบายลักษณะของงานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษ กองที่ 2 ได้แก่ งานที่ยอมรับได้น้อยหรือยอมรับไม่ได้ เขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้น้อย จากนั้นก็นำงานแต่ละกองมาให้คะแนน เช่น กองที่ 1 จะให้คะแนนสูงสุด ลดหลั่นลงมาจนถึงกองที่ 3 ส่วนงานที่แสดงว่าไม่ได้ใช้ความพยายามเลยให้คะแนนเป็น 0 2.) กำหนดระดับความผิดพลาด โดยพิจารณาจากความบกพร่องของคำตอบว่ามีมากน้อยเพียงใด แล้วหักจากระดับคะแนนสูงสุดมาที่แต่ละกอง เช่นการกำหนดระดับ คุณภาพของงานแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์อาจกำหนดดังนี้ คะแนน 4 หมายถึง คำตอบถูก แสดงเหตุผลถูกต้อง แนวคิดชัดเจน คะแนน 3 หมายถึง คำตอบถูก เหตุผลถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย คะแนน 2 หมายถึง เหตุผลหรือการคำนวณผิด แต่ก็มีแนวทางที่นำไปสู่คำตอบ คะแนน 0 หมายถึง ไม่ตอบ หรือตอบไม่ถูก 3.) อธิบายคุณภาพตามระดับจากสูงที่สุดไปต่ำสุด เช่น กฎเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระ อาจกำหนดดังนี้ คะแนน 4 หมายถึง การสาธิตหรือการแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ครบถ้วน ถูกต้องแม่นยำในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือ สถานการณ์ที่กำหนด รวมทั้งเสนอแนวคิดใหม่ que แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึง กฎเกณฑ์หรือลักษณะของข้อมูล คะแนน 3 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้องในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด คะแนน 2 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้องในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดในบางส่วน คะแนน 1 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงความเข้าใจในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ที่กำหนดน้อยมาก และเข้าใจไม่ถูกต้องบางส่วน คะแนน 0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ สิ่งที่ต้องกำหนดต่อไปคือ การพิจารณาว่าระดับคุณภาพใดจะเป็นที่ยอมรับได้จะเห็นว่าจากตัวอย่างที่ผ่านมา ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป มีคำอธิบายถึงการแสดงออกที่ยอมรับได้ เพราะนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด และ 2. กฎเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบหรือเกณฑ์ย่อย (Analytic Scoring Rubrics) เพื่อให้การมองคุณภาพของงานหรือความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจน จึงได้มีการแยกประกอบของการให้คะแนนเป็นหลายองค์ประกอบหรือหลายรายการ และอธิบายคุณภาพของงานในแต่ละองค์ประกอบเป็นระดับ ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ว่ากฎเกณฑ์การให้คะแนนแบบนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ แนวทางต่างๆที่ใช้ในการพิจารณาชิ้นงาน หรืออาจแยกองค์ประกอบ หรือรายการที่จะประเมิน เช่น ในผลงานการเขียนชิ้นหนึ่ง เราอาจมีแนวทางการประเมินโดยดูสิ่งต่อไปนี้ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย การจัดองค์ประกอบ รายละเอียดท่วงทำนองการเขียน(Voice, Style) หลักไวยากรณ์ ตัวสะกด(Machanics)เป็นต้น และคำอธิบายถึงระดับคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบ เรียงลำดับตั้งแต่สูงสุดถึงต่ำสุด ซึ่งกำหนดระดับคุณภาพเป็นก็ระดับขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

11. การวัดประเมินควบคู่กับการเรียนการสอน จากการสื่อสารส่วนบุคคล

บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ (2544) กล่าวว่า การสื่อสารส่วนบุคคล ในชั้นเรียนทั่วไปครูผู้สอนและผู้เรียนมีโอกาสใกล้ชิดและสามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ตอบสนองต่อจุดหมายการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสื่อสารส่วนบุคคลดังกล่าวสามารถนำไปใช้ เป็นวิธีการประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ เพราะการประเมินด้วยวิธีการถามตอบกันในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถบ่งบอความสำเร็จของผู้เรียนรายบุคคลและทั้งชั้น รวมทั้งนำไปเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงให้มีการเรียนรู้มากขึ้นได้ การสื่อสารบุคคลจึงเป็นวิธีการประเมินที่สำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้มองเห็นและเข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียน และครูผู้สอนสามารถใช้การสื่อสารส่วนบุคคลในรูปแบบต่างๆ ดังนี้ -ตั้งคำถามในระหว่างทำกิจกรรมการเรียน ฟังคำตอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ -พบปะกับผู้เรียนและซักถามให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน -ตั้งใจฟังคำตอบของผู้เรียนในระหว่างพูดอภิปรายกันในห้องเรียนเพื่อประเมินความคิด เหตุผลของผู้เรียน -ทำการสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ตามเนื้อหาที่ต้องการ -พูดคุยกับคนใกล้ชิด ผู้เรียน ได้แก่ เพื่อนๆ ครูคนอื่นๆ ที่เคยสอน และพ่อแม่ ผู้ปกครองของผู้เรียนเพื่อหาข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน -ขอให้ผู้เรียนรวบรวมความคิดของตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ในรูปแบบของการจดบันทึก บันทึกประจำคาบเรียนและบันทึกสั้นๆ การสื่อสารส่วนบุคคลสามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้ -การถามตอบในห้องเรียน -การพบปะพูดคุยกับผู้เรียน -การพูดคุยกับคนอื่น -การอภิปรายในห้องเรียน -การสอบปากเปล่า -การอ่านบันทึกเหตุการณ์ของผู้เรียน - การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านประจำวัน การถามตอบในห้องเรียน การถามตอบในห้องเรียน เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนใช้ตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ในการตอบคำถามทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้าผู้ถามใช้คำถามอย่างต่อเนื่องเหมาะสม และซักถามให้ลึกซึ้งลงไป กระบวนการคิดเหตุผลของผู้เรียน เพื่อช่วยให้เขาสามารถปรับและเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาของเขา การถามตอบในห้องเรียนจึงสามารถเชื่อมโยงการประเมินกับ การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถใช้คำถามกับผู้เรียนที่ยังมีความเข้าใจผิดหรือความคิดเหตุผลผิดพลาดได้ทันที การประเมินวิธีนี้ทำให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ที่ไม่สามารถใช้วิธีการประเมินอื่นๆ ทำได้สะดวก การถามตอบในห้องเรียนครูผู้สอนต้องฟังคำตอบและแปลผลคำตอบเหล่านั้นแล้วลงสรุปอ้างอิงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานภายในประสบการณ์ของผู้เรียน ดังนั้นเพื่อใช้เทคนิคนี้ให้ได้ผลดีที่สุดควรปฏิบัติดังนี้-วางแผนคำถามหลักๆ ล่วงหน้า ก่อนการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับจุดหมายการเรียนรู้ และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน -ใช้คำถามสั้น กระชับ และชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้ตอบตรงประเด็น -ซักถามความคิดเห็นเหตุผลหลากหลายด้าน อย่าถามเฉพาะความจำ และ ข้อเท็จจริงเท่านั้น -ตั้งคำถามก่อนแล้วจึงชี้ไปยังคนที่ต้องการตอบวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีสมาธิในการฟังและ

สนใจในประเด็นคำถาม -เรียกทั้งคนที่ยกมือขอตอบและไม่ได้ยกมือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม -ให้จำการทำงานของผู้เรียนจำนวนน้อยๆ ในระยะวันสองวันสำหรับการทำระยะยาวและผู้เรียนจำนวนมากๆ ต้องจดบันทึกลงในแบบฟอร์ม -กล่าวชื่นชมคนที่ตอบถูกและมีคุณภาพ ชักถามคนที่ตอบผิดเพื่อรู้สาเหตุ แต่ต้องระมัดระวังเรื่องความรู้สึกของผู้เรียนด้วย -หลังจากตั้งคำถามแล้ว ต้องทิ้งเวลารอคำตอบและบอกผู้เรียนว่าครูกำลังคอยคำตอบ การให้เวลาตอบจะมีประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีข้อดีหลายอย่างดังนี้ -คำตอบมีความยาวมากขึ้น -คำตอบที่เหมาะสมมีจำนวนมากขึ้น -การไม่ตอบลดลง -ความเชื่อมั่นของผู้เรียนเพิ่มขึ้น -เพิ่มปฏิสัมพันธ์เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และลดกิจกรรมเน้นครูเป็นสำคัญ -ผู้เรียนมีคำถามมากขึ้น -ผู้เรียนที่เรียนซ้ำมีส่วนร่วมมากขึ้น -ปัญหาการขาดวินัยในชั้นเรียนจะลดลง และ -การคาดหวังให้เฉพาะผู้เรียนเก่งๆ ตอบมีแนวโน้มลดลง ถ้าผู้สอนสามารถบังคับตัวเองไม่ให้พูดสอดแทรกในขณะที่รอคอยคำตอบจะทำให้ได้รับสารสนเทศของการประเมินที่ดี และยังเป็นการผสมผสานการประเมินให้อยู่ในกระบวนการการเรียนรู้ได้อย่างกลมกลืนเป็นกระบวนการเดียวกัน การจดบันทึกผลการถามตอบของผู้เรียนแต่ละคนไว้เป็นหลักฐานจะมีประโยชน์สำหรับพิจารณาปรับปรุงผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การจดบันทึกอาจแยกเป็นสองฟอร์ม คือ แบบจดบันทึกรายบุคคลกับแบบจดบันทึกทั้งห้อง

การพบปะพูดคุยกับผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ด้วยการจัดประชุมพบปะพูดคุยกับผู้เรียนในเรื่องที่ควรต้องเรียนซึ่งอาจจัดทำในรูปแบบมีโครงสร้าง หรือแบบไม่มีโครงสร้างได้ ครูผู้สอนและผู้เรียนต้องพูดคุยกันโดยตรงและเปิดเผย ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับความรอบรู้ ความเหมาะสมของเนื้อหา ความต้องการพิเศษ ความสนใจ และสิ่งที่พึงปรารถนา ตลอดจนหัวข้อที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนให้เกิดสิ่งแวดล้อมของการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องพูดคุยกันให้เกิดความเข้าใจถึงวิธีการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการนัดพบปะพูดคุยกัน ไม่จำเป็นต้องทำครบทุกคนหรือต้องทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกคน ครูอาจพบกับผู้เรียนเพียงคนเดียวถ้ามีความจำเป็นต้องสื่อสารติดต่อกันและการพบปะพูดคุยอาจแปรเปลี่ยนเรื่องพูดคุยไปตามความต้องการที่ต่างกัน การประเมินการพบปะพูดคุยควรปฏิบัติดังนี้ -ทั้งครูและผู้เรียนต้องเปิดใจพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมาและยินดีตรวจสอบ คุณลักษณะสำคัญของการเรียนการสอน -คำถามในการพูดคุยต้องเฉพาะเจาะจงตรงตามจุดหมายการเรียน และจุดหมายของการนัดพบ -คำถาม ต้องคิดขึ้นด้วยความไตร่ตรองรอบคอบและวางแผนล่วงหน้า โดยอาจให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ -จัดเวลาให้เพียงพอเพื่อให้สามารถพบปะพูดคุยได้จบกระบวนการ -สรุปผลการพูดคุยไว้เป็นบทเรียนและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันต่อไป การนัดพบพูดคุยมีจุดเด่นสำคัญทำให้ผู้เรียนเกิดพลังความรับผิดชอบในการประเมินความก้าวหน้าของตนเอง การดำเนินการให้แต่ละคนมีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จและนิยามความสำเร็จทางวิชาการอย่างเปิดเผยและชัดเจน ทำให้การพูดคุยได้ทั้งข้อมูลสารสนเทศและเกิดแรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จ

การพูดคุยกับคนอื่น นอกจากการพบปะพูดคุยกับผู้เรียนโดยตรงแล้ว การพูดคุยกับคนอื่นยังสามารถ นำมาใช้ในการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนตัวอีกแบบหนึ่ง สามารถรวบรวมข้อมูล สารสนเทศด้านผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี บุคคลต่างๆ ที่สามารถเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่ นักเรียนคนอื่นๆ ที่เป็นเพื่อนสนิทสนม ใกล้ชิดของนักเรียน ครูผู้สอนคนอื่นๆ ที่เคยสอนนักเรียน บุคลากรในโรงเรียน เช่น คณงาน ภารโรง เจ้าหน้าที่ห้องสมุด รวมทั้งญาติ พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียน บุคคลเหล่านี้ จะมีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในบางส่วนที่ครูผู้สอนไม่รู้และไม่สามารถหาได้โดยตรงด้วยตนเอง

การพูดคุยเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียนจากบุคคลต่างๆ เหล่านี้จะทำให้ครูผู้สอนได้ข้อมูลกว้างขวางครอบคลุมมากขึ้นและทำให้มั่นใจในข้อมูลมากขึ้น อย่างไรก็ตามครูผู้สอนที่ใช้วิธีการพูดคุยกับคนอื่นต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างมีคุณภาพ การพูดคุยจึงจำเป็นต้องซักถามลักษณะของคุณภาพของหลักฐานจากคนที่ให้ข้อมูล ครูผู้สอนต้องแน่ใจว่าคนที่ให้ข้อมูลใช้วิธีประเมินที่น่าเชื่อถือ ตัวอย่างเหมาะสม และมีการควบคุมความลำเอียงหรือถามเฉพาะคนที่อยู่ในฐานะที่จะรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์สภาพแวดล้อมที่นำมาใช้ในการตัดสินใจที่สำคัญ เพื่อป้องกันความลำเอียงที่อาจแอบแฝงอยู่ในข้อมูล ตัวอย่างการจดบันทึกพูดคุยกับเพื่อสนิทของผู้เรียน

การอภิปรายในชั้นเรียน การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอีกวิธีหนึ่งสามารถพิจารณาได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตอบแบ่งปันความรู้เป็นกลุ่มเล็กๆ หรือกลุ่มใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อความรู้ประสบการณ์ และความคิดเห็นของครูและเพื่อนๆ โดยผู้เรียนต้องจัดระบบความคิด การโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และใช้ทักษะทางอารมณ์และสังคม ข้อมูลและสารสนเทศที่ได้สามารถนำไปสะท้อนให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล การประเมินจากการอภิปรายในชั้นเรียนให้เกิดประโยชน์ตามจุดเด่นของวิธีนี้ ควรดำเนินการตามหลักการดังนี้ -เตรียมคำถามหรือประเด็นอภิปรายล่วงหน้าเพื่อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่ต้องการ -การนำผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมกระบวนการเตรียมคำถาม ควรมีการคละจำนวนคำถามและประเด็นสำคัญในการอภิปรายคละกันไป -ควรใช้รูปแบบการโต้วาที หรือการเรียนรู้เป็นรูปแบบทีมแบบต่างๆ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เกี่ยวข้องโดยตรงให้มากที่สุด และต้องให้ความสนใจต่อผู้มีผลสัมฤทธิ์ต่ำด้วย -จัดรูปแบบการอภิปรายเพื่อบอกบทบาทของแต่ละคนว่าทำอะไร เช่น เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย หัวหน้าทีม พิธีกร ผู้จัดบันทึก เพื่อให้ผู้เรียนจำนวนมากที่สุด ได้มีโอกาสนำเสนอหลักฐานด้านผลสัมฤทธิ์ของเขา -ให้ผู้เรียนทุกคนทั้งคนที่พูดเก่งและพูดไม่เก่งมีโอกาสเท่าเทียมกันในการนำเสนอความสามารถของตน -สารสนเทศที่นำไปใช้ตัดสินใจที่สำคัญ เช่น การใช้เกรดต้องใช้วิธีการจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ การใช้การอภิปรายในชั้นเรียนเป็นวิธีการประเมินที่มีจุดเด่นสำคัญคือ สามารถให้ ข้อมูลสารสนเทศด้านความคิดเหตุผลของผู้เรียนได้ลึกซึ้งและมีคุณภาพ ได้แก่

การคิดวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ การสรุปอ้างอิง การโต้แย้งอย่างมีเหตุผลตามทัศนะของตน อย่างไรก็ตาม วิธีการนี้มีความยากลำบากในการสู่การแสดงออกของผู้เรียนให้ครบถ้วนและเท่าเทียมกันได้

การสอบปากเปล่า การสอบปากเปล่าเป็นวิธีการประเมินอย่างหนึ่งที่ครูต้องเตรียมและตั้งคำถามให้ ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดและพูดตอบปากเปล่า ครูต้องฟังและตีความหมายคำตอบ จากนั้นต้องประเมินตัดสินคุณภาพและลงสรุประดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การสอบปากเปล่านิยมใช้ กันมากในการประเมินผลการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและบางครั้งใช้ประกอบการสอบประมวลความรู้ของนิสิต แม้ว่าการสอบปากเปล่าจะไม่เป็นที่นิยมใช้กันกว้างขวางเท่ากับแบบทดสอบเลือกตอบก็ตาม แต่ก็ยังมีคุณค่าที่จะนำมาใช้ในปัจจุบันเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อน และที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการประเมินการปฏิบัติจากของจริง โดยความเป็นจริงแล้วการสอบปากเปล่าจะคล้ายกับการประเมินแบบอัตนัยแต่มีข้อดีกว่าตรงที่สามารถใช้คำถามเสริมเพิ่มเติมได้ ดังนั้นการใช้การสอบปากเปล่าให้มีคุณภาพ ควรใช้หลักของการประเมินอัตนัย และเพิ่มข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ -สร้างคำถามสั้นๆ ที่เน้นจุดหมายการเรียนรู้ที่ต้องการ -ใช้คำถามที่เชื่อถือได้ว่าสามารถบ่งชี้ความรู้ที่ต้องการสามารถระบุความคิดที่ใช้ และสามารถบ่งชี้มาตรฐานที่จะนำไปตัดสินคำตอบ -มั่นใจว่ามีเกณฑ์ที่สามารถแยกเนื้อหาสาระและความสามารถด้านการคิดออกจากความสามารถในการใช้คำพูด -เตรียมเนื้อหาในการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีอุปสรรคในการใช้ภาษา -มีแบบตรวจสอบรายการมาตรฐานประเมินค่า หรือวิธีการจัดบันทึกผลต่างๆ พร้อมทั้งจะใช้ประเมินทันที -ถ้าเป็นไปได้ควรมีการจัดบันทึกตอบเพื่อให้สามารถประเมินซ้ำภายหลังได้

การอ่านบันทึกเหตุการณ์ของผู้เรียน การประเมินการเรียนรู้ด้วยการสื่อสารส่วนตัว นอกจากใช้วิธีการถามตอบในชั้นเรียน การพบปะพูดคุย การอภิปรายและการสอบปากเปล่าแล้ว เรายังสามารถใช้การสื่อสารในรูปแบบการเขียนได้โดยให้ครูผู้สอนอ่านสิ่งที่ผู้เรียนเขียนบันทึกตอบกันระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกความคิดของตนไว้ที่ช่องซ้ายของกระดาษและให้ผู้สอนเขียนตอบลงในช่องขวาของกระดาษ การเขียนบันทึกความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ของตนและสะท้อนความก้าวหน้าของตน อาจทำเป็นรายการคำถามให้เขียนบันทึกการแก้ปัญหาต่างๆ เป้าหมายของการเขียนบันทึกเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนความคิด วิเคราะห์ การอธิบาย และการประเมินประสบการณ์การเรียนรู้และความสำเร็จรูปแบบการเขียนบันทึกอาจแบ่งเป็นสี่แบบคือ -การเขียนบันทึกคำตอบ -การเขียนบันทึกส่วนตัว -การเขียนบันทึกประจำวัน และการจัดบันทึกการเรียนรู้ การเขียนบันทึก ทั้งสี่แบบนี้สามารถนำมาใช้สื่อสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการเขียนจะสะสมมากขึ้นตามเวลา ข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวสามารถนำไปช่วยผู้เรียนให้ปรับปรุงตนเองจนประสบผลสำเร็จได้ การเขียนบันทึกคำตอบ เป็นวิธีการที่นำไปใช้ได้มากที่สุดในการวิชาการอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดแล้วต้องการแสดงความคิดเห็นต่อสาระประเด็นที่อ่านโดยทั่วไปครูจะกำหนดกรอบประเด็นให้เขียนบันทึกคำตอบ

การเขียนบันทึกส่วนตัวหรือการเขียนบันทึกประจำวัน เป็นวิธีการเขียนบันทึกที่มีอิสระในการเขียนบันทึกมากที่สุด ครูผู้สอนจะให้เวลานักเรียนเขียนบันทึกความคิดเห็นในช่วงการเรียนแต่ละคาบเรียนโดยนักเรียนสามารถเขียนบันทึกประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของนักเรียน บันทึกเหล่านั้นสามารถนำไปใช้ประเมินผลหรือใช้เป็นแบบฝึกปฏิบัติการเขียนของนักเรียนก็ได้ ในกรณีที่มีการประเมินผลการเขียนบันทึก อาจให้ครูเป็นผู้ตัดสินหรือให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสิน หรืออาจใช้ทั้งครูและนักเรียนร่วมกันก็ได้ การบันทึกส่วนตัวบางครั้ง ครูผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเขียนบันทึกเฉพาะเรื่อง เช่นบันทึกความดี จะสามารถสะท้อนภาพพฤติกรรมของเด็กอย่างต่อเนื่อง การจดบันทึกการเรียนรู้ เป็นวิธีการสื่อสารติดต่ออีกวิธีหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสะท้อน วิเคราะห์ อธิบาย และประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ ความสำเร็จ และการเขียนข้อสรุป การบันทึกการเรียนรู้จะทำความเข้าใจกับการจดบันทึก

ข้อพิจารณาในการใช้บันทึกของผู้เรียน -การเขียนบันทึกต้องอาศัยความพร้อมด้านการเขียนเบื้องต้นของผู้เรียน ดังนั้น ควรใช้กับระดับชั้นที่ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ดีแล้ว -การบันทึก อย่าให้เป็นภาระหนักกับนักเรียน ครูอาจพิจารณาว่าเมื่อสอนและทำกิจกรรมการเรียนเสร็จในชั่วโมงนั้นๆ ให้เวลาผู้เรียนบันทึกสั้นๆ 2 – 3 บรรทัด แล้วแต่ความคิดของแต่ละคน ครูอาจช่วยให้ง่ายขึ้นโดยให้ผู้เรียนบันทึกความยาวอย่างน้อยสามบรรทัด ทุกครั้งที่เรียนวิชานี้ ให้เลือกสิ่งที่จะเขียนเองอย่าเขียนตามเพื่อน แต่ควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของครู -เนื่องจากการบันทึกเป็นเรื่องราวที่เป็นส่วนตัว ควรทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าครูจะไม่เปิดเผยบันทึกให้ผู้อื่นอ่าน ครูจะใช้บันทึกเพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียนแต่ละคนและไม่หักคะแนนเมื่อเขียนผิด -การเขียนบันทึกแบบโต้ตอบระหว่างครูและผู้เรียน เมื่อครูเริ่มต้นให้ผู้เรียนเขียน ครูต้องเขียนโต้ตอบสม่ำเสมอ จะเล็กน้อยอย่างไรก็ต้องทำ เพราะถือเป็นบทบาทสำคัญ ถ้าครูคิดว่าตนเองไม่มีเวลา หรือมีผู้เรียนจำนวนมากเกินไป ก็ไม่ควรใช้การบันทึกแบบโต้ตอบนี้ ตั้งแต่แรก -ครูอาจจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเขียนบันทึก โดยอภิปรายร่วมกันในชั้น -ครูอาจปรับใช้กับการบันทึกเป็นกลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนช่วยกันบันทึก

การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านแล้วสรุปประเด็น การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านประจำวันพร้อมทั้งเขียนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะแก้ไขลงบนคำตอบของผู้เรียนได้อ่านเพื่อให้ทราบว่าตนเองมีข้อผิดพลาดอย่างไร ตรงไหน และประเด็นที่ถูกต้องอย่างไร สามารถใช้เป็นการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยการติดต่อสื่อสารส่วนบุคคลอีกวิธีหนึ่ง ที่สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เพราะการตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านสามารถประเมินลักษณะต่างๆ เช่น ความรู้ความสามารถในเนื้อหาถูกต้องตรงประเด็น นิัยการทำงาน ความรับผิดชอบ ความเที่ยงตรงต่อเวลา ความเป็นระเบียบวินัย ความเรียบร้อย ความมุ่งมั่น พิถีพิถันในความสำเร็จในงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะการเขียนตัวสะกด การรันดี การสื่อความหมาย และเป็นเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ประเมิน ผู้เรียนต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอนตั้งแต่ต้นเทอมจนถึงปลายเทอม แบบฝึกหัดที่เพิ่มเติมจากการฝึกซ้อมความเข้าใจ

ในชั้นเรียน และนำมาใช้กิจกรรมประเมินจะมีประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียนและทำให้ครูผู้สอนได้เห็นการเจริญงอกงามและความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน

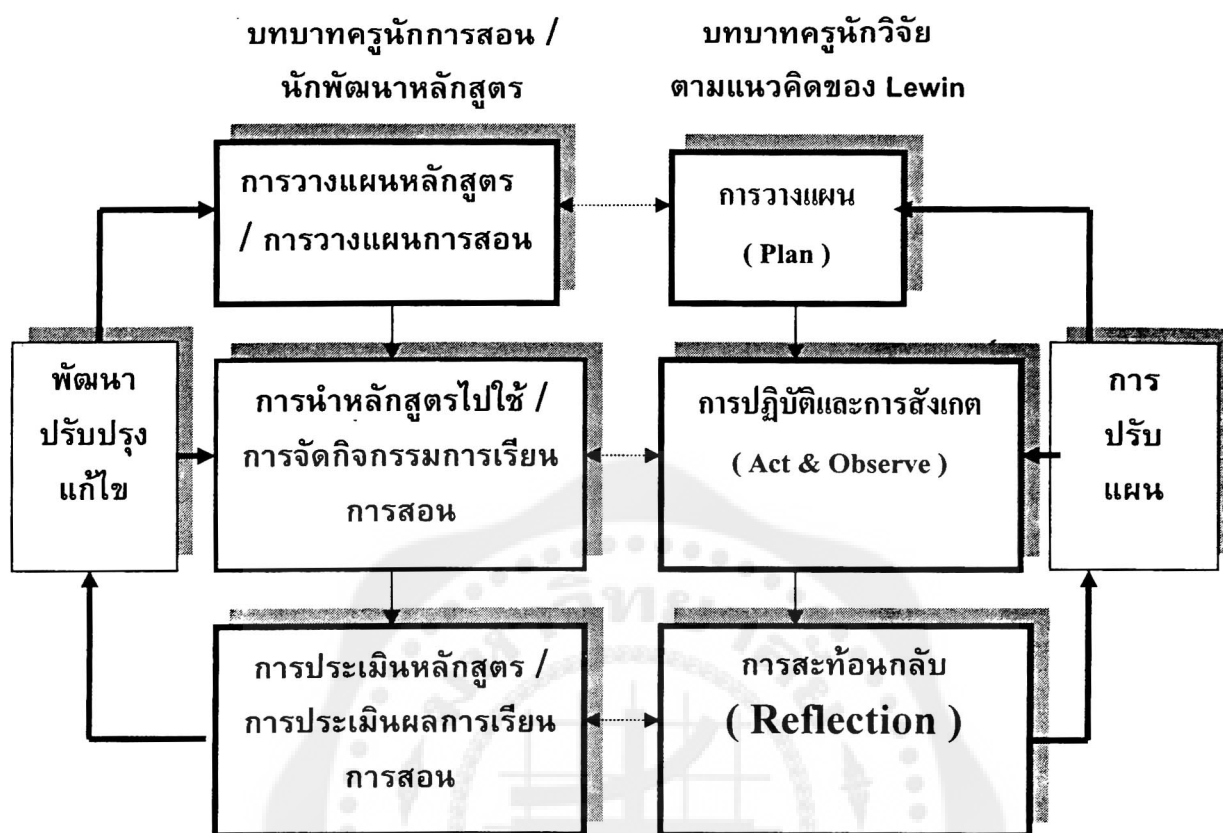
การบูรณาการการประเมินจากสื่อสารส่วนบุคคลกับการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนส่วนใหญ่ เป็นปฏิสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน ดังนั้น การบูรณาการการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนตัวเข้ากับกระบวนการเรียนการสอนจึงทำได้ง่ายและมีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะลักษณะธรรมชาติของการตั้งคำถาม พุดคุยและกระบวนการตั้งคำถามเป็นการดึงผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนี้ -เทคนิคการตั้งคำถามแบบต่างๆ โดยลักษณะธรรมชาติแล้วสามารถดึงนักเรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ เพราะกระบวนการถามเป็นการสนทนาระหว่างครู ผู้สอนกับผู้เรียน ตัวผู้เรียนได้ตอบสนองแลกเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจกับครูผู้สอนได้ ตัวอย่างเทคนิค การถามแบบต่างๆ การซักถามพุดคุยเฉพาะประเด็น ช่วยให้ได้คำตอบแนวลึกและช่วยให้ นักเรียนได้ขยายคำตอบได้ตรงตามที่ตนตั้งใจ อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องใช้เวลาและโอกาส ผู้เรียนในการตอบ การถามตอบให้กระจำจชัด ช่วยให้ได้คำตอบที่มีความหมายชัดเจนและ ป้องกันการเข้าใจผิดของผู้เรียน วิธีการนี้จะต้องตกลงว่าจะไม่ยอมรับ “คำตอบกำกวม” แต่ต้องการเฉพาะคำตอบที่คิดไตร่ตรองและชัดเจนเท่านั้น การถามตอบอย่างถี่ถ้วน ช่วยเพิ่มคำตอบในแนวลึกและได้สารสนเทศเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนต้องเสนอสารสนเทศในหัวข้อสำคัญๆ ให้มีความลุ่มลึกและละเอียดครอบคลุม การถามในแง่มุมใหม่ ช่วยให้ได้คำตอบในต่างมุมมอง การเรียนการสอนต้องให้มีความคิดหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่าควรเปลี่ยนแปลงแนวคิดเมื่อไรและอย่างไร การถามเชิงสนับสนุน ช่วยส่งเสริมผู้เรียนทั้งด้านความคิดและเกิดความรู้สึกในทางที่ดี การประเมินในห้องเรียนต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบไม่ได้สร้างความเสียหายแต่จะมีคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้ถาม กระบวนการดังกล่าวเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนหัดประเมินคุณภาพของคำตอบของตนเองได้ -การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินในการตั้งให้ผู้เรียนเข้ามาสู่การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ครูผู้สอนต้องยินดีและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ในการมีส่วนกำกับติดตามและเพิ่มพูนความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนให้เกิดขึ้นสูงสุด โดยกำหนดการตามวิธีการดังต่อไปนี้ ต้องลดจำนวนคำถามที่ให้ตอบเพียงใช่หรือไม่ให้เหลือน้อยที่สุดและควรใช้ คำถามที่ต้องการคำตอบซับซ้อนให้มากขึ้น เน้นการถามวัดคำตอบที่ต้องการคิดหาเหตุผลอย่างหลากหลายอย่างเน้นเฉพาะจุดจำข้อเท็จจริง รอคอยคำตอบด้วยการให้ผู้เรียนรู้ว่าครูกำลังคาดหวังคำตอบอยู่และจะไม่ยอมหลีกเลี่ยงการตอบด้วยการนั่งเฉยไม่ตอบ เพราะการสื่อสารจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้พุดคุยออกมา พยายามให้ผู้เรียนทั้งห้องมีส่วนร่วมด้วยการถามผู้เรียนที่ไม่ยกมือขอตอบให้มีโอกาสตอบคำถามหรือเสริมจากคนอื่นบ้าง ให้ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการตั้งคำถาม และซักถามกันเองได้ ให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามใหม่และตอบ ให้ผู้เรียนได้ลองแก้ปัญหาจากคำถามหลักโดยทำเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมมากขึ้น ให้โอกาสผู้เรียนเป็นผู้นำการ

อภิปรายและซักถามด้วยตนเอง ขอให้ผู้เรียนเก็บหลักฐานร่องรอยการปฏิบัติงานของตนเองด้วย การใช้การจดบันทึกลงแผ่นบันทึกการหรือจดบันทึกประจำวัน ในระหว่างการอภิปราย กำหนดให้ผู้เรียนหนึ่งหรือสองคนเป็นผู้สังเกตการณ์และเป็นผู้จดบันทึกว่าใครตอบคำถามชนิดใดและตอบได้เพียงไร หรืออาจให้ครูคนอื่นช่วยสังเกตและจดบันทึก จะทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศมากขึ้น ขอให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และให้เพื่อนประเมินการพูดอภิปรายกัน กำหนดตารางเวลาประจำสำหรับสัมภาษณ์ พูดคุยกับผู้เรียน ตัวต่อตัว หรือเป็นกลุ่ม กำหนดเวลานัดหมายให้ผู้เรียนได้สัมภาษณ์พูดคุยสิ่งที่ครูผู้สอนประทับใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม

12. บทบาทของครูกับการวัดการประเมิน

ภารกิจสำคัญของครู คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรและการพัฒนาเองทางด้านวิชาชีพครู การที่ครูจะสามารถพัฒนานักเรียนและพัฒนาดนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องมีบทบาทสำคัญ 3 บทบาท คือ ครูในบทบาทนักการสอน ครูในบทบาทนักพัฒนาหลักสูตร และครูในบทบาทนักวิจัย บทบาททั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้น มีความสัมพันธ์กันและต้องดำเนินการไปพร้อมๆกัน ความเป็นนักการสอน และนักพัฒนาหลักสูตรนั้น มีความหมายและแนวทางการปฏิบัติแบบเดียวกัน มีองค์ประกอบที่ต้องพิจารณาเหมือนกัน (กรมวิชาการ, 2544) การที่ครูพัฒนา ปรับแผนการสอน นำแผนการสอนไปใช้และนำข้อมูลที่ได้จากการใช้แผนการสอนไปปรับปรุงแก้ไข แสดงว่า ครูทำบทบาทนักการสอนและนักพัฒนาหลักสูตร ต่อจากนั้นครูยังต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่ดำเนินการควบคู่กันไป ในขั้นนี้ “ครูทำบทบาทในฐานะนักวิจัย” หรือเรียกว่า “ครูนักวิจัย” ดังนั้นบทบาทของครูนักวิจัยจะเกิดขึ้นพร้อมกับ “ครูในฐานะนักการสอน” และ “ครูในฐานะนักพัฒนาหลักสูตร”

เนื่องจาก “ครูนักวิจัย” เป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขปัญหาของครูอันเกิดจากการใช้หลักสูตร กล่าวคือในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน รวมทั้งปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขในด้านต่างๆ เช่น ด้านผลสัมฤทธิ์ ด้านพฤติกรรมของนักเรียน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น ดังนั้นครูกำลังทำบทบาทหน้าที่ของนักการสอน นักพัฒนาหลักสูตรและนักวิจัยไปพร้อมกัน บทบาทของครูในฐานะนักวิจัยดังกล่าวนี้ คือ ครูกำลังทำการวิจัยในชั้นเรียนนั่นเอง โดยเมื่อใดก็ตามที่ครูวางแผนการสอน นำแผนการสอนไปสู่การปฏิบัติ และนำข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การกระทำเช่นนี้เป็นบทบาทของนักการสอน นักพัฒนาหลักสูตรและนักวิจัย ซึ่งบทบาททั้ง 3 นี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่สามารถแยกจากกันได้ ดังภาพประกอบ 4 (กรมวิชาการ, 2544)

ภาพประกอบที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทครูผู้สอน ครูนักพัฒนา หลักสูตร และครูนักวิจัย

ดังนั้น กระบวนการวัดการประเมินจึงบูรณาการอยู่ในกระบวนการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นงานของครูที่มุ่งศึกษากระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ผลตรงตามความต้องการและทันเหตุการณ์จัดทำได้ง่าย เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนจัดกระทำกับกลุ่มผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบอยู่ ผลการวิจัยจึงไม่จำเป็นต้องสรุปอ้างอิงไปถึงผู้เรียนกลุ่มอื่น และไม่จำเป็นต้องใช้สถิติขั้นสูง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูทำเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนเองและทำกับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มเล็กที่ครูต้องการพัฒนาหรือแก้ปัญหาบางประการ (อุทุมพร จามรมาน.2544: 1)

13. ความหมายและประเภทของชุดฝึกอบรม

การพัฒนาความรู้ความสามารถของครูผู้สอนสามารถทำได้หลายวิธีการ วิธีการที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางวิธีหนึ่ง คือ การฝึกอบรม สำหรับการฝึกอบรมโดยทั่วไปมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้ สมหวัง คุรุรัตน์ (2539:7) ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า ความพยายามที่จะพัฒนาเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะ และ เจตคติ อย่างมีการวางแผนและเป็นระบบ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นจากการได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ และ ก่อให้เกิดผลของการกระทำในรูปกิจกรรมทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นในลักษณะที่เป็นผลดีหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพียงพอที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ส่วนอุทุมพร

จามรมาณ(2533:2)ให้ความหมายว่า การฝึกอบรม คือ กิจกรรมหรือความพยายามที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลง ในทางที่ดีในเรื่องความรู้ ทักษะ และทักษะในการทำงาน อรรถพรณ พรสีมา (2537:3) ให้ความหมายการฝึกอบรมว่าเป็นกระบวนการในการพัฒนาบุคคลอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญ และมีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องใดเรื่องหนึ่งถึงขั้นสามารถนำความรู้ในเรื่องนั้นไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความหมายของการฝึกอบรมจึงหมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ ทักษะหรือความชำนาญ และทัศนคติ ที่เหมาะสมให้เกิดขึ้นกับบุคลากรอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปเพื่อยกระดับมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น และทำให้บุคลากรมีความเจริญในหน้าที่การงานมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่จะเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะและทักษะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

การฝึกอบรมอาจจำแนกเป็นประเภทต่างๆได้หลายวิธี แต่ละวิธีแตกต่างกันที่เกณฑ์ที่ใช้จำแนกประเภทของการฝึกอบรม อาจใช้วัตถุประสงค์ประสงค์ในการฝึกอบรม ใช้ลักษณะหรือเทคนิคการฝึกอบรม ถ้าใช้วัตถุประสงค์และเวลาที่จัดการฝึกอบรมเป็นเกณฑ์อาจแบ่งเป็นดังนี้ (1) การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre-Service Training) เป็นการฝึกอบรมก่อนบุคลากรจะเริ่มทำงานประจำในหน่วยงาน เพื่อเตรียมตัวบุคลากรให้มีคุณสมบัติตามที่หน่วยงานต้องการ และ (2) การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In-Service Training) เป็นการฝึกอบรมสำหรับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานแล้วระยะหนึ่ง และต้องการการฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้ปฏิบัติงานที่ได้ดีขึ้นหรือเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีขึ้นและมีปริมาณมากขึ้น (อรรถพรณ พรสีมา. 2537:6) ส่วนจงกลณี ชูติมาเทวินทร์ (2542:9) ได้แบ่งประเภทการฝึกอบรมไว้ 4 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่ 1 การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre-entry Training) เป็นการฝึกอบรมให้กับผู้เข้าทำงานใหม่ หรือเพิ่งจะเริ่มโครงการใหม่ โดยทั่วไปผู้เข้าอบรมมักอยู่ในระยะทดลองงาน เนื้อหาของการอบรมจะเน้นในเรื่องของภารกิจแรกเริ่มและภารกิจทั่วไปขององค์กร เนื้อหาโดยทั่วไปมีลักษณะผสมผสาน คือ มีทั้งการฝึกอบรมในห้องและการฝึกอบรมภาคสนาม ปกติจะมีช่วงเวลาที่ไม่นานนัก ประมาณ 2-3 วัน หรือบางกรณีอาจต้องใช้เวลานานเป็นเดือน ประเภทที่ 2 การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In -Service Training) เป็นการอบรมในช่วงที่เข้าไปทำงานแล้ว หรือ ผ่านระยะการทดลองทำงานแล้ว การฝึกอบรมจะจัดให้เป็นระยะๆให้กับระดับของบุคลากรที่แตกต่างกัน มีทั้งในเรื่องของการบริหารงานทั่วไป การฝึกอบรมการจัดการ การอบรมเฉพาะหน้าที่ หรือการอบรมเฉพาะเรื่องคล้ายๆกับ On The Job Training ซึ่งระยะเวลายืดหยุ่นได้ตามความต้องการ ส่วนใหญ่จะใช้เวลาไม่นานนัก ประมาณ 1-3 สัปดาห์ ประเภทที่ 3 การฝึกอบรมในโครงการ (Project Related Training) เป็นการอบรมให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในโครงการ อาทิ โครงการที่ได้รับทุนอุดหนุนจากต่างประเทศ ซึ่งมีระยะเวลาไม่นานนัก เป็นการอบรมเฉพาะเรื่อง หรือ

เฉพาะประเภทของบุคลากร มีทั้งการอบรมทางด้านเทคนิคและการอบรมเชิงการจัดการ จัดอบรมโดยผู้ให้ทุนปกติเป็นระยะสั้น คือ 1-3 เดือน หรือขึ้นอยู่กับความจำเป็นของโครงการ และประเภทที่ 4 การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง (Self-Development Training) ซึ่งมีความหมายกว้างและครอบคลุม อาทิ กรณีบุคคลที่ทำงานมานานและความรู้เริ่มตื้นตัน ไม่ทันกับข้อมูลหรือวิทยาการสมัยใหม่ก็เริ่มคิดถึงการพัฒนาตนเอง อาจเป็นการอบรมเพื่อฟื้นฟูความรู้ใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการอบรมเต็มเวลาหรือบางส่วนของเวลา โดยหน่วยงานต้นสังกัดจะให้การอนุมัติและสนับสนุนด้านการเงิน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการอบรมนอกสถานที่ ระยะเวลาขึ้นอยู่กับคุณสมบัติที่หน่วยงานต้องการพัฒนามีทั้งระยะสั้นและระยะยาวหรือบางคนอาจลาไปศึกษาต่อ ซึ่งการศึกษาต่อก็คือการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการเช่นกัน

14. หลักการและทฤษฎีการผลิตชุดฝึกอบรม

หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการผลิตชุดการสอน ซึ่งสามารถนำมาใช้ผลิตชุดฝึกอบรมเสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528:292-293) ได้กล่าวถึงหลักการไว้ดังนี้ ประการที่ 1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถจะปั้นผู้เรียนให้เป็นแม่พิมพ์เดียวกันได้ในเวลาที่เท่ากัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีทางของตน และใช้เวลาเรียนในเรื่องหนึ่งๆที่แตกต่างกันไป ความแตกต่างเหล่านี้มีความแตกต่างในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ และ สังคม ด้วยเหตุผลที่คนเรามีความแตกต่างกันดังกล่าว ผู้สร้างชุดการสอนจึงพยายามที่จะหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะทำให้ผู้เรียน ได้เรียนอย่างบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดนั้นๆ ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุดวิธีหนึ่งก็คือการจัดการสอนรายบุคคลหรือการจัดการสอนตามเอกัตภาพหรือการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนแต่เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างของแต่ละคน ประการที่ 2 การนำสื่อประสมมาใช้ เป็นการนำเอาสื่อการสอนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างมีระบบ ความพยายามนี้ก็เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนจากเดิมที่เคยยึดครูเป็นแหล่งให้ความรู้หลัก มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อประเภทต่างๆ ประการที่สาม ทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ คือ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิดได้ทันที มีการเสริมแรง คือ ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจ ดีใจที่ตนเองทำได้ถูกต้อง เป็นการให้กำลังใจที่จะเรียนต่อไป ถ้าตนเองทำไม่ถูกต้องจะได้ทราบว่าที่ถูกต้องนั้นคืออะไร จะได้ไตร่ตรองพิจารณาทำให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความท้อถอยหรือสิ้นหวังในการเรียน เพราะเขามีโอกาสที่จะสำเร็จได้เหมือนคนอื่นเหมือนกัน และ เรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง และ ประการที่ 4 การใช้การวิเคราะห์ระบบ เป็นการนำเอาการวิเคราะห์ระบบมาใช้โดยจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และวัยของผู้เรียนทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดไว้ในชุดการสอนจะสร้างขึ้น

อย่างมีระบบ ต้องมีการตรวจเช็คทุกขั้นตอนและทุกอย่างต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเป็นที่เชื่อถือได้จึงนำออกใช้

15. องค์ประกอบและการพัฒนาชุดฝึกอบรม

ขนาด พงศ์นพรัตน์(2526:2-4) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดฝึกอบรม ประกอบด้วย ส่วนต่างๆดังนี้ ส่วนที่ 1 คำนำเป็นคำอธิบายขั้นตอนของชุดฝึกอบรม โดยการอธิบายถึงเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกอบรม เช่น เหตุผลและความจำเป็นในการสร้างชุดฝึกอบรม วัตถุประสงค์ของชุดฝึกอบรม คุณสมบัติของผู้เข้าฝึกอบรมเป็นต้น ส่วนที่ 2 หลักสูตรเป็นคำอธิบายหลักสูตรและรายละเอียด เช่น วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หัวข้อวิชา วัตถุประสงค์รายวิชา ประเด็นสำคัญ วิธีการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม กำหนดการฝึกอบรม จำนวนผู้เข้าอบรม ลักษณะเด่นของหลักสูตร ผู้เข้าอบรมควรศึกษาเอกสารหรือมีประสบการณ์หรือเคยผ่านการฝึกอบรมอะไรก่อนเข้าอบรมหลักสูตรนี้ เป็นต้น ส่วนที่ 3 คำชี้แจงสำหรับผู้ใช้ในการอธิบายแนะนำผู้ใช้หรือวิทยากรว่าจะใช้ชุดฝึกอบรมซึ่ง ได้แก่ ขบวนการ อุปกรณ์ และ เอกสารอย่างไร โดยกล่าวถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ของชุดฝึกอบรม ซึ่งแจ้งสิ่งที่วิทยากรควรปฏิบัติ เพื่อจะดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่วิทยากรและผู้เข้าอบรมต้องจัดเตรียมหรือจัดหาไว้ก่อนล่วงหน้า เพื่อกระตุ้นให้มีการตรวจสอบวัสดุ อุปกรณ์และเอกสารก่อนนำไปใช้ ถ้ายังไม่มีอาจยืมอุปกรณ์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือจัดเตรียมวัสดุสิ้นเปลือง เช่น แผ่นใส ปากกา ดินสอ กระดาษ และสื่อการสอนอื่นที่มีได้จัดเตรียมไว้ในชุดฝึกอบรม ส่วนที่ 4 การจัดห้องฝึกอบรมเป็นการอธิบายถึงการจัดห้องฝึกอบรม หรือสัมมนาที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนและกิจการพร้อมทั้งทำแผนผังให้เห็นชัดเจนเพื่อนำไปจัดได้อย่างถูกต้องส่วนที่ 5 แผนการสอนเป็นการอธิบายแนวทางที่จะช่วยให้วิทยากรเตรียมไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องเตรียมเนื้อหาสาระรวมทั้งวิธีการสอนอย่างไร เพื่อนำไปสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดขั้นตอนการสอนที่วิทยากร มุ่งหวังให้ผู้เข้าอบรมได้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนที่ 6 วัสดุอุปกรณ์และเอกสารประกอบเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม เช่น แผ่นใส แผนภูมิ เครื่องฉายแผ่นใส จอ เป็นต้น และ เป็นเอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรม คู่มือ ผู้เข้าอบรมหรือเอกสารอ่านประกอบก่อนและระหว่างการฝึกอบรม โดยระบุชื่อเอกสารและที่มาของเอกสารเหล่านั้น ส่วนที่ 7 การประเมินผล เป็นการอธิบายวิธีการประเมินผลของการฝึกอบรมและตัวอย่าง เช่น แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมสำหรับผู้เข้าอบรม แบบประเมินผลรายวิชาเพื่อประเมินเนื้อหา เทคนิคการฝึกอบรมและวิทยากร หลังจากการฝึกอบรมแต่ละวัน แบบประเมินโครงการภายหลังการเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว เป็นต้น และส่วนที่ 8 การติดตามผลเป็นการอธิบายวิธีการติดตามผล หลังจากผู้เข้าอบรมได้กลับไปปฏิบัติงานแล้วสักระยะหนึ่ง โดยอาจใช้แบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์ เป็นต้น ชุดฝึกอบรมโดยทั่วไปประกอบด้วยส่วนต่างๆดังต่อไปนี้ ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์การฝึกอบรม ในวัตถุประสงค์จะระบุว่า เมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านการฝึกอบรมแล้วควรมีพฤติกรรมเช่นใด พฤติกรรมต่างๆ ดังกล่าวที่แสดงออก

จะเป็นผลจากการเรียนรู้ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมควรระบุในลักษณะของ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ สามารถวัดได้ สังเกตได้ ส่วนที่ 2 เนื้อหาสาระของการฝึกอบรม เป็นเรื่องราวหรือกิจกรรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องกระทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 วิธีการฝึกอบรม หมายถึง วิธีการที่ใช้ในการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งมีหลายวิธี คือ วิธีแรก การศึกษาด้วยตนเอง หมายถึง การฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถศึกษาด้วยตนเองโดยทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ตามที่ระบุไว้ในคู่มือการบรรยาย เป็นการฝึกอบรมที่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ฟังการบรรยายจาก วิทยากรที่จัดให้ตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม และ วิธีที่สอง ใช้ทั้งสองวิธีประกอบกัน คือ มีทั้ง การบรรยายจากวิทยากร และให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาเองบางส่วน ส่วนที่ 4 สื่อและ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม หมายถึง สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในการฝึกอบรม เช่น วีดิทัศน์ สไลด์ แผ่นภาพโป่งใส คู่มือ แบบฝึกหัด เอกสารที่เกี่ยวข้องและอุปกรณ์ที่อาจมี และ ส่วนที่ 5 การประเมินผลการฝึกอบรม หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมว่าเป็นไปตาม วัตถุประสงค์เพียงใด เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ หรือใช้แบบทดสอบ

การพัฒนาชุดฝึกอบรม

ขนาด พงศ์นพรัตน์ (2526:5-7) กล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาชุดฝึกอบรมไว้ดังนี้ ขั้นแรกพิจารณาหลักสูตรว่า มีองค์ประกอบและรายละเอียดครบถ้วน ตามหัวข้อต่างๆเหล่านี้หรือไม่ (1) เหตุผลและความจำเป็นชัดเจนและครบถ้วนหรือยัง (2) วัตถุประสงค์สอดคล้องกับ เหตุผลและความจำเป็น หรือไม่ (3) หลักสูตรการฝึกอบรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการ ฝึกอบรมหรือไม่และมีหัวข้อวิชาครบถ้วนหรือยัง (4) เทคนิคการฝึกอบรมที่ใช้ในการฝึกอบรมได้ ระบุไว้หรือยัง (5) ระยะเวลาฝึกอบรม และกำหนดการฝึกอบรมถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ (6) คุณสมบัติและจำนวนผู้เข้าอบรมได้ระบุชัดเจนหรือยัง (7) การประเมินผลและการติดตาม ผลได้ ชี้แจงวิธีการชัดเจนหรือไม่ และ (8) การรับรองผลการฝึกอบรมมีความจำเป็นหรือไม่ ถ้า จำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติผู้ที่จะได้รับอย่างครบถ้วน ขั้นที่สอง ในแต่ละหัวข้อวิชาของ หลักสูตร ควรพิจารณาส่วนต่างๆ ดังนี้ ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์หัวข้อวิชาสอดคล้องกับหัวข้อ วิชาหรือไม่ และระบุพฤติกรรมอะไรบ้างที่ผู้เข้ารับการอบรมกระทำหลังจากการฝึกอบรมนั้น แล้ว ส่วนที่ 2 เนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเวลาในการกำหนดเนื้อหา ควรเรียงลำดับว่าควรรู้อะไรก่อนหลัง โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ส่วน ที่ 3 พิจารณาพฤติกรรมหรือความรู้เดิมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่า เคยเรียนรู้หรือมีทักษะ อะไรมาแล้ว ส่วนที่ 4 พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เข้าอบรมมีอยู่ แล้วกับพฤติกรรมที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ว่า ควรบรรจุเนื้อหาอะไรที่จะทำให้ผู้เข้าอบรมบรรลุ วัตถุประสงค์นั้น ส่วนที่ 5 นำเนื้อหาเหล่านั้นมาจัดว่าอะไรเป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อย และ ส่วนที่ 6 กำหนดว่าจะใช้วิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนอย่างไร รวมทั้งจะใช้อุปกรณ์การ สอนอะไรบ้างที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาในประเด็นต่างๆ และเวลาที่ใช้แต่ละวิชา และขั้นสุดท้าย

ทำแผนการสอนแต่ละวิชาโดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นที่สอง มารวบรวมรายละเอียดของเนื้อหา วิธีการและอุปกรณ์ แล้วเขียนในแบบฟอร์มแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ในนำและแผนการสอน การเขียนเนื้อหาในแผนการสอน เขียนได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก เขียนแต่ละประเด็นทั้งประเด็นสำคัญ ประเด็นย่อย ไม่ต้องเขียนรายละเอียดในกรณีผู้เขียนทำแผนการสอนใช้เอง แล้วรู้เนื้อหาละเอียดแล้ว และลักษณะที่สองเขียนอย่างละเอียดว่าจะสอนหรือพูดอะไรในกรณีที่ผู้เขียนทำแผนการสอนเพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ ซึ่งเป็นแนวทางในการสอนที่ให้รายละเอียดมากกว่าลักษณะแรก ในการเสนอเนื้อหาในแผนการสอนแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรก การนำเรื่องประกอบด้วย แนะนำวิชา การเชื่อมโยงวิชาก่อน วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ประเด็นสำคัญ เหตุผลที่มีวิชานี้ และระบุประโยชน์ที่ผู้เข้าอบรมจะได้รับจากวิชานี้ ส่วนที่สอง เนื้อหาตามที่กล่าวมาแล้วในขั้นที่สอง เมื่อจบแต่ละประเด็นสำคัญ ควรมีการสรุปตรวจสอบความเข้าใจ และส่วนที่สาม บทสรุป ประกอบด้วยสรุปประเด็นสำคัญของทั้งหมด การเชื่อมโยงกับวิชาต่อไป แต่ละขั้นตอนในการนำเสนอระบุเวลาที่ใช้ อุปกรณ์ที่ใช้ เช่น แผ่นใสและหมายเลขเอกสารและหมายเลข แผนภูมิและหมายเลข เป็นต้น ถ้าหากมีคู่มือสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมในวิชานั้นก็ระบุให้ชัดเจนด้วย นำแผนการสอนที่เขียนมาทดลองสอนก่อน ปรับปรุงให้เหมาะสมกับเวลา เนื้อหา และวิธีการ แล้วจึงเขียนแผนการสอนจริง

Pareek and Roa.(1980: 94) ได้พัฒนาชุดฝึกอบรม โดยดำเนินการตามขั้นตอน ซึ่งมีอยู่ 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาในเรื่องระดับความสามารถของคนหรือองค์กรที่วิเคราะห์แล้ว เห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขและสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรม ขั้นที่ 2 กำหนดวิธีการในการฝึกอบรม เมื่อพิจารณาว่าการแก้ปัญหาต้องใช้วิธีการฝึกอบรมผู้พัฒนาชุดฝึกอบรมจะต้องกำหนดยุทธวิธีในการฝึกอบรมว่า ควรจะใช้รูปแบบและเทคนิควิธีใดในการฝึกอบรม ขั้นที่ 3 ระบุความจำเป็นในการฝึกอบรม นับว่ามีความสำคัญในการพัฒนาชุดฝึกอบรมเพราะจะทำให้ชุดฝึกอบรมนั้น มีวัตถุประสงค์ตรงกับปัญหาและความจำเป็นในการฝึกอบรม ขั้นที่ 4 พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เป็นขั้นตอนที่จะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ตรงกับปัญหาและความจริงของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนสำคัญๆ ดังนี้ คือ ขั้นแรกการกำหนดวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะจะช่วยให้ง่ายต่อการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการฝึกอบรมเป็นพื้นฐาน ขั้นที่สอง การคัดเลือกเนื้อหา จะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เป็นสิ่งใหม่และเป็นที่น่าสนใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยพิจารณาจากวัยและระดับความรู้เดิมด้วย และขั้นสุดท้าย การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้หรือประสบการณ์การเรียนรู้ นอกจากจะต้องเป็นการส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์แล้ว ประสบการณ์ที่จัดให้ต้องน่าสนใจ และเป็นการส่งเสริมกันระหว่างประสบการณ์เดิมกับใหม่ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้หลายทาง ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่สามารถลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 5 เลือกสื่อในการฝึกอบรม การฝึกอบรมเป็นการให้ความรู้แก่บุคคลวิธีหนึ่งที่พึงประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้และเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในการให้

บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้ดีตามความต้องการนั้นจำเป็นต้องมีการสื่อความหมายที่ดี เป็นการลดช่องว่างระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้รับการฝึกอบรม สื่อจึงนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการถ่ายทอดสิ่งต่างๆ จากผู้พูดไปยังผู้ฟัง สื่อที่กล่าวถึงนี้ หมายถึง วัสดุ เครื่องมือ และ วิธีการ (เสาวนีย์ สิกขบัณฑิต. 2528:202) สื่อที่ดีจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความสนใจและกระตือรือร้นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการอบรม ดังนั้นก่อนจะเลือกสื่อใดมาประกอบประกอบการฝึกอบรม ควรมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมหรือไม่ เนื้อหาสาระของสื่อมีประโยชน์มีความสำคัญเพียงใด มีความน่าสนใจหรือไม่ มีความทันสมัยน่าเชื่อถือเพียงใด สามารถนำมาใช้ร่วมกับกิจกรรมการฝึกอบรมเหมาะสมเพียงใด เช่น เรื่องของข้อเท็จจริง สี และขนาด เป็นต้น มีความถูกต้องและมีการสื่อความหมายที่ดีเพียงใด มีลักษณะของเนื้อหาและวิธีการนำเสนอสื่ออื่นๆเหมาะสมหรือไม่ คุณภาพด้านเทคนิคและความประณีตในการผลิตดีพอหรือไม่ และสื่อดังกล่าวได้รับการทดลองและยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้รู้เพียงใด จากสถานการณ์เช่นไร มีความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพียงใด ในด้านวัย ความรู้ และประสบการณ์ ขั้นที่ 6 ดำเนินการฝึกอบรมเป็นขั้นที่นำชุดฝึกอบรม ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนหรือยุทธวิธีที่นำมาใช้ สื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอน การประเมินที่ใช้ระหว่างฝึกอบรมและหลังฝึกอบรมว่า สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการฝึกอบรมว่าเป็นไปตามขอบเขตที่กำหนดไว้ หรือไม่ และขั้นที่ 7 ประเมินผลการฝึกอบรม เป็นการประเมินจุดมุ่งหมายในด้านความรู้ และด้านการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมภายหลังจากการฝึกอบรม ทั้งนี้อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ สังเกต หรือทดสอบร่วมกันก็ได้

ในการฝึกอบรมชุดฝึกอบรมเป็นเครื่องมือที่สำคัญอันหนึ่งที่จะทำให้การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่มีมาตรฐานและประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของวิทยาการและองค์กรที่จัดการฝึกอบรม โดยกล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกอบรมได้ดังนี้ ประการที่ 1 เมื่อส่วนราชการจัดการฝึกอบรมมากขึ้น การใช้ชุดฝึกอบรมที่มีมาตรฐานจะทำให้การฝึกอบรมเป็นไปในแนวเดียวกัน ประการที่ 2 ช่วยวิทยาการในการศึกษาเนื้อหาและสอน โดยใช้วิธีการสอนหลายเทคนิคตามที่ระบุไว้ในชุดฝึกอบรม ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่กล่าวว่าวิธีการสอนหลายๆ วิธีจะทำให้ไม่น่าเบื่อ ผู้เข้าอบรมสามารถประกอบกิจกรรมได้หลาย ๆ อย่างตามความเหมาะสมของเนื้อหา ประการที่ 3 ช่วยให้วิทยาการสามารถสอนได้ตามวัตถุประสงค์ และยังช่วยให้วิทยาการรู้แผนในการสอนและกิจกรรมของผู้เข้าอบรมทุกขั้นตอน ประการที่ 4 วิทยาการสามารถเตรียมการได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งเป็นการประหยัดเวลา เพราะมีเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการสอนอยู่ในชุดฝึกอบรม ซึ่งนำไปใช้ได้ทันทีหรืออาจมีตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ซึ่งสามารถนำไปผลิตได้ ประการที่ 5 ช่วยให้วิทยาการจัดห้องฝึกอบรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาและวิธีการ และประการที่ 6 ช่วยให้วิทยาการสามารถประเมินพฤติกรรม ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้

แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมที่เตรียมไว้ในชุดการฝึกอบรม พร้อมทั้งให้คำตอบด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบว่าฝึกอบรมบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ (ชมนาต พงศ์นพรัตน์. 2526: 5-8)

16. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินแนวใหม่

ในการศึกษางานวิจัยของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการประเมินควบคู่กับการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการประเมินผลแนวใหม่พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินตามสภาพจริงที่ใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นเครื่องมือของการประเมิน โดยมีรายละเอียดดังนี้

Andrews.(1994) ได้ศึกษาการนำพอดโฟลิโอมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การรู้หนังสือ โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า -การประเมินผลและการจัดการเรียนการสอนดำเนินการตามความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ -ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนจะอยู่ในรูปผู้ร่วมมือในกระบวนการเรียนรู้ -ส่งเสริมยุทธวิธีในการอ่านและการเขียนให้เป็นไปอย่างธรรมชาติ -พอดโฟลิโอเป็นเอกสารหลักฐานที่แสดงความสำเร็จในการอ่านและการเขียน -ครูและนักเรียนมีนิสัยของการทบทวนพิจารณาไตร่ตรองตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง และการกำกับตนเอง -ข้อมูลในพอดโฟลิโอช่วยในการสื่อสารระหว่าง ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเพื่อวางแผนการจัดการเรียนการสอนต่อไป -จุดเด่นของพอดโฟลิโอก็คือ ครูมีความตระหนักเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีผลการปฏิบัติดีและไม่ดีอย่างเท่าเทียมกัน ข้อมูลจากพอดโฟลิโอส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงการประเมินผล และการจัดการเรียนการสอนภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นดังนี้ -ความสอดคล้องระหว่างระบบความเชื่อของครูเกี่ยวกับวิธีการรู้หนังสือของนักเรียน และทัศนะในเรื่องการประเมินผลเป็นพลวัต กล่าวคือเพื่อประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนโดยกระบวนการของความร่วมมือ -มีความยินดีที่จะเสี่ยงโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล -ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และมีการสะท้อนตนเองในการปฏิบัติที่ผ่านมา -ให้เวลาอย่างเพียงพอต่อการสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในแง่ของการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล Vlaskamp.(1994) ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้กระบวนการประเมินตนเองในพอดโฟลิโอ(Portfolio)โดยทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 4 จำนวน 18 คน มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินตนเองในพอดโฟลิโอ ในการเพิ่มประสบการณ์เรียนรู้ความสามารถในการคิด และการได้มาซึ่งความรู้ของนักเรียน โดยเน้นที่ความแตกต่างในการแสดงออกของรูปแบบการเรียนรู้จุดแข็งจุดอ่อน ในการเรียนรู้ที่นักเรียนเขียนขึ้นเอง จากการวิเคราะห์คำบรรยายของครูผู้สอน พบว่าการประเมินนักเรียนโดยใช้พอดโฟลิโอ เป็นการบูรณาการหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนเข้าด้วยกันและการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้พอดโฟลิโอ จะส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาอย่างเต็มที่ในการเรียน โดยเปิดโอกาสสำหรับการสะท้อนความคิด การตัดสินใจ การเรียนรู้และผลงานด้วยตนเอง Jordan.(1994) ได้สำรวจเกี่ยวกับบทบาทของพอดโฟลิโอเกี่ยวกับการรู้หนังสือในการพัฒนานักเรียนเกรด 1 ถึงเกรด 4

เกี่ยวกับการรับรู้สัปดาห์แห่งตน และการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง ในการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนโดยใช้การบันทึกภาคสนาม การคิดออกเสียงของนักเรียน การสัมภาษณ์ครูและนักเรียน การประเมินพอดโฟลิโอของนักเรียนและการบันทึกประจำวันของครูผู้สอน ผลจากการวิจัยพบว่ากระบวนการพอดโฟลิโอส่งผลต่อการพัฒนาความเชื่อของครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเช่นเดียวกับการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และยังช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการคิดอภิमान(Metacognition) การสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง และการกำกับการเรียนรู้ของตนเองอีกด้วย Thomas.(1994) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูผู้สอนในกระบวนการประเมินผลตามสภาพจริง โดยในการศึกษาได้สำรวจการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติของครูผู้ที่เป็นผลจากการใช้การประเมินผลตามสภาพจริงในห้องเรียน ผลจากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนเกิดการรับรู้ และมีการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ โดยเฉพาะให้อำนาจหรือให้อิสระในการเรียนรู้แก่นักเรียน มีความรู้ในตัวนักเรียนอย่างลึกซึ้ง กล่าวคือรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูเปลี่ยนแปลงความเชื่อเกี่ยวกับความรู้ของตนเอง เพราะมีส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้นักเรียนค้นพบข้อความรู้ด้วยตนเอง และครูผู้สอนมีความเชื่อว่าได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองมากขึ้นเช่นเดียวกับนักเรียน

Sawyer.(1995) ได้ศึกษาการพัฒนาเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญและการปฏิรูปการศึกษา โดยศึกษาจากการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการสอนของครูผู้สอนเมื่อใช้พอดโฟลิโอในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกรด 9 โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นเวลา 1 ปี เพื่อศึกษากระบวนการประเมินผลโดยใช้พอดโฟลิโอ จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพพบว่า 1) พอดโฟลิโอถูกกำหนดโดยครูในฐานะผู้วิจัย และเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งเป้าหมายเหล่านี้ถูกกำหนดมาจากประสบการณ์เดิมของครูผู้สอนเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาและความรู้ของตนเอง ซึ่งประสบการณ์ของครูแต่ละคนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาความเชี่ยวชาญ 2) การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง และความรู้ที่ได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน การเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนบางครั้งอาจจะเบี่ยงเบนไปจากรูปแบบการเรียนรู้ทั่วๆ ไปซึ่งเกิดขึ้นจากบริบทของห้องเรียนเป็นสำคัญ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปว่าพอดโฟลิโอโดยตัวของมันเองไม่สามารถที่จะสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูผู้สอนและนักเรียนได้ จึงต้องการให้สถาบันทางการศึกษาสนับสนุนการพัฒนาเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง Shawager.(1995) ได้ศึกษากระบวนการทัศน์ของการประเมิน โดยได้ศึกษาการประเมินผลตามสภาพจริงในทัศนะโลกของความเป็นจริง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกระบวนการทัศน์ในการประเมิน จากการทบทวนเอกสารพบว่ากระบวนการทัศน์ในการประเมินจำแนกได้ 3 ประเภท ได้แก่ กระบวนการทัศน์ของการประเมินการสอน (Teaching assessment paradigm) กระบวนการทัศน์ของการประเมินการวัดผล (Measurement assessment paradigm) และกระบวนการทัศน์ของการประเมินผลการเรียนรู้ (The cognitive learning

assessment paradigm) ซึ่งในแต่ละกระบวนการทัศน์จะประกอบด้วยมิตติดังต่อไปนี้ - วิธีการที่แต่ละกระบวนการทัศน์มีความสมเหตุสมผลของโดเมนการประเมิน -หลักการสำคัญของการประเมิน -ความรับผิดชอบต่อการประเมิน -ความยุติธรรมต่อการประเมิน -ความเหมาะสมในการประเมิน ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้ศึกษากระบวนการทัศน์ในการประเมินของครูระดับประถมศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) โดยสุ่มครูมา 95 คน จากครูทั้งหมด 292 คน แล้วสำรวจเกี่ยวกับภูมิหลัง เจตคติ ความเชื่อ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการสอน การเรียนรู้ และบริบทของโรงเรียน แล้วแบ่งครูเป็นสามกลุ่มตามกระบวนการทัศน์ของการประเมิน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่มีกระบวนการทัศน์เกี่ยวกับการวัดผล จะเน้นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบและวัดทักษะพื้นฐาน สำหรับกลุ่มกระบวนการทัศน์เกี่ยวกับการเรียนรู้จะคล้ายกับกระบวนการทัศน์เกี่ยวกับการสอน คือมีแนวโน้มที่จะประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคล และเน้นการบันทึกความก้าวหน้าและร่องรอยของการเรียนรู้ เพื่อแสดงถึงการเรียนรู้ของตนเองในอนาคต ในขณะที่กระบวนการทัศน์เกี่ยวกับการสอนมีแนวโน้มที่จะเน้นการประเมินประสิทธิภาพของนักเรียน หรือความรอบรู้ของนักเรียนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรเสนอแนะของการวิจัยครั้งนี้ คือ ให้อาจารย์วิธีในการประเมินผลแนวใหม่โดยเน้นที่ยุทธวิธีที่จะโน้มน้าวให้ครูเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ในการประเมิน Amstead.(1995) ได้ศึกษารายละเอียดของกระบวนการและผลลัพธ์ของการใช้พอดโฟลิโอ การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ครูที่ใช้การประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอในการวัดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนจำนวน 6 คน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะเน้นวิธีวัดความก้าวหน้าของนักเรียนโดยใช้ชนิดของพอดโฟลิโอที่แสดงผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียน ยุทธวิธีที่เป็นประโยชน์ในกระบวนการประเมินมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินพอดโฟลิโอของนักเรียน วัตถุประสงค์ของครูในการใช้การประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอ องค์ประกอบสำคัญและกระบวนการซึ่งใช้ในการสร้างพอดโฟลิโอการรับรู้ปัญหาและประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูใช้การประเมินพอดโฟลิโอ เพื่อดูความก้าวหน้าในการเรียนในห้องเรียน แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่าพอดโฟลิโอควรประกอบด้วยองค์ประกอบหลักอะไรบ้าง

Karges – Bone.(1995) ได้ศึกษาการรายงานของครูผู้สอนเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และได้วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูใหม่ และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนใช้การประเมินผลตามสภาพจริงครั้งแรกในห้องเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์ครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความถี่ในการประเมินระหว่างครูใหม่ กับครูที่มีประสบการณ์ในการสอน แต่เจตคติของครูที่มีผลต่อการประเมินตามสภาพจริง ระหว่างครูใหม่กับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเชื่อว่าการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นไปตามความนิยมชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น แต่ครูใหม่เชื่อว่าการประเมินผลตามสภาพจริงเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ(Accountability) ในการจัดการศึกษาของครูผู้สอนและครูผู้สอนทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินที่อิงผู้

ประเมินเป็นสำคัญ จึงไม่สะดวกในการตัดสินใจและการให้ระดับผลการเรียน จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับครู นักศึกษา และคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาวิธีการในการเตรียมครูใหม่และครูผู้ที่มีประสบการณ์ในการประเมินแบบเดิม หรือการประเมินตามสภาพจริง

Murphy.(1995) ได้สร้างรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้พอดโฟลิโอ ในการศึกษาครั้งนี้ การประเมินใช้พอดโฟลิโอเพื่อแสดงความรู้ที่ได้รับและการพัฒนาทักษะการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องการวิธีการที่แตกต่างกันเพื่อใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการและการพัฒนาทักษะ พอดโฟลิโอสามารถแสดงการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และสะท้อนปรัชญาของการประเมินที่ต้องการบูรณาการการประเมินกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกระบวนการพอดโฟลิโอ จะเน้นการมีปฏิสัมพันธ์เชิงธรรมชาติระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน หรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนคนอื่นร่วมมือกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ การประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอจะเป็นไปตามสภาพจริงก็ต่อเมื่อใช้ตัวอย่างงานของนักเรียนที่แสดงถึงความรู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะ และความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนคุณค่าที่แท้จริงของการประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอก็คือ เป็นเครื่องมือที่แสดงถึงการสะท้อนตนเอง และการวิเคราะห์ตนเองของนักเรียน Newman.(1995) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 12 เมื่อใช้พอดโฟลิโอ โดยในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน 42 คน ในห้องเรียนปกติ โดยสำรวจเจตคติต่อการเขียนและความสามารถของนักเรียน การประเมินจุดเด่นจุดอ่อนในการเขียนโดยใช้พอดโฟลิโอซึ่งประกอบด้วยงานการเขียน ตั้งแต่โครงร่าง และการปรับปรุงในตอนใกล้ปิดเทอม นักเรียนจะสร้างพอดโฟลิโอที่แสดงผลงานการเขียนที่ดีที่สุด โดยนักเรียนเป็นผู้เลือกผลงานที่ดีที่สุดมาประเมิน ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนจำนวนมากเปลี่ยนเจตคติต่อการเขียนและยืนยันว่าพอดโฟลิโอช่วยส่งเสริมการประเมินตนเองของนักเรียนทำให้ค้นพบจุดเด่นจุดด้อยในการเขียนของตนเองจากการสังเกต และการสัมภาษณ์อย่างปฏิสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการกับครูผู้สอน จะช่วยทำให้นักเรียนสามารถอภิปรายรายงานการเขียนของตนเองในฐานะนักเขียนได้

Meisenheimer.(1996) ได้วิเคราะห์ลักษณะของครูผู้ปฏิบัติในฐานะผู้ประเมินผลตามสภาพจริง โดยในการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ และเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูผู้ปฏิบัติในฐานะผู้ประเมินผลตามสภาพจริง กับครูผู้ปฏิบัติในฐานะผู้ประเมินดั้งเดิม ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อระบุคุณลักษณะของผู้ประเมินผลตามสภาพจริงโดยศึกษางานวิจัยของ Stiggins และ Wilson เพื่อนำมาออกแบบสอบถามในการกำหนดคุณลักษณะของผู้ประเมินผลตามสภาพจริง แล้วนำไปทดสอบกับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่นอกเมืองของรัฐอิลลินอยส์ จากการศึกษาพบว่าผู้ประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment) ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาสังคมศึกษา ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปานกลางถึงระดับสูง จากการสัมภาษณ์แบบ

เจาะลึก พบว่าผู้ประเมินตามสภาพจริงจะแตกต่างจากคุณลักษณะ ผู้ประเมินแบบดั้งเดิมใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ความเป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาจากการสำเร็จการศึกษา การเข้าประชุมสัมมนา และการศึกษาต่อ การนำเสนอผลงาน หรือเป็น ผู้นำทางด้านวิชาการ แก่ผู้อื่น 2) เป็นคณะทำงาน ได้แก่การเป็นคณะกรรมการในการเขียนหลักสูตร การนำเสนอ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) นั กปรัชญา (Philosophy) เพราะการที่จะเป็นนัก ประเมินผลตามสภาพจริงได้ต้องเป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้ามาอย่างดี 4) การได้รับการสนับสนุนจากระบบโรงเรียน ระบบการสนุนของโรงเรียนสามารถทำให้ครูเป็นนักประเมินตามสภาพจริงได้ กล่าวคือการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการทดลอง การให้อิสระในการคิดสร้างสรรค์แก่ครูผู้สอน และการให้ทุนสนับสนุนแก่ครูในการพัฒนาหลักสูตร

Poxton.(1996) ศึกษากรณีศึกษาในการแนะนำการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาระดับจังหวัด ระดับครูผู้สอน และระดับห้องเรียน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาได้ศึกษาในประเด็นต่อไปนี้ 1) วิธีบริหารจัดการในการแนะนำการประเมินผลตามสภาพจริงให้แก่โรงเรียนในระดับจังหวัด 2) ศึกษาเจตคติของครูที่มีต่อการประเมินผลตามสภาพจริงในห้องเรียน และความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นเครื่องมือหนึ่งสำหรับการปฏิรูปเกี่ยวกับการศึกษาและการประเมินผลตามสภาพจริง ได้รับการเสนอว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการทดสอบความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต ผลการวิจัยพบว่ายังมีประเด็นที่ถกเถียงเกี่ยวกับการประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการไม่มีเวลาในการประเมินปัญหาการสื่อสารระหว่างครู ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง และการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร Simon.(1996) ได้ศึกษาบทบาทของการประเมินผลตามสภาพจริงในการประเมินการคิดวิจารณ์ญาณ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การประเมินผลตามสภาพจริงในการตรวจสอบการคิดวิจารณ์ญาณ โดยได้แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) การประเมินเชิงธรรมชาติซึ่งครูใช้การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการคิดของนักเรียนระหว่างเรียนในเวลาปกติ 2) การประเมินการปฏิบัติสิ่งที่นักเรียนถูกคาดหวังให้ปฏิบัติภาระงานที่มีความซับซ้อน 3) การประพอดโฟลิโอซึ่งเป็นการรวบรวมงานของนักเรียนที่ใช้เพื่อแสดงถึงความสามารถของนักเรียน Wagenen & Hibbard.(1998) ได้ศึกษาโดยใช้การพัฒนาพอดโฟลิโอของครูในการประเมินตนเองและเพื่อนครู โดยช่วงแรกของการวิจัยจะเน้นการตอบคำถามในสิ่งที่ครูทำหรือปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาการเขียนบรรยายอย่างไตร่ตรองหรือจากการเขียนการสะท้อนของตนเอง ทำให้ครูสามารถรู้ตนเองว่าสิ่งใดที่ครูเรียนรู้ และสิ่งใดจะต้องทำต่อไป โดยสรุปการพัฒนาพอดโฟลิโอของครูเป็นการทำให้ครูตระหนักในสิ่งที่ตนเองทำ รู้เป้าหมายของการกระทำ และรู้ผลกระทบที่ส่งผลต่อนักเรียนสิ่งที่สำคัญที่สุดคือครูรายงานว่าพอดโฟลิโอครูทำให้ได้เรียนรู้ที่จะใช้การเขียนบรรยายการไตร่ตรอง โดยแสดงสิ่งที่ครูได้เรียนรู้ และยังทำให้สามารถประเมินตนเองได้ เห็นคุณค่าของการร่วมมือ โดยเรียนรู้วิธีการวางแผนการประเมิน เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การปฏิบัติต่อนักเรียน และเรียนรู้สิ่งที่จะทำให้สามารถกลายเป็ นนักวิจัยได้

Young.(1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของการสะท้อน(Reflection) ด้วยการวิเคราะห์ความเรียง โดยนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเชื่อว่า ข้อความที่นักเรียนเขียนสะท้อนในพอดโฟลิโอเป็นส่วนที่มีความสำคัญ เพราะจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมองย้อนกลับไปพบสาระสำคัญของการเรียนรู้ที่ผ่านมา และวางแผนการเรียนรู้ในอนาคต และให้ประโยชน์ในด้านของความรู้สึคนักจิตวิทยาเชื่อว่าการสะท้อนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความคิดจากการวิเคราะห์การเขียนสะท้อนตนเองของนักเรียน พบว่านักศึกษาสามารถเขียนอธิบายความรู้และความคิด ว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างทั้งในอดีต ปัจจุบัน และวางแผนการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต

สมชาย มิ่งมิตร (2539) ได้ศึกษาผลการประเมินจากพอดโฟลิโอที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 40 คน แบ่งกลุ่มทดลอง 20 คน กลุ่มควบคุม 20 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ เจตคติต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการประเมินผลแบบเดิม ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2540) ได้ศึกษาผลการใช้และคุณภาพการประเมินในด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น โดยได้พัฒนาพอดโฟลิโอในการประเมินผลการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 43 คน โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการใช้วิชาภาษาอังกฤษทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน อีกทั้งเป็นการจูงใจในการเรียนแก่นักเรียนเป็นอย่างมาก และการประเมินผลโดยใช้พอดโฟลิโอมีคุณภาพตามเกณฑ์ตัดสินคุณภาพการประเมินของลินน์และคณะในระดับมากทุกรายการ คือ มีความยุติธรรมในการประเมินสามารถถ่ายโยงและสรุปผลการประเมิน ประเมินระดับสติปัญญาที่ซับซ้อน เนื้อหาพอดโฟลิโอมีคุณภาพ เนื้อหาพอดโฟลิโอครอบคลุม และการประเมินมีความหมายต่อผู้ถูกประเมิน มีความเที่ยงตรงตามสภาพโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่แทนค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเท่ากับ .94 ค่าความเชื่อมั่นของผู้ให้คะแนนจำนวน 2 คน เท่ากับ .97 ค่าความเชื่อมั่นของคะแนนที่ได้จากค่าสัมประสิทธิ์การสรุปอ้างอิง เท่ากับ .6517 ลัดดาวัลย์ ชื่อดอง (2540) ได้พัฒนาแบบประเมินพอดโฟลิโอการสอนของครูระดับประถมศึกษา โดยได้พัฒนาเกณฑ์ในการประเมินผลงานครูทั้งหมด 17 เกณฑ์ ได้แก่ เกณฑ์การประเมินภาระงานสอน เกณฑ์การประเมินจำนวนวันลา เกณฑ์การประเมินการผลิตสื่อการสอน เกณฑ์การประเมินการจัดบรรยากาศภายในชั้นเรียน เกณฑ์การประเมินการจัดป้ายนิเทศส่งเสริมการเรียนรู้ เกณฑ์การประเมินงานธุรการในชั้นเรียน เช่น ทำใบ ป.01 ,ป.02 เกณฑ์การประเมินการเตรียมแผนการสอน เกณฑ์การประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เกณฑ์การประเมินการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมินผลงานในพอดโฟลิโอของนักเรียน การสร้างเกณฑ์ประเมินผลงานในพอดโฟลิโอของนักเรียน เกณฑ์การประเมินการสอนโดยนักเรียน เกณฑ์การประเมินการตรวจผลงานสมุด แบบฝึกหัดของนักเรียน เกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ เกณฑ์การประเมินผลงานดีเด่นทางวิชาการของนักเรียน เกณฑ์การประเมินผลงานดีเด่นด้านการสอนของตนเอง เกณฑ์การประเมินการเข้าอบรมสัมมนา

หรือศึกษาดูงานและเกณฑ์การประเมินผลงานที่เกี่ยวกับการเผยแพร่พัฒนาวิชาชีพ โดยศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนวัดหนองหมู จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาจำนวน 6 คน ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 1 คน ผลการศึกษาพบว่าเกณฑ์การประเมินที่สร้างทั้ง 17 เกณฑ์ มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาอยู่ระหว่าง .57 – 1.00 และมีความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินเป็น .92

ศุภณรรฐ์ บุญซ้อน (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเกษตรพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการซึ่งการประเมินผลการเรียนด้วยพอดโฟลิโอกับวิธีการสอนแบบบรรยาย(ปกติ) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 28 คน ที่แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 14 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการซึ่งประเมินผลการเรียนด้วยพอดโฟลิโอ มีความคิดเห็นที่ดีกว่ากลุ่มการสอนแบบบรรยาย ส่วน โสภิตา จิตดีใจน้ำ (2541) ได้พัฒนาระบบการประเมินพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาลโดยใช้พอดโฟลิโอของนักเรียนใช้การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนศึกษาเฉพาะกรณีจากโรงเรียนผไทอุคตศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนและครูชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ผู้บริหาร 1 คน และผู้ปกครองของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ระบบการประเมินพัฒนาการของนักเรียนระดับอนุบาลศึกษา โดยใช้พอดโฟลิโอสามารถนำไปปฏิบัติในกระบวนการเรียนการสอนปกติ สารสนเทศการประเมินที่ได้จากพอดโฟลิโอมีประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียนในทุกด้าน และมีประโยชน์ต่อการสรุปผลพัฒนาการ นอกจากนี้ กระบวนการประเมินยังก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองของนักเรียน และการปรับปรุงการสอนของครู ตลอดจนเป็นสื่อสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน ผลการประเมินที่ได้จากการใช้ระบบประเมินโดยใช้พอดโฟลิโอที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพทั้งในด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น จิตฐิพร ศิริदानนท์ (2542) ได้ศึกษาผลของการประเมินพอดโฟลิโอที่มีต่อความ รับผิดชอบ เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม พบว่า 1) นักเรียนมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการประเมินด้วยพอดโฟลิโอกับนักเรียนที่ได้รับการประเมินแบบปกติ 2) นักเรียนมีความรับผิดชอบสูงขึ้นหลังจากที่ได้รับการประเมินด้วยพอดโฟลิโอ 3) นักเรียนมีความรับผิดชอบสูงขึ้นหลังจากที่ได้รับการประเมินแบบปกติ 4) นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่ได้รับการประเมินด้วยพอดโฟลิโอกับนักเรียนที่ได้รับการประเมินแบบปกติ 5) นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้นหลังจากที่ได้รับการประเมินด้วยพอดโฟลิโอ 6) นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้นหลังจากที่ได้รับการประเมินแบบปกติ 7) นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการประเมินด้วยพอดโฟลิโอกับนักเรียนที่

ได้รับการประเมินแบบปกติ 8) นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้นหลังจากได้รับการประเมินด้วยพอดโฟลิโอ พรรณวลัย ศิริวงศ์วัฒนา (2542) ได้ศึกษาผลของการใช้พอดโฟลิโอของนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการใช้พอดโฟลิโอมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนั้นยังพบว่า การใช้พอดโฟลิโอทำให้นักเรียนมีทักษะในการวิจารณ์ มีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นรวมทั้งทำให้มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่และเห็นคุณค่าในผลงานของตนเองมากขึ้นอีกด้วย อมรรัตน์ พันธงาม (2543) ได้พัฒนากระบวนการประเมินแฟ้มผลงานและการใช้ประโยชน์จากการประเมินแฟ้มผลงานโดยมีจุดประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินผลงาน โดยใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณ 2) ประเมินผลการประเมินแฟ้มผลงานโดยใช้การประเมินห่อภิมาณ และ 3) เพื่อสังเคราะห์ผลที่ได้จากวัตถุประสงค์ในข้อ 1 และข้อ 2 โดยพัฒนากระบวนการแฟ้มผลงาน 7 ขั้นตอน และเกณฑ์มาตรฐาน 30 เกณฑ์ เป็นแนวทางในการสังเคราะห์ห่อภิมาณ และผลการวิเคราะห์ห่อภิมาณพบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่ใช้การประเมินแฟ้มผลงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้การประเมินแฟ้มผลงาน 2) งานวิจัยและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประเมินแฟ้มผลงานที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโดยรวม ได้แก่ การประเมินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความก้าวหน้ามีระยะเวลาในการทำแฟ้มผลงานตั้งแต่ 1 ภาคเรียนขึ้นไป

ทรงศรี ตุ่นทอง (2545) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียนโดยใช้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก 45 คน ครูสอนคณิตศาสตร์ 1 คน ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษา 3 คน กลุ่มที่ 2 นักเรียนจำนวน 40 คน ครูสอนคณิตศาสตร์ 1 คน ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษา 3 คน ใช้เครื่องมือซึ่งประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบทดสอบ จำนวน 10 ฉบับ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมสามารถสื่อความเข้าใจได้ดี มีความเที่ยงตรง ครอบคลุม และมีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ เมื่อนำรูปแบบไปใช้จริงในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความเชื่อในสมรรถภาพตน และมีการกำกับตนเองในการเรียนดีขึ้น โดยทั้งนักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหารและผู้ปกครองหรือกรรมการสถานศึกษา มีความพึงพอใจในผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปปฏิบัติเห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการประเมินและเห็นว่าสามารถนำรูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่พัฒนาได้ไปปฏิบัติได้จริงในสถานศึกษา

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2543) ได้ทำวิจัยเรื่อง **“การประเมินการเรียนรู้เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ:แนวคิดและวิธีการ”** เป็นการศึกษาเอกสารที่มุ่งหาคำตอบว่า ทำไมต้องประเมินการเรียนรู้เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญและการประเมินการเรียนรู้เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญคืออะไร และมีวิธีการอย่างไร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. การประเมินการเรียนรู้เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญสามประการคือ ประการแรกสาระและแนวการจัดกระบวนการเรียนรู้และการประเมินตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาและประเมินที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินจึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแนวคิดและวิธีการให้กว้างขวางและเหมาะสมกับแนวคิดในการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินการเรียนรู้ในระดับห้องเรียนควรเน้นเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด เป็นคนเก่งที่สุด และดีที่สุด ตามความสามารถและบุคลิกภาพที่แท้จริงของเด็ก ประการที่สองแนวคิดตามหลักวิชาของการประเมิน ได้เปลี่ยนแปลงจากการประเมินแบบเก่า มาเป็นการประเมินแนวใหม่ ซึ่งเป็นแนวคิดของการประเมินเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดังนี้ -เชื่อว่าไม่มีนักเรียนกลุ่มใดจะใช้เป็นกลุ่มมาตรฐานให้ยึดถือเปรียบเทียบ ผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตน มีความถนัด ความสนใจที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเรียนการสอนและการประเมินจึงไม่ควรยึดมาตรฐานเดียว แต่ต้องสอดคล้องกับแต่ละบุคคลและแตกต่างกันไป -เชื่อว่าการประเมินทางตรงที่อิงการปฏิบัติ ด้วยเครื่องมือการประเมินหลากหลายจะสามารถประเมินความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขได้สมบูรณ์กว่า แม่นยำถูกต้องกว่า และได้ภาพพจน์ของความยุติธรรมมากกว่า -เชื่อว่าการให้ผู้เรียนจัดทำและรักษาพอดโฟลีโอของผู้เรียน ซึ่งจะมีสารสนเทศจากการประเมินชนิดต่างๆที่หลากหลายให้ภาพทั่วไปของผู้เรียนได้ชัดเจน -การประเมินเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนกับหลักสูตร ดังนั้นการประเมินจึงเกิดขึ้นสม่ำเสมอและตลอดหลักสูตร และการเรียนการสอนประจำวัน -การประเมินจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ชาติ ซึ่งต้องมีสัมคมกับคนอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นการประเมินผู้เรียนจึงเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ ได้แก่ครู พ่อแม่ พี่น้องและตัวผู้เรียนเอง ซึ่งถือว่า เป็นหลักสำคัญทำให้กระบวนการประเมินมีความถูกต้อง แม่นยำ -หัวใจสำคัญของการประเมินคือการประเมินผลวิธีการเรียนรู้ วิธีการคิด และวิธีการที่จะเป็นผู้มีสติปัญญา เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ด้วยวิธีการต่างๆ ที่หลากหลายเท่าที่จะทำได้ -การประเมินกระบวนการเรียนรู้ มีความสำคัญเท่าเทียมกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร -ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและประเมินตนเองได้ ดังนั้นการประเมินจึงให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินกระบวนการเรียนรู้ -หลักสูตรและเป้าหมายของโรงเรียนถูกขับเคลื่อนโดยศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน. -ในการประเมินเพื่อแสดงให้เห็นความเจริญงอกงามของความรู้และความสามารถอย่างเชื่อถือได้จะใช้โครงการแจกแจงแบบรูปตัวเจ ที่ประกอบด้วยคนอ่อน กลางและเก่งไล่เรียงกัน -การศึกษาการประเมินผลควรใช้โมเดลพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาการของผู้เรียน -ผู้เรียนแต่ละคนมีขั้นพัฒนาการที่ต่างกัน ดังนั้นการประเมินและการทดสอบต้องเป็นแบบเฉพาะแต่ละคน และมีความ

เหมาะสมกับพัฒนาการและควรจะให้ข้อมูลข่าวสารของวิธีการและสอนผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสรรค์สร้างผู้เรียนให้มีความสำเร็จมากขึ้น -ในการสร้างแบบประเมินหรือแบบทดสอบสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงคือ ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ประสิทธิภาพของเครื่องมือไม่ใช่ประเด็นสำคัญ ถ้าการประเมินนั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงคุณภาพชีวิต -การประเมินควรจะใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลุ่มลึก และเพื่อขยายความสามารถของผู้เรียนให้ถ่างโยงการเรียนรู้สู่ชีวิตจริงนอกระบบโรงเรียน -การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน ดังนั้น งาน/กิจกรรมที่ใช้ประเมิน จึงเปิดเผยไม่เป็นความลับ และสามารถให้ผู้เรียนนำไปฝึกฝนต่อไป -การสอนและการเรียนควรเน้นที่สติปัญญา ความสามารถ และกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาการของทักษะความคิด และความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาหลักสูตรกับชีวิตจริงมีลักษณะเป็นพลวัต - ความก้าวหน้าทางวิชาการควรนำการปฏิบัติจริงวิจัย และเป็นปัจจุบัน มาผสมกับองค์ประกอบทางจิตวิทยาและด้านความคิด ด้านความแตกต่าง และความต้องการของแต่ละบุคคล -การเรียนรู้เป็นเรื่องของดุลพินิจของบุคคล ที่จะรับรู้ เข้าใจตนเองและโลกภายนอก ซึ่งมีการปรับเปลี่ยน ขยาย เจาะลึก และต่อเติม -การสอนที่ประสบผลสำเร็จคือการเตรียมผู้เรียนเพื่อมีชีวิตที่มีประสิทธิภาพตลอดช่วงชีวิต ดังนั้นการประเมินจึงเน้นเพื่อให้“การเรียนการสอนมีการถ่างโยง”การเรียนรู้ไปสู่ชีวิตนอกห้องเรียนเข้าสู่ชีวิตประจำวัน ประการที่สามการประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องอาศัยหลักการประเมินที่ดีซึ่งประกอบด้วยหลักการใหม่ดังต่อไปนี้ -ต้องการความคิดที่ชัดเจนและสื่อสารเข้าใจ -ต้องเป็นการประเมินในระดับชั้นเรียน -ผู้ให้ผลการประเมินที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียน -จุดหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการประเมิน -การประเมินเป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง -ต้องเข้าใจความรู้สึกส่วนบุคคล และ -การประเมินต้องมีคุณภาพ

2. การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความหมายครอบคลุมตามลักษณะดังนี้ -มุ่งรวบรวมสารสนเทศของพัฒนาการและการเรียน -มุ่งเน้นพัฒนาการที่เกิดขึ้นอย่างเด่นชัด -ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของผู้เรียน -เน้นผลจากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ -เน้นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง -อาศัยการปฏิบัติ -สอดคล้องกลมกลืนกับการเรียนการสอน -เน้นการเรียนรู้อย่างมีจุดหมาย -ดำเนินควบคู่ไปกับทุกสภาพแวดล้อม -สามารถให้ภาพเรื่องราวการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนทั่วๆและ - อาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้ปกครอง ครูและนักเรียน รวมทั้งบุคคลในวิชาชีพอื่น ๆ ตามความจำเป็น

ดังนั้นการประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงมีจุดหมายสำคัญเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุดเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขได้เต็มตามศักยภาพ การประเมินจึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความถนัด ความสนใจแตกต่างกันไป การประเมินจึงไม่เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่มีรูปแบบที่เอื้อและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกและแสดงความรู้ ความสามารถ ความรู้สึกที่

ผู้เรียนมีและประพฤติปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และอาศัยข้อมูล หลักฐานเหล่านั้นสะท้อนภาพที่เป็นจริงของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงวิธีการของ ผู้สอน และวิเคราะห์ วินิจฉัย ผู้เรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุตามเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นคนเก่งที่สุด คนดีที่สุด และมีความสุขตามศักยภาพที่ควรเป็นของแต่ละคน

การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมเทคนิควิธีการประเมินให้หลากหลายสอดคล้อง และเหมาะสมกับเนื้อหาสาระกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถนำข้อมูลหลักฐานไปตัดสินใจใช้ตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นหรือระยะแรกของการเรียนรู้ ทำการประเมินในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะสมย่อย และทำการประเมินสรุปรวมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยเรียนหรือรายวิชา เพื่อรับรองผลการเรียนว่าผู้เรียนคนใดมีความรอบรู้หรือประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้เนื้อหาการเรียนการประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงเป็นส่วนประกอบที่กลมกลืนกับหลักสูตรหรือเป็นหนึ่งเดียวกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตรและการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลุ่มลึกและเพื่อขยายความสามารถของผู้เรียนให้ถ้อยโยงการเรียนรู้สู่ชีวิตจริงที่นอกเหนือจากระบบโรงเรียน ดังนั้นการประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีลักษณะสำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งคือครูผู้สอนต้องดำเนินกิจกรรมการประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตร มีจิตใจช่วยเหลือเกื้อกูลค้นหาความเก่ง ความดี ส่งเสริมให้มีความสุข มากกว่าการจับผิดลงโทษ เพราะผู้เรียนไม่ใช่วัตถุสิ่งของที่ไร้ชีวิตจิตใจ การประเมินไม่มุ่งเน้นความสำคัญของความเป็นวัตถุวิสัยหรือความเป็นปรนัยที่คำนึงแต่ ข้อสอบวัดที่เข้าใจตรงกัน ให้คะแนนได้ตรงกัน และแปลความหมายได้ตรงกันเป็นหลักเท่านั้น ในทางตรงข้ามการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเป็นการประเมินสภาพจริงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ เป็นสิ่งมีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึก รัก ชอบเกลียด โกรธ สนใจ ไม่สนใจ มีความสัมพันธ์และขึ้นอยู่กับบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู พ่อแม่ เพื่อนๆ และตัวผู้เรียนเอง ซึ่งถือว่าเป็นหลักสำคัญทำให้กระบวนการประเมินมีความถูกต้องแม่นยำ การประเมินจึงต้องมีข้อมูลจากหลายแหล่งนอกเหนือจากครูผู้สอน อาทิ การแสดงความคิดเห็นและประเมินตนเอง การแสดงความคิดเห็นและประเมินจาก เพื่อน พ่อแม่ ผู้ปกครองตลอดจนผู้สนใจเกี่ยวข้อง

การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงเป็นการประเมินทางเลือกใหม่ หรือการประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินที่นำเสนอผู้เรียนด้วยงาน/กิจกรรมที่มีความหมายต่อการศึกษาโดยตรงแทนการนำเสนอที่มีความหมายทางอ้อม การประเมินสภาพจริงมีลักษณะสำคัญคือ-ประเมินในสิ่งที่ผู้เรียนรู้และสามารถทำได้ -เน้นวัตถุประสงค์ที่มีความหมายโดยตรงมากกว่าทางอ้อม -ลักษณะของงาน/กิจกรรมควรมีระดับความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่า มันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันและ -ใช้งาน/กิจกรรม ที่ส่งเสริมความคิดกว้างขวางมากกว่าคำตอบถูกคำตอบเดียว และควรเป็นงานที่ทำเป็นกลุ่ม ซึ่งใช้เวลาานพอสมควร ในการทำงานให้เสร็จ เช่น สองสามวัน สัปดาห์ หรือเป็นเดือนเครื่องมือหรือเทคนิคการประเมินจึงต้องมีหลากหลาย

ชนิด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การพูดคุย การซักถาม การวิเคราะห์เชิงบรรยายลักษณะของการปฏิบัติและผลงานของผู้เรียน การอ่านบันทึกของผู้เรียน การแสดงความคิดเห็นต่องาน รวมทั้งข้อสอบชนิดสร้างสรรค์ แบบเลือกตอบและ เขียนบรรยายตอบ

การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลสารสนเทศ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องสามกลุ่มคือ ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน และพ่อแม่ผู้ปกครองของผู้เรียน ดังนั้นผู้ใช้ผลการประเมินในระดับชั้นเรียนที่สำคัญคือ ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน และพ่อแม่ผู้ปกครองของผู้เรียนนั่นเอง ผู้เรียนใช้ผลการประเมินเพื่อบอกอรรถะระดับความสำเร็จของตน ระบุความต้องการของตน เชื่อมโยงความพยายามกับผลที่เกิดขึ้น วางแผนเพื่อการศึกษาต่อและการเลือกอาชีพ โดยประเมินความรอบรู้ควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระที่เรียน ประเมินควบคู่ไปกับการสร้างสมรรถภาพทางการเรียน ประเมินระดับความรอบรู้ควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนพยายามเรียนรู้ ประเมินความรู้พื้นฐานจำเป็นสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามลำดับ ครูใช้ผลการประเมินเพื่อระบุความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนของกลุ่มหรือทั้งห้องเรียน จัดกลุ่มให้ผู้เรียน ให้เกรด ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผลการสอนตนเอง โดยต้องการสารสนเทศจากการประเมินความรอบรู้ของผู้เรียนแต่ละคนอย่างต่อเนื่อง ประเมินความรอบรู้สรุปรวมทั้งกลุ่มอย่างต่อเนื่อง ประเมินความรอบรู้ของผู้เรียนแต่ละคนเป็นช่วงระยะ สรุประดับความรอบรู้ตามเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และประเมินการปฏิบัติของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง พ่อแม่ผู้ปกครองใช้ผลการประเมิน เพื่อบอกอรรถะระดับความสำเร็จของเด็ก ระบุความต้องการของเด็ก ประเมินผลครูและโรงเรียนโดยให้ผลย้อนกลับสู่การเรียนอย่างต่อเนื่อง และเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของโรงเรียนนี้กับโรงเรียนอื่นเป็นระยะๆ

ดังนั้นผู้ใช้ผลการประเมินทั้งสามกลุ่มอันได้แก่ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนทำการตัดสินใจโดยตรงต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ตามต้องการหรือไม่ ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประเมินความก้าวหน้าของตนได้ และใช้ผลการประเมินเหล่านั้นในกิจกรรมบางอย่างที่กำหนดให้ทำได้ ในการนำผลการประเมินไปใช้ทำการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนประจำวันได้อย่างเหมาะสมนั้น จำเป็นต้องทำการประเมินอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการตัดสินใจซ้ำๆ เช่นอย่างต่อเนื่องและการประเมินในระดับชั้นเรียนจะเน้นที่ความรอบรู้เป็นรายบุคคล โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดมาตรฐานความรอบรู้ที่ยอมรับไว้ใช้สำหรับประเมินว่าผู้เรียนมีความรอบรู้ในระดับที่ต้องการหรือไม่

การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดเป็นการประเมินในระดับชั้นเรียน มุ่งตอบจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครองผู้เรียนเป็นผู้ใช้ผลการประเมินมากที่สุด ส่วนการประเมินขนาดใหญ่เป็นการทดสอบมาตรฐานซึ่งทดสอบกับผู้เรียนจำนวนมากหรือกลุ่มขนาดใหญ่ มีหลักการมุ่งตอบจุดมุ่งหมายของผู้สนับสนุนการเรียนรู้ และผู้กำหนดนโยบายการศึกษา การประเมินทั้งสองระดับจึงมีข้อตกลงเกี่ยวกับวิธีการประเมินต่างกัน นิยามคุณภาพของการประเมินต่างกัน และใช้วิธีการประเมินที่มีพื้นฐานต่างกัน

สำหรับการประเมินระดับชั้นเรียน -มีเป้าหมายการประเมิน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตอบสนองความถนัดและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ได้คะแนนถูกต้องแม่นยำ ละเอียดครอบคลุมเป็นไปตามสภาพจริง และเพื่อตัดสินใจผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน -มีจุดเน้น เพื่อทดสอบคุณลักษณะร่วมกันของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อประเมินทักษะที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริงนอกโรงเรียน เน้นคุณลักษณะที่แปรเปลี่ยนไปตามเวลา -บทบาทของผู้ประเมินคือครูผู้สอนเป็นทั้งผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้แปลผล และผู้ใช้ผลการประเมิน -ความถี่ในการประเมินและการให้คะแนนของการประเมินในระดับชั้นเรียน ทำการประเมินอย่างต่อเนื่อง ให้คะแนนแบบปรนัยและมีการใช้ดุลยพินิจตัดสินแบบอัตนัย เน้นการให้คะแนนโดยบุคคลมากกว่าใช้เครื่องตรวจ ความสามารถเปรียบเทียบกันได้มีความสำคัญน้อยมาก ใช้วิธีการหลากหลาย -การบริหารการประเมินอาจจะหรืออาจจะไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับทุกคนในห้องเรียนเดียวกัน โดยทั่วไปเป็นการประเมินแบบไม่จำกัดเวลาหรือเป็นแบบระดมความคิด -ผลของการประเมินออกมาในรูปของคะแนนประกอบ คำบรรยาย ใช้การตัดสินเส้นภาพของคะแนน และผลการประเมินส่งผลย้อนกลับทันที -คุณภาพของการประเมิน หมายถึงการส่งผลในทางส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และนิยามโดยครูผู้สอนแต่ละคน

การประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ตรงตามความต้องการ และเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอตั้งแต่ออนเริ่มต้น ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งใช้การประเมินวิธีการต่างๆ ให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ดังนี้

การตัดสินใจก่อนเริ่มต้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีการประเมินจาก -การทบทวนศึกษาหลักสูตร แผนการสอน ตำราหนังสือที่เกี่ยวข้องกับ เกณฑ์ การประเมินผลที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ได้ -การสังเกต จดบันทึกผู้เรียนในระหว่างชั้นเรียนพูดคุยกับครูคนอื่นที่เคยสอนผู้เรียนมาก่อน คะแนนผลการทดสอบต่างๆ เกรดของผู้เรียน ข้อมูลภูมิหลังของครอบครัวผู้เรียน -การสังเกต แรงจูงใจ ความสนใจ ความเชื่อ และประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน การสังเกตท่าที ความรู้สึกของผู้เรียนต่อหัวข้อการเรียนรู้ ผลการสอบก่อนเรียน ผลการประเมินเดิมของครูผู้สอน -การสำรวจทบทวนกิจกรรมชนิดต่างๆ ที่ครูใช้มาก่อนว่าสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดีหรือไม่ วิเคราะห์ลำดับขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ สำรวจทบทวนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ที่ได้ทำกิจกรรมดังกล่าว -สำรวจทบทวนเป้าหมายการศึกษาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ศึกษาทบทวนคำถามที่ผู้เรียนควรสามารถตอบได้ ศึกษาทบทวนทักษะการคิด และการปฏิบัติที่ผู้เรียนควรสามารถปฏิบัติได้หลังเกิดการเรียนรู้ แล้ว และ -สังเกตผู้เรียนตามความต้องการเรียนรู้พิเศษและความต้องการทางสังคม การสังเกตจดจำพฤติกรรมผู้เรียนในช่วงกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมาสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดห้องเรียนที่ได้ผลดีที่สุดในอดีตที่ผ่านมา เพื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จุดหมายคล้ายๆ กัน

การตัดสินใจในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีการประเมินจาก -การสังเกต ผู้เรียนในช่วงทำกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนตอบคำถามของครูหรือไม่ สังเกตปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน -การวินิจฉัยลักษณะความผิดพลาดของผู้เรียนหรือความคิดที่ผิดพลาดที่ผู้เรียนใช้ คิดค้นหาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีอื่นๆ ระบุผู้เรียนคนที่ไม่ร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม -การสังเกตและประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับปริมาณและชนิดของการประเมินผู้เรียนที่มีความต้องการแตกต่างกัน สารสนเทศเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนตามการปฏิบัติตามจุดหมายการเรียนรู้ การทำการบ้านและผลสอบย่อย และการสัมภาษณ์ผู้เรียนและ -การสังเกตและตรวจสอบผลงานที่ทำสำเร็จเรียบร้อยแล้ว สอบถามความเข้าใจของผู้เรียน การบ้านของผู้เรียน ผลการทดสอบ และสอบย่อยๆ

การตัดสินใจหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องมีการประเมินจาก -การใช้แบบทดสอบในชั้นเรียน ผลงานของโครงการระยะยาว การสังเกต การสัมภาษณ์ผู้เรียน ผลการทดสอบด้วยข้อสอบครูสร้าง -การสังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนแต่ละคน ศึกษาทบทวนผลการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานด้านผลสัมฤทธิ์และด้านความถนัด ศึกษาทบทวนสารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของครอบครัว -การดูผลจากกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน สอบย่อย การทดสอบ โครงการในชั้นเรียน รายงานผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ การสังเกตเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ตามจุดหมายการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน ความรู้ที่เป็นผลเกิดขึ้นในช่วงระยะสั้นหรือช่วงระยะยาว -การสรุปผลการปฏิบัติในชั้นเรียนตามจุดหมายการเรียนรู้ที่สำคัญสรุปผลการตอบข้อคำถามที่สำคัญที่คัดเลือกจากแบบทดสอบมาตรฐาน สรุปผลจากระดับความชอบกิจกรรมและเนื้อหาในบทเรียนและ -การสรุปความสนใจของผู้เรียนและปฏิกิริยาต่อกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้ สรุปผลสัมฤทธิ์ในชั้นเรียนจากแบบทดสอบในชั้นเรียนตามหลักสูตรและสรุปผลการตอบในชั้นเรียน จากเนื้อหาที่คัดเลือกจากแบบทดสอบมาตรฐานอื่นๆ เทคนิควิธีการประเมินการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสรุปได้ดังแสดงใน ตาราง 4-6 ดังนี้

ตาราง 4 วิธีการประเมินเป้าหมายทางการศึกษาด้านความรู้

เป้าหมายที่ ต้องการประเมิน	วิธีการประเมิน			
	การสื่อสาร ด้วยตนเอง	ประเมินด้วย การปฏิบัติ	ข้อสอบอัตนัย	ข้อสอบ เลือกตอบ
เก่งด้านความรู้	สามารถตั้งคำถามประเมินคำตอบและสรุปอ้างอิงความรอบรู้แต่เป็นวิธีที่ใช้เวลามาก	ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้กับเป้าหมายนี้ควรใช้อีกสามวิธีที่เหลือ	คำถามอัตนัยสามารถบอกความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาความรู้ต่างๆได้	ข้อสอบหลายตัวเลือกถูกผิด, จับคู่และเติมคำสามารถใช้ประเมินตัวอย่างความรอบรู้ในเนื้อหาความรู้ได้
เก่ง ด้าน การคิด เหตุผล	สามารถถามนักเรียนให้ "คิดออกมา" ได้หรือสามารถถามคำถามต่อไปเพื่อซักถามเหตุผลที่คิด	สามารถเฝ้าดูผู้เรียนแก้ปัญหาบางอย่างหรือสังเกตจดบันทึกตรวจสอบผลงานบางอย่างและอ้างอิงประสิทธิภาพการคิดเหตุผล	เขียนบรรยายการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนสามารถสะท้อนประสิทธิภาพการคิดเหตุผลของผู้ตอบได้	สามารถประเมินรูปแบบการคิดเหตุผลบางชนิดได้

ตาราง 5 วิธีการประเมินเป้าหมายทางการศึกษาด้านทักษะและวิธีการปฏิบัติ

เป้าหมายที่ ต้องการประเมิน	วิธีการประเมิน			
	การสื่อสาร ด้วยตนเอง	ประเมินด้วย การปฏิบัติ	ข้อสอบอัตนัย	ข้อสอบ เลือกตอบ
เก่งด้านทักษะวิธี การปฏิบัติ	● ใช้ได้ดีเมื่อทักษะเป็นความสามารถในการสื่อสาร ถ้อยคำพูด, ยังสามารถประเมินความรอบรู้เกี่ยวกับความรู้ที่จำเป็นต่อทักษะการปฏิบัติ	● สามารถสังเกต จดบันทึก และประเมินทักษะในขณะที่เขา กำลังแสดง หรือลงมือปฏิบัติ	● สามารถประเมินความรอบรู้เกี่ยวกับความรู้ที่จำเป็นที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ, แต่ไม่สามารถใช้วิธีนี้ประเมิน ตัวทักษะออกมาเองได้	
เก่งด้านการ สร้างสรรค์ ผลงาน	● สามารถประเมิน.- (1) ความสามารถในการปฏิบัติตามขั้นตอนในการสร้างผลงาน (2) คุณลักษณะของผลงานเอง	● สามารถซักถาม ความรู้เกี่ยวกับวิธีการและความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของผลงานที่มีคุณภาพแต่ไม่ใช่คุณภาพของผลงาน	● สามารถประเมินความรอบรู้เกี่ยวกับความรู้ที่จำเป็นต่อความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ, แต่ไม่สามารถใช้ วิธีการนี้ประเมินคุณภาพของ ผลงานเอง	

ตาราง 6 วิธีการประเมินเป้าหมายทางการศึกษาด้านสังคมและจิตใจ

เป้าหมายที่ ต้องการประเมิน	วิธีการประเมิน			
	การสื่อสาร ด้วยตนเอง	ประเมินด้วย การปฏิบัติ	แบบอัตนัย/ ปลายเปิด	แบบเลือกตอบ
เก่งและดีด้าน สังคม อารมณ์ จิตใจ	สามารถพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับความรู้สึกของเขา	สามารถอ้างอิงความรู้สึกจากพฤติกรรมและผลงาน	คำตอบที่ตอบข้อคำถามปลายเปิดสามารถสะท้อนความคิดความรู้สึก นึกคิดและอารมณ์สังคมของผู้เรียนได้และอาจใช้แบบสอบถามถามความรู้สึก นึกคิด อารมณ์จิตใจ	การเลือกคำตอบจากข้อกระทงความในแบบสอบถามปลายปิดสามารถวัดความรู้สึกของนักเรียนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำแนวคิดเกี่ยวกับการวัดประเมินผลใหม่ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 โดยใช้วิธีการฝึกอบรมร่วมให้แก่วิชาในหลักสูตรว่าครูสามารถนำรูปแบบเกี่ยวกับการวัดประเมินผลใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนไปใช้ปฏิบัติจริงได้มากน้อยเพียงไร และผลจากการเข้าร่วมโครงการทำให้ครูมีความคิดเห็น ทศนคติต่อการวัดประเมินผลใหม่อย่างไร มีความรู้ ความสามารถในการวัดประเมินผลใหม่ที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอนมากน้อยเพียงไร และพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนว่าเปลี่ยนแปลงอย่างไร โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้

ประชากรของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2546 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี ประกอบด้วยครูผู้สอนทั้งหมด 247 คน และนักเรียนทั้งหมด 5,367 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 24 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนและนักเรียน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างชุดนี้เป็นครูผู้สอนนักเรียนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 38 คน กระจายอยู่ในโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 12 โรง ที่เลือกมาด้วยวิธีการอาสาสมัคร แต่เมื่อเริ่มโครงการไประยะหนึ่ง ได้มีครูขอลาออกจากโครงการเนื่องจากเข้าโครงการของราชการในการลาออกก่อนเกษียณอายุ จำนวน 8 คน เหลือครูที่เข้าโครงการและทำผลงานจนเสร็จสมบูรณ์จำนวน 26 คน

2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียน กลุ่มตัวอย่างชุดนี้เป็นนักเรียนในห้องเรียนที่ครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยพิจารณาจากห้องเรียนที่ครูในกลุ่มตัวอย่างเป็นครูประจำชั้น รวมทั้งหมด 26 ห้องเรียนจำนวน 568 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือกับสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี ออกหนังสือเชิญชวนครูผู้สอนที่สนใจเข้าร่วมโครงการ การพัฒนาการวัดประเมิน แนวใหม่ โดยส่งผ่านไปยังครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดการประถมศึกษาทุกโรงในเขตอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

ขั้นที่ 2 ครูผู้สอนที่สนใจเข้าร่วมโครงการวิจัยกรอกใบสมัครเข้าร่วมโครงการโดยส่งผ่านผู้บริหารโรงเรียนมายังสำนักงานการประถมศึกษา ทั้งหมดจำนวน 38 คน

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยและศึกษานิเทศก์ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน โดยพิจารณาจากเหตุผลและลำดับที่ก่อนหลังในการสมัครไว้ทั้งหมดจำนวน 38 คน และหลังจากเข้าร่วมโครงการแล้วมีครูลาออกเนื่องจากเข้าโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ จำนวน 8 คน เหลือครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน

ขั้นที่ 4 ให้ครูผู้สอนคัดเลือกนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยเลือกนักเรียนห้องที่ครูผู้นั้นเป็นครูประจำชั้นได้นักเรียนรวมทั้งหมด 26 ห้องเรียน จำนวน 568 คน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนและนักเรียน

รายชื่อโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง	
	ครูผู้สอน	นักเรียน
1. โรงเรียน ชุมชนวัดวิหารแดงฯ	3	72
2. โรงเรียน วัดบ้านบางกง	1	14
3. โรงเรียน วัดเขาน้อยจอมสวรรค์	1	11
4. โรงเรียน วัดสร้างบุญ	2	25
5. โรงเรียน วัดหนองสรวง	1	20
6. โรงเรียน วัดสหกรณ์รังสรรค์	2	35
7. โรงเรียน บ้านราษฎร์เจริญ	1	12
8. โรงเรียน วัดหนองตาบุญ	3	81
9. โรงเรียน วัดเจริญธรรม	1	14
10. โรงเรียน วัดโคกกระต่าย	3	54
11. โรงเรียน อนุบาลวิหารแดง	7	210
12.โรงเรียน วัดเขาแก้วมุกดาaram	1	20
รวมทั้งหมด	26 คน	568 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด คือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ากับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1.1 ชุดฝึกอบรมการวัดประเมินแนวใหม่ เป็นเอกสารความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ประกอบด้วยหัวข้อในการฝึกอบรม คือ 1) เหตุผลและความจำเป็นในการวัดประเมินแนวใหม่ 2) การวัดประเมินแนวใหม่คืออะไร 3) การวัดประเมินแนวใหม่มีลักษณะสำคัญอย่างไร 4) การวัดประเมินแนวใหม่มีวิธีการอย่างไร

1.2 แผนการนิเทศ มี 2 รูปแบบ คือ

- แผนการนิเทศตรง เป็นการนิเทศภายนอกที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) นางวรรณรี ปทุมมาศ 2) นายวิจิตร อิศรางกูร ณ อยุธยา และ 3) นายถาวร บุษผาวงษ์ ไปนิเทศแนะนำและติดตามการทำวิจัยของครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างในช่วงของการทำวิจัย โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยไปให้การนิเทศติดตามผลจำนวน 7 ครั้งในช่วงระหว่างวันที่ 4 มิถุนายน 2546 ถึง วันที่ 26 กันยายน 2546

- แผนการนิเทศด้วยการสื่อสารทางโทรศัพท์ เป็นการนิเทศด้วยการการพูดคุยสื่อสารทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ผู้วิจัยให้คำแนะนำผ่านศึกษานิเทศก์ ในกรณีที่มีข้อซักถามเร่งด่วนที่ต้องการทราบทันที

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็น ทศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่และความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่ เป็นแบบสอบถามที่นำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของครู ได้แก่

- 1) ชื่อ สกุล อายุ คุณวุฒิการศึกษา
- 2) ประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่
- 3) เหตุผลในการสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย

ตอนที่ 2 สอบถามความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความรู้ในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยให้ครูประเมินตนเอง แบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบประเมินค่าจัดอันดับ ประกอบด้วย

- 1) ความคิดเห็น และทัศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถาม ความคิดเห็น และทัศนคติต่อการวัดประเมิน แนวโน้ม

คำชี้แจง ให้แสดงความคิดเห็นต่อ การวัดประเมินแนวโน้มที่ทำควบคู่กับการเรียน การสอนโดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวเลข ตามระดับความเห็นของท่าน

- เมื่อ 1 แทน ความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด
2 แทน ความเห็นด้วยระดับน้อย
3 แทน ความเห็นด้วยระดับมาก
4 แทน ความเห็นด้วยระดับมากที่สุด

	ความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมิน แนวโน้มที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น หลังเข้าร่วมโครงการ			
1	ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวโน้ม	1	2	3	4
2	เชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวโน้ม	1	2	3	4

	ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้ม ต่อการวัดประเมินแนวโน้ม	ระดับความคิดเห็น หลังเข้าร่วมโครงการ			
1	การวัดประเมินทุกคาบเรียนเป็นสิ่งที่ทำเกินจำเป็นต้องทำ	1	2	3	4
2	ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อย	1	2	3	4

2) ความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวโน้ม ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวโน้ม

คำชี้แจง ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวโน้มระดับใด จากระดับน้อยที่สุด(1) ระดับน้อย(2) ระดับมาก(3) หรือระดับมากที่สุด(4) ตามลำดับ โดยให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรง ตามระดับความเห็นของท่าน

	ความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวโน้ม ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนตามพรบ 2542	ระดับความรู้ หลังเข้าร่วมโครงการ			
1	การวัดประเมินทุกคาบเรียนเป็นสิ่งที่ทำเกินจำเป็นต้องทำ	1	2	3	4
2	ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อย	1	2	3	4

2.2 แบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ แบบประเมินชุดนี้เป็นแบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินโดยรวมจากการสังเกตการทำงานวิจัยของครูผู้สอนและประเมินจากผลงานวิจัยของครูที่เสร็จสมบูรณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่

คำชี้แจง ให้ท่านประเมินความสามารถตนเองเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนวิธีต่าง ๆ ว่าอยู่ในระดับใด จากระดับน้อยที่สุด(1) ระดับน้อย(2) ระดับมาก(3) หรือระดับมากที่สุด (4) โดยกาเครื่องหมาย X ทับตัวเลข ตามระดับความเห็นของท่าน

ความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนตามพรบ 2542		ระดับความสามารถ หลังเข้าร่วมโครงการ			
วิธีการสังเกตบันทึก:					
1	บันทึกสรุปบรรยายภาคแวดล้อมโดยรวมของการเรียนการสอนว่ากลุ่มนักเรียนแสดงกิริยาอาการ หรือมีการแสดงออกอย่างไร	1	2	3	4
วิธีการสนทนากับบันทึก					
3	บันทึกสรุปผลการซักถาม ตามตอบนักเรียนในขณะที่เรียน	1	2	3	4
4	บันทึกสรุปผลการสนทนา พูดคุย กับนักเรียน ในชั้นเรียน	1	2	3	4
วิธีการตรวจบันทึก					
7	บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มอบหมาย	1	2	3	4
วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติ:					
1	งาน/กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำตามคำสั่งเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม	1	2	3	4
2	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ	1	2	3	4

2.3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูจากผลการวัดประเมินแนวใหม่ แบบประเมินชุดนี้ ประกอบด้วย แบบวัด 2 ชุด คือ แบบบันทึกตนเองของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน และ แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู ดังนี้

2.3.1 แบบบันทึกตนเองของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกปลายเปิด ที่ให้ครูเขียนบันทึกตนเองเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นรายคาบ โดยเน้นกิจกรรมการดำเนินการเรียนการสอนของครูดังตัวอย่าง

แบบบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน

วัน/เดือน/ปี.....วันศุกร์ที่ 9 มกราคม 2546 ครั้งที่ 3 เวลา 10.10 – 11.10 น.

เหตุการณ์	กิจกรรมของครู	พฤติกรรมเด่นของนักเรียน

2.3.2 แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ครูประเมินตนเองทั้งในภาพรวมและพฤติกรรมการสอนแบบต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู

คำชี้แจง ในช่วงก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านได้ปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนอย่างไร ให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรง ตามระดับที่ท่านปฏิบัติจริง

เมื่อ 1 แทน แทบไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติเลย

2 แทน ปฏิบัติ บ้างบางครั้ง

3 แทน ปฏิบัติ ค่อนข้างบ่อย

4 แทน ปฏิบัติ ประจำเสมอ

	ปฏิบัติการสอนโดยภาพรวม	ระดับของการปฏิบัติจริง			
1	จัดบรรยากาศกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง	4	3	2	1
2	จัดกิจกรรมกระตุ้นการคิด การแสดงออกของผู้เรียน	4	3	2	1
3	กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตน	4	3	2	1

	ปฏิบัติการสอนแบบสาธิต	ระดับของการปฏิบัติจริง			
1	สอนแบบ แสดง ทำให้อู แล้วให้นักเรียนสังเกต	4	3	2	1
2	ซ่อมวิธีการสาธิต เพื่อให้เห็นปัญหา ที่อาจเกิดขึ้น	4	3	2	1
3	มีอภิปราย และสรุป การเรียนรู้จากการสาธิต	4	3	2	1
4	เตรียม วัสดุ อุปกรณ์ ก่อนสาธิต	4	3	2	1

2.4 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียน แบบประเมินชุดนี้ ประกอบด้วย แบบวัด 2 ชุด คือ แบบบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน และ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

2.4.1 แบบบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกปลายเปิดที่ให้ครูเขียนบันทึกเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นรายคาบ เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้อยู่ร่วมกับแบบบันทึกตนเองของครู ดังตัวอย่าง

แบบบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน

วัน/เดือน/ปี.....วันศุกร์ที่ 9 มกราคม 2546 ครั้งที่ 3 เวลา 10.10 –11.10 น.

เหตุการณ์	กิจกรรมของครู	พฤติกรรมเด่นของนักเรียน

2.4.2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียนรู้ในชั้นเรียนของนักเรียนอันเป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยให้ครูสังเกตและประเมินในภาพรวมนักเรียนมีลีลาการเรียนรู้แบบต่างๆ อย่างไรบ้าง ดังตัวอย่าง

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

คำชี้แจง ในช่วงก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการครุฑนักวิจัย ท่านสังเกตพบพฤติกรรมเรียนของนักเรียนโดยภาพรวมแล้วส่วนใหญ่ เป็นอย่างไรบ้างให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรง ตามระดับที่ท่านสังเกต

เมื่อ 4 แทน สังเกตเห็นเป็นประจำเสมอ

เมื่อ 3 แทน สังเกตเห็นค่อนข้างบ่อย

เมื่อ 2 แทน สังเกตเห็นบ้างบางครั้ง

เมื่อ 1 แทน แทบไม่เคยสังเกตเห็น หรือไม่เคยสังเกตเห็นเลย

	หัวข้อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	พฤติกรรมสังเกตพบ			
1	ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	4	3	2	1
2	ทำกิจกรรมเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	3	2	1
3	คิดค้น ปฏิบัติ แสดงออกเพื่อแก้ปัญหา สร้างสรรค์ผลงาน	4	3	2	1

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการทดลองภาคสนาม

การเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองภาคสนามดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ทำการสอบถามและประเมินก่อนเข้าโครงการ

ผู้วิจัยสอบถามก่อนการทดลอง โดยนัดหมายให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมาประชุมร่วมกัน และตอบแบบสอบถามและแบบประเมิน จำนวน 4 ชุด ตามลำดับดังนี้

1) ส่งแบบสอบถามความคิดเห็น ทศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่และความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่และให้ครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการตอบ

2.) ให้ครูเขียนเค้าโครงการวิจัยและเก็บผลงานเหล่านั้นทันที จากนั้นผู้วิจัยใช้แบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ทำการประเมิน

3) ส่งแบบสอบถามให้ครูประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนของครู

4) ส่งแบบประเมินให้ครูประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนห้องที่ครูประจำชั้นว่ามีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้อย่างไร

2. ประชุมชี้แจงและอบรมให้ความรู้แก่ครู และทำกรณีศึกษาติดตามรวมทั้งสิ้น 7 ครั้ง ตามลำดับดังนี้

ตาราง 8 การอบรม นิเทศ ติดตามผลการดำเนินการวัดประเมินของครูในโครงการ

วัน เดือน ปี	ผู้นิเทศ	สถานที่โรงเรียน	เรื่อง
ครั้งที่ 1 วันพุธที่ 4 มิถุนายน 2546	- ผู้วิจัย - ผู้ช่วยวิจัย	- ห้องประชุม โรงเรียน ชุมชนวัดวิหารแดง	- ชี้แจงความเป็นมาและ จุดมุ่งหมายของ โครงการวิจัย - ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วม โครงการวิจัย - ให้ความรู้เรื่องการวัด ประเมินแนวโน้มและการ วิจัยในชั้นเรียนที่ควบคู่กับ การเรียนการสอน
ครั้งที่ 2 วันพุธที่ 2 กรกฎาคม 2546	- ผู้ช่วยวิจัย	- วัดบ้านบางกง - วัดเขาน้อยจอมสวรรค์	- ติดตามความก้าวหน้าแก้ไข ปัญหาอุปสรรค
ครั้งที่ 3 วันจันทร์ที่ 21 กรกฎาคม 2546	- ผู้วิจัย - ผู้ช่วยวิจัย	- อนุบาลวิหารแดง	- ติดตามความก้าวหน้าแก้ไข ปัญหาอุปสรรค -
ครั้งที่ 4 วันอังคารที่ 8 สิงหาคม 2546	- ผู้วิจัย - ผู้ช่วยวิจัย	- วัดสร้างบุญ - วัดหนองสรวง - วัดสหกรณ์รังสรรค์	- ติดตามความก้าวหน้าแก้ไข ปัญหาอุปสรรค
ครั้งที่ 5 วันจันทร์ที่ 25 สิงหาคม 2546	- ผู้วิจัย - ผู้ช่วยวิจัย	- ทุกโรงเรียนในกลุ่ม ตัวอย่าง	- ติดตามความก้าวหน้าแก้ไข ปัญหาอุปสรรค
ครั้งที่ 6 วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2546	- ผู้วิจัย - ผู้ช่วยวิจัย	- วัดหนองตาบุญ - วัดเจริญธรรม	- ติดตามความก้าวหน้าแก้ไข ปัญหาอุปสรรค
ครั้งที่ 7 วันศุกร์ที่ 26 กันยายน 2546	- ผู้ช่วยวิจัย	- วัดโคกกระต่าย - วัดเขาแก้วมุกดาราม	- ติดตามความก้าวหน้าแก้ไข ปัญหาอุปสรรค

3. ให้ครูส่งผลงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดประเมินที่ทำเสร็จสมบูรณ์ และให้ผู้วิจัยตรวจและประเมิน

4. ทำการสอบถามและประเมินหลังเข้าโครงการ โดยใช้เครื่องมือวัดชุดเดียวกับก่อนเข้าโครงการ โดยผู้วิจัยนัดหมายให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมาประชุมร่วมกันและให้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมิน จำนวน 4 ชุด ตามลำดับดังนี้

1) ส่งแบบสอบถามความคิดเห็น ทศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่และความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่ และให้ครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการตอบ

2) ส่งแบบสอบถามให้ครูประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู

3) ส่งแบบสอบถามให้ครูประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนห้องที่ครูประจำชั้น ว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างไร

4) ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่จากการสังเกตและผลงานวิจัยของครู

5. แจกเกียรติบัตรเพื่อแสดงความยินดีแก่ครูที่ทำรายงานการพัฒนาการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอนเสร็จสมบูรณ์

6. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบประเมินนำมาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามและแบบประเมิน

2. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน

2.1 หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการสอบถามและประเมินก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Sample

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย ดำเนินการดังนี้

รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกบรรยายผลการเรียนการสอนประจำคาบเรียนที่ครูทำการแยก ยุบโยงสรุปเหตุการณ์ จากรายงานวิจัยของครูในกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์สรุปตามรายคาบเรียน

.....

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมโครงการ
S_1	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเข้าร่วมโครงการ
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังเข้าร่วมโครงการ
S_2	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเข้าร่วมโครงการ
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
S_D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคะแนนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
df	แทน	ระดับชั้นอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างครูที่เข้าร่วมโครงการ
- ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
- ตอนที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
- ตอนที่ 4 ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
- ตอนที่ 5 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆในชั้นเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ตอนที่ 6 ผลงานการวัดประเมินแนวใหม่ของครูที่ทำควบคู่ไปกับการเรียนการสอน
ประจำวัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างครูที่เข้าร่วมโครงการ

กลุ่มตัวอย่างครูที่เข้าร่วมโครงการเป็นครูผู้สอนอยู่ในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่การศึกษา 2546 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี ได้มาด้วยการประกาศเชิญชวนไปยังโรงเรียนต่างๆในอำเภอวิหารแดง ให้สมัครเข้าร่วมโครงการ หลังจากนั้นคณะกรรมการวิจัย ประกอบด้วยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 3 คน ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกครูที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอวิหารแดง ได้ครูที่สนใจและมีความพร้อมที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 38 คน แต่หลังจากเข้าร่วมโครงการแล้วได้ลาออกไปเนื่องจากเข้าโครงการลาออกจากราชการก่อนเกษียณราชการเหลือครูจำนวน 26 คน จากโรงเรียนจำนวน 12 โรงเรียน

ผู้วิจัยได้เชิญครูในกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่พร้อมกับการทำวิจัยที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ก่อนเริ่มการอบรมผู้วิจัยได้ให้ครูตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นประกอบการสังเกต สันทนาพูดคุย และจากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในแบบสอบถามด้วยการแจกแจงนับจำนวนความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่งอาจารย์ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 9 และจำแนกตามประสบการณ์การทำวิจัย และเหตุผลการเข้าร่วมโครงการ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 9 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเบื้องต้นของครูในกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลเบื้องต้น		จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
1.เพศ	ชาย	4	15.4
	หญิง	22	84.6
2.อายุ	ต่ำกว่า 40 ปี	1	3.8
	41 - 45 ปี	10	38.5
	46 - 50 ปี	11	42.3
	มากกว่า 50 ปี	4	15.4
3.ตำแหน่ง	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6	1	3.8
	ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7	24	92.3
	ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8	1	3.8
4.ประสบการณ์ในการสอน	ต่ำกว่า 15 ปี	1	3.8
	16 - 20 ปี	4	15.4
	21 - 25 ปี	12	46.2
	26 - 30 ปี	6	23.1
	มากกว่า 30 ปี	2	7.7
	ไม่ระบุ / ไม่ตอบ	1	3.8
5.วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	23	88.5
	ปริญญาโท	3	11.5
รวม		26	100.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า

1. ครูในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 และ เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

2. ครูส่วนใหญ่จำนวนมากพอๆกันมีอายุอยู่ระหว่าง 41- 45 ปี และ 46-50 ปี จำนวน 10 และ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และ 42.30 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือออกนั้นมีจำนวนน้อยมาก คือ อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และ ต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

3. เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งของครูในกลุ่มตัวอย่างพบว่า ครูส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ที่เหลือเพียงเล็กน้อยเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 และ อาจารย์ 3 ระดับ 8 กลุ่มละจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4. ครูมีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 21-25 ปี มากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมา มีประสบการณ์สอน 26-30 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 มีประสบการณ์ในการสอน 16-20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และมีประสบการณ์ในการสอนน้อยที่สุดต่ำกว่า 15 ปี และ ไม่ระบุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

5. ครูในกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเกือบทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 ส่วนระดับปริญญาโท มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตาราง 10 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่ของครูในกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
6.1 การอบรมการวัดประเมินแนวใหม่		
• ไม่เคยอบรมมาก่อน	21	80.8
• เคยได้รับการอบรม (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)	5	19.2
- วิธีการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง	5	19.2
- วิธีการสื่อสารบันทึก	2	7.7
6.2 การใช้การวัดประเมินแนวใหม่		
• ไม่เคยปฏิบัติมาก่อน	18	69.2
• เคยปฏิบัติ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)	8	30.8
- วิธีการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง	8	30.8
- วิธีการสื่อสารบันทึก	4	15.4
6.3 เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการวิจัย (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
• ต้องการปรับปรุงการเรียนการสอน	25	96.2
• ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม	15	57.7
• ต้องการนำความรู้ไปใช้ในการทำผลงาน	13	50.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า ก่อนเข้าร่วมโครงการครูมีประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่ดังนี้

ประสบการณ์ด้านการอบรม พบว่า ครูไม่เคยได้รับการอบรมมาก่อน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 และ เคยได้รับการอบรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และในจำนวน 5 คนนี้ ได้รับการอบรมการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ของครูในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและได้รับการอบรมการวัดประเมินด้วยการสื่อสารบันทึก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของครูในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แสดงว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูส่วนใหญ่มากกว่าสามในสี่ของทั้งหมด ไม่เคยได้รับการอบรมการวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีเพียงส่วนน้อย

ประมาณหนึ่งในสี่ส่วนเท่านั้นที่เคยได้รับการอบรม โดยทุกคนได้รับการอบรมเรื่องการวัดประเมิน ด้วยการปฏิบัติจริง มีเพียงส่วนน้อยมากที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารบันทึก

ประสบการณ์ด้านการใช้การวัดประเมินแนวใหม่ พบว่าก่อนเข้าร่วมโครงการครูไม่เคยปฏิบัติมาก่อน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 และ เคยปฏิบัติ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และในจำนวน 8 คนนี้ ใช้การวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของครูในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและใช้การวัดประเมินด้วยวิธีการสื่อสารบันทึก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของครูในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโครงการครูส่วนใหญ่ มากกว่าสองในสามของทั้งหมดไม่ได้ใช้การวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีไม่ถึงหนึ่งในสามของครูทั้งหมดที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่ โดยคนที่เคยปฏิบัติการใช้การวัดประเมินแนวใหม่นั้น ทุกคนใช้การวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง มีเพียงครึ่งหนึ่งของคนที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่ เท่านั้นที่เคยใช้วิธีการสื่อสารบันทึก

เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ ครูส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ เพราะต้องการปรับปรุงการเรียนการสอนมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 และรองลงมา ประมาณครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมด ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม และต้องการนำความรู้ไปใช้ในการทำผลงานตามลำดับ แสดงว่าครูส่วนใหญ่เป็นผู้มีความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งต้องการพัฒนาตนเองด้วย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับ การเรียนการสอน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ โดยนำคะแนนความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่จากการสอบถามครูในกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามฉบับเดียวกันทั้งสองครั้ง มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาเปรียบเทียบกัน ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลต่างของการสอบถามทั้งสองครั้ง แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนความแตกต่าง ด้วยสถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 11 - 14

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินการของโรงเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ความคิดเห็นว่าโรงเรียนดำเนินการเกี่ยวกับ การวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับ การเรียนการสอน	N	ก่อนเข้าร่วม โครงการ		หลังเข้าร่วม โครงการ		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
1.ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่	26	2.38	0.85	3.54	0.51	1.15	0.13	25	8.72**
2.เชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่	26	2.62	0.70	3.65	0.56	1.04	0.13	25	8.00**
3.สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่	26	2.58	0.86	3.62	0.64	1.04	0.15	25	6.84**
4.นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ และนำไปทำ	26	2.35	0.69	3.38	0.80	1.04	0.13	25	8.00**
โดยรวม	26	2.48	0.63	3.55	0.49	1.07	0.10	25	10.23**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินการของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการเป็นดังนี้

ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิดเห็นเรียงตามลำดับดังนี้ คิดว่าโรงเรียนเชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.62) รองลงมา สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58) ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.38) นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ และนำไปทำในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.35) และครูคิดว่าโรงเรียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.48)

หลังเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิดเห็นเรียงตามลำดับสอดคล้องกับก่อนเข้าร่วมโครงการดังนี้ ครูคิดว่าโรงเรียนเชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.65) รองลงมา คือสนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.62) ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.54) นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ และนำไปทำในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.38) และครูคิดว่าโรงเรียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.55)

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ พบว่า หลังเข้าร่วมโครงการ ครูคิดว่าโรงเรียนดำเนินการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ เชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ โดยเฉลี่ยแต่ละข้อเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.15, 1.04, 1.04, และ 1.04) และโดยเฉลี่ยรวมเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.07) มากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกค่า แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าโรงเรียน

ดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจนทั้งรายข้อและโดยรวม

ตาราง 12 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้ม <u>ต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน</u>	N	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
1.การวัดประเมินทุกคาบเรียนเป็นสิ่งที่ทำเป็นประจำ ⁿ	26	2.27	0.87	2.00	1.06	0.27	0.28	25	0.96
2.ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อย ⁿ	26	2.12	0.95	1.96	1.04	0.15	0.26	25	0.60
3.ประสบการณ์เดิมๆ สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โดยไม่ต้องอาศัยการวัดประเมินแนวใหม่ ⁿ	26	2.15	0.83	2.19	0.98	0.04	0.25	25	0.15
4.การวัดประเมินแนวใหม่เป็นงานที่ย่างยากซับซ้อนเกินกว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนปกติได้ ⁿ	26	2.31	0.84	1.92	0.98	0.38	0.24	25	1.63
5.การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ ได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า	26	2.65	0.75	3.62	0.70	0.96	0.16	25	5.95**
6.การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสร้างความเครียดให้เด็กอย่างมาก ⁿ	26	2.08	0.69	1.42	0.81	0.65	0.21	25	3.16**
7.ใช้การวัดประเมินแนวใหม่หลากหลายวิธีก่อให้เกิดผลขัดแย้ง ⁿ	26	2.15	0.73	1.54	0.86	0.62	0.20	25	3.07**
8.ควรสอบวัดด้วยข้อสอบ 3 ครั้งแทนการวัดประเมินทุกคาบเรียน ⁿ	26	1.88	0.91	1.62	0.85	0.27	0.22	25	1.23
9.การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสมควรส่งเสริมให้ทำอย่างยั่งยืน	26	2.50	0.76	3.31	0.79	0.81	0.18	25	4.60**
โดยรวม	26	2.24	0.46	2.18	0.51	0.06	0.15	25	0.41

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ⁿ ข้อความเชิงนิเสธ

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่า

1. ครูมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.24) และเมื่อหลังเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.18) เช่นกัน โดยมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีเพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.09) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=0.41$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนในทางที่ดีเพิ่มขึ้นไม่ชัดเจน

2.เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อดังนี้

การเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มต่อ การวัดประเมินแนวใหม่^{ที่} ควบคุมกับการเรียนการสอนเป็นรายข้อ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ .62-.96) จำนวน 4 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้ 1) "การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.65) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 3.62) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .96 ($t=5.95$) 2) "การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสมควรส่งเสริมให้ทำอย่างยั่งยืน" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.50) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 3.31) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .81 ($t=4.60$) 3) "การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสร้างความเครียดให้เด็กอย่างมาก" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.08) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 1.42) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .65 ($t=3.16$) 4) "ใช้การวัดประเมินแนวใหม่หลากหลายวิธีก่อให้เกิดผลขัดแย้ง" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.15) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 1.54) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .62 ($t=3.07$) ส่วนที่เหลือนอกนั้นอีก 5 ข้อ ครูมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นไม่มากนัก ได้แก่ ความคิดความรู้สึกต่อ "ประสบการณ์เดิมๆสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โดยไม่ต้องอาศัยการวัดประเมินแนวใหม่" "การวัดประเมินทุกคาบเรียนเป็นสิ่งที่ทำเกินจำเป็น" "ตรวจสอบวัดด้วยข้อสอบสามครั้งแทนการวัดประเมินทุกคาบเรียน" "การวัดประเมินแนวใหม่เป็นงานที่ยุ่งยากซับซ้อนเกินกว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนปกติได้" "ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อย"

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มต่อ การวัดประเมินแนวใหม่^{ที่}ควบคุมกับการเรียนการสอนในทางที่ดีเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน เพียงบางข้อ

ตาราง 13 เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่^{ที่}ทำควบคุมกับการเรียนการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ^{ที่} ทำควบคุมกับการเรียนการสอน	N	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		$\bar{D}$	S_D	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
1.แนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่	26	1.73	0.72	3.35	0.56	1.62	0.18	25	8.75**
2.หลักการของการวัดประเมินแนวใหม่	26	1.81	0.80	3.42	0.58	1.62	0.18	25	8.75**
3.วิธีการวัดประเมินแนวใหม่	26	1.81	0.69	3.50	0.51	1.69	0.16	25	10.30**
โดยรวม	26	1.78	0.72	3.42	0.50	1.64	0.17	25	9.63**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่า

1. ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่โดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.78) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.64) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=9.60$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2. เมื่อพิจารณาความรู้เป็นรายข้อเป็นดังนี้

ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.73) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.35) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.62) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.75$)

ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับหลักการของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.81) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.69) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.75$)

ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินแนวใหม่ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.81) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.50) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.64) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=10.30$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับหลักการของการวัดประเมินแนวใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินแนวใหม่ เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

ตาราง 14 เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่	N	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
1.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดประเมิน	26	2.08	0.63	3.54	0.51	1.46	0.16	25	9.18**
2.เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน เรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด	26	2.08	0.63	3.46	0.51	1.38	0.12	25	11.08**
3.ไม่เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่มีรูปแบบที่เอื้อกับทุกคน	26	2.35	0.80	3.54	0.58	1.19	0.14	25	8.76**
4.ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้นปรับปรุงการเรียนการสอน	26	2.38	0.75	3.77	0.43	1.38	0.15	25	9.38**
5.กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร และการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน	26	2.27	0.78	3.62	0.50	1.35	0.14	25	9.96**
6.ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน	26	2.54	0.76	3.65	0.49	1.12	0.13	25	8.71**
7.วัดประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตรมากกว่าการจับผิดลงโทษ	26	2.62	0.85	3.81	0.40	1.19	0.16	25	7.59**
โดยรวม	26	2.33	0.63	3.63	0.34	1.30	0.11	25	11.38**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 พบว่า

1.ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่โดยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.33) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=11.38$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2. เมื่อพิจารณาความรู้ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่เป็นรายข้อเป็นดังนี้

ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08-2.62) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.46-3.81) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.12 -1.46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=7.59 - t=11.08$) ทุกข้อเรียงตามลำดับดังนี้ “เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดประเมิน” “เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด” “ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้นปรับปรุงการเรียนการสอน” “กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตรและการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน” “กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร และการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน” “ไม่เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่มีรูปแบบที่เอื้อกับทุกคน” “วัดประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตรมากกว่าการจับผิดลงโทษ” และ “ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน” ตามลำดับ

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่เพิ่มมากขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก อย่างเด่นชัดทุกหัวข้อ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนตลอดช่วงเข้าร่วมโครงการและหลังเข้าร่วมโครงการ โดยนำคะแนนผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนจากการสอบถาม ครูในกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามฉบับเดียวกันทั้งสองครั้งมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาเปรียบเทียบกัน ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลต่างจากการสอบถามทั้งสองครั้ง แล้วทดสอบนัยสำคัญของคะแนนความแตกต่างด้วยสถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 15 -16

ตาราง 15 ผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
ของครูหลังเข้าร่วมโครงการ

ความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน	N	ก่อนเข้าร่วม โครงการ		หลังเข้าร่วม โครงการ		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
วิธีการสังเกตบันทึก	26	2.12	0.70	3.48	0.44	1.37	0.13	25	10.37**
1.บันทึกสรุปบรรยากาศแวดล้อมโดยรวมของ การเรียนการสอน ว่ากลุ่มนักเรียนแสดงกิริยา อาการ หรือมีการแสดงออกอย่างไร	26	2.12	0.77	3.42	0.50	1.31	0.14	25	9.06**
2.บันทึกสรุปพฤติกรรมรายคนโดยรวมๆว่าใน คาบเรียนดังกล่าว นักเรียนแสดงพฤติกรรม อย่างไร	26	2.12	0.71	3.54	0.51	1.42	0.14	25	10.33**
วิธีการสนทนากับบันทึก	26	2.03	0.65	3.43	0.44	1.40	0.12	25	11.76**
3.บันทึกสรุปผลการซักถาม ถามตอบนักเรียน ในขณะเรียน	26	2.04	0.72	3.46	0.51	1.42	0.15	25	9.58**
4.บันทึกสรุปผลการสนทนา พูดคุย กับ นักเรียน ในชั้นเรียน	26	2.00	0.69	3.54	0.51	1.54	0.14	25	11.11**
5.บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับเพื่อนนักเรียน ได้แก่เพื่อนสนิท	26	2.00	0.69	3.35	0.56	1.35	0.14	25	9.96**
6.บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับบุคคลอื่น ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาอื่น ครูบรรณารักษ์ หรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง	26	2.08	0.74	3.38	0.50	1.31	0.13	25	9.81**
วิธีการตรวจบันทึก	26	2.29	0.90	3.63	0.54	1.35	0.14	25	9.56**
7.บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือ กิจกรรมที่มอบหมาย	26	2.35	0.94	3.69	0.55	1.35	0.17	25	8.12**
8.บันทึกสรุปผลการตรวจการบ้าน	26	2.23	0.91	3.58	0.58	1.35	0.14	25	9.96**
วิธีการอ่าน-บันทึก	26	2.23	0.95	3.62	0.50	1.38	0.15	25	9.38**
9.บันทึกสรุปผลการอ่าน -บันทึกประจำคาบ เรียนของนักเรียน	26	2.23	0.95	3.62	0.50	1.38	0.15	25	9.38**
โดยรวม	26	2.13	0.69	3.51	0.42	1.38	0.11	25	12.16**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 พบว่า

1) ครูประเมินตนเองว่า มีความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียน
การสอนโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.13) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ใน

ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.51) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.38) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=12.16$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2) ครูประเมินตนเองว่า มีความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนในแต่ละวิธีและเป็นรายชื่อของแต่ละวิธีการ คือ

2.1) วิธีการสังเกตบันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.12) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.48) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.37) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 10.37$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.12) ทั้งสองรายการได้แก่ การวัดประเมินโดยให้ “บันทึกสรุปพฤติกรรมรายคนโดยรวมๆว่าในคาบเรียนดังกล่าว นักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร” และ “บันทึกสรุปบรรยากาศแวดล้อมโดยรวมของการเรียนการสอน ว่ากลุ่มนักเรียนแสดงกิริยาอาการ หรือมีการแสดงออกอย่างไร” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.42-3.54) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.33 -1.42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 9.06- t=10.33$) ทั้งสองรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในวิธีการสังเกตบันทึกโดยรวมและ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.2) วิธีการสนทนากับบันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเอง ว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.03) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.43) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.40) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 11.76$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.00-2.08) เรียงตามลำดับได้แก่ “การวัดประเมินโดยให้บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับบุคคลอื่นเช่น ครูผู้สอนวิชาอื่น ครูบรรณารักษ์ หรือพ่อแม่ผู้ปกครอง” “บันทึกสรุปผลการซักถาม ถามตอบนักเรียนในขณะที่เรียน” “บันทึกสรุปผลการสนทนา พูดคุย กับนักเรียน ในชั้นเรียน” และ “บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับเพื่อนนักเรียนได้แก่เพื่อนสนิท”ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 3.35 - 3.54) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.31 - 1.54) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 9.58 - t=11.11$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำ เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ในวิธีการสนทนากับบันทึกโดยรวมและ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.3) วิธีการตรวจบันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.29) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.63) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่ม

มากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.56$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.23-2.35) เรียงตามลำดับ ได้แก่ การวัดประเมินโดยให้ “บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มอบหมาย” และ “บันทึกสรุปผลการตรวจการบ้าน” ตามลำดับ และ หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.58-3.69) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.35 เท่ากันทั้งสองรายการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.12 - t = 9.96$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในวิธีการตรวจบันทึกโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.4) วิธีการอ่าน-บันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.23) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.62) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.38) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.38$) ได้แก่ การวัดประเมินโดยให้ “บันทึกสรุปผลการอ่าน-บันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน”

แสดงว่า การเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ในวิธีการอ่าน-บันทึกของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

ตาราง 16 ผลการประเมินความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผล
การเรียนรู้การสอนอย่างต่อเนื่องของครูหลังเข้าร่วมโครงการ

ความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมิน ปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง	N	ก่อนเข้าร่วม โครงการ		หลังเข้าร่วม โครงการ		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติ:	26	2.15	0.51	3.18	0.38	1.02	0.12	25	8.38**
1.งานกิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำตาม คำสั่งเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม	26	2.31	0.62	3.38	0.50	1.08	0.16	25	6.90**
2.งานกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ	26	2.42	0.58	3.31	0.47	0.88	0.15	25	5.89**
3.การแสดง ปฏิบัติตามคำสั่ง	26	2.19	0.57	3.19	0.63	1.00	0.17	25	6.01**
4.โครงการรายบุคคลทำนอกเวลาระยะยาว	26	1.88	0.65	2.96	0.66	1.08	0.12	25	8.75**
5.โครงการกลุ่มทำนอกเวลาระยะยาว	26	2.00	0.75	3.04	0.66	1.04	0.15	25	6.84**
6.งานศึกษาค้นคว้า ทดลอง	26	2.00	0.63	3.15	0.61	1.15	0.13	25	8.72**
7.การนำเสนอปากเปล่า	26	2.27	0.67	3.19	0.57	0.92	0.17	25	5.28**
วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของ นักเรียน:	26	2.13	0.61	3.42	0.43	1.29	0.11	25	11.29**
8.ใช้การสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์	26	2.15	0.61	3.42	0.50	1.27	0.12	25	10.72**
9.ใช้แบบตรวจสอบรายการบันทึกการปฏิบัติ ในชั้นเรียน	26	2.08	0.69	3.42	0.50	1.35	0.15	25	9.21**
10.ใช้แบบประเมินบันทึกการปฏิบัติในชั้น เรียน	26	2.23	0.82	3.54	0.58	1.31	0.14	25	9.06**
11.ใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนน(Rubric)การ ปฏิบัติในชั้นเรียน	26	2.08	0.63	3.31	0.62	1.23	0.12	25	10.69**
วิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลีโอ นักเรียน:	26	2.21	0.79	3.31	0.69	1.10	0.12	25	8.83**
12.พอดโฟลีโองานสำเร็จยอดเยี่ยม	26	2.08	0.89	3.19	0.69	1.12	0.16	25	6.97**
13.พอดโฟลีโองานแสดงความก้าวหน้าในการ เรียน	26	2.35	0.80	3.42	0.76	1.08	0.11	25	9.80**
วิธีการวัดประเมินด้วยข้อสอบครูสร้าง:	26	2.63	0.60	3.13	0.60	0.50	0.12	25	4.26**
14.ข้อสอบอัตนัย ตอบสั้น เต็มคำหรือ ปลายเปิด	26	2.31	0.79	3.38	0.75	1.08	0.11	25	9.80**
15.ข้อสอบเลือกตอบ	26	2.92	0.69	3.00	0.89	0.08	0.20	25	0.39
16.ข้อสอบ ถูกผิด จับคู่	26	2.65	0.69	3.00	0.75	0.35	0.17	25	1.98
โดยรวม	26	2.25	0.46	3.25	0.33	1.00	0.08	25	12.56**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 พบว่า

1) ครูประเมินตนเองว่ามีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.25) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.25) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.00) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=12.56$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องโดยรวม เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

2) ครูประเมินตนเองว่ามีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในแต่ละวิธีและเป็นรายชื่อของแต่ละวิธีการคือ

2.1) วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.15) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.18) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.02) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 8.38$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 1.88-2.42) เรียงตามลำดับได้แก่การวัดประเมินโดยให้ “งานศึกษาค้นคว้าทดลอง” “การนำเสนอปากเปล่า” “โครงการรายบุคคลทำนอกเวลาระยะยาว” “งาน/กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำตามคำสั่งเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม” “งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ การแสดง ปฏิบัติตามคำสั่ง” และ “โครงการกลุ่มทำนอกเวลาระยะยาว” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 2.96-3.38) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .88-1.15) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 6.01- t=10.72$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในวิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.2) วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียนโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.13) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น1.29) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t=11.29$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08-2.23) เรียงตามลำดับได้แก่การวัดประเมินโดย “ใช้แบบตรวจสอบรายการบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน” “ใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) การปฏิบัติในชั้นเรียน” “ใช้การสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์” และ “ใช้แบบประเมินบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.31-3.54) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.23 - 1.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 9.06- t=10.72$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำได้สะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียนโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.3) วิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลีโอักเรียนโดยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.21) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.31) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.10) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t=8.83$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.08-2.35) เรียงตามลำดับ ได้แก่การวัดประเมินโดยใช้ “พอดโฟลีโองานสำเร็จยอดเยี่ยม” และ “พอดโฟลีโองานแสดงความก้าวหน้าในการเรียน” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.19-3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.08 -1.12) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 6.97$ และ $t=9.80$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำได้สะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ด้วยพอดโฟลีโอักเรียนโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.4) วิธีการวัดประเมินด้วยข้อสอบครูสร้างโดยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.63) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.13) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.50) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 4.26$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.31-2.92) เรียงตามลำดับได้แก่การวัดประเมินโดยใช้ “ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเต็มคำหรือปลายเปิด” “ข้อสอบ ถูกผิด จับคู่” และ “ข้อสอบเลือกตอบ” และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.00-3.38) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.08 -1.08) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=9.80$) เฉพาะการวัดประเมินโดยใช้ “ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเต็มคำหรือปลายเปิด” เท่านั้น ที่เหลือนอกนั้นเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำได้สะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ข้อสอบครูสร้างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน และใช้ “ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเต็มคำหรือปลายเปิด” เพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

ตอนที่ 4 ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูก่อนและหลัง เข้าร่วมโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการเข้าร่วมโครงการครูนักวิจัย ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู ด้วยการเปรียบเทียบพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ ตามความคิดเห็นของครูก่อนเข้าร่วมโครงการกับหลังเข้าร่วมโครงการ โดยนำคะแนนผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ ตามความคิดเห็นของครู ในแต่ละด้านทั้งสองครั้งมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาเปรียบเทียบกัน ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลต่างของการสอบถามทั้งสองครั้ง แล้วทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างด้วยสถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบพฤติกรรมของครูในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบภาพรวมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และแบบต่างๆหลากหลาย ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ระดับการปฏิบัติจริง	N	ก่อนเข้าร่วม		หลังเข้าร่วม		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
1.จัดบรรยากาศกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง	26	2.23	0.65	3.31	0.47	1.08	0.11	25	9.80**
2.จัดกิจกรรมกระตุ้นการคิด การแสดงออกของผู้เรียน	26	2.46	0.65	3.31	0.55	0.85	0.09	25	9.30**
3.กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตน	26	2.23	0.59	3.35	0.56	1.12	0.10	25	11.02
4.กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด ปฏิบัติ และ ปรับปรุงตนเอง	26	2.50	0.65	3.54	0.51	1.04	0.13	25	8.00**
5.ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่ม	26	2.58	0.81	3.58	0.50	1.00	0.15	25	6.81**
6.ใช้สื่อกระตุ้นการคิด แก้ปัญหาและค้นพบความรู้	26	2.50	0.76	3.46	0.51	0.96	0.14	25	6.81**
7.จัดบรรยากาศการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา มีความสุข	26	2.88	0.65	3.77	0.43	0.88	0.10	25	8.74**
8.ใช้แหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตจริง	26	2.69	0.79	3.42	0.58	0.73	0.12	25	6.17**
9.ประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	26	2.62	0.64	3.62	0.50	1.00	0.11	25	9.01**
10.เป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดคุณธรรม จริยธรรม	26	3.12	0.59	3.73	0.45	0.62	0.11	25	5.49**
11.พฤติกรรมการสอนแบบบรรยาย	26	2.54	0.86	2.58	0.81	0.04	0.20	25	0.19
12.พฤติกรรมการสอนแบบสาธิต	26	2.54	0.58	3.12	0.52	0.58	0.14	25	4.19**
13.พฤติกรรมการสอนแบบทดลอง	26	2.38	0.57	3.19	0.49	0.81	0.10	25	8.38**
14.พฤติกรรมการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย	26	2.38	0.64	3.08	0.56	0.69	0.11	25	6.43*
15.พฤติกรรมการสอนแบบใช้เกม	26	2.35	0.56	3.27	0.60	0.92	0.11	25	8.40**
16.พฤติกรรมการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง	26	2.23	0.51	3.15	0.61	0.92	0.08	25	12.00
17.พฤติกรรมการสอนด้วยศูนย์การเรียนรู้	26	2.15	0.61	2.92	0.56	0.77	0.08	25	9.13*
18.พฤติกรรมการสอนแบบกระจายหลักการ	26	1.88	0.43	2.73	0.53	0.85	0.09	25	9.30*
19.พฤติกรรมการสอนแบบหาข้อสรุป	26	2.31	0.62	3.15	0.54	0.85	0.11	25	7.94*
20.พฤติกรรมการสอนด้วยการแสดงละคร	26	2.12	0.71	3.00	0.69	0.88	0.12	25	7.67*
โดยรวม	26	2.43	0.41	3.26	0.36	0.83	0.06	25	14.96

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 พบว่า

1) ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองว่า มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนในแบบภาพรวมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.43) และหลังเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.26) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .83) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=14.96$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการมีผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมเปลี่ยนแปลงไปเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด

2) ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองว่า มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆหลากหลายได้แก่ “พฤติกรรมการสอนแบบบรรยาย” “พฤติกรรมการสอนแบบกระจายหลักการ” “พฤติกรรมการสอนด้วยการแสดงละคร” “พฤติกรรมการสอนด้วยศูนย์การเรียนรู้” “การจัดบรรยากาศกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง” “กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตน” “พฤติกรรมการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง” “พฤติกรรมการสอนแบบหาข้อสรุป” “พฤติกรรมการสอนแบบใช้เกม” “พฤติกรรมการสอนแบบทดลอง” “พฤติกรรมการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย” อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.88-2.38) “จัดกิจกรรมกระตุ้นการคิด การแสดงออกของผู้เรียน” “กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด ปฏิบัติ และปรับปรุงตนเอง” “ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่ม” “ใช้สื่อกระตุ้นการคิดแก้ปัญหาและค้นพบความรู้” “จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวา มีความสุข” “ใช้แหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตจริง” “ประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง” “เป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดคุณธรรมจริยธรรม” “พฤติกรรมการสอนแบบสาธิต” และ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46-3.12) และหลังเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58-3.77) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.73-1.12) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=4.19-t=12.00$) ยกเว้น “พฤติกรรมการสอนแบบบรรยาย” ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.41) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ มีผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆหลากหลายทุกแบบเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัดทุกรายการประเมิน ยกเว้นเฉพาะพฤติกรรมการสอนแบบบรรยาย

ตอนที่ 5 ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ในชั้นเรียนก่อน และหลังเข้าร่วมโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ในชั้นเรียนด้วยการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ในชั้นเรียนก่อนเข้าร่วมโครงการกับหลังเข้าร่วมโครงการ โดยนำคะแนนผลประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ในชั้นเรียนทั้งสองครั้งมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาเปรียบเทียบกัน ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

ผลต่างของการสอบถามทั้งสองครั้ง แล้วทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างด้วยสถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆในชั้นเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

หัวข้อพฤติกรรมของนักเรียน	N	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2				
1.ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	26	1.77	0.51	3.00	0.49	1.23	0.12	25	10.69**
2.ทำกิจกรรมเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	26	2.23	0.76	3.42	0.58	1.19	0.12	25	9.59**
3.คิดค้น ปฏิบัติ แสดงออกเพื่อแก้ปัญหาสร้างสรรค์ ผลงาน	26	2.08	0.63	3.19	0.63	1.12	0.10	25	11.02**
4.มีส่วนร่วมกันกับเพื่อนและกลุ่มในการเรียนรู้	26	2.31	0.79	3.46	0.65	1.15	0.13	25	8.72**
5.มีวิธีการและกระบวนการเรียนรู้	26	2.00	0.57	3.19	0.57	1.19	0.14	25	8.76**
6.สร้างผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมได้	26	2.27	0.60	3.35	0.56	1.08	0.11	25	9.80**
7.มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน	26	2.27	0.60	3.58	0.50	1.31	0.12	25	10.80**
8.มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนรู้	26	2.31	0.68	3.31	0.55	1.00	0.12	25	8.06**
9.สืบค้น หาข้อความรู้ด้วยตนเอง	26	1.96	0.60	3.08	0.48	1.12	0.10	25	11.02**
10.ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้	26	1.88	0.59	3.04	0.60	1.15	0.11	25	10.83**
11.มีการเรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองได้	26	2.08	0.56	3.27	0.45	1.19	0.10	25	12.37**
12.แก้ไข ผักผ่อน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้วยตนเอง	26	2.04	0.45	3.08	0.39	1.04	0.10	25	10.03**
13.แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระได้	26	2.08	0.63	3.12	0.65	1.04	0.09	25	11.89**
14.มีบทบาทในการสร้างข้อความรู้	26	1.92	0.48	3.00	0.63	1.08	0.11	25	9.80**
15.รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม	26	2.38	0.64	3.54	0.58	1.15	0.14	25	8.04**
16.รับผิดชอบการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน	26	2.43	0.65	3.50	0.65	1.04	0.12	25	8.84**
17.แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย	26	2.31	0.68	3.58	0.58	1.27	0.12	25	10.72**
18.สรุปความคิดเห็นในเวลาจำกัดได้	26	2.19	0.69	3.19	0.63	1.00	0.12	25	8.06**
19.รับฟังข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และสรุปได้	26	2.15	0.54	3.23	0.65	1.08	0.09	25	11.36**
20.ทบทวนหรือเรียนเพิ่มเติมจากกลุ่ม	26	2.00	0.40	3.19	0.49	1.19	0.10	25	12.37**
โดยรวม	26	2.13	0.42	3.27	0.40	1.13	0.07	25	16.28**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่า

1) ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.13) และหลังเข้าร่วมโครงการครูประเมินว่า

อยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.27) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.13) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=16.28$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการมีผลส่งให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการเรียนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยรวม เพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด

2) ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามรายการที่ให้ประเมินในแต่ละด้านอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 1.77-2.43)เรียงตามลำดับได้แก่ “ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง” “ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้” “มีบทบาทในการสร้างข้อความรู้สืบค้น หาข้อความรู้ด้วยตนเอง” “มีวิธีการและกระบวนการเรียนรู้” “ทบทวนหรือเรียนเพิ่มเติมจากกลุ่ม” “แก้ไข ผักผ่อน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้วยตนเอง” “คิดค้น ปฏิบัติแสดงออกเพื่อแก้ปัญหา สร้างสรรค์ผลงาน มีการเรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองได้” “แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระได้” “รับฟังข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และสรุปได้” “สรุปความคิดเห็นในเวลาจำกัดได้” “ทำกิจกรรมเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” “สร้างผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมได้” “มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน” “มีส่วนร่วมกันกับเพื่อนและกลุ่มในการเรียนรู้” “มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนรู้” “แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย” “รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม” และ “รับผิดชอบการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน” และหลังเข้าร่วมโครงการครูยังประเมินว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามรายการประเมินในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.0-3.54) เรียงตามลำดับเช่นเดียวกับก่อนเข้าร่วมโครงการ ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.0 -1.31) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.04 - t=12.37$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ มีผลส่งให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการเรียนแต่ละด้านในรายการประเมิน เพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัดทุกรายพฤติกรรมที่ประเมิน

ตอนที่ 6 ผลงานการวัดประเมินแนวใหม่ของครูที่ทำความเข้าใจไปกับการเรียนการสอนประจำวัน

การพัฒนาโครงการวัดประเมินแนวใหม่ของครูที่ทำความเข้าใจไปกับการเรียนการสอนปกติ เป็นการนำแนวความคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาสู่การปฏิบัติ โดยให้ครูปฏิบัติการทดลองด้วยการทำเป็นวิจัยในชั้นเรียนขนาดเล็กศึกษาวิจัยกับนักเรียนในห้องเรียนที่ครูเป็นผู้สอนประจำ ในภาคเรียนนั้น เน้นหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมินแนวใหม่ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้ ขั้นที่ 1. ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่และการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นที่ 2. วางแผนการทำการวัดประเมินแนวใหม่และการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นที่ 3. ให้ครูในกลุ่มตัวอย่างทดลองการวัดประเมินแนวใหม่ ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นที่ 4. นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการทดลองการวัดประเมินแนวใหม่และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกลุ่มตัวอย่าง ผลการพัฒนาโครงการวัดประเมินแนวใหม่ของครู จากงานวิจัยในชั้นเรียนสรุปได้ดังนี้

6.1 การวางแผนการพัฒนาการวัดประเมินแนวใหม่ของครูในกลุ่มตัวอย่าง

การวางแผนการวัดประเมินแนวใหม่ พิจารณาจากเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนที่ครูในกลุ่มตัวอย่างวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าหัวข้อวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้และการวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่กับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่างๆ ดังตัวอย่างหัวข้อวิจัยที่เลือกมานำเสนอ 5 เรื่อง ตามลำดับดังนี้

เรื่องที่1.การส่งเสริมการเรียนรู้ตามคำบอกภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษ และใช้การวัดประเมินแนวใหม่

เรื่องที่2.การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยการทำกิจกรรมวาดภาพระบายสีประกอบ การแต่งประโยค และการวัดประเมินแนวใหม่

เรื่องที่3.การส่งเสริมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการ จัดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการบวกจำนวนที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 9 และการวัดประเมินการเรียนรู้แนว ใหม่

เรื่องที่4.การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วยการจัดกิจกรรมผสม การเขียนบรรยายความ และการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

เรื่องที่5.การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการฝึกปฏิบัติจริงและการวัดประเมิน การเรียนรู้แนวใหม่

หัวข้อวิจัยที่วางแผนในเค้าโครงการวิจัยเน้นการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่กับ การเรียนการสอนในการสอนปกติ ครูในกลุ่มตัวอย่างสามารถวางแผนการพัฒนา “การวัดประเมิน แนวใหม่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนปกติ” โดยผ่านการเขียนแผนการวิจัย ซึ่งระบุว่า จะศึกษา อะไร กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใด ใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างไร เมื่อไร จำนวนนักเรียนเท่าไร และจาก แหล่งใด ดังตัวอย่างการเขียนเค้าโครงการวิจัยเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้เขียนตามหัวข้อต่างๆดังนี้.

การวางแผนการพัฒนา “การวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน”จากการเขียนเค้าโครงการวิจัย เรื่องที่ 1.
ชื่อเรื่อง
การส่งเสริมการเรียนรู้ตามคำบอกภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษและใช้การวัดประเมินแนวใหม่
ภูมิหลัง
วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน การสื่อสารในโลกยุคไร ปรวมแดน ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของโลก ทำให้มนุษย์สื่อสารกันได้ทั้งการพูด การ ติดต่อทางอินเทอร์เน็ต การค้าขายกับประเทศต่างๆในโลก โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล จากประสบการณ์การจัดการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย พบว่าทักษะการฟัง และการเขียน ยังไม่ดีพอ ฟังแล้วไม่สามารถถ่ายทอดมาเป็นภาษาเขียนได้ และสังเกตพบว่า ถ้ามีแบบฝึก

ส่งเสริมการเขียนอังกฤษให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่าน และทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องก่อนทำการเขียนอังกฤษ จะทำให้ผู้เรียนเขียนอังกฤษได้อย่างมีความสุขมีความเข้าใจสิ่งที่ฟัง และถ่ายทอดเป็นการเขียนได้ถูกต้อง รวมทั้งมีการพัฒนาคำศัพท์ จากบทเรียนให้อยู่ในรูปของประโยคได้ถูกต้อง จดจำคำศัพท์และใช้คำศัพท์ได้ดี รวมถึงการใช้การวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและคิดทำแบบฝึกส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและท่องคำศัพท์ ก่อนเขียนภาษาอังกฤษและใช้การวัดประเมินการเรียนแนวใหม่ โดยให้ผู้เรียนจดบันทึกประจำคาบเรียนของผู้เรียน และครูบันทึกผลการอ่านบันทึกของผู้เรียน ครูบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน, บันทึกการสนทนาพูดคุยซักถามกับผู้เรียน และบันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัด และการบ้าน และมีข้อเสนอแนะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2546	
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	
เพื่อส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษให้ถูก และการมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนอังกฤษของนักเรียนด้วยแบบฝึก	
ตัวแปรที่ศึกษา	
1. ตัวแปรต้น 1.) การส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเขียน 2.) การวัดประเมินการเรียนรู้นั้นใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน 2. ตัวแปรตาม 1.) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน 2.) ผลการเรียนรู้ 3.) เจตคติที่ดีต่อการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ	
ขอบเขตที่ศึกษา	
1. กลุ่มที่ศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนอนุบาลวิหารแดง 2. การส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินการเรียน-การสอนที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้ฝึกแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเขียนภาษา อังกฤษตามคำบอก เพื่อส่งเสริมการฟังและการเขียนก่อนการเขียนในชั่วโมงเรียน 3. การวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน หมายถึง การวัดประเมินการเรียนรู้นั้นเด็กเป็นสำคัญที่ครูใช้วัดประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการสอนครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นประกอบด้วย	

3.1 การให้นักเรียนบันทึกประจำคาบเรียนว่าตนเองได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง มีอะไรที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ และแสดงความคิดเห็นต่อการเรียน 3.2 ครูบันทึก สรุปผลการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับแก้การเรียนการสอนในครั้งต่อไป 3.3 ครูบันทึกบรรยากาศการเรียน-การสอนในภาพรวมว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างไร ครูสอนเป็นไปตามแผนหรือไม่ 3.4 ครูบันทึกผลการสนทนา ซักถามพูดคุย อภิปรายกับนักเรียนในช่วงของการเรียนในแต่ละคาบ 3.5 ครูบันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัดการบ้านและมีข้อเสนอแนะแก่นักเรียน 4 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกเกี่ยวกับการเรียนรู้ เช่น ความสนใจ ใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียน 5 ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระวิชาภาษาอังกฤษที่วัดจากคะแนนใบงาน และคะแนนแบบทดสอบวัดความรู้วิชาภาษาอังกฤษ	วิธีการศึกษา										
กำหนดกลุ่มที่ศึกษา การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 จำนวน 34 คน กำหนดระยะเวลาทำการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งหมด 8 สัปดาห์ ทำการวิจัยสัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 16 ครั้ง การกำหนดตารางดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแผนการสอนปกติ ในวิชาภาษาอังกฤษโดยครอบคลุมเนื้อหาของหนังสือ English is fun book 3 บทที่ 21-23 ดังนี้ <table border="0"> <tr> <td>สัปดาห์ 1</td><td>อาชีพของบุคคล จำนวนนับ 1 – 10</td></tr> <tr> <td>สัปดาห์ 2</td><td>ใช้คำถาม What work does he / she do ? ใช้คำถาม Are you a ...? และให้คำตอบ I'm a ...ได้</td></tr> <tr> <td>สัปดาห์ 3</td><td>อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่อง และเดาความหมายของคำในบริบทได้ อ่านออกเสียงข้อความ ในบทอ่านและทำทำประกอบบทอ่านได้</td></tr> <tr> <td>สัปดาห์ 4</td><td>เขียนประโยคและเติมคำในช่องว่างได้ นับจำนวนอ่านและเขียนได้</td></tr> <tr> <td>สัปดาห์ 5</td><td>พูดเลียนแบบสนทนาในบทได้ สามารถใช้คำนามในรูปพหูพจน์โดยการเติม -s และออกเสียง /s ตามลักษณะของคำนาม</td></tr> </table>		สัปดาห์ 1	อาชีพของบุคคล จำนวนนับ 1 – 10	สัปดาห์ 2	ใช้คำถาม What work does he / she do ? ใช้คำถาม Are you a ...? และให้คำตอบ I'm a ...ได้	สัปดาห์ 3	อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่อง และเดาความหมายของคำในบริบทได้ อ่านออกเสียงข้อความ ในบทอ่านและทำทำประกอบบทอ่านได้	สัปดาห์ 4	เขียนประโยคและเติมคำในช่องว่างได้ นับจำนวนอ่านและเขียนได้	สัปดาห์ 5	พูดเลียนแบบสนทนาในบทได้ สามารถใช้คำนามในรูปพหูพจน์โดยการเติม -s และออกเสียง /s ตามลักษณะของคำนาม
สัปดาห์ 1	อาชีพของบุคคล จำนวนนับ 1 – 10										
สัปดาห์ 2	ใช้คำถาม What work does he / she do ? ใช้คำถาม Are you a ...? และให้คำตอบ I'm a ...ได้										
สัปดาห์ 3	อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่อง และเดาความหมายของคำในบริบทได้ อ่านออกเสียงข้อความ ในบทอ่านและทำทำประกอบบทอ่านได้										
สัปดาห์ 4	เขียนประโยคและเติมคำในช่องว่างได้ นับจำนวนอ่านและเขียนได้										
สัปดาห์ 5	พูดเลียนแบบสนทนาในบทได้ สามารถใช้คำนามในรูปพหูพจน์โดยการเติม -s และออกเสียง /s ตามลักษณะของคำนาม										

สัปดาห์ 6	บอกจำนวนของคน, สัตว์ หรือสิ่งของที่เรียนมาแล้วได้ ใช้ There is / are ...และ Is / Are there? ได้
สัปดาห์ 7	รู้ความหมายและวิธีใช้ These/Those หน้าคำนาม เขียนประโยคที่ใช้ประธานเป็นรูปพหูพจน์ได้
สัปดาห์ 8	ฟังคำถาม Who's absent-today ? เข้าใจและตอบได้ นับจำนวนอ่านและเขียนได้ถึง50
วิธีสอน ใช้วิธีสอนแบบมอบหมายภาระงาน และทำใบความรู้การฝึกเขียนภาษาอังกฤษก่อนเขียนจริง โดยมีภาพรวมของการดำเนินการสอนทั้ง 8 สัปดาห์ ดังนี้ ขั้นนำ 2. ขั้นสอน 3. ขั้นสรุป	
เครื่องมือในการวิจัย	
ประกอบด้วย เครื่องมือทดลองและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล 1. เครื่องมือทดลอง ประกอบด้วย 1.1) สื่อวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ - บัตรคำ - แถบประโยค - ของจริง 1.2) ใบกิจกรรมงานของนักเรียน ได้แก่ - ใบความรู้การเขียนอังกฤษ (Dictation 1 – 10) - แบบสะกดคำศัพท์ (Spelling Test 1 – 5) 2. เครื่องมือการเก็บข้อมูล ได้แก่ 2.1) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นรายสัปดาห์ โดยครอบคลุมประเด็นดังนี้ -บันทึกการสอนขอครู -บันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน -บันทึกผลการอ่าน บันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน -บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกเขียนอังกฤษและแบบสะกดคำ 2.2) แบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนเป็นรายสัปดาห์ 2.3)แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง อาชีพของบุคคล, จำนวนนับ, การใช้คำถาม, การเขียนประโยค, การใช้ Verb to be การเขียนประโยคเป็นรูปพหูพจน์	

การเก็บรวบรวมข้อมูล
ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1. สรุปรูปข้อมูลจากแบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน 2. สรุปรูปข้อมูลจากสมุดบันทึกประจำสัปดาห์ของครูใน 4 ลักษณะ 2.1 ข้อมูลจากการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน 2.2 ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน- การสอนและบรรยากาศโดยรวม 2.3 ข้อมูลจากการสนทนา พูดคุย อภิปรายกับนักเรียนขณะเรียนและหลังสอน 2.4 ข้อมูลจากการตรวจแบบฝึกเขียนอังกฤษการสะกดคำ 3. คะแนนจากการเขียนอังกฤษ 10 ครั้ง 4. คะแนนแบบจากทดสอบ 5 ครั้ง คะแนนเก็บครั้งที่ 1 และคะแนน

6.2 รูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่

จากผลงานวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 26 เรื่อง ได้รูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่มีลักษณะเป็นเครื่องมือวัดที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ที่ครูสามารถนำข้อมูลจากการวัดประเมินไปใช้เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นประกอบด้วยเครื่องมือวัดที่เป็นแบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน แบบบันทึกผลงานของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบฝึกหัด การบ้าน ผลการแสดงกิจกรรม การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งแบบทดสอบชนิดต่างๆ สรุปได้ดังนี้

เครื่องมือการวัดประเมินที่นักเรียนเป็นผู้จัดบันทึกและตอบได้แก่

1. แบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน

แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มหรืออาจเป็นสมุดที่นักเรียนได้บันทึกประจำคาบเรียนประมาณ 5 – 10 นาที หลังจากที่คุณครูสอน นักเรียนได้บันทึกในประเด็นต่อไปนี้

- เรียนเรื่องอะไร
- เรียนรู้ได้เข้าใจหรือไม่อย่างไร
- รู้สึกอย่างไรขณะที่เรียน

แบบบันทึกนี้นักเรียนต้องส่งครูในคาบเรียนถัดไปทุกครั้ง โดยครูต้องอ่านเก็บความอย่างรวดเร็วเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน

2. แบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ครูส่วนใหญ่ใช้มีทั้งแบบทดสอบสรุปรวม (Summative Test) และแบบทดสอบสะสมย่อย (Formative Test) สำหรับแบบทดสอบสรุปรวม ได้แก่แบบทดสอบกลางภาคเรียน และแบบทดสอบปลายภาคเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบทั้งหมด ส่วนแบบทดสอบสะสมย่อย มีทั้งชนิดเลือกตอบ และตอบสั้นๆ แต่ส่วนใหญ่เป็นชนิดเลือกตอบ

เครื่องมือการวัดประเมินที่ครูเป็นผู้จัดบันทึกได้แก่แบบบันทึกชนิดต่าง ๆ ดังนี้

1. แบบบันทึกผลการอ่านบันทึกของนักเรียน

แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูทำการบันทึกสรุปผลการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับแก้การเรียนการสอนในครั้งต่อไป

แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบอ่าน-บันทึก

2. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู

แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบจดบันทึกบรรยายการเรียนการสอนประจำคาบเรียนในภาพรวมในประเด็นต่อไปนี้

- ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไร จัดอย่างไร เป็นไปตามแผนการสอนหรือไม่
- สรุปความเห็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับปรุงตนอย่างไร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะที่สอน

แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบสังเกต-บันทึก

3. แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนในแต่ละคาบเรียนได้แก่

- การสนทนาพูดคุยทั่วไป
 - การซักถามพูดคุยเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้
 - การอภิปรายประเด็นการเรียนรู้ต่างๆ ในแต่ละคาบ
- แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบสนทนา-บันทึก

4. แบบบันทึกผลการทำงานของนักเรียน

แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกผลการทำงานของนักเรียนได้แก่ บันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัด และผลการตรวจการบ้าน โดยมีข้อเสนอแนะแก่นักเรียน

แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบตรวจตรา-บันทึก

5. แบบบันทึกผลการสอบของนักเรียน

แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกผลการสอบของนักเรียนได้แก่ ผลการสอบย่อยแต่ละครั้งเพื่อนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เรียกแบบบันทึกชนิดนี้ว่า แบบทดสอบ-บันทึก

6.3 สรุปผลการบันทึกของครู

จากผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูได้รูปแบบแนวทางการบันทึกสรุปจากแบบบันทึกต่าง ๆ ดังกล่าวได้ดังตัวอย่างการสรุปผลการบันทึกของครูเรื่องหนึ่งดังนี้

สัปดาห์ที่ 1

วันที่ 3 – 4 ก.ค. 2546

เรื่อง อาชีพบุคคล

1.สรุปจากพฤติกรรมรวมพบว่านักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในใบความรู้การเขียนอังกฤษมาก เพราะการเขียนอังกฤษครั้งก่อน ๆ ที่ผ่านมามักจะเขียนผิดและมีความเข้าใจสิ่งที่ครูพูดได้ไม่ดี ฟังไม่เข้าใจ

2.สรุปจากการพูดคุยพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษโดยให้แบบฝึกไปฝึกเขียนเป็นการบ้านก่อนแล้วกลับมาเขียนในชั่วโมงเขียนอังกฤษ

3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึกก่อนเขียนทำให้เขียนผิดน้อยลง สามารถเขียนเป็นประโยคได้มากขึ้นใช้เครื่องหมายประโยคได้ถูกต้อง

4. สรุปจากการอ่านบันทึกของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้ความรู้จากการฝึกอ่านใบความรู้ก่อนเขียนจริง เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่กลัวภาษาอังกฤษและมีความกระตือรือร้นในการเขียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ปัญหา
1. การเขียนรูปประโยคยังลืม (.) เมื่อจบประโยค 2. การใช้เครื่องหมาย เช่น เครื่องหมายคำถาม (?) บางครั้งลืมใส่ 3. ลายมือในการเขียนยังไม่ดีนัก	1. ครูอธิบายถึงการใช้เครื่องหมายจุด (.) เมื่อจบประโยคในภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะประโยคใหม่ที่เขียนต้องเป็นตัวใหญ่ 2. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนอังกฤษ 3. พัฒนาลายมือเมื่อมีโอกาหรือเวลาว่างโดยใช้แบบฝึกคัดตามตัวประจุดช่วย

สัปดาห์ที่ 2 วันที่ 9 – 10 ก.ค. 2546 เรื่อง การใช้คำถามในภาษาอังกฤษ What work does he / she do ? Are you a? ตอบ I'm a ____ .	
1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า นักเรียนสนใจใฝ่ความรู้การเขียนภาษาอังกฤษจากสัปดาห์ที่ 1 ซึ่งนักเรียนมีประสบการณ์การฝึกอ่านเขียนทำให้เขียนได้ดีขึ้น มีความเข้าใจคำศัพท์ในเรื่องจากแบบฝึกเขียนอังกฤษ ค้นหาจากพจนานุกรมได้เร็วขึ้น 2. สรุปจากพูดคุยพบว่า มีนักเรียนที่ยังฟังการเขียนตามคำบอกได้ช้า ครูต้องบอกซ้ำจึงจะเข้าใจ 3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนเก่งเขียนอังกฤษได้ดี เครื่องหมายใส่ได้ถูกต้อง นักเรียนเรียนปานกลางเขียนผิดบ้าง นักเรียนอ่อนเขียนได้เป็นคำ ส่วนใหญ่มีเจตคติการเขียนอังกฤษดีขึ้น 4. สรุปจากอ่านบันทึกของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้รับความรู้มากขึ้นจากแบบฝึกเขียนอังกฤษ อยากเขียนอังกฤษบ่อย ๆ	
ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ปัญหา
1. ถ้าครูพูดประโยคยาวขึ้น นักเรียนจะเขียนผิดมากขึ้น 2. การใช้ตัวอักษรบางตัวเขียนกลับกัน เช่น d กับ b 3. การเขียนแสดงความคิดเห็นหลังเรียน บางคนไม่ชอบเขียน	1. ครูพูดประโยคสั้นลง 2. ครูให้ฝึกเขียนอักษรที่มีปัญหาสำหรับนักเรียนบางคน 3. ครูอ่านข้อเขียนของนักเรียนเก่งให้นักเรียนฟังเพื่อเป็นแนวทาง

สัปดาห์ที่ 3 วันที่ 17 – 18 ก.ค. 2546 เรื่อง อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่องและเดาความหมายคำในบริบทได้	
1. สรุปจากพฤติกรรมรวมพบว่า นักเรียนสนใจแบบฝึกเขียนอังกฤษครั้งที่ 4 เพราะนักเรียนเริ่มเรียนรู้จาก 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา นักเรียนเริ่มเข้าใจประโยคการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ของรูปประโยค เขียนประโยคได้ดีขึ้น 2. สรุปจากการพูดคุยพบว่า นักเรียนตั้งใจเขียนอังกฤษมากขึ้น ทบทวนคำศัพท์ก่อนเขียน นักเรียนที่เรียนดีจะเขียนได้ถูกต้อง นักเรียนที่เรียนปานกลางมีผิดพลาด นักเรียนอ่อนจะเขียนไม่จบประโยคที่ครูบอก 3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนเรียนดีจะตั้งใจเขียนอังกฤษต่างจากนักเรียนอ่อนอย่างชัดเจนที่เขียนไม่จบประโยค 4. สรุปจากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนได้ประโยชน์จากการฝึกเขียนอังกฤษจากแบบฝึกก่อนการเขียนอังกฤษในชั่วโมงจริง	
ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ปัญหา
1. นักเรียนบางคนไม่ทบทวนแบบฝึกเขียนก่อนเขียน ทำให้เขียนได้ไม่ดี 2. นักเรียนบางคนไม่ชอบเขียนตามคำบอกเพราะกลัวผิด	1. ครูนำผลงานของนักเรียนที่เขียนดีอ่านชมเชย 2. ครูให้เล่นเกมคำศัพท์ต่อคำศัพท์จากมุมภาษาอังกฤษ

6.3 สรุปผลการเขียนรายงานผลการศึกษาค้นคว้า

การพัฒนาโครงการวัดประเมินแนวใหม่ดำเนินการโดยนำรูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอน มาทดลองกับนักเรียนในการเรียนการสอนปกติด้วยการทำเป็นวิจัยในชั้นเรียน และจากรายงานวิจัยในชั้นเรียนของครูประกอบด้วยรูปแบบการเขียนรายงานวิจัยสรุปได้ดังนี้

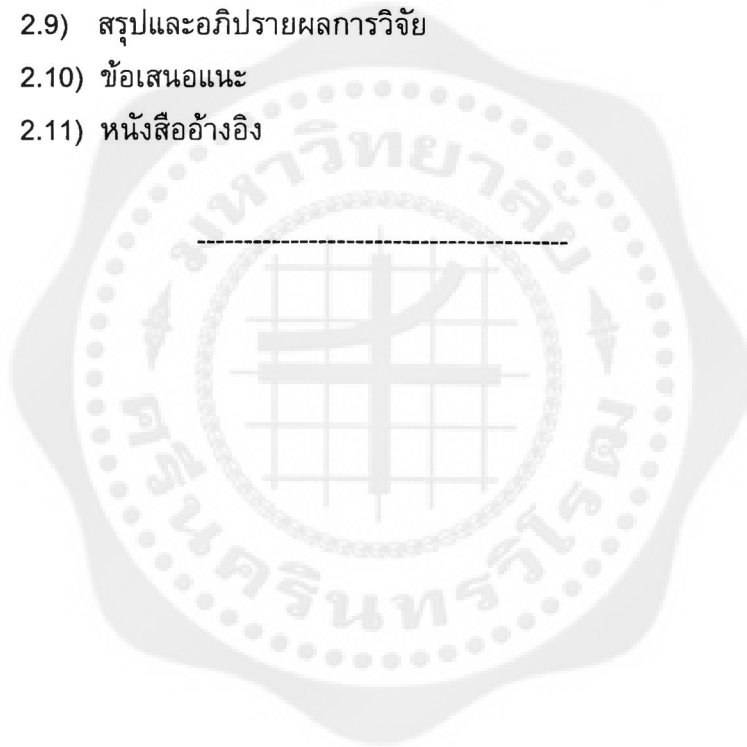
1) ส่วนปก

- 1.1) หน้าปก ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อนักวิจัย
- 1.2) ปกใน ประกอบด้วย ชื่อประธาน และกรรมการที่ปรึกษา
- 1.3) สารบัญ
- 1.4) บทคัดย่อ
- 1.5) ประกาศนุญการ

2) ส่วนรายงานผล

- 2.1) ภูมิหลัง

- 2.2) จุดมุ่งหมาย
- 2.3) ตัวแปรที่ศึกษา
- 2.4) ขอบเขตการวิจัย
- 2.5) วิธีการศึกษา
- 2.6) เครื่องมือการวิจัย
- 2.7) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.8) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.8.1) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียน
 - 2.8.2) ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบฝึกหัด
 - 2.8.3) ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบทดสอบ
- 2.9) สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
- 2.10) ข้อเสนอแนะ
- 2.11) หนังสือนำอ้างอิง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำแนวคิดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการวัดประเมินในชั้นเรียนมาสู่การปฏิบัติ โดยพัฒนารูปแบบการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนที่เหมาะสมผ่านโครงการครูนักวิจัย ซึ่งกำหนดเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็น ทศนคติ และความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนในชั้นเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ
5. เพื่อนำเสนอรูปแบบการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนที่เหมาะสม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 247 คน และนักเรียนทั้งหมด 5,367 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 24 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 ระดับ คือ

1. กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างชุดนี้เป็นครูผู้สอนนักเรียนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 อำเภอ วิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 26 คน กระจายอยู่ในโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 12 โรงเรียน ที่เลือกมาด้วยวิธีการอาสาสมัคร

2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียน กลุ่มตัวอย่างชุดนี้เป็นนักเรียนในห้องเรียนที่ครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างเลือกมาโดยพิจารณาจากห้องเรียนที่ครูเป็นครูประจำชั้น รวมทั้งหมด 26 ห้องเรียน จำนวน 568 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การฝึกอบรมร่วมนิเทศเรื่องการวัดประเมินผลแนวใหม่

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
2. ทศนคติต่อการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
3. ความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
4. ความสามารถในการทำการวัดประเมินผลแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
5. พฤติกรรมการเรียนการสอนของครูที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการ
6. พฤติกรรมการเรียนรู้นักเรียนที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชุด คือ 1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และ 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1.1 ชุดฝึกอบรมการวัดประเมินผลแนวใหม่ เป็นเอกสารความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินผลแนวใหม่ ประกอบด้วยหัวข้อในการฝึกอบรม คือ 1) เหตุผลและความจำเป็นในการวัดประเมินผลแนวใหม่ 2) การวัดประเมินผลแนวใหม่คืออะไร 3) การวัดประเมินผลแนวใหม่มีลักษณะสำคัญอย่างไร 4) การวัดประเมินผลแนวใหม่มีวิธีการอย่างไร

1.2 แผนการนิเทศ มี 2 รูปแบบ คือ

- แผนการนิเทศตรง เป็นการนิเทศภายนอกที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี เขต 2 จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) นางวรรณาริ ปทุมมาศ 2) นายวิจิตร อิศรางกูร ณ อยุธยา และ 3) นายถาวร บุนผาวงศ์ ไปนิเทศแนะนำและติดตามการทำวิจัยของครูผู้สอนในกลุ่มตัวอย่างในช่วงของการทำวิจัย โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยไปให้การนิเทศติดตามผลจำนวน 7 ครั้งในช่วงระหว่างวันที่ 4 มิถุนายน 2546 ถึง วันที่ 26 กันยายน 2546

- แผนการนิเทศด้วยการสื่อสารทางโทรศัพท์ เป็นการนิเทศด้วยการการพูดคุยสื่อสารทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ผู้วิจัยให้คำแนะนำผ่านศึกษานิเทศก์ ในกรณีที่มีข้อซักถามเร่งด่วนที่ต้องการทราบทันที

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็น ทศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่และความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่ เป็นแบบสอบถามที่นำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของครู ได้แก่ ชื่อ สกุล อายุ คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่ และ เหตุผลในการสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย

ตอนที่ 2 สอบถามความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความรู้ในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน โดยให้ครูประเมินตนเอง แบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบประเมินค่าจัดอันดับ 4, 3, 2, และ 1 ประกอบด้วย

- 1) ความคิดเห็น และทัศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่
- 2) ความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่

2.2 แบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ แบบประเมินชุดนี้เป็นแบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินโดยรวมจากการสังเกตการทำงานวิจัยของครูผู้สอนและประเมินจากผลงานวิจัยของครูที่เสร็จสมบูรณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังตัวอย่าง

2.3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูจากผลการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน แบบประเมินชุดนี้ ประกอบด้วย แบบวัด 2 ชุด คือ แบบบันทึกตนเองของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน และ แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู ดังนี้

- 2.3.1 แบบบันทึกตนเองของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกปลายเปิด ที่ให้ครูเขียนบันทึกตนเองเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียน การสอนเป็นรายคาบ โดยเน้นกิจกรรมการดำเนินการเรียนการสอนของครู
- 2.3.2 แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ครูประเมินตนเองทั้งในภาพรวมและพฤติกรรมการสอนแบบต่างๆ

2.4 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลจากการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน แบบประเมินชุดนี้ ประกอบด้วย แบบวัด 2 ชุด คือ แบบบันทึกบรรยากาศการเรียน การสอน และ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

- 2.4.1 แบบบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกปลายเปิด ที่ให้ครูเขียนบันทึกเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนเป็น รายคาบ เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้ร่วมกับแบบบันทึกตนเองของครู
- 2.4.2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนของนักเรียนอันเป็นผลมาจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยให้ครูสังเกตและประเมินในภาพรวมนักเรียนมีลีลาการเรียนรู้แบบต่างๆ อย่างไรบ้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการทดลองภาคสนาม

การเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองภาคสนามดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ทำการสอบถามและประเมินก่อนเข้าโครงการ

ผู้วิจัยสอบถามก่อนการทดลอง โดยนัดหมายให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมาประชุมร่วมกัน และตอบแบบสอบถามและแบบประเมิน จำนวน 4 ชุด ตามลำดับดังนี้

1) ส่งแบบสอบถามความคิดเห็น ทศนคติต่อการวัดประเมินแนวใหม่และความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินแนวใหม่และให้ครูผู้สอนที่เข้าร่วมโครงการตอบ

2.) ให้ครูเขียนเค้าโครงการวิจัยและเก็บผลงานเหล่านั้นทันที จากนั้นผู้วิจัยใช้แบบประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ทำการประเมิน

3) ส่งแบบสอบถามให้ครูประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู

4) ส่งแบบประเมินให้ครูประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนห้องที่ครูประจำชั้นว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างไร

2. ประชุมชี้แจงและอบรมให้ความรู้แก่ครู และทำการนิเทศติดตามรวมทั้งสิ้น 7 ครั้ง

3. ให้ครูส่งผลงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดประเมินที่ทำเสร็จสมบูรณ์ และให้ผู้วิจัยตรวจและประเมิน

4. ทำการสอบถามและประเมินหลังเข้าโครงการ โดยใช้เครื่องมือวัดชุดเดียวกับก่อนเข้าโครงการ โดยผู้วิจัยนัดหมายให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมาประชุมร่วมกันและให้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมิน จำนวน 4 ชุด ตามลำดับเช่นเดียวกับขั้นที่ 1.

5. แจกเกียรติบัตรเพื่อแสดงความยินดีแก่ครูที่ทำรายงานการพัฒนาการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอนเสร็จสมบูรณ์

6. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบประเมินนำมาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามและแบบประเมิน
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน
 - 2.1 หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการสอบถามและประเมินก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Sample

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย ดำเนินการดังนี้

รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกบรรยายผลการเรียนการสอนประจำคาบเรียนที่ครูทำการแยก ยุบโยงสรุปเหตุการณ์ จากรายงานวิจัยของครูในกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์สรุปตามรายคาบเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโครงการวิจัยและการประเมินแนวใหม่” โครงการปีที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับ การเรียนการสอน ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการพบว่า

1.1 ครูมีความคิดเห็นก่อนเข้าร่วมโครงการ เรียงตามลำดับดังนี้ คิดว่าโรงเรียนเชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.62) รองลงมา สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58) ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.38) นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่แนะนำให้ทำในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.35) และครูคิดว่า โรงเรียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.48)และหลังเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิดเห็นเรียงตามลำดับสอดคล้องกับก่อนเข้าร่วมโครงการ ดังนี้ ครูคิดว่าโรงเรียนเชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 3.65) รองลงมาคือสนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 3.62)ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 3.54) นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ แนะนำให้ทำในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.38) และครูคิดว่าโรงเรียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.55)

โดยหลังเข้าร่วมโครงการ ครูคิดว่าโรงเรียนดำเนินการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ เชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนว

ใหม่ นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ โดยเฉลี่ยแต่ละรายข้อเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.15, 1.04, 1.04, และ 1.04) และโดยเฉลี่ยรวมเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.07) กว่าก่อนเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกค่า

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างคิดว่าโรงเรียนดำเนินการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ เชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ โดยเฉลี่ยแต่ละรายข้อ และโดยเฉลี่ยรวมเพิ่มมากขึ้นกว่า ก่อนเข้าร่วมโครงการอย่างชัดเจน

1.2 ครูมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.24) และเมื่อหลังเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 2.18) เช่นกัน โดยมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีเพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.09) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=0.41$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนในทางที่ดีเพิ่มขึ้นไม่ชัดเจน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อได้ผลดังนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนเป็นรายข้อเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (ค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ .62-.96) จำนวน 4 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้ 1) "การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.65) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 3.62) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .96 ($t=5.95$) 2) "การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสมควรส่งเสริมให้ทำอย่างยั่งยืน" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.50) และ หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย3.31) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .81($t=4.60$) 3) "การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสร้างความเครียดให้เด็กอย่างมาก" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.08) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 1.42) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .65 ($t=3.16$) 4) "ใช้การวัดประเมินแนวใหม่หลากหลายวิธีก่อให้เกิดผลขัดแย้ง" ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี(ค่าเฉลี่ย 2.15) และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 1.54) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงดีขึ้น .62 ($t=3.07$) ส่วนที่เหลือนอกนั้นอีก 5 ข้อ ครูมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นไม่มากนัก ได้แก่ ความคิดความรู้สึกต่อ "ประสบการณ์เดิมๆสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โดยไม่ต้องอาศัยการวัดประเมินแนวใหม่" "การวัดประเมินทุกคาบเรียนเป็นสิ่งที่ทำเกินจำเป็น" "ควรสอบวัดด้วยข้อสอบสามครั้งแทนการวัดประเมินทุกคาบเรียน" "การวัดประเมินแนวใหม่เป็นงานที่ยุ้งยากซับซ้อนเกินกว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนปกติได้" "ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อย"

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มต่อ การวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนในทางที่ดีเพิ่มมากขึ้น อย่างชัดเจน เพียงบางข้อ

1.3 ครูประเมินตนเองว่า มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ โดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.78) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.64) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=9.60$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาความรู้เป็นรายข้อได้ผลเป็นดังนี้ ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.73) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.35) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.62) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.75$) ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับหลักการของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.81) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.69) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.75$) ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินแนวใหม่ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.81) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.50) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.64) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=10.30$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับหลักการของการวัดประเมินแนวใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการวัดประเมินแนวใหม่ เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจนทุกรายข้อ

1.4 ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่โดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.33) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=11.38$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาความรู้ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่เป็นรายข้อเป็นดังนี้ ครูประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08-2.62) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.46-3.81) ซึ่งทุกข้อเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.12 - 1.46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=7.59$ - $t=11.08$) เรียงตามลำดับดังนี้ “เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดประเมิน”. “เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด” “ดำเนินการควบคู่ไป

กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้นปรับปรุงการเรียนการสอน” “กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตรและการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน” “กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร และการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน” “ไม่เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่มีรูปแบบที่เอื้อกับทุกคน” “วัดประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตร มากกว่าการจับผิดลงโทษ” และ “ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน” ตามลำดับ

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่เพิ่มมากขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก อย่างเด่นชัดทุกรายข้อ

2. ผลการประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนหลังเข้าร่วมโครงการพบว่า

2.1 ครูประเมินตนเองว่า มีความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.13) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.51) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.38) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=12.16$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนในแต่ละวิธีและเป็นรายข้อของแต่ละวิธีการ พบว่า

2.1.1) วิธีการสังเกตบันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.12) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.48) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.37) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 10.37$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.12) ทั้งสองรายการได้แก่ การวัดประเมินโดยให้ “บันทึกสรุปพฤติกรรมรายคน โดยรวมๆว่าในคาบเรียนดังกล่าว นักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร” และ “บันทึกสรุปบรรยากาศแวดล้อมโดยรวมของการเรียนการสอน ว่ากลุ่มนักเรียนแสดงกิริยาอาการ หรือมีการแสดงออกอย่างไร” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.42-3.54) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.33 -1.42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 9.06- t=10.33$) ทั้งสองรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในวิธีการสังเกตบันทึกโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.1.2) วิธีการสนทนากับบันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.03) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.43) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.40) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 11.76$) และเมื่อ

พิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.00-2.08) เรียงตามลำดับได้แก่ “การวัดประเมินโดยให้บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับบุคคลอื่นเช่น ครูผู้สอนวิชาอื่น ครูบรรณารักษ์ หรือพ่อแม่ผู้ปกครอง” “บันทึกสรุปผลการซักถามถามตอบนักเรียนในขณะที่เรียน” “บันทึกสรุปผลการสนทนา พูดคุย กับนักเรียน ในชั้นเรียน” และ “บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับเพื่อนนักเรียนได้แก่เพื่อนสนิท”ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 3.35 - 3.54) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.31 - 1.54) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.58 - t = 11.11$) ทุก รายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ ส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัด ประเมินปฏิบัติจริงที่ทำ เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ในวิธีการสนทนากับบันทึก โดยรวมและ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.1.3) วิธีการตรวจบันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.29) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.63) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.35)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.56$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.23-2.35)เรียงตามลำดับได้แก่ การวัดประเมินโดยให้ “บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มอบหมาย” และ “บันทึกสรุปผลการตรวจการบ้าน”ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย 3.58-3.69) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.35 เท่ากันทั้งสองรายการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.12 - t = 9.96$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัด ประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในวิธีการตรวจบันทึก โดยรวมและ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.1.4)วิธีการอ่าน-บันทึกโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.23) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.62) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.38) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.38$) ได้แก่ การวัดประเมินโดยให้ “บันทึกสรุปผลการอ่าน-บันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน”

แสดงว่า การเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ในวิธีการอ่าน-บันทึกของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.2ครูประเมินตนเองว่ามีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อน ผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.25) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.25) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.00) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 12.56$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครู ในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการ

สอนอย่างต่อเนื่องโดยรวม เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน และเมื่อพิจารณาในแต่ละวิธีการและเป็นรายชื่อของแต่ละวิธีการพบว่า

2.2.1) วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.15) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.18) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.02) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 8.38$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.88-2.42) เรียงตามลำดับได้แก่การวัดประเมินโดยให้ “งานศึกษาค้นคว้าทดลอง” “การนำเสนอปากเปล่า” “โครงการงานรายบุคคลทำนอกเวลาระยะยาว” “งาน/กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำตามคำสั่งเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม” “งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ การแสดงปฏิบัติตามคำสั่ง” และ “โครงการกลุ่มทำนอกเวลาระยะยาว” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 2.96-3.38) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .88-1.15) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 6.01- t=10.72$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องในวิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.2.2) วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียนโดยรวม ก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.13) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น1.29) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t=11.29$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08-2.23) เรียงตามลำดับได้แก่การวัดประเมินโดย “ใช้แบบตรวจสอบรายการบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน” “ใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) การปฏิบัติในชั้นเรียน” “ใช้การสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์” และ “ใช้แบบประเมินบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.31-3.54) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.23 -1.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t= 9.06- t=10.72$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียนโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.2.3)วิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลีนักเรียนโดยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย2.21)หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.31) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.10) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ($t=8.83$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08-2.35) เรียงตามลำดับ ได้แก่การวัดประเมินโดยใช้ “พอดโฟลีโอางานสำเร็จยอดเยี่ยม” และ “พอดโฟลีโอางานแสดงความก้าวหน้าในการเรียน” ตามลำดับ และหลังเข้าร่วม

โครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.19-3.42) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.08 - 1.12) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.97$ และ $t = 9.80$) ทุกรายการประเมิน

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำได้สะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ด้วยพอดโฟลิโอนักเรียนโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

2.2.4) วิธีการวัดประเมินด้วยข้อสอบครูสร้างโดยรวมก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 2.63) หลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.13) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.50) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.26$) และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการของวิธีการนี้ ก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อยถึงระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.31-2.92) เรียงตามลำดับได้แก่การวัดประเมินโดยใช้ “ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเต็มคำหรือปลายเปิด” “ข้อสอบ ถูกผิด จับคู่” และ “ข้อสอบเลือกตอบ” และหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.00-3.38) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.08 -1.08) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 9.80$) เฉพาะการวัดประเมินโดยใช้ “ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเต็มคำหรือปลายเปิด” เท่านั้น ที่เหลือนอกนั้นเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการส่งผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำได้สะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ข้อสอบครูสร้างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน และใช้ “ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเต็มคำหรือปลายเปิด” เพียงวิธีเดียวเท่านั้น ที่เพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

3. ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการพบว่า

3.1 ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองว่า มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนในแบบภาพรวมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.43) และหลังเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.26) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น .83) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 14.96$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการมีผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมเปลี่ยนแปลงไปเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด

3.2 ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินตนเองว่า มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆหลากหลายได้แก่ “ปฏิบัติการสอนแบบบรรยาย” “ปฏิบัติการสอนแบบกระจายหลักการ” “ปฏิบัติการสอนด้วยการแสดงละคร” “ปฏิบัติการสอนด้วยศูนย์การเรียนรู้” “การจัดบรรยากาศกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง” “กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตน” “ปฏิบัติการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง” “ปฏิบัติการสอนแบบหาข้อสรุป” “ปฏิบัติการสอนแบบใช้เกม” “ปฏิบัติการสอนแบบทดลอง” “ปฏิบัติการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย” อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.88-2.38) “จัดกิจกรรมกระตุ้นการคิด การแสดงออกของผู้เรียน” “กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึก

คิด ปฏิบัติ และปรับปรุงตนเอง" "ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่ม" "ใช้สื่อกระตุ้นการคิดแก้ปัญหาและค้นพบความรู้" "จัดบรรยากาศการเรียนอย่างมีชีวิตชีวามีความสุข" "ใช้แหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตจริง" "ประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง" "เป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดคุณธรรมจริยธรรม" "ปฏิบัติการสอนแบบสาธิต" และ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.46-3.12) และหลังเข้าร่วมโครงการครูประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58-3.77) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.73-1.12) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=4.19-t=12.00$) ยกเว้น"ปฏิบัติการสอนแบบบรรยาย"ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.41) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ มีผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆหลากหลายทุกแบบเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัดทุกรายการประเมินยกเว้นเฉพาะปฏิบัติการสอนแบบบรรยาย

4. ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆในชั้นเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการพบว่า

4.1 ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.13) และหลังเข้าร่วมโครงการครูประเมินว่า อยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.27) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.13) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=16.28$) แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการมีผลส่งให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการเรียนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยรวม เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด

4.2 ก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูประเมินว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามรายการที่ให้ประเมินในแต่ละด้านอยู่ในระดับน้อย(ค่าเฉลี่ย 1.77-2.43)เรียงตามลำดับได้แก่ "ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง" "ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้" "มีบทบาทในการสร้างข้อความรู้ สืบค้น หาข้อความรู้ด้วยตนเอง" "มีวิธีการและกระบวนการเรียนรู้" "ทบทวนหรือเรียนเพิ่มเติมจากกลุ่ม" "แก้ไข ผักผ่อน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้วยตนเอง" "คิดค้น ปฏิบัติ แสดงออกเพื่อแก้ปัญหา สร้างสรรค์ผลงาน มีการเรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองได้" "แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระได้" "รับฟังข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และสรุปได้" "สรุปความคิดเห็นในเวลาจำกัดได้" "ทำกิจกรรมเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม" "สร้างผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมได้" "มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน" "มีส่วนร่วมกันกับเพื่อนและกลุ่มในการเรียนรู้" "มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนรู้" "แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย" "รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม" และ "รับผิดชอบการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน" และหลังเข้าร่วมโครงการครูยังประเมินว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามรายการประเมินในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ย 3.0- 3.54) เรียงตามลำดับเช่นเดียวกับก่อนเข้าร่วมโครงการ ซึ่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น(ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.0 -1.31) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.04 - t=12.37$)

แสดงว่าการเข้าร่วมโครงการ มีผลส่งให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการเรียนแต่ละด้านในรายการประเมิน เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดทุกรายพฤติกรรมที่ประเมิน

5. ผลงานการวัดประเมินแนวใหม่ของครูที่ทำความเข้าใจไปกับการเรียนการสอนประจำวัน

5.1 การวางแผนการพัฒนาการวัดประเมินแนวใหม่ของครูในกลุ่มตัวอย่าง พบว่าหัวข้อวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้และการวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่กับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่างๆ ดังตัวอย่าง 5 เรื่อง ตามลำดับดังนี้

เรื่องที่1.การส่งเสริมการเรียนรู้ตามคำบอกภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษและใช้การวัดประเมินแนวใหม่

เรื่องที่2.การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยการทำกิจกรรมวาดภาพระบายสีประกอบ การแต่งประโยค และการวัดประเมินแนวใหม่

เรื่องที่3.การส่งเสริมการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการจัดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการบวกจำนวนที่มีผลลัพธ์ไม่เกิน 9 และการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

เรื่องที่4.การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วยการจัดกิจกรรมผสม การเขียนบรรยายความ และการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

เรื่องที่5.การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการฝึกปฏิบัติจริงและการวัดประเมินการเรียนรู้แนวใหม่

หัวข้อวิจัยที่วางแผนในเค้าโครงการวิจัยเน้นการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในการสอนปกติ ครูในกลุ่มตัวอย่างสามารถวางแผนการพัฒนา “การวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนปกติ” โดยผ่านการเขียนแผนการวิจัย ซึ่งระบุว่า จะศึกษาอะไร กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใด ใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างไร เมื่อไร จำนวนนักเรียนเท่าไร และจากแหล่งใด

5.2 รูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่

จากผลงานวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 26 เรื่อง ได้รูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่มีลักษณะเป็นเครื่องมือวัดที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ที่ครูสามารถนำข้อมูลจากการวัดประเมินไปใช้เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นประกอบด้วยเครื่องมือวัดที่เป็นแบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน แบบบันทึกผลงานของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบฝึกหัด การบ้าน ผลการแสดงกิจกรรม การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งแบบทดสอบชนิดต่างๆ สรุปได้ดังนี้

5.2.1 เครื่องมือการวัดประเมินที่นักเรียนเป็นผู้จัดบันทึกและตอบได้แก่

1.) แบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มหรืออาจเป็นสมุดที่นักเรียนได้บันทึกประจำคาบเรียนประมาณ 5 – 10 นาที หลังจาก ที่ครูสอน นักเรียนได้บันทึกในประเด็นต่อไปนี้ -เรียนเรื่องอะไร -เรียนรู้ได้เข้าใจหรือไม่อย่างไร

-รู้สึกอย่างไรขณะที่เรียน แบบบันทึกนี้นักเรียนต้องส่งครูในคาบเรียนถัดไปทุกครั้ง โดยครูต้องอ่านเก็บความอย่างรวดเร็วเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน

2.) แบบทดสอบ แบบทดสอบที่ครูส่วนใหญ่ใช้มีทั้งแบบทดสอบสรุปรวม (Summative Test) และแบบทดสอบสะสมย่อย (Formative Test) สำหรับแบบทดสอบสรุปรวม ได้แก่แบบทดสอบกลางภาคเรียน และแบบทดสอบปลายภาคเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบทั้งหมด ส่วนแบบทดสอบสะสมย่อย มีทั้งชนิดเลือกตอบ และตอบสั้นๆ แต่ส่วนใหญ่เป็นชนิดเลือกตอบ

5.2.2 เครื่องมือการวัดประเมินที่ครูเป็นผู้จัดบันทึกได้แก่แบบบันทึกชนิดต่างๆดังนี้

1.) แบบบันทึกผลการอ่านบันทึกของนักเรียน แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูทำการบันทึกสรุปผลการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับแก้การเรียนการสอนในครั้งต่อไป แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบอ่าน-บันทึก

2.) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบจดบันทึกบรรยายการเรียนการสอนประจำคาบเรียนในภาพรวมในประเด็นต่อไปนี้ - ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไร จัดอย่างไร เป็นไปตามแผนการสอนหรือไม่ - สรุปความเห็นการแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับปรุงตนอย่างไร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะที่สอน แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบสังเกต-บันทึก

3.) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนในแต่ละคาบเรียนได้แก่ -การสนทนาพูดคุยทั่วไป -การซักถามพูดคุยเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ -การอภิปรายประเด็นการเรียนรู้ต่างๆ ในแต่ละคาบ แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบสนทนา-บันทึก

4.) แบบบันทึกผลการทำงานของนักเรียน แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกผลการทำงานของนักเรียนได้แก่ บันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัด และผลการตรวจการบ้าน โดยมีข้อเสนอแนะแก่นักเรียน แบบบันทึกชนิดนี้เรียกว่า แบบตรวจตรา-บันทึก

5.) แบบบันทึกผลการสอบของนักเรียน แบบบันทึกชนิดนี้ เป็นแบบฟอร์มที่ครูจดบันทึกผลการสอบของนักเรียนได้แก่ ผลการสอบย่อยแต่ละครั้งเพื่อนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เรียกแบบบันทึกชนิดนี้ว่าแบบทดสอบ-บันทึก

5.3 สรุปผลการบันทึกของครู

จากผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูได้รูปแบบแนวทางการบันทึกสรุปจากแบบบันทึกต่างๆดังกล่าวได้ลักษณะดังนี้

1.สรุปจากพฤติกรรมรวมพบว่านักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในใบความรู้การเขียนอังกฤษมาก เพราะการเขียนอังกฤษครั้งก่อน ๆ ที่ผ่านมามักจะเขียนผิดและมีความเข้าใจสิ่งที่ครูพูดได้ไม่ดี ฟังไม่เข้าใจ

2.สรุปจากการพูดคุยพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษโดยให้แบบฝึกไปฝึกเขียนเป็นการบ้านก่อนแล้วกลับมาเขียนในชั่วโมงเขียนอังกฤษ

3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึกก่อนเขียนทำให้เขียนผิดน้อยลง สามารถเขียนเป็นประโยคได้มากขึ้นใช้เครื่องหมายประโยคได้ถูกต้อง

4. สรุปจากการอ่านบันทึกของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้ความรู้จากการฝึกอ่านใบความรู้ก่อนเขียนจริง เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่กลัวภาษาอังกฤษและมีความกระตือรือร้นในการเขียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาที่พบ

การเขียนรูปประโยคยังสับสน (.) เมื่อจบประโยค

การใช้เครื่องหมาย เช่น เครื่องหมายคำถาม (?) บางครั้งสับสน

ลายมือในการเขียนยังไม่ดีนัก

แนวทางแก้ปัญหา

1. ครูอธิบายถึงการใช้เครื่องหมายจุด (.) เมื่อจบประโยคในภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างไรเพราะประโยคใหม่ที่ต้องเป็นตัวใหญ่

2. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนอังกฤษ

3. พัฒนาลายมือเมื่อมีโอกาหรือเวลาว่างโดยใช้แบบฝึกคัดตามตัวประจุดช่วย

5.4 สรุปผลการเขียนรายงานผลการศึกษาค้นคว้า

การพัฒนาโครงการวัดประเมินแนวใหม่ดำเนินการโดยนำรูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอน มาทดลองกับนักเรียนในการเรียนการสอนปกติด้วยการทำเป็นวิจัยในชั้นเรียน และจากรายงานวิจัยในชั้นเรียนของครูประกอบด้วยรูปแบบการเขียนรายงานวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ส่วนปก

1.1) หน้าปก ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อนักวิจัย

1.2) ปกใน ประกอบด้วย ชื่อประธาน และกรรมการที่ปรึกษา

1.3) สารบัญ

1.4) บทคัดย่อ

1.5) ประกาศนุญการ

2) ส่วนรายงานผล

2.1) ภูมิหลัง

2.2) จุดมุ่งหมาย

2.3) ตัวแปรที่ศึกษา

2.4) ขอบเขตการวิจัย

- 2.5) วิธีการศึกษา
- 2.6) เครื่องมือการวิจัย
- 2.7) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.8) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.8.1) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียน
 - 2.8.2) ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบฝึกหัด
 - 2.8.3) ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบทดสอบ
- 2.9) สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
- 2.10) ข้อเสนอแนะ
- 2.11) หนังสืออ้างอิง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำแนวคิด ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542เกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาสู่การปฏิบัติ โดยพัฒนาโครงการวัดประเมินผลการเรียนรู้และทดลองโดยทำเป็นวิจัยในชั้นเรียนที่ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอน ซึ่งครูในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่จำนวนมากพอๆกันมีอายุอยู่ระหว่าง 41-45 ปี และ 46-50 ปี ส่วนที่เหลือนอกนั้นมีจำนวนน้อยมาก ครูส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่เหลือเพียงเล็กน้อยเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 6 และ อาจารย์ 3 ระดับ 8 ครูมีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 21-25 ปี มากที่สุด รองลงมา มีประสบการณ์สอน 26-30 ปี 16-20 ปี มากกว่า 30 ปี ส่วนมากเกือบทั้งหมดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

ก่อนเข้าร่วมโครงการครูมีประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่ดังนี้ ครูส่วนใหญ่มากกว่าสามในสี่ของทั้งหมด ไม่เคยได้รับการอบรมการวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีเพียงส่วนน้อยประมาณหนึ่งในสี่ส่วนเท่านั้นที่เคยได้รับการอบรม โดยทุกคนได้รับการอบรมเรื่องการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง มีเพียงส่วนน้อยมากเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารบันทึก ครูส่วนใหญ่มากกว่าสองในสามของทั้งหมดไม่ได้ใช้การวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีไม่ถึงหนึ่งในสามส่วนของครูทั้งหมดที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่ โดยคนที่เคยปฏิบัติการวัดประเมินแนวใหม่นั้น ทุกคนใช้การวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง มีเพียงครึ่งหนึ่งของคนที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่เท่านั้นที่เคยใช้วิธีการสื่อสารบันทึก ครูส่วนใหญ่เป็นผู้มีความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นรวมทั้งต้องการพัฒนาตนเอง ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น ทศนคติ และความรู้ เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอน พบว่า

ด้านความคิดเห็น การเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิดเห็นเรียงตามลำดับสอดคล้องกับก่อนเข้าร่วมโครงการดังนี้ ครูคิดว่าโรงเรียนเชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ในระดับมากที่สุด นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ แนะนำให้ทำในระดับมาก และโดยเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งความคิดเห็นในแต่ละรายข้อ และโดยเฉลี่ยรวมเปลี่ยนแปลงมากขึ้นอย่างชัดเจน ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมโครงการ ได้ส่งผลให้โรงเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการด้านการวัดผล ที่เป็นเช่นนี้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากผู้บริหารของโรงเรียน ตระหนักในความสำคัญจำเป็นของการวัดประเมินแนวใหม่ เพราะเป็นงานกิจกรรมที่ครูต้องดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนอยู่แล้ว ประกอบกับครูส่วนใหญ่มากกว่าสามในสี่ของทั้งหมด ไม่เคยได้รับการอบรมการวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน

ด้านทัศนคติ การเข้าร่วมโครงการ ครูมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน เป็นรายข้อ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เรียงตามลำดับดังนี้ "การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า" "การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสมควรส่งเสริมให้ทำอย่างยั่งยืน" "การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสร้างความเครียดให้เด็กอย่างมาก" และ "ใช้การวัดประเมินแนวใหม่หลากหลายวิธีก่อให้เกิดผลขัดแย้ง" ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมโครงการ ได้ส่งผลให้ครูมีความคิดความรู้สึกเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูได้จัดการเรียนรู้และปฏิบัติวิจัยเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่แล้วทำให้รู้สึกว่า การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า และควรส่งเสริมให้ทำอย่างยั่งยืน และอาจได้ประสบการณ์ว่าการวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนไม่ได้สร้างความเครียดให้เด็ก รวมทั้งการใช้การวัดประเมินแนวใหม่หลากหลายวิธีไม่ก่อให้เกิดผลขัดแย้ง แต่ทำให้ได้พยานหลักฐานประกอบการพิจารณามากกว่า ส่วนรายการประเมินที่เหลืออีก 5 ข้อ ครูมีความคิดความรู้สึกและแนวโน้มเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นไม่มากนัก ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูยังมีความคิดความรู้สึกและความเชื่ออยู่ในระดับหนึ่งว่า "ประสบการณ์เดิม ๆ บางส่วนสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้บ้างในบางส่วนบางระดับ โดยไม่ต้องอาศัยการวัดประเมินแนวใหม่" "การวัดประเมินอาจไม่จำเป็นต้องทำทุกคาบเรียนก็ได้" ซึ่งสอดคล้องกับความคิด ความรู้สึกที่ว่าอาจใช้ "การสอบวัดด้วยข้อสอบสามครั้งแทนการวัดประเมินทุกคาบเรียน" และครูยังคิดว่า "การวัดประเมินแนวใหม่เป็นงานที่ยุ่งยากซับซ้อนเกินกว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนปกติได้" เนื่องจากครูต้องภารกิจในการตรวจงานและจัดบันทึกข้อมูลและยังมี ความรู้สึกที่ว่า เมื่อทำงานมากขนาดนั้นแล้ว แต่นำ "ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อยหรือไม่เท่าที่คาดคิด"

ด้านความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ การเข้าร่วมโครงการทำให้ครูในกลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่ โดยรวม และแนวคิด หลักการ และวิธีการ เปลี่ยนแปลงจากระดับน้อยเป็นระดับมากขึ้นอย่างชัดเจน ประเมิน

ตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่โดยรวม และรายชื่อ เพิ่มมากขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับมาก อย่างเด่นชัดทุกรายข้อ ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมโครงการ ได้ส่งผลให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ เปลี่ยนแปลงมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ ครูส่วนใหญ่มากกว่าสามในสี่ของทั้งหมด ไม่เคยได้รับการอบรมการวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีเพียงส่วนน้อยประมาณหนึ่งในสี่ส่วนเท่านั้นที่เคยได้รับการอบรม โดยทุกคนได้รับการอบรมเรื่องการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง มีเพียงส่วนน้อยมากเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารบันทึก ครูส่วนใหญ่มากกว่าสองในสามของทั้งหมดไม่ได้ใช้การวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีไม่ถึงหนึ่งในสามส่วนของครูทั้งหมดที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่ โดยคนที่เคยปฏิบัติการวัดประเมินแนวใหม่นั้น ทุกคนใช้การวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง มีเพียงครึ่งหนึ่งของคนที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่เท่านั้นที่เคยใช้วิธีการสื่อสารบันทึก ครูส่วนใหญ่เป็นผู้มีความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งต้องการพัฒนาตนเอง ดังนั้นครูในกลุ่มตัวอย่างเมื่อได้เข้าร่วมโครงการ และได้รับการอบรมความรู้และวิธีการวัดประเมินแนวใหม่ พร้อมทั้งได้ลงมือปฏิบัติจึงทำให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่

2. การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนพบว่า ครูที่เข้าร่วมโครงการประเมินตนเองว่า มีความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอนโดยรวมเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาในแต่ละวิธีพบว่า วิธีการ สังเกตบันทึกโดยรวม และแต่ละรายการของวิธีการนี้ได้แก่ “บันทึกสรุปพฤติกรรมรายคนโดยรวมๆว่าในคาบเรียนดังกล่าวนักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร” และ “บันทึกสรุปบรรยายภาคแวดล้อมโดยรวมของการเรียนการสอนว่ากลุ่มนักเรียนแสดงกิริยาอาการ หรือมีการแสดงออกอย่างไร” ตามลำดับ เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสองรายการประเมิน ข้อค้นพบนี้อาจเป็นเพราะว่า มีครูเพียงส่วนน้อยมากเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารบันทึก มีเพียงครึ่งหนึ่งของคนที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่เท่านั้นที่เคยใช้วิธีการสื่อสารบันทึก เมื่อได้รับการอบรมและทดลองใช้การสังเกตบันทึก จึงถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ จนทำให้มีความสามารถในการสังเกตบันทึกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน วิธีการ สทนหาบันทึกโดยรวม และแต่ละรายการของวิธีการนี้ได้แก่ “การวัดประเมินโดยให้บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับบุคคลอื่น เช่น ครูผู้สอนวิชาอื่น ครูบรรณารักษ์ หรือพ่อแม่ผู้ปกครอง” “บันทึกสรุปผล การซักถาม ถามตอบนักเรียนในขณะที่เรียน” “บันทึกสรุปผลการสนทนา พูดคุย กับนักเรียน ในชั้นเรียน” และ “บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับเพื่อนนักเรียนได้แก่เพื่อนสนิท”ตามลำดับ เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการประเมิน ข้อค้นพบนี้อาจเป็นเพราะว่า มีครูเพียงส่วนน้อยมากที่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารบันทึก มีเพียงครึ่งหนึ่งของคนที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่เท่านั้น ที่เคยใช้วิธีการสื่อสารบันทึก เมื่อได้รับการอบรมและทดลองใช้การสังเกตบันทึก จึงถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้รับการฝึกปฏิบัติ จนทำให้มีความสามารถในการสังเกตบันทึกเปลี่ยนแปลง

เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ส่วนวิธีการ ตรวจบันทึกโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการได้แก่ “บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มอบหมาย” และ “บันทึกสรุปผลการตรวจการบ้าน”ตามลำดับเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการประเมิน และวิธีการ อ่าน-บันทึก เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ข้อค้นพบนี้อาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่ยังไม่เคยทดลองใช้การจดบันทึกจากการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของเด็ก และบันทึกผลการตรวจงานและการบ้านซึ่งสามารถทำได้ไม่ยากแต่ต้องอาศัยทักษะที่ครูต้องอ่านจับประเด็นเพื่อจดบันทึก ซึ่งเมื่อทดลองดำเนินการไปได้ระยะหนึ่งแล้วครูจะเกิดการเรียนรู้ในวิธีการนี้ได้มาก

ครูที่เข้าร่วมโครงการประเมินตนเองว่า มีความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่เพื่อสะท้อนผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องโดยรวม เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในแต่ละวิธีการพบว่า วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติโดยรวมและ แต่ละรายการของวิธีการนี้ได้แก่ “การให้งานศึกษาค้นคว้าทดลอง” “การนำเสนอปากเปล่า” “โครงการรายบุคคลทำนอกเวลาระยะยาว” “งาน/กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำตามคำสั่งเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม” “งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ การแสดงปฏิบัติตามคำสั่ง” และ “โครงการกลุ่มทำนอกเวลาระยะยาว” ตามลำดับ เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการประเมิน วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียนโดยรวม และ แต่ละรายการของวิธีการนี้ได้แก่ “ใช้แบบตรวจสอบรายการบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน” “ใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติในชั้นเรียน” “ใช้การสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์”และ“ใช้แบบประเมินบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน”ตามลำดับ เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01ทุกรายการประเมิน วิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลิโอ นักเรียนโดยรวม และแต่ละรายการ ของวิธีการนี้ ได้แก่“พอดโฟลิโองานสำเร็จยอดเยี่ยม” และ “พอดโฟลิโองานแสดงความก้าวหน้าในการเรียน”ตามลำดับ เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทุกรายการประเมิน ข้อค้นพบนี้อาจเป็นเพราะว่า มีครูเพียงส่วนน้อยมากที่เคยได้รับการอบรมเรื่องการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง ครูส่วนใหญ่มากกว่าสองในสามของทั้งหมดไม่ได้ใช้การวัดประเมินแนวใหม่มาก่อน มีไม่ถึงหนึ่งในสามส่วนของครูทั้งหมดที่เคยใช้การวัดประเมินแนวใหม่ โดยคนที่เคยปฏิบัติการวัดประเมินแนวใหม่นั้น ทุกคนใช้การวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง ครูส่วนใหญ่เป็นผู้มีความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นรวมทั้งต้องการพัฒนาตนเอง เมื่อได้รับการฝึกอบรมและทดลองใช้การวัดประเมินปฏิบัติจริงจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่มากขึ้น ส่วน วิธีการวัดประเมินด้วยข้อสอบครูสร้างโดยรวม และ ใช้“ข้อสอบอัตนัยตอบสั้นเดิมคำหรือปลายเปิด” เพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อค้นพบนี้อาจเป็นเพราะข้อมูลข่าวสารภายนอกที่ครูได้รับทราบมาก่อนว่า เมื่อทำการวัดประเมินแนวใหม่หรือทางเลือกใหม่แล้วจะปฏิเสธการใช้ข้อสอบโดยเฉพาะข้อสอบแบบเลือกตอบ แต่ความรู้จากการอบรมและทดลองใช้นั้นถือว่าการใช้ข้อสอบทุกชนิดเป็นการใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เติมเต็มทั้งจากเครื่องมือวัดทางเลือกที่เป็นการจด

บันทึก ส่วนข้อสอบอัตนัยหรือปลายเปิดนั้นแม้จะเป็นวิธีการแบบเดิม ก็ตามแต่ได้สอดแทรกหลักการแนวคิดใหม่เพิ่มมากขึ้น เช่นการสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนน การให้เด็กแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจึงถือเป็นความรู้ความสามารถใหม่ที่ครูได้รับเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

3. ผลของการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนการสอนของครู พบว่า การเข้าร่วมโครงการมีผลให้ครูในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม เปลี่ยนแปลงไปเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด และในขณะเดียวกัน ครูในกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆหลากหลายทุกแบบ เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัดทุกรายการประเมิน ยกเว้นเฉพาะปฏิบัติการสอนแบบบรรยาย ที่เป็นเช่นนี้เพราะโครงการพัฒนาการวัดประเมินแนวใหม่ โดยผ่านกระบวนการวิจัยที่เป็นวิธีการวิจัยที่ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอนปกติ ดังนั้นครูจึงต้องคิดหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน ทำให้ครูปรับวิธีการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการจัดการเรียนการสอนในเชิงกระตุ้นและลงมือจัดกระทำมากกว่าปล่อยปละละเลย ครูจึงปรับปรุงพฤติกรรมต่างๆหลากหลายทั้งการอธิบายให้ความรู้ กระจายหลักการ แสดงละคร ศูนย์การเรียนรู้ จัดบรรยากาศกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ ของตน ใช้สถานการณ์จำลอง หาข้อสรุป ใช้เกม ใช้การทดลอง อภิปรายกลุ่มย่อย จัดกิจกรรมกระตุ้นการคิด การแสดงออกของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด ปฏิบัติ และปรับปรุงตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่ม ใช้สื่อกระตุ้นการคิดแก้ปัญหาและค้นพบความรู้ จัดบรรยากาศ การเรียนอย่างมีชีวิตชีวา มีความสุข เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตจริง ประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งการสาธิต ซึ่งตรงตามหลักจิตวิทยา ทั่วไปที่ทุกคนเมื่อได้รับความรู้และมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานอยู่แล้วมักจะแสดงพฤติกรรมในสิ่งที่ตนคาดหวังออกมาเด่นชัดมากขึ้น

4. ผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆในชั้นเรียน พบว่า การเข้าร่วมโครงการ มีผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการเรียนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด โดยแสดงพฤติกรรมในการเรียนเพิ่มมากขึ้นอย่างเด่นชัด อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับได้แก่ ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ มีบทบาทในการสร้างข้อความรู้ สืบค้น หาข้อความรู้ด้วยตนเอง มีวิธีการและกระบวนการเรียนรู้ ทบทวนหรือเรียนเพิ่มเติมจากกลุ่ม แก๊ว ฝึกฝน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้วยตนเอง คิดค้น ปฏิบัติ แสดงออกเพื่อแก้ปัญหา สร้างสรรค์ผลงาน มีการเรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองได้ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระได้ รับฟังข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และสรุปได้ สรุปความคิดเห็นในเวลาจำกัดได้ ทำกิจกรรมเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมได้ มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน มีส่วนร่วมกันกับเพื่อนและกลุ่มในการเรียนรู้ มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม และ รับผิดชอบการเรียนร่วมกับเพื่อน

5. ผลงานการวัดประเมินแนวใหม่ของครูที่ทำความเข้าใจไปกับการเรียนการสอนประจำวันครั้งนี้ มีลักษณะเด่นที่ครูคิดวางแผนดำเนินการโดยผ่านวิธีการวิจัย ซึ่งลงมือดำเนินการศึกษาค้นคว้าความรู้ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวางแผนการพัฒนาการวัดประเมินแนวใหม่ของครูในกลุ่มตัวอย่าง พบว่าหัวข้อวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้และการวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่กับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ หัวข้อวิจัยที่วางแผนในเค้าโครงการวิจัยเน้นการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำเนิการควบคู่กับการเรียนการสอนในการสอนปกติ ครูในกลุ่มตัวอย่างสามารถวางแผนการพัฒนา “การวัดประเมินแนวใหม่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนปกติ” โดยผ่านการเขียนแผนการวิจัย ซึ่งระบุว่าจะศึกษาอะไร กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใด ใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างไร เมื่อไร จำนวนนักเรียนเท่าไร และจากแหล่งใด

รูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่ มีลักษณะเป็นเครื่องมือวัดที่ทำเนิการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ที่ครูสามารถนำข้อมูลจากการวัดประเมินไปใช้เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นประกอบด้วยเครื่องมือวัดที่เป็นแบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน แบบบันทึกผลงานของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดการบ้าน ผลการแสดงกิจกรรม การพูดแสดงความคิดเห็น รวมทั้งแบบทดสอบชนิดต่างๆ ได้แก่ เครื่องมือการวัดประเมินที่นักเรียนเป็นผู้จัดบันทึกและตอบได้แก่ 1.) แบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน 2.) แบบทดสอบ แบบทดสอบที่ครูส่วนใหญ่ใช้มีทั้งแบบทดสอบสรุปรวม และแบบทดสอบสะสมย่อย (Formative Test) ส่วน เครื่องมือการวัดประเมินที่ครูเป็นผู้จัดบันทึกได้แก่แบบบันทึกชนิดต่างๆดังนี้ 1.) แบบบันทึกผลการอ่านบันทึกของนักเรียน 2.) แบบบันทึกพฤติกรรมกรเรียนการสอนของครู หรือแบบสังเกต-บันทึก 3.) แบบบันทึกพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนเรียกว่า แบบสนทนา-บันทึก 4.) แบบบันทึกผลการทำงานของนักเรียน เรียกว่าแบบตรวจตรา-บันทึก 5.) แบบบันทึกผลการสอบของนักเรียน เรียกว่าแบบทดสอบ-บันทึก วิธีการดังกล่าวทำให้ครูต้องปรับวิธีการวัดประเมินผลการเรียนแบบเดิมเป็นการวัดประเมินแบบต่อเนื่องควบคู่กับการเรียนการสอนตลอดช่วงของการทดลอง จึงเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการเรียนการสอน เพราะการจดบันทึกของครูและการอ่านบันทึกของนักเรียนช่วยให้ครูผู้สอนมีข้อมูลนำไปปรับปรุงการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนของครูได้ทันทั่วทั้งที่ ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าวนี้จึงทำให้พฤติกรรมกรสอนของครูเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมดังได้กล่าวไปแล้ว และพฤติกรรมกรเรียนรู้ของนักเรียนก็เปลี่ยนแปลงไปในทางที่แสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง นอกจากเน้นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการจดบันทึก ยังเน้นเครื่องมือวัดที่ครูมีอยู่แล้ว ทำให้ได้ข้อมูลต่างๆหลากหลายอันประกอบด้วยข้อมูลจากการตรวจการบ้าน จากการตรวจแบบฝึกหัด คะแนนจากการสอบย่อย คะแนนสอบกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน การใช้เครื่องมือดังกล่าวเหล่านี้นอกจากทำให้ได้ข้อมูลหลากหลายแล้ว ยังเป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้วซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลทำนองนี้ไม่ได้เพิ่มภาระงานให้กับครูมากนักเกินไป ดังนั้นรูปแบบการวัดประเมินแนวใหม่นี้ จึงเป็นรูปแบบที่เอื้อต่อการปฏิบัติได้ และการพัฒนาโครงการวัดประเมินแนวใหม่ดำเนินการโดยนำรูปแบบการวัดประเมิน

แนวใหม่ที่ดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอน มาทดลองกับนักเรียนในการเรียนการสอนปกติ ด้วยการทำเป็นวิจัยในชั้นเรียน และจากรายงานวิจัยในชั้นเรียนของครูประกอบด้วยรูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็นสองลักษณะคือการวิเคราะห์ข้อความ กับ การวิเคราะห์ทางสถิติ ลักษณะการวิเคราะห์ข้อความเป็นการแยกแยะพฤติกรรมและเหตุการณ์แวดล้อมในการเรียนการสอน จากนั้นจึงจัดหมวดหมู่ จัดกลุ่มของพฤติกรรมและมองหาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเพื่อหาข้อสรุป ส่วนการวิเคราะห์ทางสถิติเน้นเฉพาะการแจกแจงค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่านั้นโดยไม่เน้นการทดสอบสมมติฐาน ทำให้ลดความยุ่งยากลง การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้จึงเอื้อต่อครูทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนการเขียนรายงานผลงานวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วย สองส่วนคือ 1) ส่วนปก ประกอบด้วย 1.1) หน้าปก ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อนักวิจัย 1.2) ปกใน ประกอบด้วย ชื่อประธานและกรรมการที่ปรึกษา 1.3) สารบัญ 1.4) บทคัดย่อ 1.5) ประกาศนุญการ และ 2) ส่วนรายงานผล ประกอบด้วย 2.1) ภูมิหลัง 2.2) จุดมุ่งหมาย 2.3) ตัวแปรที่ศึกษา 2.4) ขอบเขตการวิจัย 2.5) วิธีการศึกษา 2.6) เครื่องมือการวิจัย 2.7) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2.8) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2.8.1) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียน 2.8.2) ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบฝึกหัด 2.8.3) ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบทดสอบ 2.9) สรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ 2.10) ข้อเสนอแนะและหนังสืออ้างอิงถ้ามี หัวข้อรายงานวิจัยดังกล่าวมีความกระชับและเป็น คำตอบที่สามารถสะท้อนตัวปัญหาได้กระชับไม่เยิ่นเย้อ ได้สาระ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ควรจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการฝึกอบรมครูได้เรียนรู้และดำเนินการวัดประเมินแนวใหม่ที่เป็นการวัดประเมินในระดับชั้นเรียนที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตพื้นที่การศึกษาควรมียุทธศาสตร์การส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่และการวิจัยอย่างเป็นระบบ และพัฒนาโครงการครุนักวิจัยและการประเมินแนวใหม่ เพื่อช่วยให้ครูได้เรียนรู้และดำเนินการในชั้นเรียนที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน

1.2 การฝึกอบรมความรู้ในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ดำเนินการต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ควรเน้นรูปแบบการวัดประเมินผลที่ได้ข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งตัวผู้เรียน ผู้สอน และบุคคลอื่นๆ โดยเน้นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผลการเรียนด้วยแบบบันทึกพฤติกรรมและการเรียนการสอนของครูและของ นักเรียนรายสัปดาห์เป็นเครื่องมือหลัก และนอกจากนั้นควรใช้ข้อมูลจากเครื่องมือวัดที่ครูมีอยู่แล้ว เช่น ข้อมูลจากการตรวจการบ้าน การตรวจแบบฝึกหัด คะแนนจากการสอบย่อย คะแนนสอบกลางภาคเรียน และคะแนนสอบปลายภาคเรียน

1.3 ควรส่งเสริมให้ครูฝึกฝนการทำการวัดประเมินแนวใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอน โดยทำเป็นวิจัยในชั้นเรียนในฐานะครุนักวิจัย โดยให้ เขียนรายงานผลงานวิจัยในชั้น

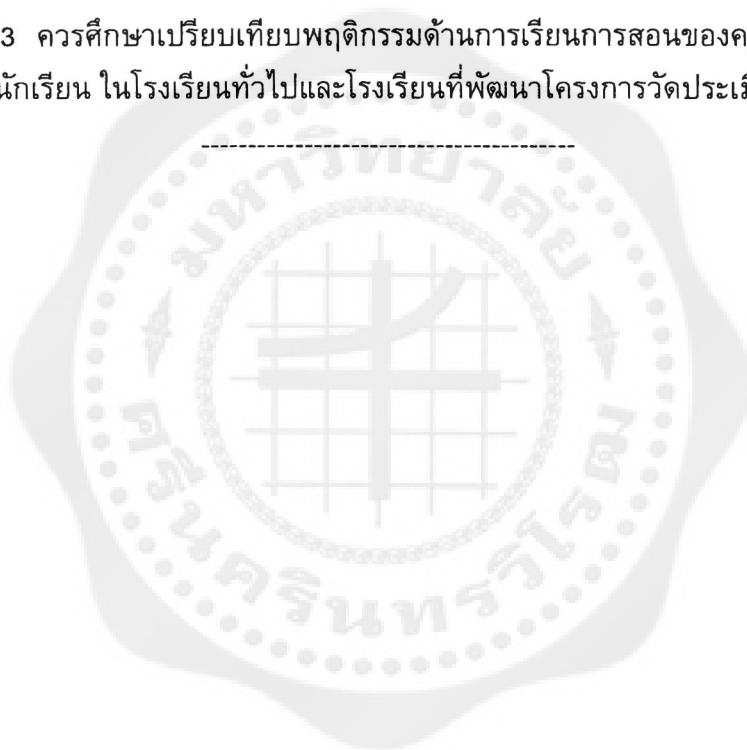
เรียนในขนาดความยาวที่เหมาะสม ประกอบด้วย ส่วนปก และ ส่วนรายงานผล ควรครอบคลุม ภูมิหลัง จุดมุ่งหมาย ตัวแปรที่ศึกษา ขอบเขตการวิจัย วิธีการศึกษา เครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาโครงการวัดประเมินผลแนวใหม่โดยให้ครูผู้สอนทุกคนเข้าร่วมโครงการและทำการศึกษาย้ายผลการพัฒนาโครงการวัดประเมินผลใหม่ ควบคู่กับการเรียนการสอน ในโรงเรียนทุกโรง และทุกอำเภอในแต่ละจังหวัด

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการวัดประเมินผลใหม่ที่ควบคู่กับการเรียนการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการเรียนการสอนของครู และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียนทั่วไปและโรงเรียนที่พัฒนาโครงการวัดประเมินผลใหม่

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ,กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). *การประเมินผลจากสภาพจริง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). *วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- _____. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 แนวทาง
การวัดและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2544*. กรุงเทพฯ ; สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : พริก
หวานกราฟฟิค.
- กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อการเรียนรู้(Research for Learning
Development)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองวิชาการ, สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2546). *รายงาน การจัดการศึกษาของ
กรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๔๖*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
จำกัด.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2529). *การศึกษารายบุคคลเป็นกรณี*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิริรินทร์ สหเสียนตร์. (2540). *ผลของการใช้พอร์ทโฟลิโอที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด
เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2539). *การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่ม
งานพื้นฐานตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521*. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). เอกสาร กองวิชาการ ลำดับที่ 15/2539 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____.สำนักงาน (2540). *การวัดและประเมินผลในสภาพที่แท้จริงของนักเรียน*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- จกกลณี ชุตติมาเทวินทร์. (2542). *การฝึกอบรมเชิงพัฒนา*. กรุงเทพฯ : พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- ชมนาด พงศ์นพรัตน์. (2526). *การสร้างชุดฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ..
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2540). *การพัฒนาแฟ้มสะสมงานในการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การทดสอบและการวัดผลทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงศรี ดุ่นทอง. (2545). *พัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การทดสอบและการวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2524) *การวัดและประเมินผลการศึกษา: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2527). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและการปฏิบัติ* กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์.
- _____. (2538). *การประเมินผลแนวใหม่: พอดโฟลิโอ*. “วารสารศึกษาศาสตร์” กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 กันยายน.
- _____. (2538). *เอกสารประกอบการอบรมเรื่อง การประเมินผลการเรียน: แนวคิดและวิธีการ สำหรับโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน* กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2538). *Portfolio Assessment.. “วารสารการวัดผลการศึกษา”* กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 17 ฉบับที่ 19 พฤษภาคม-สิงหาคม.
- _____. (2539). *การแนะนำอาจารย์ผู้สอนและผู้ปกครองให้รู้จักพอดโฟลิโอ*. “จดหมายข่าวศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน” กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 พฤษภาคม.
- _____. (2538). *พอดโฟลิโอ: การประเมินแบบเบ็ดเสร็จ “เอกสารประกอบนิทรรศการวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ครั้งที่ 10 ประจำปี 2539* คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- _____. (2544). *พอดโฟลิโอ: การสร้างแบบทดสอบ ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา* คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (อัดสำเนา)

- _____. (2544). รายงานการวิจัย การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2545). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การวัดประเมินการเรียนรู้. โครงการหนึ่งของโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาหนังสือและโฮมเพจ ชุดพัฒนาสังคมตามแนวพระราชดำริศูนย์ศึกษาตามแนวพระราชดำริ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2547). การวัดประเมินการเรียนรู้.(การวัดประเมินแนวใหม่) กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- _____. (2547).รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโครงการครุฑกวีวิจัยและการประเมินแนวใหม่ (โครงการปีที่ 1) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณวลัย คีรีวงศ์วัฒนา. (2542). ผลการใช้แฟ้มสะสมงานนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. และการประเมินแนวใหม่. (โครงการปีที่ 1) กรุงเทพฯ : คณะ (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2546). การวัดและประเมินผลการเรียน เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง “หลักการและวิธีการประเมินตามสภาพจริง” รุ่นที่ 2 (13 มกราคม 2546) : 17-29
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ลัดดาวัลย์ ชื่อดรง. (2540). การพัฒนาแบบประเมินแฟ้มสะสมงานการสอนของครูประถมศึกษา : การศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนวัดหนองหมู จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ : ค.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนาพร ระบัพทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.
- ศุภณรรฐ์ บุญซ้อน. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานเกษตรพื้นฐานเรื่อง “การปลูกกุหลาบ” โดยวิธีการสอนแบบบูรณาการซึ่งประเมินผลการเรียนด้วยแฟ้มสะสมงาน กับวิธีการสอนแบบบรรยาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาหลวง และโรงเรียนบ้านดอนชัย จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ส. วาสนา ประवालพฤกษ์. (2539). "การวัดผลจากการปฏิบัติจริง". สารพัฒนาหลักสูตร 15 (125) 46-51
- สมชาย มิ่งมิตร. (2539). ผลของการประเมินจากพอร์ตโฟลิโอที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมนึก นนธิจันทร์. (2540). การเรียนการสอนและการประเมินตามสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน. สุรินทร์ : รุ่งชนเกียรติออฟเซต.
- สมบัติ ภูณวล. (2525). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บารมีการพิมพ์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.
- สมหวัง ชุรุรัตน์. (2539). การฝึกอบรม : หลักการและแนวปฏิบัติ. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมิต สัจฉกร. (2530). เทคนิคการสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร. ม.ป.ป.
- เสาวนีย์ เกียรย์. (2540). คู่มือการอบรมการใช้แฟ้มสะสมงานนักเรียน. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- โสภิตา จิตดีใจจำ. (2541). การพัฒนาระบบการประเมินพัฒนาการของนักเรียนในระดับอนุบาลศึกษาโดยใช้แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิจัยและการประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2540). การเรียนการสอนและการประเมินผลจากสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานดีเด่น. เอกสารหน่วยศึกษานิเทศก์ 10/2540 สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ : โรงพิมพ์รุ่งชนเกียรติออฟเซต.
- อนันต์ ศรีโสภา. (2527). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- อมรรัตน์ พันธงาม. (2543). การพัฒนากระบวนการประเมินแฟ้มผลงาน และการใช้ประโยชน์จากการประเมินแฟ้มผลงาน : การประยุกต์ใช้การประเมินอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การวัดและการประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อรพรรณ พรสีมา. (2537). *เทคนิคการฝึกอบรมทางเทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุทุมพร จามรมาร. (2533). *คู่มือการประเมินการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ : พันนี้พับบลิชชิง.

_____. (2540). *การตีค่าความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พันนี้พับบลิชชิง.

_____. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน*. กรุงเทพฯ : พันนี้พับบลิชชิง.

Amstead, L.K. (1995, June). "Identification and Description of Processes and Products of Exemplary Portfolio Users," in *Dissertation Abstract international*. 55 (12) : 3725A.

Andrew, H.W. (1994, September). "Instructional Uses of Literacy Portfolio : Voices from the Classroom," in *Dissertation Abstract International*. 55(03) : 465A.

American Educational Research Association, American Psychological Association, & National Council on Measurement in Education. (1999). *Standards for Educational and Psychological testing*. Washington, DC: American Educational Research Association.

Andrade, H.G. (2000). Using Rubrics to Promote Thinking and Learning. *Educational Leadership*, 57(5), 13-18

Biggs, J. (1998). Assessment and Classroom Learning: A Role for Summative Assessment? *Assessment in Education*, 5, 103-110.

Brookhart, S.M. (2001). Successful Student' Formative and Summative Use of Assessment Information. *Assessment in Education*, 8, 153-169.

Brookart, S.M. and Helena, M.T. (2003. Winter). Developing Measurement Theory for Classroom Assessment Purpose and Uses. *Educational Measurement: Issues and Practice*. Winter. 5-12.

Burke. (1999). *The Mindful School :How to Assess Authentic Learning Introduction*. (Online). Available : http://www.business.com/iri_sky/Assess/htaali.html.

Cronbach, L.J. (1960) *Essentials of Psychological Testing*. (2nd ed.). New York: Harper and Row.

- Hart, O. (1994). *Authentic Assessment : A Handbook for Educators*. New York : Assision – Wesley.
- Jordan, R. R. (1994, April). *"An Exploration of the Role of Literacy Portfolios in the Development of First and Fourth Grade Students Self-Concept and Self – Regulated Learning,"* in *Dissertation Abstract International*. 54(10) : 3708A.
- Karges-Bone, L.H. (1995,July). *"teacher' Reports of the Effects of Authentic Assessment on Instruction,"* in *Dissertation Abstract International*. 56(1) :76A.
- Meisenheimer, B.K. (1996,June). *"Critical Attributes of Teachers Who have Become Practitioners of Authentic Assessment,"* in *Dissertation Abstract International*. 56(12) : 4652A.
- Murphy, A. A. (1995, August). *"A Model for Authentic Assessment Utilizing Portfolios,"* in *Dissertation Abstract International*. 56(2) : 458A.
- Newman, J. K. (1995, April). *"the Portfolio : Attitudinal Changes of students in a Twelfth-Grade English Class,"* in *Dissertation Abstract International*. 55(10) : 3081A.
- Nitko, A. J. (1983) *Educational Test and Measurement : An Introduction*. New York: Harcourt Brace Jovanavich.
- Pareek, Udai and Roa T. Venkatesware. (1980). *Training of Education Managers: A Draft Handbook for Trainers in Planning and Management of Education*. Bangkok: Unesco.
- Payne, David A. (1997). *Applied Educational Assessment* . CA, Wadsworth Publishing Company.
- Popham, W. J. (1995). *Classroom Assessment*. Boston : Allen & Bacon
- Poxton, S. K. (1996, November). *"A Case Study of the Introduction of Authentic Assessment to a District, its Teachers, and a Senior Class,"* in *Dissertation Abstract International*. 57(5) : 2014A.
- Sawyer, M. H. (1995, March). *"Professional Development and Educational Reform : A Study of Changes in Teachers and Classrooms During Literature Portfolio Implementation,"* in *Dissertation Abstract International*. 55(9) : 2752A.
- Schwager, M. T. (1995, June). *"paradigms of Assessment : What is Authentic Assessment in Your World View?,"* in *Dissertation Abstract International*. 55(12) : 3792A.

Simon, S. D. (1999). *Form Neo – Behaviorism to Social Constructivism : the Paradigmatic Evaluation*. (Online). Available : <http://www.cc.emory.edu/education/mfp/simon.html>.

Stiggins, R.J.(1997). *Student-Centered Classroom Assessment*. Englewood Cliffts, NJ: Merrill/Practice Hall.

_____. (1999). *Evaluating Classroom Assessment Training in Teacher Education Program*. *Educational Measurement: Issues and Practice*, 18(1), 23-27.

Thomas, S. O. (1994, November). *"knowing Learners-Knowing Ourselves : Teachers' Perceptions of Change in theory and Practice Resulting from Inquiry into Authentic Assessment,"* in *Dissertation Abstract International*. 55(5) : 1188A

Vlaskamp, D. C. (1994, January). *"Enhancement of Student Learning Through a Portfolio Process,"* in *Dissertation Abstract International*. 55(7) : 1821A.

Wagenen, L. V. & Hibbard, K. M. (1998, February). *"Building Teacher Portfolios."* *Educational Leadership*. (Online). Available : <http://www.pomperaug.com/region15/teacherport.html>.

Young, L. S. (1998, April). *"house of Mirrors : Reflection and Composition."* In *Dissertation Abstract International*. 58(10) : 3116A.

.....

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่าง

การทดลองนำความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมิน
ไปใช้ปฏิบัติในชั้นเรียน
ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง

การส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษโดย
ใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษและใช้การวัดประเมินการเรียนรู้แนวโน้ม

ของ

นางมยุรา บุญประทีป

รายงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการครุนักวิจัยและการประเมินแนวโน้ม
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

และ

โรงเรียนอนุบาลวิหารแดง
โครงการวิจัยต่อเนื่องประจำปี 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษและการใช้การวัดประเมินการเรียนรู้แนวโน้ม

กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลวิหารแดง ที่ตั้ง 258 หมู่ 10 ตำบลหนองสรวงอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี 18150 จำนวน 34 คน ระยะเวลาที่ทำการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคม 2546 รวมเวลาของการศึกษาทั้งหมด 8 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือในการทดลอง เป็นชุดฝึกทักษะซึ่งประกอบด้วย 1.1) สื่อวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ ใบความรู้ 1.2) แบบทดสอบ Spelling Test 1.3) บัตรคำศัพท์ 1.4) วิชชุเทพ – เพลง 1.5) เกม 2.) เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 2.1) แบบบันทึกสรุปประจำสัปดาห์ของครู ซึ่งบันทึกทั้งพฤติกรรมของตัวครูผู้สอน และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน การบันทึกพฤติกรรมของตัวครูเป็นการจดบันทึกการสอนของครูว่าครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไร จัดอย่างไร เป็นไปตามแผนการสอนหรือไม่ และสรุปความเห็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับปรุงตนอย่างไร ส่วนการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เป็นการบันทึกว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนอย่างไร เกิดการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร สรุปความเห็นการแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างไร ตลอดจนบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม และความคิดเห็นของนักเรียน สรุปผลการพูดคุยกับนักเรียน สรุปผลการอ่านบันทึกของนักเรียน สรุปผลการตรวจแบบฝึกหัด และการบ้าน และ 2.2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนจดบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน ครูบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอน บันทึกการสนทนาพูดคุยซักถามกับนักเรียน และบันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน และมีข้อเสนอแนะ ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 มีความสนใจ ตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น และมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีความรู้ความสามารถที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เกิดความรักในภาษาอังกฤษ และเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานให้ใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติเป็นไปได้อย่างดี และเป็นการประสานงานทางวัฒนธรรมประเพณีอันดีกับชาติอื่น รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

ประกาศคุณูปการ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย “ การพัฒนาโครงการครูนักวิจัยและการประเมินแนวโน้ม ” ซึ่งเป็นหัวข้อวิจัยของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติในหัวข้อ “การวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้ของครูและนักเรียนให้รู้จักการใช้การเรียนรู้ตลอดชีวิต ” ภายใต้ทิศทาง “การวิจัยที่นำประเทศไปสู่การพึ่งตนเอง ” และ “ แผนงานวิจัยวิธีการสร้างปัญญาให้กับทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ ” ซึ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นหัวหน้าโครงการและนำมาเป็นโครงการร่วมกับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวิหารแดง

ผู้วิจัยได้รับโอกาสเข้าร่วมโครงการวิจัย และได้รับการสนับสนุนทางด้านวิชาการ จาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ ทั้งให้การอบรมการวัดประเมินแนวโน้มและการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ได้รับการนิเทศ ติดตาม กรุณาให้คำปรึกษาการแนะนำเป็นอย่างดี และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง การเขียนรายงานด้วยความเอาใจใส่ตลอดช่วงเวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยมีความถูกต้องเหมาะสม และทำให้ผู้วิจัยเกิดการเรียนรู้ทั้งวิธีการวัดประเมินแนวโน้มและการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ และสามารถนำข้อมูลอันเป็นผลจากการวัดประเมินแนวโน้มและผลการวิจัยไปพัฒนานักเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้สูงสุดตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณศึกษานิเทศก์ สปอ.วิหารแดง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ถาวร บุญผาวงษ์ ที่ให้กำลังใจสนับสนุน และประสานงานจนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง นอกจากนั้นผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจาก ผู้อำนวยการ ภูซงค์ บุญส่ง ที่ให้โอกาสผู้วิจัยเข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณ คุณถาวร บุญประทีป(สามี) ที่ช่วยเหลือในการพิมพ์ต้นฉบับ และจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์จนสำเร็จเรียบร้อย

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างดียิ่ง ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าอันพึงมีจากงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอนุเคราะห์ และสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

นางมยุรา บุญประทีป

การส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษและใช้การประเมินแนวใหม่

1. ภูมิหลัง

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน การสื่อสารในโลกยุคไร้พรมแดน ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของโลก ทำให้มนุษย์สื่อสารกันได้ ทั้งการพูด การติดต่อทางอินเทอร์เน็ต การค้าขายกับประเทศต่างๆ ในโลกโดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย พบว่าทักษะการฟัง และการเขียนยังไม่ดีพอ ฟังแล้วไม่สามารถถ่ายทอดมาเป็นภาษาเขียนได้ จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 23 ปี พบว่าถ้ามีแบบฝึกส่งเสริมการเขียนอังกฤษให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องก่อนทำการเขียนอังกฤษ จะทำให้ผู้เรียนเขียนอังกฤษได้อย่างมีความสุขมีความเข้าใจสิ่งที่ฟัง และถ่ายทอดเป็นการเขียนได้ถูกต้องรวมทั้งมีการพัฒนาคำศัพท์จากบทเรียนให้อยู่ในรูปของประโยคได้ถูกต้อง จดจำคำศัพท์และใช้คำศัพท์ได้ดีรวมถึงการใช้การประเมินแนวใหม่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน มีทักษะการฟังและการเขียนต่อวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและคิดทำแบบฝึกส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่าน และท่องคำศัพท์ก่อนเขียนภาษาอังกฤษและใช้การประเมินการเรียนแนวใหม่ โดยให้ผู้เรียนจดบันทึกประจำคาบเรียนของผู้เรียน และครูบันทึกผลการอ่านบันทึกของผู้เรียนครูบันทึกบรรยายกาสนการเรียนการสอน, บันทึกการสนทนาพูดคุยซักถามกับผู้เรียน และบันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัด และการบ้าน และมีข้อเสนอแนะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 ปีการศึกษา 2546

2. จุดมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อทดลองใช้การวัดประเมินแนวใหม่ที่สะท้อนผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยทำควบคู่กับการเรียนการสอนการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ และมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ

เพื่อส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการใช้คำศัพท์พื้นฐานของบทเรียนในรูปของประโยคการเขียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 ด้วยแบบฝึก

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

- 1.) การส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเขียน
- 2.) การประเมินการเรียนรู้นั้นใหม่ี่ควบคู่กับการเรียน- การสอน

3.2 ตัวแปรตาม

- 1.) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
- 2.) ผลการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ

4. ขอบเขตที่ศึกษา

4.1 กลุ่มที่ศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนอนุบาลวิหารแดง ที่ตั้ง 258 หมู่ 10 ตำบลหนองสรวงอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี 18150

4.2 การส่งเสริมการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษ โดยใช้ แบบฝึกเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนที่ครูผู้สอน จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเขียนภาษาอังกฤษตามคำบอก เพื่อส่งเสริมการฟังและการเขียนก่อนการเขียนในชั่วโมงเรียน

4.3 การประเมินแนวโน้มที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน หมายถึง การประเมินการเรียนรู้เน้นเด็กเป็นสำคัญที่ครูใช้การประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เพื่อแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการสอนครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นประกอบด้วย

4.3.1 การให้นักเรียนบันทึกประจำคาบเรียนว่าตนเอง ได้เกิดการเรียนรู้อะไร มีอะไรที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ และแสดงความคิดเห็นต่อการเรียน

4.3.2 ครูบันทึกสรุปผลการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับแก้การเรียนการสอนในครั้งต่อไป

4.3.3 ครูบันทึกบรรยากาศการเรียน-การสอน ในภาพรวมว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างไร ครูสอนเป็นไปตามแผนหรือไม่

4.3.4 ครูบันทึกผลการสนทนา ซักถามพูดคุย อภิปรายกับนักเรียนในช่วงของการเรียนในแต่ละคาบ

4.3.5 ครูบันทึกผลการตรวจแบบฝึกหัดการบ้านและมีข้อเสนอแนะแก่นักเรียน

4.4 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกเกี่ยวกับการเรียนรู้ เช่น ความสนใจ ใฝ่รู้ ความเอาใจใส่ การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียน

4.5 ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระวิชาภาษาอังกฤษที่วัดจากคะแนนใบงาน และคะแนนแบบทดสอบวัดความรู้วิชาภาษาอังกฤษ

5. วิธีการศึกษา

5.1 การกำหนดกลุ่มที่ศึกษา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 จำนวนนักเรียน 34 คน ที่เลือกศึกษากับนักเรียนห้องนี้เพราะเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยเป็น

ครูประจำชั้นที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้สะดวกและสามารถติดตามสังเกตและประเมินพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด และมีความรู้ความเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลเป็นอย่างดี

5.2 การกำหนดระยะเวลาทำการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งหมด 8 สัปดาห์ ทำการวิจัยสัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งหมด 16 ครั้งเริ่มตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2546 ถึงวันที่ 20 สิงหาคม 2546

5.3 การกำหนดตารางดำเนินการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแผนการสอนปกติในวิชาภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมเนื้อหาของหนังสือ English is fun book 3 บทที่ 21 – 23 ดังแสดงในตาราง 1.

ตาราง 1. แผนการดำเนินการวิจัย

สัปดาห์ที่	วัน / เดือน / ปี	เนื้อหา	กิจกรรม	หมายเหตุ
1	3 ก.ค. 2546 4 ก.ค. 2546	อาชีพของบุคคล จำนวนนับ 1 – 10	ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ (Dictation 1) ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ(Dictation 2)	
2	9 ก.ค. 2546 10 ก.ค. 2546	ใช้คำถามWhat work does he / she do ? ใช้คำถาม Are you a? และให้คำตอบ I'm a ได้	ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ (Dictation 3) ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ(Dictation 4)	
3	17 ก.ค. 2546 18 ก.ค. 2546	อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่อง และเดา ความหมายของคำในบริบทได้ อ่านออกเสียงข้อความ ในบท อ่านและทำท่าประกอบบทอ่านได้	ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ (Dictation 4) ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ(Dictation 5)	
4	23 ก.ค. 2546 25 ก.ค. 2546	เขียนประโยคและเติมคำใน ช่องว่างได้ นับจำนวนอ่านและเขียนได้	ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ (Dictation 6) ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ(Dictation 7)	
5	29 ก.ค. 2546 31 ก.ค. 2546	พูดเลียนแบบสนทนาในบทได้ สามารถใช้คำนามในรูปพหูพจน์ โดยการเติม -s และออกเสียง /s ตามลักษณะของคำนาม	ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ (Dictation 8) ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ(Dictation 9)	
6	6 ส.ค. 2546 8 ส.ค. 2546	บอกจำนวนของคน, สัตว์ หรือ สิ่งของที่เรียนมาแล้วได้ ใช้ There is / areและ Is / Are there? ได้	ศึกษาแบบฝึกเขียน ภาษาอังกฤษ(Dictation10) ทดสอบการสะกดจากแบบฝึก Spelling Test (ครั้งที่ 1)	

สัปดาห์ที่	วัน / เดือน / ปี	เนื้อหา	กิจกรรม	หมายเหตุ
7	13 ส.ค. 2546	รู้ความหมายและวิธีใช้ These / Those หน้าคำนาม	ทดสอบการสะกดจากแบบฝึก Spelling Test (ครั้งที่ 2)	
	15 ส.ค. 2546	เขียนประโยคที่ใช้ประธานเป็นรูปพหูพจน์ได้	ทดสอบการสะกดจากแบบฝึก Spelling Test (ครั้งที่ 3)	
8	19 ส.ค. 2546	ฟังคำถาม Who's absent – today ? เข้าใจและตอบได้	ทดสอบการสะกดจากแบบฝึก Spelling Test (ครั้งที่ 4)	
	20 ส.ค. 2546	นับจำนวนอ่านและเขียนได้ถึง50	ทดสอบการสะกดจากแบบฝึก Spelling Test (ครั้งที่ 5)	

5.4 วิธีสอน ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ทั้ง 8 สัปดาห์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสอนแบบมอบหมายภาระงาน และทำใบความรู้การฝึกเขียนภาษาอังกฤษก่อนเขียนจริง โดยมีภาพรวมของการดำเนินการสอนทั้ง 8 สัปดาห์

5.4.1 ขั้นนำ

ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงเรื่องที่เรียนในบทเรียน เรียนเนื้อหาจากบทเรียนในแต่ละชั่วโมงที่วางแผนการสอนไว้

5.4.2 ขั้นสอน

ครูมอบหมายใบความรู้การเขียนภาษาอังกฤษ (Dictation) ให้นักเรียนโดยอ่านข้อความให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านตาม พร้อมแปลความจากเรื่องด้วยกัน

5.4.3 ขั้นสรุป

ครูมอบใบความรู้การเขียนภาษาอังกฤษตามคำบอก (Dictation) เป็นภาระงานให้ผู้เรียนศึกษาและทบทวนเป็นการบ้านก่อนนัดสอบเขียนจริงในชั่วโมงต่อไป

6. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือทดลอง และเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1) เครื่องมือทดลองประกอบด้วย

6.1.1) สื่อวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่

- บัตรคำ
- แถบประโยค
- ของจริง

6.1.2) ใบกิจกรรมงานของนักเรียน ได้แก่

- ใบความรู้การเขียนอังกฤษ (Dictation 1 – 10)

- แบบสะกดคำศัพท์ (Spelling Test 1 – 5)

6.2) เครื่องมือการเก็บข้อมูล ได้แก่

6.2.1) แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นรายสัปดาห์ เป็นแบบจดบันทึกสรุปประจำสัปดาห์ของครูที่จดบันทึกจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนและการเรียนขณะทำการวิจัย โดยครอบคลุมประเด็นดังนี้

-บันทึกการสอนขอครูว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไร จัดอย่างไร เป็นไปตามแผนการสอนหรือไม่ และสรุปความเห็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และการปรับปรุงตนเองอย่างไรกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะที่สอน

-บันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่า นักเรียนแสดงพฤติกรรมเรียนอย่างไร เกิดการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร สรุปความเห็นการแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างไร ตลอดจนบันทึกบรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม และความคิดเห็นของนักเรียน

-บันทึกผลการอ่านบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียนโดยสรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนได้ทันทั่วทั้งที่

-บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกเขียนอังกฤษ และแบบสะกดคำ

6.2.2) แบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนเป็นรายสัปดาห์ เป็นสมุดที่นักเรียนได้บันทึกประจำคาบเรียนประมาณ 5 – 10 นาทีหลังจากที่ครูสอน นักเรียนได้บันทึกในประเด็นต่อไปนี้

- เรียนเรื่องอะไร
- เรียนรู้ได้เข้าใจหรือไม่อย่างไร
- รู้สึกอย่างไรขณะที่เรียน

6.2.3)แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง อาชีพของบุคคล, จำนวนนับ, การใช้คำถาม, การเขียนประโยค, การใช้ Verb to be การเขียนประโยคเป็นรูปพหูพจน์

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

7.1 สรุปข้อมูลจากแบบบันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน

7.2 สรุปข้อมูลจากสมุดบันทึกประจำสัปดาห์ของครูใน 4 ลักษณะ

7.2.1ข้อมูลจากการอ่านบันทึกประจำคาบของนักเรียน

7.2.2 ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนและบรรยากาศโดยรวม

7.2.3 ข้อมูลจากการสนทนา พูดคุย อภิปรายกับนักเรียนขณะเรียนและหลังสอน

7.2.4 ข้อมูลจากการตรวจแบบฝึกเขียนอังกฤษการสะกดคำ

7.3 คะแนนจากการเขียนอังกฤษ 10 ครั้ง

7.4 คะแนนจากแบบทดสอบ 5 ครั้ง คะแนนเก็บครั้งที่ 1 และคะแนนสอบกลางภาค รวม 2 ครั้ง

8. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้จำแนกดังนี้

8.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียน

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำผลสรุปจากการจัดบันทึกประจำสัปดาห์ของครูมาสรุปย่อ และสรุปปัญหาแนวทางแก้ไข ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1

วันที่ 3 – 4 ก.ค. 2546

เรื่อง อาชีพบุคคล

1.สรุปจากพฤติกรรมรวมพบว่านักเรียนสนใจและกระตือรือร้นในใบความรู้การเขียนอังกฤษมาก เพราะการเขียนอังกฤษครั้งก่อน ๆ ที่ผ่านมามักจะเขียนผิดและมีความเข้าใจสิ่งที่ครูพูดได้ไม่ดี ฟังไม่เข้าใจ

2. สรุปจากการพูดคุยพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษโดยให้แบบฝึกไปฝึกเขียนเป็นการบ้านก่อนแล้วกลับมาเขียนในชั่วโมงเขียนอังกฤษ

3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึกก่อนเขียนทำให้เขียนผิดน้อยลง สามารถเขียนเป็นประโยคได้มากขึ้นใช้เครื่องหมายประโยคได้ถูกต้อง

4. สรุปจากการอ่านบันทึกของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้ความรู้จากการฝึกอ่านใบความรู้ก่อนเขียนจริง เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่กลัวภาษาอังกฤษและมีความกระตือรือร้นในการเขียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาที่พบ

1.การเขียนรูปประโยคยังลืมหืม (.) เมื่อจบประโยค

2.การใช้เครื่องหมาย เช่น เครื่องหมายคำถาม (?) บางครั้งลืมหืม

3.ลายมือในการเขียนยังไม่ดีนัก

แนวทางแก้ปัญหา

1.ครูอธิบายถึงการใช้เครื่องหมายจุด (.) เมื่อจบประโยคในภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างไรเพราะประโยคใหม่ที่เขียนต้องเป็นตัวใหญ่

2. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนอังกฤษ

3. พัฒนาลายมือเมื่อมีโอกาหรือเวลาว่างโดยใช้แบบฝึกคัดตามตัวประจุช่วย

สัปดาห์ที่ 2 วันที่ 9 – 10 ก.ค. 2546

เรื่อง การใช้คำถามในภาษาอังกฤษ

What work does he / she do ?

Are you a? ตอบ I'm a ____ .

1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า นักเรียนสนใจใฝ่ความรู้การเขียนภาษาอังกฤษจากสัปดาห์ที่ 1 ซึ่งนักเรียนมีประสบการณ์การฝึกอ่านเขียนทำให้เขียนได้ดีขึ้น มีความเข้าใจคำศัพท์ในเรื่องจากแบบฝึกเขียนอังกฤษ ค้นหาจากพจนานุกรมได้เร็วขึ้น

2. สรุปจากพูดคุยพบว่า มีนักเรียนที่ยังฟังการเขียนตามคำบอกได้ช้า ครูต้องบอกซ้ำจึงจะเข้าใจ

3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนเก่งเขียนอังกฤษได้ดี เครื่องหมายใส่ได้ถูกต้องนักเรียนเรียนปานกลางเขียนผิดบ้าง นักเรียนอ่อนเขียนได้เป็นคำ ส่วนใหญ่มีเจตคติการเขียนอังกฤษดีขึ้น

4. สรุปจากอ่านบันทึกของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้รับความรู้มากขึ้นจากแบบฝึกเขียนอังกฤษ อยากเขียนอังกฤษบ่อย ๆ

ปัญหาที่พบ

1. ถ้าครูพูดประโยคยาวขึ้นนักเรียนจะเขียนผิดมากขึ้น
2. การใช้ตัวอักษรบางตัวเขียนกลับกัน เช่น d กับ b
3. การเขียนแสดงความคิดเห็นหลังเรียน บางคนไม่ชอบเขียน

แนวทางแก้ปัญหา

1. ครูพูดประโยคสั้นลง
2. ครูให้ฝึกเขียนอักษรที่มีปัญหาสำหรับนักเรียนบางคน
3. ครูอ่านข้อเขียนของนักเรียนเก่งให้นักเรียนฟังเพื่อเป็นแนวทาง

สัปดาห์ที่ 3 วันที่ 17 – 18 ก.ค. 2546

เรื่อง อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่องและเดาความหมายคำในบริบทได้

1. สรุปจากพฤติกรรมรวมพบว่า นักเรียนสนใจแบบฝึกเขียนอังกฤษครั้งที่ 4 เพราะนักเรียนเริ่มเรียนรู้จาก 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา นักเรียนเริ่มเข้าใจประโยคการใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ของรูปประโยค เขียนประโยคได้ดีขึ้น

2. สรุปจากการพูดคุยพบว่า นักเรียนตั้งใจเขียนอังกฤษมากขึ้น ทบทวนคำศัพท์ก่อนเขียน นักเรียนที่เรียนดีจะเขียนได้ถูกต้อง นักเรียนที่เรียนปานกลางมีผิดบ้าง นักเรียนอ่อนจะเขียนไม่จบประโยคที่ครูบอก

3. จากการตรวจงานพบว่า นักเรียนเรียนดีจะตั้งใจเขียนอังกฤษต่างจากนักเรียนอ่อนอย่างชัดเจนที่เขียนไม่จบประโยค

4. จากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนได้ประโยชน์จากการฝึกเขียนอังกฤษจากแบบฝึกก่อนการเขียนอังกฤษในชั่วโมงจริง

ปัญหาที่พบ

1. นักเรียนบางคนไม่ทบทวนแบบฝึกเขียนก่อนเขียน ทำให้เขียนได้ไม่ดี
2. นักเรียนบางคนไม่ชอบเขียนตามคำบอกเพราะกลัวผิด

แนวทางแก้ปัญหา

1. ครูนำผลงานของนักเรียนที่เขียนดีอ่านชมเชย
2. ครูให้เล่นเกมคำศัพท์ต่อคำศัพท์จากมุมภาษาอังกฤษ

สัปดาห์ที่ 4 วันที่ 23 – 25 ก.ค. 2546

เรื่อง เขียนประโยคและเติมคำในช่องว่างได้ นับจำนวนอ่านและเขียนได้ถึง 40

1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นจะเขียนอังกฤษจากแบบฝึกเขียนที่ครูมอบให้ฝึกเป็นการบ้าน
2. สรุปจากการพูดคุยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนอังกฤษว่าไม่ยากเมื่อมีการเตรียมตัวก่อนเขียน
3. สรุปจากการตรวจผลงานพบว่า นักเรียนเขียนอังกฤษได้ดีขึ้นทั้งรูปประโยค, เครื่องหมายในประโยค, ลายมือดีขึ้น
4. สรุปจากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนชอบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเขียนอังกฤษทำให้เข้าใจรูปประโยค, คำศัพท์ได้ดีมากขึ้น

ปัญหาที่พบ

1. นักเรียนมีทักษะการฟังไม่ดี จะเขียนได้ช้า

แนวทางการแก้ปัญหา

1. ครูบอกสั้นลง และช้าลงเพื่อให้โอกาสแก่ผู้เรียนอ่อน และทักษะการฟังไม่ดี

สัปดาห์ที่ 5 วันที่ 29 – 31 ก.ค. 2546

เรื่อง พูดเลียนแบบสนทนาในบทได้, ใช้คำนามในรูปพหูพจน์

1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า นักเรียนที่เรียนดีมีการเขียนอังกฤษได้ถูกต้อง มีที่ผิด 1- 2 แห่ง
2. สรุปจากการสนทนาพบว่า หลังจากการเขียนอังกฤษได้ 9 ครั้ง นักเรียนมีความเข้าใจรูปประโยคเมื่อครูพูดได้ดีขึ้น แยกเสียงการออกเสียงของครูได้ดียิ่งขึ้น

3. สรุปจากการตรวจผลงานพบว่า นักเรียนทำงานได้ดีขึ้นเป็นลำดับ
 4. สรุปจากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนชอบการเขียนอังกฤษตามคำบอก
- การเรียนภาษาอังกฤษไม่ยาก เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาที่พบ

1. นักเรียนตั้งใจเขียนอังกฤษได้ดีขึ้น
2. คงเหลือแบบฝึกเขียนอีก 1 ครั้ง

สัปดาห์ที่ 6 วันที่ 6 - 8 ส.ค. 2546

เรื่อง บอกจำนวนของคน, สัตว์หรือสิ่งของที่เรียนมาแล้วได้

การใช้ There is / are ____ . Is / Are there ____ ? ได้

1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ครั้งสุดท้ายเป็นอย่างดี และเริ่มการทดสอบคำศัพท์จากแบบทดสอบ Spelling Test ครั้งที่ 1 โดยจับคู่ฝึก มีการเอื้อเฟื้อช่วยเพื่อนกันดีมาก
2. สรุปจากการสนทนาพบว่า นักเรียนชอบการใช้แบบทดสอบที่เรียกว่า Spelling Test ที่มีขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปหายาก
3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำได้ดี มีเขียนผิด 2 คนจากคำ 10 คำ ผิด 2 คำ ถือได้ว่าทักษะการเขียนสะกดคำอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ร้อยละ 85
4. สรุปจากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนชอบแบบสะกดคำแบบ Spelling Test มาก ทำให้การเขียนคำศัพท์ได้นานไม่เบื่อการจดจำคำศัพท์ เขียนประโยคได้ดีขึ้น

ปัญหาที่พบ

1. นักเรียนลอกคำศัพท์ครั้งแรกในช่องแรกผิด จะเขียนผิด

สัปดาห์ที่ 7 วันที่ 13 - 15 ส.ค. 2546

เรื่อง รู้ความหมายและวิธีใช้ These / those หน้าคำนาม

เขียนประโยคที่ใช้ประธานเป็นรูปพหูพจน์

1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า การเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึก และการเขียนคำศัพท์โดยใช้แบบ Spelling Test ทำให้นักเรียนนำไปใช้พัฒนาการท่องศัพท์จากคำศัพท์ประจำบทเรียน การเขียนอังกฤษมีนักเรียนเขียนผิดน้อย
2. สรุปจากการสนทนาพบว่า นักเรียนใช้แบบสะกดคำ Spelling Test ไปพัฒนาคำศัพท์ใหม่ ๆ ในบทเรียนแทนการท่องจำอย่างเดียว

3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนมีความพยายามเขียนคำศัพท์จากแบบฝึกเขียนอังกฤษได้ดีมาก

4. สรุปจากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษจากบทเรียนได้ดีขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่กลัวและคิดว่าภาษาอังกฤษไม่ยากเกินความสามารถของผู้เรียน

ปัญหาที่พบ

- นักเรียนอยากทำโครงการพัฒนาคำศัพท์ต่อจากการใช้แบบฝึกเขียนอังกฤษ ซึ่งผู้สอนจะดำเนินการสอนโครงการต่อหลังเสร็จสิ้นงานวิจัยนี้

สัปดาห์ที่ 8 วันที่ 19 – 20 ส.ค. 2546

เรื่อง ฟังคำถามเข้าใจและตอบได้ , นับจำนวนอ่านและเขียนได้ถึง 50

1. สรุปจากพฤติกรรมพบว่า นักเรียนฝึกเขียนอังกฤษจากแบบ Spelling Test ได้ถูกต้องทุกคำ

2.สรุปจากการสนทนาพบว่านักเรียนชอบการเขียนอังกฤษ และการใช้แบบทดสอบสะกดคำ Spelling Test มาก

3. สรุปจากการตรวจงานพบว่า นักเรียนเขียนอังกฤษได้ถูกต้อง ผลการเขียนตัวอักษรดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด การเขียน d เป็น b ไม่มี

4. สรุปจากการอ่านบันทึกพบว่า นักเรียนชอบเขียนอังกฤษ อยากเขียนอังกฤษบ่อย ๆ และชอบแบบทดสอบสะกดคำเช่นเดียวกัน

ปัญหาที่พบ

-นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชอบการเขียนตามคำบอก การพัฒนาคำศัพท์ที่ใช้แบบสะกดคำ ทำให้การจดจำคำศัพท์เป็นไปอย่างถาวรไม่ลืมและไม่ยาก ไม่พบปัญหาในสัปดาห์นี้

8.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนจากแบบฝึกหัด

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบฝึกหัด 10 ชุด มาหา ค่าเฉลี่ยร้อยละ แสดงในตารางที่ 2 และนำค่าเฉลี่ยร้อยละ มานำเสนอเป็นแผนภูมิแท่งดังแสดงในภาพประกอบที่ 2 โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังนี้

คะแนน(ร้อยละ) 80 - 100 หมายถึง ผลการเรียนรู้ดีมาก

คะแนน(ร้อยละ) 70 -79 หมายถึง ผลการเรียนรู้ดี

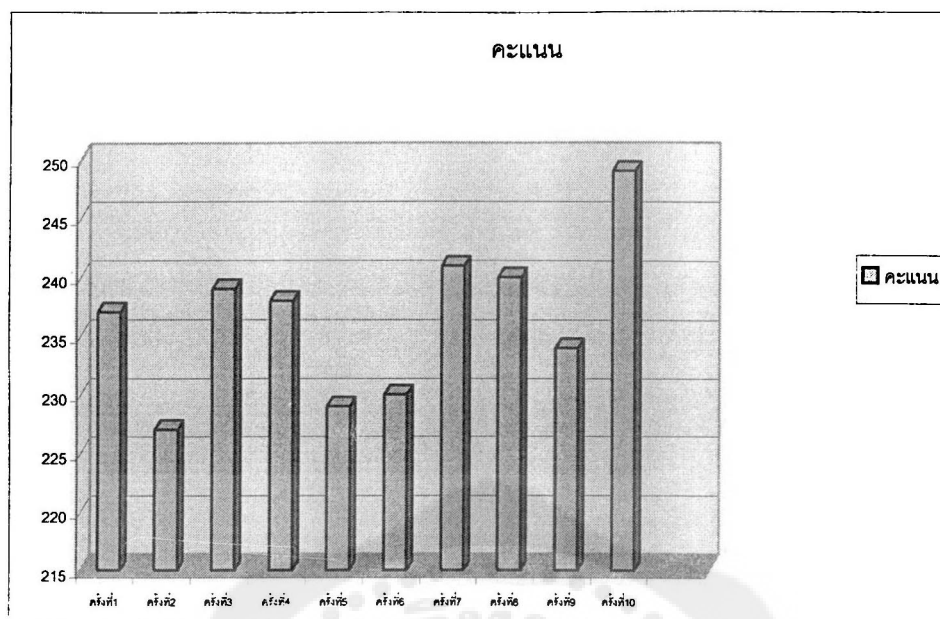
คะแนน(ร้อยละ) 60 - 69 หมายถึง ผลการเรียนรู้ปานกลาง

คะแนน(ร้อยละ) 50- 59 หมายถึง ผลการเรียนรู้ต่ำ

คะแนน(ร้อยละ) 0 - 49 หมายถึง ผลการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำต้องแก้ไข

ตาราง 2 คะแนนจากแบบฝึกหัด 10 ชุด (แต่ละชุดคะแนนเต็ม 10 คะแนน)

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัดที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	5	6	7	6	5	7	6	7	7	8
2.	6	7	7	7	8	7	7	8	7	8
3.	5	4	6	7	6	8	7	7	6	7
4.	6	7	7	7	8	7	7	8	7	8
5.	8	7	7	8	8	7	8	8	7	8
6.	8	7	8	7	7	6	8	7	8	8
7.	8	7	8	7	7	8	7	7	7	8
8.	7	6	6	7	5	6	7	7	6	7
9.	7	6	7	7	6	6	5	7	7	7
10.	6	5	6	6	7	7	6	5	6	7
11.	7	6	7	7	6	7	7	6	5	7
12.	6	5	5	4	6	5	6	5	6	6
13.	7	6	7	6	7	6	6	6	7	6
14.	7	6	5	6	6	5	6	5	6	6
15.	6	7	7	8	7	6	7	7	7	7
16.	6	5	6	7	6	6	7	6	7	7
17.	7	6	7	6	6	5	6	7	7	6
18.	7	7	6	7	7	6	8	7	7	7
19.	7	8	7	7	8	7	7	7	7	8
20.	7	7	8	8	7	7	7	8	7	8
21.	8	7	8	8	8	7	8	7	7	8
22.	8	8	9	7	8	8	9	8	7	8
23.	8	9	8	8	8	8	8	9	8	8
24.	8	7	8	8	8	8	8	8	9	8
25.	7	6	7	7	5	5	7	6	5	7
26.	7	8	7	7	7	8	8	8	7	7
27.	7	8	8	8	7	8	8	8	8	7
28.	7	6	7	7	7	8	8	7	8	7
29.	7	8	7	6	7	8	7	7	7	8
30.	8	7	7	8	7	7	6	8	7	8
31.	7	6	6	8	5	8	7	7	6	7
32.	7	7	8	7	7	8	8	7	7	7
33.	7	8	7	7	7	7	8	7	7	8
34.	8	7	8	7	7	8	7	8	7	8
รวม	237	227	239	238	229	230	241	240	234	249
ร้อยละ	69.70	66.76	70.29	70.00	67.35	67.64	70.88	70.58	68.83	73.23
แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี	ดี	ปานกลาง	ปานกลาง	ดี	ดี	ปานกลาง	ดี

ภาพประกอบที่ 1 แผนภูมิแท่งแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากแบบฝึกหัด

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 2 และภาพประกอบ 1 พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกส่งเสริมการเขียนอังกฤษและแบบทดสอบ Spelling Test มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องและการเขียนในระดับปานกลางและดี รายละเอียดในแต่ละแบบฝึกหัดมีดังนี้.

แบบฝึกหัดที่ 1 เรื่องอาชีพของบุคคล นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 69.70 อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

แบบฝึกหัดที่ 2 จำนวนนับ 1 - 30 นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 66.76 อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

แบบฝึกหัดที่ 3 ใช้คำถาม What work does he / she do ? นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.29 อยู่ในระดับ **ดี**

แบบฝึกหัดที่ 4 ใช้คำถาม Are you a _____ ? และคำถาม I'm a _____. ได้ นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.00 อยู่ในระดับ **ดี**

แบบฝึกหัดที่ 5 อ่านเรื่องในใจ เล่าเรื่องและเดาความหมายของคำในบริบทได้ นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 67.35 อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

แบบฝึกหัดที่ 6 อ่านออกเสียงข้อความในบทอ่าน และทำท่าทำประกอบบทอ่านได้ นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 67.64 อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

แบบฝึกหัดที่ 7 เขียนประโยคและเติมคำในช่องว่างได้ นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.88 อยู่ในระดับ **ดี**

แบบฝึกหัดที่ 8 นับจำนวนอ่านและเขียนได้ถึง 40 นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.58 อยู่ในระดับ **ดี**

แบบฝึกหัดที่ 9 พุดเลียนแบบสนทนาในบทได้ นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 68.83 อยู่ในระดับ ปานกลาง

แบบฝึกหัดที่ 10 สามารถใช้คำนามในรูปพหูพจน์โดยการเติม _s และออกเสียง /s /ตามลักษณะของคำนาม นักเรียนได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 73.23 อยู่ในระดับ ดี

8.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบทดสอบ

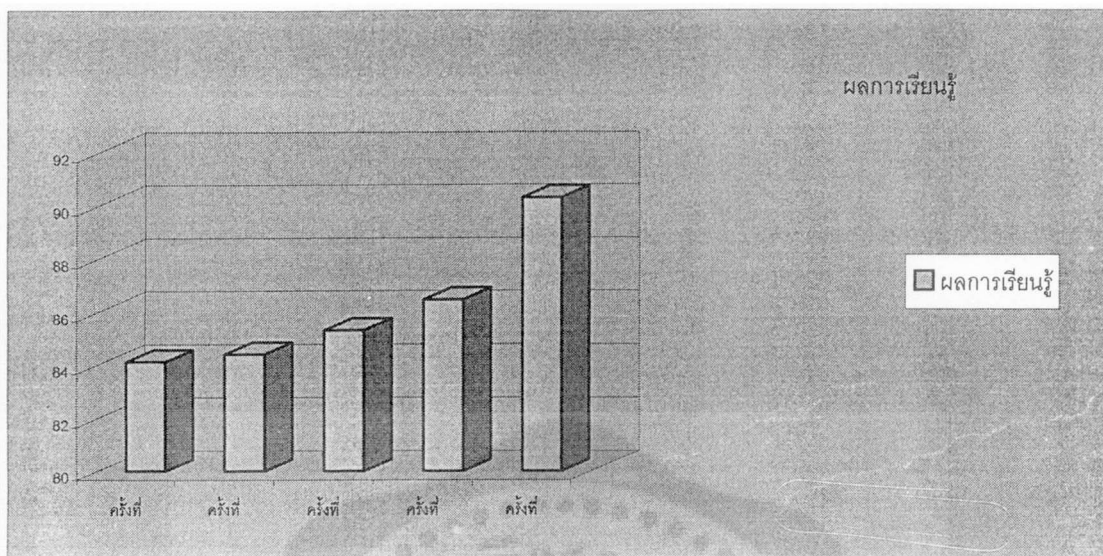
การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบทดสอบ 5 ชุดมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละดังแสดงในตารางที่ 3 และนำค่าเฉลี่ยร้อยละ มานำเสนอเป็นแผนภูมิแท่งดังแสดงในภาพประกอบที่ 2

ตารางที่ 3 คะแนนจากแบบทดสอบ 5 ชุด

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบ 5 ครั้ง				
	1	2	3	4	5
1.	8	8	9	8	8
2.	8	8	9	8	9
3.	7	7	8	8	9
4.	8	8	9	8	9
5.	8	10	8	8	9
6.	9	8	9	9	9
7.	8	8	9	8	8
8.	7	8	8	8	9
9.	7	7	8	8	8
10.	8	8	8	8	8
11.	8	8	8	8	8
12.	7	7	8	7	8
13.	7	7	8	9	8
14.	8	8	7	8	8
15.	8	8	7	8	9
16.	7	8	8	8	8
17.	8	9	10	9	8
18.	9	10	9	8	10
19.	9	9	9	10	10
20.	9	9	8	9	10
21.	10	9	8	9	10
22.	10	9	9	10	10
23.	10	9	9	10	10
24.	10	9	9	10	10
25.	7	8	9	9	9
26.	9	9	8	9	10
27.	9	9	9	9	10
28.	9	9	9	8	10
29.	10	9	9	9	9
30.	9	10	9	8	9
31.	8	9	8	9	9
32.	8	8	9	9	9
33.	9	8	9	10	9
34.	10	10	9	10	10
คะแนนรวม	286	287	290	299	307
ร้อยละ	84.11	84.41	85.29	86.47	90.29
แปลผล	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก

ภาพประกอบที่ 2 แผนภูมิแท่งแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 3 และภาพประกอบ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึกและการเขียนคำศัพท์โดยใช้แบบสะกดคำ อยู่ในระดับ ดีมากทั้ง 5 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละแบบทดสอบดังนี้

ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบครั้งที่ 1 ได้คะแนนร้อยละ 84.11 อยู่ในระดับ ดีมาก
 ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบครั้งที่ 2 ได้คะแนนร้อยละ 84.41 อยู่ในระดับ ดีมาก
 ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบครั้งที่ 3 ได้คะแนนร้อยละ 85.29 อยู่ในระดับ ดีมาก
 ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบครั้งที่ 4 ได้คะแนนร้อยละ 86.47 อยู่ในระดับ ดีมาก
 ผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบครั้งที่ 5 ได้คะแนนร้อยละ 90.29 อยู่ในระดับ ดีมาก

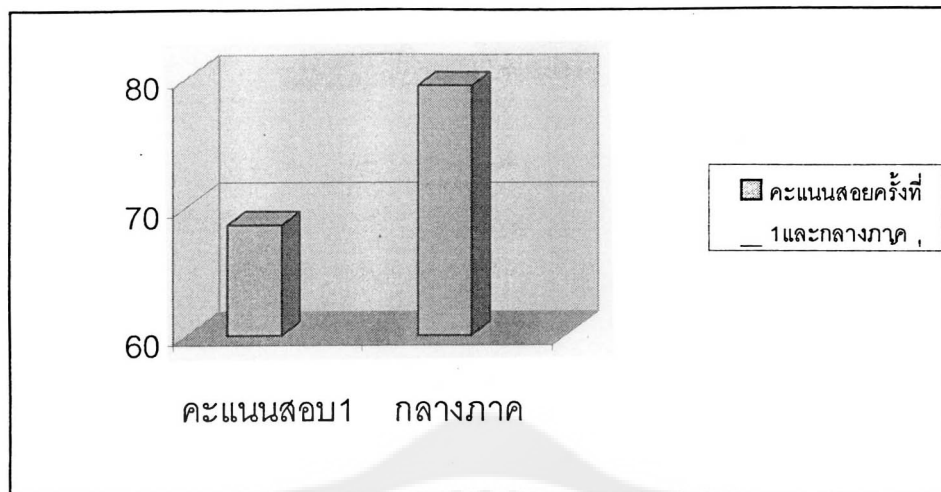
8.4 ผลการวิเคราะห์คะแนนของการเรียนรู้จากแบบทดสอบ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำคะแนนผลการทดสอบย่อยเก็บคะแนนครั้งที่ 1 และการสอบกลางภาคเรียนมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละดังแสดงในตารางที่ 4 และนำค่าเฉลี่ยร้อยละ มานำเสนอเป็นแผนภูมิแท่งดังแสดงในภาพประกอบ 3

ตารางที่ 4 คะแนนจากข้อสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 1 และสอบกลางภาคเรียน

ลำดับที่นักเรียน	คะแนนจากข้อสอบ	
	สอบเก็บคะแนนครั้งที่ 1	สอบกลางภาค
1.	6	7
2.	7	8
3.	6	7
4.	7	9
5.	7	9
6.	7	9
7.	6	7
8.	7	8
9.	7	8
10.	6	7
11.	6	7
12.	5	6
13.	6	7
14.	7	8
15.	7	8
16.	6	8
17.	7	8
18.	6	8
19.	7	9
20.	7	8
21.	8	9
22.	8	10
23.	8	10
24.	8	9
25.	7	8
26.	6	8
27.	7	8
28.	6	7
29.	7	8
30.	8	9
31.	7	8
32.	8	9
33.	7	8
34.	8	9
คะแนนรวม	233	270
คะแนนร้อยละ	68.52	79.41
แปลผล	ปานกลาง	ดี

ภาพประกอบที่ 3

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4 และภาพประกอบ 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกส่งเสริมการเขียนอังกฤษและสะกดคำจากแบบ Spelling Test มีความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษจากการทดสอบกลางภาค อยู่ในระดับ ปานกลาง และ ดี ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละบททดสอบดังนี้

คะแนนสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 1 ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 68.56 อยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนสอบกลางภาค ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 79.41 อยู่ในระดับ ดี

9. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การส่งเสริมการเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึกส่งเสริมการเขียนอังกฤษพบว่า การเขียนอังกฤษโดยใช้แบบฝึกก่อนเขียนจริงทำให้บรรยากาศการเขียนอังกฤษดีขึ้น ผู้เรียนไม่เกร็งหรือเครียด ความวิตกกังวลต่อการเขียนอังกฤษลดลง การพัฒนาด้านการฟังตามครูบอกดีขึ้น การใช้เครื่องหมายเมื่อจบประโยคถูกต้อง การพัฒนาคำศัพท์จากแบบสะกดคำ Spelling Test มีผลต่อการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนได้ดีมาก มีความจำคงทนสนุกสนานในการเขียน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการจับคู่ฝึกเขียนและท่องศัพท์

การเขียนตัวอักษรมีการปรับปรุงดีขึ้น นักเรียนที่เรียนปานกลางและอ่อนเห็นแบบอย่างของเพื่อนที่เรียนดี มีความพยายามที่จะเขียนอังกฤษให้ถูกมากขึ้น กิจกรรมนี้เป็นการส่งเสริมการฟัง, การเขียน, การพูด และการอ่านอีกด้วย

จากคะแนนที่ประเมินจากแบบฝึกหัดอยู่ในเกณฑ์ดี แบบทดสอบอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนคะแนนสอบอยู่ในเกณฑ์ดี

หลังจากการทำวิจัยแล้วพบว่านักเรียนทำคะแนนได้สูงขึ้น นักเรียนสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ไม่มี

10. ข้อเสนอแนะ

10.1นักเรียนได้รับใบความรู้การส่งเสริมการเขียนอังกฤษทุกครั้ง หลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง เพื่อนำไปพัฒนาการเขียนอังกฤษครั้งต่อไป การตรวจประเมินและแจ้งผลคะแนนทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจและพัฒนางานในครั้งต่อไป นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความพยายามจะเขียนอังกฤษในครั้งต่อ ๆ ไปยิ่งขึ้น

10.2 การเรียนการสอนโดยใช้แบบสะกดคำมาช่วย Spelling Test ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานในการท่องคำศัพท์ ใช้ศัพท์มาช่วยในการเรียนในบทเรียนได้ดีขึ้น ความกลัวภาษาอังกฤษลดลง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปข้างหน้า

10.3 การให้นักเรียนจดบันทึกประจำคาบเป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีความละเอียดรอบคอบ รู้จักสังเกตฝึกทักษะ การฟัง การเขียน และความคิด เป็นการประเมินการเรียน- การสอนได้วิธีหนึ่ง และครูได้ทราบความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน

10.4 คุรบันที่กพฤติกรรม 8 สัปดาห์เป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นการเก็บหลักฐานการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เพื่อใช้เป็นบันไดในการพัฒนาปรับปรุงงานให้ดียิ่งขึ้นในครั้งต่อ ๆ ไป

ภาคผนวก ข

เครื่องมือสำหรับการวิจัย

แบบสำรวจความคิดเห็นก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ “การพัฒนาโครงการ การวัดประเมินแนวใหม่”

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้การประเมินแนวใหม่ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาชุดฝึกอบรมการประเมินแนวใหม่ ซึ่งมีประโยชน์อย่างมากในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม
2. แบบสำรวจนี้แบ่งเป็น 5 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของของครู
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการใช้การวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
ตอนที่ 3 การประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน
ตอนที่ 4 การประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู
ตอนที่ 5 การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ให้ท่านเขียน หรือ กา X ตามความเป็นจริงด้วยการทำเครื่องหมาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของของครู

1. ชื่อ.....สกุล.....อายุ.....ปี เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
ตำแหน่งอาจารย์.....ระดับ.....ประสบการณ์การสอนระดับชั้นประถมศึกษา.....ปี
2. การศึกษาสูงสุด จบการศึกษา
ระดับ ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาตรี วุฒิ.....ปีที่สำเร็จ.....สถาบัน.....
3. ประสบการณ์ด้านการวัดประเมินแนวใหม่
3.1 การอบรมการวัดประเมินแนวใหม่ ☐ ไม่เคยอบรมมาก่อน ☐ เคยได้รับการอบรม
ถ้าเคยให้ระบุ ☐ วิธีการสื่อสารบันทึก ☐ วิธีการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง
3.2 การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ ☐ ไม่เคยปฏิบัติมาก่อน ☐ เคยปฏิบัติ
ถ้าเคยให้ระบุ ☐ วิธีการสื่อสารบันทึก ☐ วิธีการวัดประเมินด้วยการปฏิบัติจริง
4. เหตุผลในการสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัย
☐ ต้องการนำความรู้ไปใช้ในการทำผลงาน
☐ ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม ☐ ต้องการปรับปรุงการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน

2.1 คำชี้แจง ให้แสดงความคิดเห็นต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวเลข ตามระดับความเห็นของท่าน

เมื่อ 1 แทน ความเห็นด้วยระดับน้อยที่สุด 2 แทน ความเห็นด้วยระดับน้อย
3 แทน ความเห็นด้วยระดับมาก 4 แทน ความเห็นด้วยระดับมากที่สุด

ความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินการเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน		ระดับความคิดเห็นเข้าร่วมโครงการ			
1	ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
2	เชิญชวนให้ทำการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
3	สนับสนุนส่งเสริมการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
4	นำตัวอย่างการวัดประเมินแนวใหม่มาเผยแพร่ แนะนำให้ทำ	1	2	3	4
ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้ม <u>ต่อการวัดประเมินแนวใหม่ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน</u>					
1	การวัดประเมินทุกคาบเรียนเป็นสิ่งที่ทำเป็นประจำ*	1	2	3	4
2	ผลการวัดประเมินนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้น้อย	1	2	3	4
3	ประสบการณ์เดิมๆ สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โดยไม่ต้องอาศัยการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
4	การวัดประเมินแนวใหม่เป็นงานที่ย่างยากซับซ้อนเกินกว่าจะนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนปกติได้	1	2	3	4
5	การใช้การวัดประเมินแนวใหม่ ได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า	1	2	3	4
6	การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสร้างความเครียดให้เด็กอย่างมาก	1	2	3	4
7	ใช้การวัดประเมินแนวใหม่หลากหลายวิธีก่อให้เกิดผลขัดแย้ง	1	2	3	4
8	ควรสอบวัดด้วยข้อสอบ 3 ครั้งแทนการวัดประเมินทุกคาบเรียน	1	2	3	4
9	การวัดประเมินแนวใหม่ทุกคาบเรียนสมควรส่งเสริมให้ทำอย่างยั่งยืน	1	2	3	4

2.2 คำชี้แจง ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ระดับใด จากระดับน้อยที่สุด(1) ระดับน้อย(2) ระดับมาก(3) หรือระดับมากที่สุด(4) โดยให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรง ตามระดับความเห็นของท่าน

ความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินแนวใหม่ ที่ทำควบคู่กับการเรียนการสอน		ระดับความรู้ เข้าร่วมโครงการ			
1	แนวคิดของการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
2	หลักการของการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
3	วิธีการวัดประเมินแนวใหม่	1	2	3	4
ลักษณะสำคัญของการวัดประเมินแนวใหม่		-			
4	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดประเมิน	1	2	3	4
5	เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน เรียนรู้ก้าวหน้าสูงสุด	1	2	3	4
6	ไม่เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทุกคน แต่มีรูปแบบที่เอื้อกับทุกคน	1	2	3	4
7	ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้นปรับปรุงการเรียนการสอน	1	2	3	4
8	กลมกลืนกับกระบวนการเรียนรู้ เพราะเกิดขึ้นสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร และการทำกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน	1	2	3	4
9	ใช้เพื่อเพิ่มและเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	2	3	4
10	วัดประเมินด้วยรูปแบบกัลยาณมิตร มากกว่าการจับผิดลงโทษ	1	2	3	4

ตอนที่ 3 การประเมินความสามารถในการวัดประเมินแนวโน้มที่ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านประเมินความสามารถตนเองเกี่ยวกับการวัดประเมินแนวโน้มที่ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอนวิธีต่างๆ ว่าอยู่ในระดับใด จากระดับน้อยที่สุด(1) ระดับน้อย(2) ระดับมาก(3) หรือระดับมากที่สุด (4) โดยกาเครื่องหมาย X ทับตัวเลข ตามระดับความเห็นของท่าน

ความสามารถในการวัดประเมินแนวโน้มที่ทำความเข้าใจกับการเรียนการสอน		ระดับความสามารถ เข้าร่วมโครงการ			
วิธีการสังเกตบันทึก:					
1	บันทึกสรุปบรรยายภาคแวดล้อมโดยรวมของการเรียนการสอน ว่ากลุ่มนักเรียนแสดงกิริยาอาการ หรือมีการแสดงออกอย่างไร	1	2	3	4
2	บันทึกสรุปพฤติกรรมรายคนโดยรวมๆว่าในคาบเรียนดังกล่าว นักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร	1	2	3	4
วิธีการสนทนากับบันทึก					
3	บันทึกสรุปผลการซักถาม ถามตอบนักเรียนในขณะเรียน	1	2	3	4
4	บันทึกสรุปผลการสนทนา พูดคุย กับนักเรียน ในชั้นเรียน	1	2	3	4
5	บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับเพื่อนนักเรียน ได้แก่เพื่อนสนิท	1	2	3	4
6	บันทึกสรุปผลการพูดคุยกับบุคคลอื่น ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาอื่น ครูบรรณารักษ์ หรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง	1	2	3	4
วิธีการตรวจบันทึก					
7	บันทึกสรุปผลการตรวจแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มอบหมาย	1	2	3	4
8	บันทึกสรุปผลการตรวจการบ้าน	1	2	3	4
วิธีการอ่าน-บันทึก					
9	บันทึกสรุปผลการอ่าน -บันทึกประจำคาบเรียนของนักเรียน	1	2	3	4

ความสามารถเกี่ยวกับการวัดประเมินปฏิบัติจริงที่ทำเพื่อสะท้อนผล การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง		ระดับความสามารถ หลังเข้าร่วมโครงการ			
วิธีวัดประเมินจากงาน/กิจกรรมปฏิบัติ:					
1	งาน/กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำตามคำสั่งเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม	1	2	3	4
2	งาน/กิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ	1	2	3	4
3	การแสดง ปฏิบัติตามคำสั่ง	1	2	3	4
4	โครงงานรายบุคคลทำนอกเวลาระยะยาว	1	2	3	4
5	โครงงานกลุ่มทำนอกเวลาระยะยาว	1	2	3	4
6	งานศึกษาค้นคว้า ทดลอง	1	2	3	4
7	การนำเสนอปากเปล่า	1	2	3	4
วิธีวัดประเมินผลจากการปฏิบัติของนักเรียน:					
8	ใช้การสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์	1	2	3	4
9	ใช้แบบตรวจสอบรายการบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน	1	2	3	4
10	ใช้แบบประเมินบันทึกการปฏิบัติในชั้นเรียน	1	2	3	4
11	ใช้กฎเกณฑ์การให้คะแนน(Rubric)การปฏิบัติในชั้นเรียน	1	2	3	4
วิธีวัดประเมินการปฏิบัติด้วยพอดโฟลีนักเรียน:					
12	พอดโฟลีโองานสำเร็จยอดเยี่ยม	1	2	3	4
13	พอดโฟลีโองานแสดงความก้าวหน้าในการเรียน	1	2	3	4
วิธีการวัดประเมินด้วยข้อสอบครูสร้าง					
14	ข้อสอบอัตนัย ตอบสั้น เต็มคำหรือปลายเปิด	1	2	3	4
15	ข้อสอบเลือกตอบ	1	2	3	4
16	ข้อสอบ ถูกผิด จับคู่	1	2	3	4

ตอนที่ 4 การประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครู**คำชี้แจง** ในช่วงก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านได้ปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนอย่างไร

ให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรง ตามระดับที่ท่านปฏิบัติจริง

เมื่อ 1 แทน แทบไม่เคยปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติเลย 2 แทน ปฏิบัติ บ้างบางครั้ง

3 แทน ปฏิบัติ ค่อนข้างบ่อย 4 แทน ปฏิบัติ ประจำเสมอ

ระดับการปฏิบัติจริง		หลังเข้าร่วมโครงการ			
1	2	3	4	5	6
1	จัดบรรยากาศกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง	1	2	3	4
2	จัดกิจกรรมกระตุ้นการคิด การแสดงออกของผู้เรียน	1	2	3	4
3	กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตน	1	2	3	4
4	กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด ปฏิบัติ และปรับปรุงตนเอง	1	2	3	4
5	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่ม	1	2	3	4
6	ใช้สื่อกระตุ้นการคิด แก้ปัญหาและค้นพบความรู้	1	2	3	4
7	จัดบรรยากาศการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา มีความสุข	1	2	3	4
8	ใช้แหล่งเรียนรู้เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตจริง	1	2	3	4
9	ประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	1	2	3	4
10	เป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดคุณธรรม จริยธรรม	1	2	3	4
11	ปฏิบัติการสอนแบบบรรยาย	1	2	3	4
12	ปฏิบัติการสอนแบบสาธิต	1	2	3	4
13	ปฏิบัติการสอนแบบทดลอง	1	2	3	4
14	ปฏิบัติการสอนด้วยการอภิปรายกลุ่มย่อย	1	2	3	4
15	ปฏิบัติการสอนแบบใช้เกม	1	2	3	4
16	ปฏิบัติการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง	1	2	3	4
17	ปฏิบัติการสอนด้วยศูนย์การเรียนรู้	1	2	3	4
18	ปฏิบัติการสอนแบบกระจายหลักการ	1	2	3	4
19	ปฏิบัติการสอนแบบหาข้อสรุป	1	2	3	4
20	ปฏิบัติการสอนด้วยการแสดงละคร	1	2	3	4

ตอนที่ 5 การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

คำชี้แจง ในช่วงก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการวิจัย ท่านสังเกตพบพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยภาพรวมแล้วส่วนใหญ่ เป็นอย่างไรบ้าง ให้กาเครื่องหมาย X ลงในช่องที่ตรงตามระดับที่ท่านสังเกต

- เมื่อ 1 แทน แทบไม่เคยสังเกตเห็น 2 แทน สังเกตเห็นบ้างบางครั้ง
3 แทน สังเกตเห็นค่อนข้างบ่อย 4 แทน สังเกตเห็นเป็นประจำเสมอ

หัวข้อพฤติกรรมของนักเรียน		หลังเข้าร่วมโครงการ			
1	ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1	2	3	4
2	ทำกิจกรรมเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1	2	3	4
3	คิดค้น ปฏิบัติ แสดงออกเพื่อแก้ปัญหา สร้างสรรค์ผลงาน	1	2	3	4
4	มีส่วนร่วมกันกับเพื่อนและกลุ่มในการเรียนรู้	1	2	3	4
5	มีวิธีการและกระบวนการเรียนรู้	1	2	3	4
6	สร้างผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมได้	1	2	3	4
7	มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน	1	2	3	4
8	มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนรู้	1	2	3	4
9	สืบค้น หาข้อความรู้ด้วยตนเอง	1	2	3	4
10	ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้	1	2	3	4
11	มีการเรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองได้	1	2	3	4
12	แก้ไข ผักผ่อน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้วยตนเอง	1	2	3	4
13	แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระได้	1	2	3	4
14	มีบทบาทในการสร้างข้อความรู้	1	2	3	4
15	รับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม	1	2	3	4
16	รับผิดชอบการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน	1	2	3	4
17	แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย	1	2	3	4
18	สรุปความคิดเห็นในเวลาจำกัดได้	1	2	3	4
19	รับฟังข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และสรุปได้	1	2	3	4
20	ทบทวนหรือเรียนเพิ่มเติมจากกลุ่ม	1	2	3	4

.....